

[illegible]

نسخهٔ معجون لؤلؤ داروکه ضعف معده‌لره نافع [illegible]
و تجربه رسیده

ورق گمش · سعد کوفی · مشک · مصطکی [illegible]

سنبل الطیب ٤ درهم · اسارون ٥ درهم · قرنفل ٣ درهم · زعفران ٣ درهم

دارچینی ٣ درهم · قاقله ٣ درهم · کبابه ٣ · مغز [illegible] ٣ · جوز [illegible] ٣

[illegible] ٥ · ٣ · ٣ · ٣ · ٣

اوله مقشر · [illegible] · عنبر ٣

[illegible]

ادویه‌لری اگر سحق ایدوب و اگر لازمه [illegible] ایله
[illegible] ایله و [illegible] اوکره [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] قوام آوردن [illegible]
[illegible] ادویه [illegible] مخلوط ایدوب [illegible]
[illegible] الی [illegible] ایت والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم وبه ثقتي

الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى محمد وآله خير الورى
اما بعد فيقول احقر عباد الله محمد باقر بن محمد تقي عفى الله عن جرائمهما
ان طرقي الى الصحيفة السجادية صلوات الله على من الهمها جمة وقد اوردتها
في المجلد الخامس والعشرين من كتاب بحار الانوار وفي الفرائد الطريفة
مع غنائها لاشتهارها وفصاحتها وبلاغتها وعلو مضامينها عن الاسناد
ولنذكر هنا ما هو اعلاها واوثقها فاما من طريق الوجادة فاني وجدتها
بخط والدي العلامة قدس الله روحه وقد نقلها من خط الشيخ صاحب الكرامات
والمقامات شمس الدين محمد جد شيخنا البهائي قدس الله ارواحهم وقد يسر الله
لي هذه النسخة الشريفة وعرضنا ايضا نسختي عليها وهي الان عندي ونقلها
هو من خط الشيخ السعيد الشهيد محمد بن مكي نور الله ضريحه ونقلها هو من خط
علي بن السكون وهو رواها عن السيد الاجل الى اخر السند واما من طريق
الاجازة فهو ما اخبرني به جماعة من الافاضل الكرام منهم والدي العلامة قدس الله
ارواحهم وقد قرأها علي وقرأتها عليه مرارا شتى بحق روايته واجازته عن شيخه
شيخ الاسلام والمسلمين بهاء الملة والدين محمد العاملي عن والده النحرير الشيخ
حسين بن عبد الصمد الحارثي عن الشيخ العالم السعيد الشهيد زين الملة والدين
رفع الله درجاتهم عن الشيخ نور الدين علي بن عبد العالي الميسي عن الشيخ شمس الدين

الشيخ علي بن احمد المعروف بالسديدي
ونقلها هو من خطه

محمد بن المؤذن الجزيني عن الشيخ ضياء الدين علي عن والده السعيد الشهيد
شمس الدين محمد بن مكي نور الله ضريحهم عن الشيخ الفاضل فخر الدين ابي طالب محمد
عن والده العلامة جمال الملة والحق والدين الحسن بن يوسف بن المطهر عن والده
رضي الله عنهم اجمعين عن السيد الجليل شمس الدين فخار بن معد الموسوي عن الشيخين
الجليلين علي بن السكون وعميد الرؤساء هبة الله بن حامد رحمهما الله تعالى
عن السيد الاجل بهاء الشرف الى اخر السند المذكور في المتن واما الاسناد عن
السيد فخار عن الشيخ الاعظم محمد بن ادريس عن الشيخ الفقيه ابي علي عن والده
شيخ الطائفة محمد بن الحسن الطوسي الى اخر السند المرقوم في الهامش اقول قد رسم
الشهيد قدس سره نسخة على النسخة التي كانت بخط ابن ادريس وكتب موضع
الاختلاف في الهامش او في الاصل بالحمرة وكتب عليه س وقد يسر الله لي هذه
النسخة ايضا وعرضت صحيفتي عليها ايضا وكان مشايخي قدس الله ارواحهم يزعمون
ان جامع هذه الصحيفة هو ابن ادريس وهو يروي عن ابي علي بلا واسطة مع ان
ادريس لا يروي عن ابي علي فيما رأينا الا بواسطة او بواسطتين وكانوا يقولون
يمكن ان يكون ابن ادريس روى الصحيفة في صغره عن ابي علي والذي ظهر لي
بالقرائن القوية ان اصل الصحيفة كانت رواية بعض مشايخه كابن بطة او
ابن ابي القاسم الطبري او غيرهما والكاتب هو ابن ادريس يروي عن احدهم تلك
الصحيفة وقد ذكرت بعض الشواهد في الفرائد الطريفة واروي ايضا عن
الوالد العلامة وغيره من الافاضل الكرام عن شيخهم العالم الرباني مولانا
عبد الله بن الحسين التستري قدس سره عن الشيخ نعمة الله بن احمد بن خاتون العاملي

ابن

عن الشيخ الجليل مروج المذهب نور الدين علي بن عبد العالي الكركي عن الشيخ
نور الدين علي بن هلال الجزائري عن الشيخ جمال الدين احمد بن فهد الحلي عن الشيخ
زين الدين علي بن الخازن عن الشيخ السعيد محمد بن مكي قدس الله ارواحهم الى آخر
ما مر من الاسانيد وبالاسانيد المتقدمة عن الشهيد محمد بن مكي رفع الله درجته
عن السيد شمس الدين ابي المعالي عن الشيخ كمال الدين علي بن حماد الواسطي عن
الشيخ نجيب الدين يحيى بن سعيد عن السيد الاجل محمد بن عبد الله بن زهرة الحسيني
الحلبي عن الشيخ محمد بن شهراشوب المازندراني و الشيخ محمد بن ادريس الحلي و
الشيخ شاذان بن جبرئيل القمي جميعا عن الشيخ العماد محمد بن ابي القسم الطبري
عن ابي علي عن والده شيخ الطائفة عن جماعة عن التلعكبري عن ابي محمد
الحسن بن اخي طاهر عن محمد بن مطهر عن ابيه عن عمير بن المتوكل عن ابيه
وعن ابن شهراشوب عن السيد ابي الصمصام عن النجاشي عن الحسين بن عبيد الله
الغضائري عن ابن اخي طاهر الى آخر ما مر من السند فليرو عني الصحيفة السجادية
كل من سمعها مني او قرأها علي او استجازني فيها بهذه الاسانيد وغيرها
من الاسانيد التي اوردتها في مؤلفاتي تمّ

نقل من نسخة المرحوم مولانا محمد باقر طاب الله ثراه

العبد المحتاج الى رحمة ربه

الغافر ابن جمال الدين

المجرائي محمد باقر

عفي عنهما

عن يحيى بن زيد وعن الشيخ رحمه الله عن احمد
بن عبدون عن ابي بكر الدوري عن ابن اخي
طاهر عن محمد بن مطهر عن ابيه عن عمير بن
المتوكل عن ابيه م

بسم الله الرحمن الرحيم

حدثنا السيد الاجل نجم الدين بهاء الشرف
ابو الحسن محمد بن الحسن بن احمد بن علي بن محمد بن
عمر بن يحيى العلوي الحسيني رحمه الله قال اخبرنا
الشيخ السعيد ابو عبد الله محمد بن احمد بن شهريار
الخازن لخزانة مولانا امير المؤمنين علي بن ابي طالب
عليه السلام في شهر ربيع الاول من سنة ست عشرة

وخمسمائة قراءة عليه وانا اسمع قال سمعتها على
الشيخ الصدوق ابي منصور محمد بن محمد بن احمد بن
عبد العزيز العكبري المعدل رحمه الله عن ابي
المفضل محمد بن عبد الله بن المطلب الشيباني قال
حدثنا الشريف ابو عبد الله جعفر بن محمد بن جعفر بن
الحسن بن جعفر بن الحسن بن الحسن بن امير المؤمنين
علي بن ابي طالب عليهم السلام قال حدثنا عبد الله
بن عمر بن خطاب الزيات سنة خمس وستين ومائتين
قال حدثني خالي علي بن النعمان الاعلم قال حدثني عمير بن
متوكل الثقفي البلخي عن ابيه متوكل بن هرون

بعد قتل ابيه

قال لقيت يحيى بن زيد بن علي عليه السلام وهو متوجه
الى خراسان فسلمت عليه فقال لي من اين اقبلت قلت
من الحج فسألني عن اهله وبني عمه بالمدينة واحفى
السؤال عن جعفر بن محمد عليه السلم فاخبرته بخبره
وخبرهم وحزنهم على ابيه زيد بن علي عليه السلام
فقال لي قد كان عمي محمد بن علي اشار على ابي
بترك الخروج وعرفه ان هو خرج وفارق المدينة ما
يكون اليه مصير امره فهل لقيت ابن عمي جعفر بن محمد
عليه السلم قلت نعم قال فهل سمعته يذكر شيئا
من امري قلت نعم قال بم ذكرني خبرني قلت جعلت

فداك ما احب ان استقبلك بما سمعته منه فقال
ابالموت تخوفني هات ما سمعته فقلت سمعته يقول
انك تقتل وتصلب كما قتل ابوك وصلب فتغير
وجهه وقال يمحو الله ما يشاء ويثبت وعنده ام
الكتاب يا متوكل ان الله عز وجل ايد هذا الامر
بنا وجعل لنا العلم والسيف فجمعا لنا وخص بنو عمنا
بالعلم وحده فقلت جعلت فداك اني رأيت الناس
الى ابن عمك جعفر عليه السلام اميل منهم اليك
والى ابيك فقال ان عمي محمد بن علي وابنه جعفرا
عليهما السلم دعوا الناس الى الحيوة ونحن دعوناهم

الموت فقلت يا ابن رسول الله أهم أعلم أم أنتم فأطرق
إلى الأرض مليا ثم رفع رأسه وقال كلنا له علم غير
أنهم يعلمون كلما نعلم ولا نعلم كلما يعلمون ثم
قال لي أكتبت من ابن عمي شيئا قلت نعم قال أرنيه
فأخرجت إليه وجوها من العلم وأخرجت له دعاء أملاه
علي أبو عبد الله عليه السلام وحدثني أن أباه محمد بن
علي عليهما السلام أملاه عليه وأخبره أنه من دعاء
أبيه علي بن الحسين عليهم السلام من دعاء الصحيفة
الكاملة فنظر فيه يحيى حتى أتى على آخره وقال لي أتأذن
في نسخه فقلت يا ابن رسول الله أتستأذن فيما هو

عنكم فقال أما لأخرجن إليك صحيفة من الدعاء
الكامل مما حفظه أبي عن أبيه وإن أبي أوصاني
بصونها ومنعها غير أهلها قال عمير قال أبي فقمت
إليه فقبلت رأسه وقلت له والله يا ابن رسول الله
إني لأدين الله بحبكم وطاعتكم وإني لأرجو
أن يسعدني في حياتي ومماتي بولايتكم فرمى
صحيفتي التي دفعتها إليه إلى غلام كان معه وقال
اكتب هذا الدعاء بخط بين حسن واعرضه علي لعلي
أحفظه فإني كنت أطلبه من جعفر حفظه الله
فيمنعنيه قال المتوكل فندمت على ما فعلت ولم أدر

ما أصنع ولم يكن أبو عبد الله عليه السلم تقدم
إليّ ألّا أدفعه إلى أحد ثم دعا بعيبة فاستخرج
منها صحيفة مقفلة مختومة فنظر إلى الخاتم وقبّله
وبكى ثم فضّه وفتح القفل ثم نشر الصحيفة ووضعها
على عينه وأمرّها على وجهه وقال والله يا متوكل
لولا ما ذكرت من قول ابن عمي إنني أقتل وأصلب
لما دفعتها إليك ولكنت بها ضنينا ولكني أعلم
أن قوله حق أخذه عن آبائه وأنه سيصح فخفت
أن يقع مثل هذا العلم إلى بني أمية فيكتموه ويدّخروه
في خزائنهم لأنفسهم فاقبضها واكفنيها وتربّص

بها فإذا قضى الله من أمري وأمر هؤلاء القوم ما هو
قاض فهي أمانة لي عندك حتى توصلها إلى ابني عمي
محمد وإبراهيم ابني عبد الله بن الحسن بن علي
عليهما السلام فإنهما القائمان في هذا الأمر
بعدي قال المتوكل فقبضت الصحيفة فلما قتل
يحيى بن زيد صرت إلى المدينة فلقيت أبا عبد الله
عليه السلم فحدثته الحديث عن يحيى فبكى واشتد
وجده به وقال رحم الله ابن عمي وألحقه بآبائه و
أجداده عليهم السلم والله يا متوكل ما منعني من
دفع الدعاء إليه إلا الذي خافه على صحيفة أبيه

وأين الصحيفة فقلت هاهي ففتحها وقال هذا والله

خط عمي زيد ودعاء جدي علي بن الحسين عليهما السلام

ثم قال لابنه قم يا إسمعيل فأتني بالدعاء الذي

أمرتك بحفظه وصونه فقام إسمعيل فأخرج صحيفة

كأنها الصحيفة التي دفعها إلي يحيى بن زيد فقبلها

أبو عبد الله ووضعها على عينه وقال هذا خط أبي

وإملاء جدي عليهما السلام بمشهد مني فقلت يا ابن

رسول الله إن رأيت أن أعرضها مع صحيفة زيد

ويحيى فأذن لي في ذلك وقال قد رأيتك لذلك أهلا

فنظرت وإذا هما أمر واحد ولم أجد حرفا منها يخالف

ما في الصحيفة الأخرى ثم استأذنت أبا عبد الله

عليه السلام في دفع الصحيفة إلى ابني عبد الله بن الحسن

فقال إن الله يأمركم أن تؤدوا الأمانات إلى أهلها

نعم فادفعها إليهما فلما نهضت للقائهما قال لي

مكانك ثم وجه إلى محمد وإبرهيم فجاءا فقال هذا

ميراث ابن عمكما يحيى من أبيه قد خصكما به دون إخوته

ونحن مشترطون عليكما فيه شرطا فقالا

رحمك الله قل فقولك المقبول فقال لا تخرجا بهذه

الصحيفة من المدينة قالا ولم ذاك قال إن ابن

عمكما خاف عليها أمرا أخافه أنا عليكما قالا إنما خاف

عليهما حين علم انه يقتل فقال ابو عبد الله وانتما
بر آن دو حالتی که میدانست کشته میشود پس فرمود ابو عبد الله علیه السلام که شما نیز
فلا تامنا فوالله اني لاعلم انكما ستخرجان كما
ایمن مباشید پس بخدا قسم که میدانم که شما بزودی خروج میکنید چنانچه
خرج وستقتلان كما قتل فقاما وهما يقولان
او خروج کرد و بزودی کشته میشوید چنانچه او کشته شد پس برخواستند و حال آنکه میگفتند
لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم فلما خرجا
نیست قدرتی و نه قوتی مگر بیاری خدای بلند مرتبه بزرگ پس چون بیرون رفتند
قال لي ابو عبد الله عليه السلم يا متوكل كيف قال
گفت مرا حضرت ابو عبد الله علیه السلام ای متوکل چگونه گفت
لك يحيى ان عمي محمد بن علي وابنه جعفرا دعوا
ترا یحیی که عم من امام محمد باقر و پسرش امام جعفر صادق خواندند
الناس الى الحيوة ودعوناهم الى الموت قلت نعم
مردمان را بسوی زندگی و ما خواندیم ایشانرا بسوی مرگ گفتم آری
اصلحك الله قد قال لي ابن عمك يحيى ذلك فقال
صلاح دهد حال ترا خدای بتحقیق گفت مرا پسر عم تو یحیی این حرف را پس فرمود
يرحم الله يحيى ان ابي حدثني عن ابيه عن جده عن
که رحمت کند خدای تعالی یحیی را بدرستیکه پدرم روایت کرد مرا از پدرش از جدش از حضرت
علي عليه السلام ان رسول الله صلى الله عليه واله
امیر المؤمنین علیه السلام بدرستیکه رسول الله را رحمت کند خدای تعالی او را و آل او

اخذته نعسة وهو على منبره فرأى في منامه
گرفت او را پینکی و حال آنکه بر بالای منبر بود پس دید در خواب خود
رجالا ينزون على منبره نزو القردة يردون
مردمی چند را که میجهند بر بالای منبر او مانند جستن بوزینگان بر میگردانند
الناس على اعقابهم القهقرى فاستوى رسول
مردمان را بر پشتهای پای خود واروونه پس حضرت رسول
الله صلى الله عليه واله جالسا والحزن يعرف في
خدا صلی الله علیه و آله راست نشست و حال آنکه اثر اندوه یافت میشد در
وجهه فاتاه جبرئيل عليه السلم بهذه الاية وما
روی مبارک آنحضرت پس آورد جبرئیل علیه السلام این آیه را و نگردانیدیم
جعلنا الرؤيا التي اريناك الا فتنة للناس و
ما آن خوابی را که نمودیم بتو مگر آزمایشی از برای مردمان و
الشجرة الملعونة في القرآن ونخوفهم فما يزيدهم
آن درختی را که لعنت کرده شده در قرآن و میترسانیم ما مردمان را پس نمی افزاید ایشانرا
الا طغيانا كبيرا يعني بني امية قال يا جبرئيل
مگر سرکشی عظیم میخواهد بنی امیه را گفت پیغمبر ای جبرئیل
اعلى عهدي يكونون وفي زمني قال لا ولكن تدور
آیا بر عهد من خواهند بود و در زمان من جبرئیل گفت نه ولیکن میگردد
رحى الاسلام من مهاجرك فتلبث بذلك عشرا ثم
آسیای اسلام از هجرت کردن تو و میآید باین گردش ده سال پس

تدور رحى الاسلام على رأس خمس وثلاثين من
دیگر گردش آسیای اسلام بر سر سی و پنجم از
مهاجرك فتلبث بذلك خمسا ثم لا بد من رحى ضلالة
هجرت تو پس بپای ماند بان گردش پنج سال پس از آن ناچار است از آسیای گمراهی
هي قائمة على قطبها ثم ملك الفراعنة قال وانزل
که ایستاده باشد بر قطب خود پس از آن پادشاهی فرعونانست گفت حضرت امام جعفر که فرستاد
الله تعالى في ذلك انا انزلناه في ليلة القدر وما
خدای تعالی در این باب بدرستی که ما فرستادیم قرآن را در شب قدر و چه
ادريك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من الف شهر
میدانی چیست شب قدر شب قدر بهتر است از هزار ماهی
يملكها بنو امية ليس فيها ليلة القدر قال
که پادشاه باشند در آن بنی امیه و نیست در آن هزار ماه شب قدر گفت حضرت صادق
فاطلع الله تعالى نبيه عليه السلام ان بني امية تملك
پس مطلع کرد خدای تعالی پیغمبر خود را علیه السلام که بدرستی که بنی امیه مالک
سلطان هذه الامة وملكها طول هذه المدة فلو
پادشاهی این امت و سلطنت آن خواهند بود در مدت هزار ماه پس اگر
طاولتهم الجبال لطالوا عليها حتى يأذن الله تعالى
سرکشی نمایند با ایشان کوهها هر آینه بر آن کوهها غلبه می کردند تا اینکه رخصت دهد خدای تعالی
بزوال ملكهم وهم في ذلك يستشعرون عداوتنا
بزوال پادشاهی ایشان و ایشان در این مدت در دل داشته باشند دشمنی ما

اهل البيت وبغضنا اخبر الله نبيه بما يلقى اهل
اهل بیت و کینه ما را خبر داد خدای تعالی پیغمبر خود را بآنچه میرسید باهل
بيت محمد واهل مودتهم وشيعتهم منهم في ايامهم
بیت پیغمبر و دوستداران و پیروان ایشان از بنی امیه در ایام دولت
وملكهم قال وانزل الله تعالى فيهم الم تر الى الذين
پادشاهی ایشان گفت حضرت صادق و فرستاد خدای تعالی درباره بنی امیه آیا نمی نگری بسوی آنکه
بدلوا نعمة الله كفرا واحلوا قومهم دار البوار
که تبدیل کردند نعمت خدای تعالی را بکفران و فرود آوردند قوم خود را بسرای هلاکت
جهنم يصلونها وبئس القرار ونعمة الله محمد
که جهنم است در می آیند در آن و بد آرامگاهیست آن و نعمت خدای تعالی محمد است
واهل بيته حبهم ايمان يدخل الجنة وبغضهم كفر
و اهل بیت او و دوستی ایشان ایمانست که داخل میکند صاحبش را به بهشت و دشمنی ایشان کفر است
ونفاق يدخل النار فاسر رسول الله صلى الله عليه
و نفاق که در می آورد صاحبش را بآتش پس پنهان گفت رسول خدا صلی الله علیه
واله ذلك الى علي واهل بيته عليهم السلام قال ثم قال
و آله این حکایت را بحضرت علی و اهل بیت او علیهم السلام گفت راوی پس از آن گفت
ابو عبد الله عليه السلام ما خرج ولا يخرج منا
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که خروج نکرده و خروج نخواهد کرد از ما
اهل البيت الى قيام قائمنا احد ليدفع ظلما او ينعش
اهل بیت تا ظهور حضرت قائم ما کسی برای آنکه دفع کند ستمی را یا بلند سازد

حقاً الا اصطلمته البلية وكان قيامه زيادة في
حق بود مگر اینکه از بیخ برکند او را بلاء و بود برخاستن او زیاده در
مكروهنا وشيعتنا قال المتوكل بن هرون
اندوه ما و پیروان ما گفت متوکل بن هرون
ثم املى علي ابو عبد الله عليه السلام الادعية
پس خواند بر من حضرت ابو عبد الله علیه السلام دعاهای صحیفه را
وهي خمسة وسبعون باباً سقط عني منها احد عشر
و آن هفتاد و پنج باب بود فوت شد از من از آن بابها یازده
باباً وحفظت منها نيفاً وستين باباً وحدثنا ابو
باب و نگاه داشتم از آنها شصت و چهار باب و روایت کرد مرا ابو
المفضل قال وحدثني محمد بن الحسن بن روزبه
مفضل گفت که روایت کرد مرا محمد بن الحسن بن روزبه
ابو بكر المدائني الكاتب نزيل الرحبة في داره قال
ابو بکر مدائنی کاتب نزیل رحبه در خانه خود گفت
حدثني محمد بن احمد بن مسلم المطهري قال
که روایت کرد مرا محمد بن احمد بن مسلم گفت که
حدثني ابي عن عمير بن متوكل البلخي عن ابيه
روایت کرد مرا پدرم از عمیر بن متوکل بلخی از پدر خود
المتوكل بن هرون قال لقيت يحيى بن زيد بن علي عليهما السلام
متوکل بن هرون گفت متوکل که برخوردم یحیی بن زید بن علی بن الحسین علیهم السلام

فذكر الحديث بتمامه الى رؤيا النبي صلى الله عليه وآله
پس نقل کرد آن حکایت را بتمامه تا حکایت خواب دیدن پیغمبر صلی الله علیه و آله
التي ذكرها جعفر بن محمد عن آبائه صلوات الله
که نقل فرموده بود از حضرت امام جعفر بن محمد از پدران خود صلوات الله
عليهم وفي رواية المطهري ذكر الابواب وهي التحميد
علیهم و در روایت مطهری ذکر کرده است ابواب دعاها و این سپاس گزاریدن
لله عز وجل الصلوة على محمد وآله الصلوة على حملة العرش
از برای خدای عز و جل درود فرستادن بر محمد و آل محمد درود فرستادن بر ملائکه که بردارنده عرش اند
الصلوة على مصدقي الرسل دعاؤه لنفسه وخاصته دعاؤه
درود فرستادن بر جماعتی که تصدیق پیغمبران کرده اند دعای آنحضرت از برای خود و خواص خود دعای آنحضرت
عند الصباح والمساء دعاؤه في المهمات دعاؤه في
نزد صباح و مساء دعای آنحضرت در مهمات دعای آنحضرت در
الاستعاذة دعاؤه في الاشتياق دعاؤه في اللجأ الى الله
پناه بردن بخدای دعای آنحضرت در آرزومندی دعای آنحضرت در پناه بردن بخدای
تعالى دعاؤه بخواتم الخير دعاؤه في الاعتراف وطلب التوبة
تعالی دعای آنحضرت در طلب ختم بخیر دعای آنحضرت در اعتراف گناه و طلب توبه
دعاؤه في طلب الحوائج دعاؤه في الظلامات دعاؤه عند المرض
دعای آنحضرت در طلب حاجت دعای آنحضرت در شکوه از ظالمان دعای آنحضرت نزد بیماری
دعاؤه في الاستقالة دعاؤه على الشيطان دعاؤه في المحذورات
دعای آنحضرت در طلب درگذشتن از گناهان دعای آنحضرت بر شیطان دعای آنحضرت در دفع بلاها

دعاؤه فی الاستسقاء دعاؤه فی مکارم الاخلاق دعاؤه
دعای آنحضرت در طلب باران دعای آنحضرت در طلب اخلاق ستوده دعای آنحضرت
اذا احزنه امر دعاؤه عند الشدة دعاؤه بالعافیة دعاؤه
هرگاه اندوهگین ساختی او را امری دعای آنحضرت نزد سختیها دعای آنحضرت در طلب عافیت دعای آنحضرت
لابویه دعاؤه لولده دعاؤه لجیرانه واولیائه دعاؤه لاهل
از برای پدر و مادر دعای آنحضرت از برای اولاد دعای آنحضرت از برای همسایگان و دوستان دعای آنحضرت از برای
الثغور دعاؤه فی التفزع دعاؤه اذا قتر علیه الرزق
نگاهبانان سرحدها دعای آنحضرت در ترس و هراس دعای آنحضرت هنگامی که تنگ شد بر او روزی
دعاؤه فی المعونة علی قضاء الدین دعاؤه بالتوبة دعاؤه
دعای آنحضرت در طلب یاری در ادای قرض دعای آنحضرت در طلب توبه دعای آنحضرت
فی صلوة اللیل دعاؤه فی الاستخارة دعاؤه اذا
در نماز شب دعای آنحضرت در طلب خیر از خدای عز و جل دعای آنحضرت هنگامی
ابتلی وراٰی مبتلی دعاؤه فی الرضا اذا نظر الی اهل
که مبتلا [illegible] دعای آنحضرت در رضا زمانی که نظر میکرد به اهل
الدنیا دعاؤه عند سماع الرعد دعاؤه فی الشکر لله
دنیا دعای آنحضرت نزد شنیدن رعد دعای آنحضرت در شکر گزاری حق
تعالی دعاؤه فی الاعتذار دعاؤه فی طلب العفو دعاؤه
تعالی دعای آنحضرت در عذرخواهی [illegible] دعای آنحضرت در طلب عفو [illegible] دعای آنحضرت
عند ذکر الموت دعاؤه فی طلب الستر والوقایة دعاؤه
نزد یاد کردن موت دعای آنحضرت در طلب پوشیدن عیبها و نگاه داشتن از آنها دعای آنحضرت

الی الله تعالی

بفضیحة بذنب

والرحمة

عند ختمه القرآن دعاؤه اذا نظر الی الهلال دعاؤه
نزد تمام کردن قرآن مجید دعای آنحضرت هنگام دیدن ماه نو دعای آنحضرت
لدخول شهر رمضان دعاؤه لوداع شهر رمضان دعاؤه
از برای آمدن ماه رمضان دعای آنحضرت از برای وداع ماه رمضان دعای آنحضرت
للعیدین والجمعة دعاؤه فی دفع کید الاعداء دعاؤه فی
در عیدها و روز جمعه دعای آنحضرت در دفع کید دشمنان دعای آنحضرت در
الرهبة دعاؤه فی التضرع والاستکانة دعاؤه فی الالحاح
ترس [illegible] دعای آنحضرت در تضرع و زاری به درگاه الهی دعای آنحضرت [illegible]
دعاؤه فی التذلل لله عز وجل دعاؤه فی استکشاف الهموم
دعای آنحضرت در فروتنی [illegible] دعای آنحضرت در طلب رفع غمها
وباقی الابواب بلفظ ابی عبد الله الحسنی رحمه الله
و باقی ابواب بلفظ ابی عبد الله الحسنی رحمه الله
حدثنا ابو عبد الله جعفر بن محمد الحسنی قال حدثنا
روایت کرد ما را ابو عبد الله جعفر بن محمد الحسنی گفت حدیث کرد ما را
عبد الله بن عمر بن خطاب الزیات قال حدثنی خالی
عبد الله بن عمر بن خطاب روغن زیت فروش گفت روایت کرد ما را خال من
علی بن النعمن الاعلم قال حدثنی عمیر بن متوکل
علی بن نعمن [illegible] گفت روایت کرد ما را عمیر بن متوکل
الثقفی البلخی عن ابیه متوکل بن هرون قال املی علی
ثقفی بلخی از پدر خود متوکل بن هرون گفت [illegible]

دعاؤه فی یوم عرفة دعاؤه فی یوم الاضحی والجمعة

[illegible]

السَّيِّدُ الصَّادِقُ أَبُو عَبْدِ اللهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ أَمْلَى

ابن صحیفه را سید من حضرت صادق ابو عبد الله جعفر بن محمد فرمود که خواند

جَدِّي عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَى أَبِي مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

جد من علی بن حسین علیهما السلام بر پدر من محمد بن علی

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ السَّلَامُ بِمَشْهَدٍ مِنِّي عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا ابْتَدَأَ

و بود از دعای آنحضرت سلام در حضور من علیه السلام چون

بِالدُّعَاءِ بَدَأَ بِالتَّحْمِيدِ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ فَقَالَ

به دعا میکرد شروع به سپاس خدای عز و جل و ثنا گفتن بر او پس میگفت

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ بِلَا أَوَّلٍ كَانَ قَبْلَهُ وَالْآخِرِ بِلَا

سپاس مر خدا را که اول است بی آنکه اولی باشد پیش از او و آخر است بی آنکه

آخِرٍ يَكُونُ بَعْدَهُ الَّذِي قَصُرَتْ عَنْ رُؤْيَتِهِ أَبْصَارُ

آخری باشد پس از او آنکه کوتاهی کرده است از دیدن او چشمهای

النَّاظِرِينَ وَعَجَزَتْ عَنْ نَعْتِهِ أَوْهَامُ الْوَاصِفِينَ

نگاه کنندگان و عاجز آمده است از وصف کردن او اندیشه های وصف کنندگان

ابْتَدَعَ بِقُدْرَتِهِ الْخَلْقَ ابْتِدَاعًا وَاخْتَرَعَهُمْ عَلَى مَشِيَّتِهِ

پدید آورده است بقدرت خود آفریدگان را پدید آوردنی و اختراع کرده است ایشان را بر خواهش خود

اخْتِرَاعًا ثُمَّ سَلَكَ بِهِمْ طَرِيقَ إِرَادَتِهِ وَبَعَثَهُمْ فِي سَبِيلِ

اختراع کردنی پس برد ایشان را براه اراده خود و برانگیخت ایشان را در طریق

مَحَبَّتِهِ لَا يَمْلِكُونَ تَأْخِيرًا عَمَّا قَدَّمَهُمْ إِلَيْهِ وَلَا

محبت خود مالک نیستند که تاخیر نمایند از آنچه تقدیم نمود ایشان را بسوی آن

يَسْتَطِيعُونَ تَقَدُّمًا إِلَى مَا أَخَّرَهُمْ عَنْهُ وَجَعَلَ لِكُلِّ

و توانائی ندارند که پیش روند بسوی آنچه که موخر ساخته است ایشان را از آن و گردانید از برای هر

رُوحٍ مِنْهُمْ قُوتًا مَعْلُومًا مَقْسُومًا مِنْ رِزْقِهِ لَا يَنْقُصُ

صاحب روحی از ایشان روزی معلوم قسمت کرده شده از روزی خود کم نمیکند

مَنْ زَادَهُ نَاقِصٌ وَلَا يَزِيدُ مَنْ نَقَصَ مِنْهُمْ زَائِدٌ ثُمَّ

هر که را زیاده کرده است کم کننده و زیاده نمیکند هر که را کم کرده است از ایشان زیاده کننده پس

ضَرَبَ لَهُ فِي الْحَيَاةِ أَجَلًا مَوْقُوتًا وَنَصَبَ لَهُ أَمَدًا

تعیین کرده است برای او در زندگی مدت معلومی و برپا داشته است برای او نهایت

مَحْدُودًا يَتَخَطَّى إِلَيْهِ بِأَيَّامِ عُمُرِهِ وَيَرْهَقُهُ بِأَعْوَامِ

معینی که گام میزند بسوی آن بروزهای عمر خود و نزدیک میشود بآن بسالهای

دَهْرِهِ حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَقْصَى أَثَرِهِ وَاسْتَوْعَبَ حِسَابَ

روزگار خود تا چون رسید بنهایت اثر خود و تمام رسید شمار

عُمُرِهِ قَبَضَهُ إِلَى مَا نَدَبَهُ إِلَيْهِ مِنْ مَوْفُورِ ثَوَابِهِ أَوْ

زندگیش گرفت او را بسوی آنچه خوانده است او را بدان از ثواب بسیار خود یا

مَحْذُورِ عِقَابِهِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ

عقاب حذر کرده شده خود تا جزا دهد آنان را که بد کرده اند بسبب آنچه کرده اند و جزا دهد

الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى عَدْلًا مِنْهُ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ

آنان را که نیکوئی کرده اند به نیکوئی از عدل خود پاک گشته است نامهای او

وَتَظَاهَرَتْ آلَاؤُهُ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

و پی در پی است نعمتهای او سؤال کرده نمیشود از آنچه میکند و ایشان سؤال کرده میشوند

والحمد لله الذي لو حبس عن عباده معرفة حمده على
ما ابلاهم من مننه المتتابعة واسبغ عليهم من نعمه
المتظاهرة لتصرفوا في مننه فلم يحمدوه وتوسعوا
في رزقه فلم يشكروه ولو كانوا كذلك لخرجوا
من حدود الانسانية الى حد البهيمية فكانوا كما وصف
في محكم كتابه ان هم الا كالانعام بل هم اضل سبيلا
والحمد لله على ما عرفنا من نفسه والهمنا من شكره
وفتح لنا من ابواب العلم بربوبيته ودلنا عليه من
الاخلاص له في توحيده وجنبنا من الالحاد و
الشك في امره حمدا نعمر به فيمن حمده من خلقه

ونسبق به من سبق الى رضاه وعفوه حمدا يضيء لنا
به ظلمات البرزخ ويسهل علينا به سبيل المبعث
ويشرف به منازلنا عند مواقف الاشهاد يوم
تجزى كل نفس بما كسبت وهم لا يظلمون يوم لا
يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون حمدا
يرتفع منا الى اعلى عليين في كتاب مرقوم يشهده المقربون
حمدا تقر به عيوننا اذا برقت الابصار وتبيض
به وجوهنا اذا اسودت الابشار حمدا نعتق به من
اليم نار الله الى كريم جوار الله حمدا نزاحم به ملائكته
المقربين ونضام به انبياءه المرسلين في دار

المقامة التي لا تزول، ومحلّ كرامته التي لا تحول، و
اقامتی که هرگز زایل نمی‌شود و جای نوازش خدای تعالی که انتقال نمی‌پذیرد
الحمد لله الذي اختار لنا محاسن الخلق، وأجرى
و سپاس مر خدای را که برگزیده است از برای ما خوبهای خلقت و روان گردانیده است
علينا طيبات الرزق، وجعل لنا الفضيلة بالملكة على
بر ما روزیهای پاکیزه و گردانیده است از برای ما زیادتی بسبب تسلط بر
جميع الخلق، فكلّ خليقته منقادة لنا بقدرته
جمیع خلق خود پس همه آفریدهای او فرمان برداراند ما را بقدرت او
وصائرة إلى طاعتنا بعزّته. والحمد لله الذي أغلق
و گرویده‌اند بسوی طاعت ما بغلبه او و سپاس مر خدای را که بسته است
عنّا باب الحاجة إلّا إليه، فكيف نطيق حمده أم
از ما در احتیاج را مگر بسوی او پس چگونه طاقت سپاس او داریم یا
متى نؤدّي شكره، لا متى. والحمد لله الذي ركّب
کی ادا توانیم کرد شکر او را طاقت نداریم که توانیم ادا کرد و سپاس مر خدای را که ترکیب نمود
فينا آلات البسط، وجعل لنا أدوات القبض، و
در ما آلتهای گشادن و گردانیده است از برای ما افزارهای بهم کشیدن
متّعنا بأرواح الحياة، وأثبت فينا جوارح الأعمال
و بهره‌مند کرده است ما را بر احتیاج زندگی و ثابت گردانیده است در ما اعضا از برای کارها
وغذانا بطيّبات الرزق، وأغنانا بفضله، وأقنانا
و پرورش داده است ما را بروزیهای پاکیزه و توانگر کرد ما را بفضل خود و سرمایه داد ما را

بمنّه. ثمّ أمرنا ليختبر طاعتنا، ونهانا ليبتلي شكرنا
بنعمت خود پس امر کرد ما را تا بیازماید فرمان برداری ما را و نهی کرد ما را تا بیازماید شکرگذاری ما را
فخالفنا عن طريق أمره، وركبنا متون زجره، فلم
پس مخالفت کردیم ما از طریق امر او و سوار شدیم ما بر پشتهای منع او پس
يبتدرنا بعقوبته، ولم يعاجلنا بنقمته، بل تأنّانا
شتاب نکرد بر ما در عقوبت خود و تعجیل نفرمود با ما در نقمت خود بلکه مدارا کرد با ما
برحمته تكرّماً، وانتظر مراجعتنا برأفته
برحمت خود از روی کرم و انتظار کشید باز گشتن ما را بمهربانی خود
حلماً. والحمد لله الذي دلّنا على التوبة التي لم نفدها
از روی بردباری و سپاس مر خدای را که نمود ما را بر توبه که نیافته‌ایم آن را
إلّا من فضله، فلو لم نعتدد من فضله إلّا بها لقد
مگر از فضل او پس بتحقیق اگر شمار ندادیم از فضل او مگر همین توبه را هر آینه
حسن بلاؤه عندنا، وجلّ إحسانه إلينا، وجسم
نیکوست نعمت او نزد ما و بزرگوار است احسان او بسوی ما و عظیمست
فضله علينا. فما هكذا كانت سنّته في التوبة
فضل او بر ما پس چنین نبود طریقه او در باب توبه
لمن كان قبلنا، لقد وضع عنّا ما لا طاقة لنا به
نسبت با کسیکه پیش از ما بوده هر آینه بتحقیق برداشته است از ما آنچه نیست ما را طاقت بآن
ولم يكلّفنا إلّا وسعاً، ولم يجشّمنا إلّا يسراً، ولم يدع
و تکلیف نفرموده است ما را مگر کمتر از طاقت ما و تکلیف نداده است ما را مگر آسانتر

لاحد منا حجة ولا عذرا فالهالك منا من هلك
از برای کسی از ما حجتی و نه عذری پس هالک شوند از ما کسیکه هلاک شد
عليه والسعيد منا من رغب اليه والحمد لله بكل
بر او و نیکبخت از ما کسیست که رغبت نمود بسوی او و سپاس مر خدا را بهمه
ما حمده به ادنى ملائكته اليه واكرم خليقته
آنچه سپاس کرده خدا را بآن نزدیکترین فرشتگان بسوی او و گرامی ترین خلقش
عليه وارضى حامديه لديه حمدا يفضل سائر الحمد
بر او و پسندیده ترین ستایش کنندگانش نزد او سپاسیکه زیاده باشد بر دیگر سپاس
كفضل ربنا على جميع خلقه ثم له الحمد مكان كل
مانند زیادتی پروردگار ما بر همه بندگان او پس مر او راست سپاس بجای هر
نعمة له علينا وعلى جميع عباده الماضين و
نعمتی مر او راست بر ما و بر جمیع بندگان او از رفتگان و
الباقين عدد ما احاط به علمه من جميع الاشياء
ماندگان شماره آنچه احاطه کرده است بآن علم او از جمیع چیزها
ومكان كل واحدة منها عددها اضعافا مضاعفة
و بجای هر یک از چیزها شماره آنها را در حالتیکه چندین برابر شود
ابدا سرمدا الى يوم القيمة حمدا لا منتهى
همیشه و جاوید تا روز قیامت سپاسی که نهایت نباشد
لحده ولا حساب لعدده ولا مبلغ لغايته ولا
حدش را و شماری نباشد عدد آنرا و رسیدنی نباشد غایت او را و نباشد

انقطاع لامده حمدا يكون وصلة الى طاعته
انقطاعی مدت آنرا سپاسی که بوده باشد باعث رسیدن بفرمان برداری او
وعفوه وسببا الى رضوانه وذريعة الى مغفرته
و عفو او و سببی باشد بسوی خشنودی او و وسیله باشد بسوی آمرزش او
وطريقا الى جنته وخفيرا من نقمته وامنا من
و راهی باشد بسوی بهشت او و پناهی باشد از انتقام او و امانی باشد از
غضبه وظهيرا على طاعته وحاجزا عن معصيته
غضب او و یاوری باشد بر فرمان برداری او و مانعی باشد از نافرمانی او
وعونا على تادية حقه ووظائفه حمدا نسعد
و مددکاری باشد بر گذاردن حق او و شرایط و آداب آن سپاسیکه نیکبخت شویم
به في السعداء من اوليائه ونصير به في نظم
بآن در میان نیکبختان از دوستان او و گردیم بسبب آن در سلک
الشهداء بسيوف اعدائه انه ولي حميد
شهیدان بشمشیر دشمنان او بدرستیکه او یاری دهنده و ستوده است

وكان من دعائه عليه السلام بعد هذا التحميد

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام بعد از این حمد و سپاس

في الصلوة على رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

دعا بر فرستاده خدا محمد صلی الله علیه وآله وسلم

والحمد لله الذي من علينا بمحمد نبيه صلى الله
و سپاس مر خدا را که انعام کرد بر ما بوجود حضرت محمد پیغمبر او رحمت کناد خدای تعالی

الثاني

عليه وآله دون الأمم الماضية والقرون السالفة

بقدرته التي لا تعجز عن شيء وإن عظم ولا يفوتها

شيء وإن لطف فختم بنا على جميع من ذرأ وجعلنا

شهداء على من جحد وكثرنا بمنه على من قل

اللهم فصل على محمد أمينك على وحيك ونجيبك

من خلقك وصفيك من عبادك إمام الرحمة وقائد

الخير ومفتاح البركة كما نصب لأمرك نفسه

وعرض فيك للمكروه بدنه وكاشف في الدعاء إليك

حامته وحارب في رضاك أسرته وقطع في إحياء

دينك رحمه وأقصى الأدنين على جحودهم وقرب

الأقصين على استجابتهم لك ووالى فيك الأبعدين

وعادى فيك الأقربين وأدأب نفسه في تبليغ

رسالتك وأتعبها بالدعاء إلى ملتك وشغلها

بالنصح لأهل دعوتك وهاجر إلى بلاد الغربة

ومحل النأي عن موطن رحله وموضع رجله و

مسقط رأسه ومأنس نفسه إرادة منه لإعزاز

دينك واستنصارا على أهل الكفر بك حتى

استتب له ما حاول في أعدائك واستتم له ما

دبر في أوليائك فنهد إليهم مستفتحا بعونك

ومتقويا على ضعفه بنصرك فغزاهم في عقر ديارهم

وهجم عليهم في بحبوحة قرارهم حتى ظهر امرك وعلت
و هجوم آورد برایشان در وسط قرارگاه ایشان تا ظاهر شد امر تو و بلند گردید
كلمتك ولو كره المشركون اللهم فارفعه بما
کلمه تو و اگرچه ناخوش میداشتند مشرکان بارخدایا پس بلند گردان او را بسبب آنچه
كدح فيك الى الدرجة العليا من جنتك حتى لا يساوى
رنج کشید در راه تو بدرجه بالاترین از بهشت تو تا آنکه برابر کرده نشود با او
في منزلة ولا يكافأ في مرتبة ولا يوازيه لديك
در منزلتی و همسری کرده نشود در مرتبه و برابر نباشد او را نزد تو
ملك مقرب ولا نبي مرسل وعرفه في اهله الطاهرين
فرشته مقرب و نه پیغمبر مرسل و بشناسان او را در باب اهل او
وامته المؤمنين من حسن الشفاعة اجل ما وعدته
و مومنین امت او از نیکویی شفاعت زیاده بر آنچه وعده کرده او را
يا نافذ العدة يا وافي القول يا مبدل السيئات
ای روا کننده وعده ای وفا کننده بگفتار ای بدل کننده بدیها
باضعاف فيها من الحسنات انك ذو الفضل العظيم
بچندین برابران از نیکوییها بدرستیکه تو صاحب فضل و احسان بزرگی

الثالث

وكان من دعائه عليه السلام في الصلوة
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در صلوات
على حملة العرش وكل ملك مقرب
بر بردارندگان عرش و هر فرشته مقربی

اللهم وحملة عرشك الذين لا يفترون من تسبيحك
بارخدایا و بردارندگان عرش تو آنانی که سست نمیشوند از تسبیح کردن تو
ولا يسأمون من تقديسك ولا يستحسرون من
و ملول نمیگردند از منزه ساختن تو و وامانده نمیشوند از
عبادتك ولا يؤثرون عن الوله اليك واسرافيل
پرستش تو و اختیار نمینمایند از حیرانی بسوی جناب تو و اسرافیل
صاحب الصور الشاخص الذي ينتظر منك الاذن
که صاحب صور است و چشم گشوده که انتظار میبرد از جانب تو دستوری
وحلول الامر فينبه بالنفخة صرعى رهائن القبور
و فرود آمدن فرمان را پس آگاه گرداند بدمیدن افتادگان گروگان قبرها
وميكائيل ذو الجاه عندك والمكان الرفيع من
و میکائیل صاحب جاه و منزلت نزد تو و صاحب مکان بلند از
طاعتك وجبريل الامين على وحيك المطاع في اهل
طاعت تو و جبرئیل امین بر وحی تو و مطاع در اهل
سمواتك المكين لديك المقرب عندك والروح
آسمانهای تو صاحب قدر نزد تو و مقرب نزد تو و روح
الذي هو على ملائكة الحجب والروح الذي هو من
که موکل است او بر ملائکه حجابها و آن روحی که آفریده شده است از
امرك فصل عليهم وعلى الملائكة الذين من دونهم
امر تو پس رحمت فرست بر ایشان و بر فرشتگان دیگر که پایین تر از ایشانند

التقصير على الجد في امرك ولا يغفلون

مِن سُكّانِ سَمواتِكَ وَاَهلِ الاَمانَةِ عَلى رِسالاتِكَ
از ساکنان آسمانهای تو و اهل امانت بر پیغامهای تو
وَالّذينَ لا تَدخُلُهُم سامَةٌ مِن دُؤُوبٍ وَلا اِعياءٌ مِن
و آنانی که در نیابد ایشان را ملالی از رنجی و نه درماندگی از
لُغُوبٍ وَلا فُتُورٌ وَلا تَشغَلُهُم عَن تَسبيحِكَ الشَّهَواتُ
تعبی و نه سستی از کاری و نه مشغول می‌سازد ایشان را از تسبیح تو خواهشها
وَلا يَقطَعُهُم عَن تَعظيمِكَ سَهوُ الغَفَلاتِ الخُشَّعُ
و منقطع نسازد ایشان را از تعظیم کردن تو سهوی که ناشی شود از غفلات آنان فروتنانند
الاَبصارِ فَلا يَرومُونَ النَّظَرَ اِلَيكَ النَّواكِسُ الاَذقانِ
چشمها را پس قصد نمیکنند نظر کردن بسوی جانب تو پایین انداخته‌اند زنخدانها را
الّذينَ قَد طالَت رَغبَتُهُم فيما لَدَيكَ المُستَهتَرُونَ
آن فرشتگان که بتحقیق دراز است رغبت ایشان در آنچه نزد تست حریصانند
بِذِكرِ آلائِكَ وَالمُتَواضِعُونَ دُونَ عَظَمَتِكَ
بیاد کردن نعمتهای تو و فروتنی مینمایند نزد عظمت تو
وَجَلالِ كِبرِيائِكَ وَالّذينَ يَقُولُونَ اِذا نَظَرُوا اِلى جَهَنَّمَ
و جلال بزرگواری تو و آن فرشتگان که میگویند هرگاه نظر کنند بسوی جهنم
تَزفِرُ عَلى اَهلِ مَعصِيَتِكَ سُبحانَكَ ما عَبَدناكَ حَقَّ
در حالتی که آواز از و برمیخیزد بر اهل معصیت تو خداوندا پاکی تو پرستش نکرده‌ایم ترا حق
عِبادَتِكَ فَصَلِّ عَلَيهِم وَعَلَى الرَّوحانِيّينَ مِن مَلائِكَتِكَ
پرستش تو پس رحمت فرست بر ایشان و بر طایفه روحانیین از فرشتگان تو

وَاَهلِ الزُّلفَةِ عِندَكَ وَحُمّالِ الغَيبِ اِلى رُسُلِكَ
و اهل قرب و منزلت نزد تو و آنانکه بردارنده امور پنهانی اند بسوی رسولان تو
وَالمُؤمَنينَ عَلى وَحيِكَ وَقَبائِلِ المَلائِكَةِ الّذينَ
و امینانند بر وحی تو و رحمت فرست بر اصناف فرشتگان آنانکه
اختَصَصتَهُم لِنَفسِكَ وَاَغنَيتَهُم عَنِ الطَّعامِ وَالشَّرابِ
مخصوص کردی ایشان را برای ذات خود و بی نیاز کردی ایشان را از خوردن و آشامیدن
بِتَقديسِكَ وَاَسكَنتَهُم بُطُونَ اَطباقِ سَمواتِكَ
بتسبیح و تقدیس خود و ساکن ساختی ایشان را در اندرون طبقهای آسمانهای خود
وَالّذينَ عَلى اَرجائِها اِذا نَزَلَ الاَمرُ بِتَمامِ وَعدِكَ
و آنانی که ایستاده اند بر کنارهای آسمانها هنگامی که فرود آید فرمان بتمام شدن وعده تو
وَخُزّانِ المَطَرِ وَزَواجِرِ السَّحابِ وَالّذي بِصَوتِ
و بر خزانه داران باران و رانندگان ابرها و آن فرشته که آواز
زَجرِهِ يُسمَعُ زَجَلُ الرُّعُودِ وَاِذا سَبَحَت بِهِ حَفيفَةُ
راندن وی را شنیده میشود از رعدها و هرگاه روان شود بسبب او ابری که صاحب
السَّحابِ التَمَعَت صَواعِقُ البُرُوقِ وَمُشَيِّعِي الثَّلجِ وَ
آواز است درخشنده میشود برقهای هلاک کننده و آنانی که همراهی برف و
البَرَدِ وَالهابِطينَ مَعَ قَطرِ المَطَرِ اِذا نَزَلَ وَالقُوّامِ
تگرگ میکنند و با من میآیند با قطرهای باران هرگاه که فرود آید و آنانکه ایستاده‌اند
عَلى خَزائِنِ الرِّياحِ وَالمُوَكَّلينَ بِالجِبالِ فَلا تَزُولُ وَ
بر خزانهای بادها و آنانی که موکلند در کوهها تا از جای خود زایل نشوند

الموکلین

الذين عرفهم مثاقيل المياه وكيل ما تحويه

و آنانی که شناسانیده ای مقدار آبها و قدر آنچه فرا گرفته است

لواعج الامطار وعوالجها ورسلك من الملائكة

از بارانهای سخت و برهم شکسته و آنانی که رسولان تواند از ملائکه

الى اهل الارض بمكروه ما ينزل من البلاء و

بسوی اهل زمین با آوردن مکروهی که نازل میشود از بلا و

محبوب الرخاء والسفرة الكرام البررة والحفظة

محبوبی که آن فراخی معیشت است و آنانی که نویسندگان نیکوکارند و آنانی که نگاهبانان

الكرام الكاتبين وملك الموت واعوانه ومنكر

گرامی اند و نویسندگان اعمال اند و بر ملک موت و مددکاران او و بر منکر

ونكير ورومان فتان القبور والطائفين بالبيت

و نکیر و بر رومان که آزمایش کننده اهل قبرها را و بر آنانی که طواف میکنند بیت

المعمور ومالك والخزنة ورضوان وسدنة الجنان

معمور را و بر مالک و خازنان جهنم و بر رضوان و خادمان بهشت

والذين لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون ما يؤمرون

والذين يقولون سلام عليكم بما صبرتم فنعم

عقبى الدار والزبانية الذين اذا قيل لهم خذوه

فغلوه ثم الجحيم صلوه ابتدروه سراعا ولم ينظروه

ومن اوهمنا ذكره ولم نعلم مكانه منك

وباي امر وكلته وسكان الهواء والارض والماء

ومن منهم على الخلق فصل عليهم يوم تأتي كل نفس

معها سائق وشهيد وصل عليهم صلوة تزيدهم

كرامة على كرامتهم وطهارة على طهارتهم

اللهم واذا صليت على ملائكتك ورسلك

وبلغتهم صلاتنا عليهم فصل علينا بما فتحت لنا

من حسن القول فيهم انك جواد كريم

وكان من دعائه عليه السلام في الصلوة على اتباع الرسل ومصدقيهم

علیه السلام در صلوة فرستادن بر پیروان رسولان و تصدیق کنندگان ایشان

اللهم واتباع الرسل ومصدقوهم من اهل الارض

بار خدایا و پیروان رسولان و تصدیق کنندگان ایشان از اهل زمین

بالغيب عند معارضة المعاندين لهم بالتكذيب

بغیب نزد معارضه کردن معاندین با ایشان بتکذیب رسولان

والاشتياق الى المرسلين بحقائق الايمان في كل

و نزد اشتیاق برسولان بسبب حقیقتهای ایمان

دهر وزمان ارسلت فيه رسولا واقمت لاهله

در هر دهر و زمانی که فرستاده در آن رسولی و برپای داشتی برای اهل آن زمان

دليلا من لدن آدم الى محمد صلى الله عليه وآله

راهنمایی از نزد حضرت آدم تا زمان حضرت محمد رحمت کناد خدای تعالی بر او و آل او

من ائمة الهدى وقادة اهل التقى على جميعهم

که امامان هدایت و کشندگان اهل پرهیزکاری بر همه آل او باد

السلام فاذكرهم منك بمغفرة ورضوان

سلام پس یاد کن آن پیروان را از جانب خود بآمرزش و خشنودی

اللهم واصحاب محمد خاصة الذين احسنوا الصحابة

بار خدایا خصوصا اصحاب حضرت محمد آنانکه نیکو کردند صحبت آنحضرت را

والذين ابلوا البلاء الحسن في نصره وكانفوه

و آن اصحاب که جهاد کردند جهاد کردن نیکو در یاری دادن او و مددکاری نمودند او را

واسرعوا الى وفادته وسابقوا الى دعوته واستجابوا

و شتافتند بسوی او بر فتن و پیشی گرفتند بسوی دعوت او و قبول کردند دعوت

له حيث اسمعهم حجة رسالاته وفارقوا الازواج

او را وقتی که شنوانید بایشان حجت رسالتش را و دوری گزیدند از زنان

والاولاد في اظهار كلمته وقاتلوا الآباء والابناء

و فرزندان خود در ظاهر ساختن کلمه او و کشتند پدران و اولاد خود را

في تثبيت نبوته وانتصروا به ومن كانوا منطوين

در محکم کردن پیغمبری او و داد خود خواستند بسبب او و آن اصحاب که ...

على محبته يرجون تجارة لن تبور في مودته والذين

محبت او در حالتی که امید میداشتند تجارتی که هرگز تباه نشود در دوستی او و آن اصحاب

هجرتهم العشائر اذ تعلقوا بعروته وانتفت منهم

که دوری نمودند از ایشان قبیلهای ایشان چون دست زدند بعروه آنحضرت و برطرف شدند از ایشان

القرابات اذ سكنوا في ظل قرابته فلا تنس لهم

خویشیها چون ساکن شدند در سایه خویشی آنحضرت پس ترک مکن از برای ایشان

اللهم ما تركوا لك وفيك وارضهم من رضوانك

بار خدایا آنچه را ترک کردند از برای تو و در راه تو و خشنود ساز ایشان را از رضای خود

وبما حاشوا الخلق عليك وكانوا مع رسولك دعاة

و بسبب آنچه جمع کردند خلق را بر دین تو و بودند با رسول تو خوانندگان بسوی تو

لك اليك واشكرهم على هجرهم فيك ديار قومهم

از برای رضای تو و جزا ده ایشان را بر آنکه دوری گزیدند در راه تو دیار قوم خود را

وخروجهم من سعة المعاش الى ضيقه ومن كثرت في

و بیرون آمدند از فراخی معاش بتنگی آن و جزا ده ایشان را ...

اعزاز دينك من مظلومهم اللهم واوصل الى التابعين
لهم باحسان الذين يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا
الذين سبقونا بالايمان خير جزائك الذين قصدوا
سمتهم وتحروا وجهتهم ومضوا على شاكلتهم لم
يثنهم ريب في بصيرتهم ولم يختلجهم شك في قفو
آثارهم والائتمام بهداية منارهم مكانفين
وموازرين لهم يدينون بدينهم ويهتدون بهديهم
يتفقون عليهم ولا يتهمونهم فيما ادوا اليهم
اللهم وصل على التابعين من يومنا هذا الى يوم
الدين وعلى ازواجهم وعلى ذرياتهم وعلى من

اطاعك منهم صلوة تعصمهم بها من معصيتك
وتفسح لهم في رياض جنتك وتمنعهم بها من كيد
الشيطان وتعينهم بها على ما استعانوك عليه
من بر وتقيهم طوارق الليل والنهار الا طارقا
يطرق بخير وتبعثهم بها على اعتقاد حسن الرجاء
لك والطمع فيما عندك وترك التهمة فيما تحويه
ايدي العباد لتردهم الى الرغبة اليك والرهبة
منك وتزهدهم في سعة العاجل وتحبب اليهم
العمل للآجل والاستعداد لما بعد الموت
وتهون عليهم كل كرب يحل بهم يوم خروج

الا نفس من ابدانها وتعافيهم مما تقع به الفتنة من

جانها از بدنها و عافیت دهے ایشان را از آنچه واقع میشود بآن آزمایش از

محذوراتها وكبة النار وطول الخلود فيها و

آزمایشها که حذر میکنند از آن و از شدت آتش و از درازی ماندن در آن و

تصيرهم الى امن من مقيل المتقين

باز گردانی ایشان را بمحل ایمنی که موضع استراحت پرهیزکاران است

وكان من دعائه عليه السلام لنفسه ولاهل ولايته

و بود از دعای آنحضرت علیه السلام از برای خود و اهل محبت خود

يا من لا تنقضي

ای آنکه بنهایت نمیرسد

عجائب عظمته صل على محمد وآله واحجبنا عن الالحاد

عجایب بزرگواری او رحمت بفرست بر محمد و آل او و باز دار ما را از عدول

في عظمتك ويا من لا تنتهي مدة ملكه صل على

در بارهٔ بزرگواری تو و ای آنکه بآخر نمیرسد زمان پادشاهی او رحمت بفرست بر

محمد وآله واعتق رقابنا من نقمتك ويا من لا تفنى

محمد و آل او و آزاد کن گردنهای ما را از عقاب خود و ای آنکه فانی نمیشود

خزائن رحمته صل على محمد وآله واجعل لنا نصيبا

خزانهای رحمت او رحمت بفرست بر محمد و آل او و گردان از برای ما بهره

في رحمتك ويا من تنقطع دون رؤيته الابصار صل

در رحمت خود و ای آنکه منقطع میشود نزد دیدن او چشمها رحمت بفرست

على محمد وآله وادننا الى قربك ويا من تصغر عند

بر محمد و آل او و نزدیک گردان ما را بساحت قرب خود و ای آنکه کوچک است نزد

خطره الاخطار صل على محمد وآله وكرمنا

قدر او قدرها رحمت بفرست بر محمد و آل او و گرامی دار ما را

عليك ويا من تظهر عنده بواطن الاخبار صل على محمد

بر خود و ای آنکه ظاهر است پیش او باطنهای خبرها رحمت بفرست بر محمد

وآله ولا تفضحنا لديك اللهم اغننا عن هبة

و آل او و رسوا مکن ما را نزد خود بارخدایا بی نیاز گردان ما را از بخشش

الوهابين بهبتك واكفنا وحشة القاطعين

بخشندگان ببخشش خود و کفایت کن ما را از رمیدن آنها که ببرند از ما

بصلتك حتى لا نرغب الى احد مع بذلك ولا

به پیوستن خود تا اینکه رغبت نکنیم بسوی کسی با وجود بخشش تو و

نستوحش من احد مع فضلك اللهم فصل على محمد وآله

وحشت نکنیم از کسی با وجود احسان تو بارخدایا رحمت بفرست بر محمد و آل او

وكد لنا ولا تكد علينا وامكر لنا ولا تمكر

و کید کن از برای ما و کید مکن بر ما و مکر کن از برای ما و مکر مکن

بنا وادل لنا ولا تدل منا اللهم صل على محمد وآله

بما و غلبه ده ما را و غلبه مده دیگری را بر ما بارخدایا رحمت بفرست بر محمد و آل او

وقنا منك واحفظنا بك واهدنا اليك ولا تباعدنا

و نگاه دار ما را از غضب خود و حفظ کن ما را بحفظ خود و راه نما ما را بسوی خود و دور مگردان ما را

عنك ان من تقه يسلم ومن تهده يعلم ومن تقربه

از خود بدرستی که هر کرا نگاه داری سالم میماند و هر کرا راه نمائی دانا میشود و هر کرا نزدیک گردانی

صل

من تقيه يسلم ومن تهديه يعلم ومن تقربه اليك يغنم

إليك بغنم اللهم صل على محمد وآله واكفنا حد نوائب
الزمان وشر مصائد الشيطان ومرارة صولة السلطان
اللهم إنما يكتفي المكتفون بفضل قوتك فصل
على محمد وآله واكفنا وإنما يعطي المعطون من فضل
جدتك فصل على محمد وآله وأعطنا وإنما يهتدي
المهتدون بنور وجهك فصل على محمد وآله واهدنا
اللهم إنك من واليت لم يضرره خذلان الخاذلين
ومن أعطيت لم ينقصه منع المانعين ومن هديت
لم يغوه إضلال المضلين فصل على محمد وآله وامنعنا
بعزك من عبادك وأغننا عن غيرك بإرفادك واسلك

سبيل الحق بإرشادك اللهم صل على محمد وآله
واجعل سلامة قلوبنا في ذكر عظمتك وفراغ
أبداننا في شكر نعمتك وانطلاق ألسنتنا في وصف
منتك اللهم صل على محمد وآله واجعلنا من دعاتك
الداعين إليك وهداتك الدالين عليك ومن خاصتك
الخاصين لديك يا أرحم الراحمين

السادس

وكان من دعائه عليه السلام عند الصباح والمساء

الحمد لله الذي خلق الليل
والنهار بقوته وميز بينهما بقدرته وجعل لكل
واحد منهما حدا محدودا وأمدا ممدودا يولج
كل واحد منهما في صاحبه ويولج صاحبه فيه

بتقدير منه للعباد فيما يغذوهم به وينشئهم عليه
فخلق لهم الليل ليسكنوا فيه من حركات التعب
ونهضات النصب وجعله لباسا ليلبسوا من راحته
ومنامه فيكون ذلك لهم جماما وقوة ولينالوا به لذة
وشهوة وخلق لهم النهار مبصرا ليبتغوا فيه من
فضله وليتسببوا الى رزقه ويسرحوا في ارضه
طلبا لما فيه نيل العاجل من دنياهم ودرك الآجل
في اخراهم بكل ذلك يصلح شأنهم ويبلو
اخبارهم وينظر كيف هم في اوقات طاعته ومنازل
فروضه ومواقع احكامه ليجزي الذين اساءوا بما

عملوا ويجزي الذين احسنوا بالحسنى اللهم فلك الحمد
على فلقت لنا من الاصباح ومتعتنا به من ضوء النهار
وبصرتنا من مطالب الاقوات ووقيتنا فيه من
طوارق الآفات اصبحنا واصبحت الاشياء كلها
بجملتها لك سماؤها وارضها وما بثثت في كل
واحد منهما ساكنه ومتحركه ومقيمه وشاخصه
وما علا في الهواء وما كن تحت الثرى اصبحنا في
قبضتك يحوينا ملكك وسلطانك وتضمنا
مشيتك ونتصرف عن امرك ونتقلب في تدبيرك
ليس لنا من الامر الا ما قضيت ولا من الخير الا ما

أَعْطَيْتَ وَهٰذَا يَوْمٌ حَادِثٌ جَدِيدٌ وَهُوَ عَلَيْنَا شَاهِدٌ
بخشیده و این روز نو آمده تازه است و او برما گواه است
عَتِيدٌ إِنْ أَحْسَنَّا وَدَّعَنَا بِحَمْدٍ وَإِنْ أَسَأْنَا فَارَقَنَا
حاضر اگر نیکی کنیم وداع میکند ما را بستایش و اگر بدی کنیم جدا میشود از ما
بِذَمٍّ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنَا حُسْنَ مُصَاحَبَتِهِ
بمذمت کردن خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و روزی کن ما را خوبی صحبت داشتن با او
وَاعْصِمْنَا مِنْ سُوءِ مُفَارَقَتِهِ بِارْتِكَابِ جَرِيرَةٍ أَوِ اقْتِرَافِ
و نگاهدار ما را از بد جدا شدن او بسبب ارتکاب معصیتی یا اکتساب گناه
صَغِيرَةٍ أَوْ كَبِيرَةٍ وَأَجْزِلْ لَنَا فِيهِ مِنَ الْحَسَنَاتِ
خوردی یا گناه بزرگی و بسیار گردان برای ما در این روز از نیکیها
وَأَخْلِنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ وَامْلَأْ لَنَا مَا بَيْنَ طَرَفَيْهِ
و تهی گردان ما را در این روز از بدیها و پر کن برای ما آنچه میان دو طرف اوست
حَمْدًا وَشُكْرًا وَأَجْرًا وَذُخْرًا وَفَضْلًا وَإِحْسَانًا
از سپاس و شکرگذاری و اجر و ذخیرهٔ آخرت و فضل و احسان
اللّٰهُمَّ يَسِّرْ عَلَى الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ مَؤُونَتَنَا وَامْلَأْ
خداوندا آسان گردان بر فرشتگان که عمل ما را می‌نویسند زحمت ما را و پر کن
لَنَا مِنْ حَسَنَاتِنَا صَحَائِفَنَا وَلَا تُخْزِنَا عِنْدَهُمْ بِسُوءِ
برای ما از حسنات ما نامهای اعمال ما را و رسوا مگردان ما را نزد آن فرشتگان ببدی کردار
أَعْمَالِنَا اللّٰهُمَّ اجْعَلْ لَنَا فِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِهِ
اعمال ما خداوندا بگردان برای ما در هر ساعتی از ساعتهای این روز

حَظًّا مِنْ عِبَادِكَ وَنَصِيبًا مِنْ شُكْرِكَ وَشَاهِدَ
بهره از پرستش خود و نصیبی از شکرگذاری خود و گواه
صِدْقٍ مِنْ مَلَائِكَتِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
راستی از فرشتگان خود خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او
وَاحْفَظْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَ
و نگاهدار ما را از پیش رویهای ما و از پس سرها و از جانبهای راست ما و
عَنْ شَمَائِلِنَا وَمِنْ جَمِيعِ نَوَاحِينَا حِفْظًا عَاصِمًا مِنْ مَعْصِيَتِكَ
از جانبهای چپ ما و از همه جانبهای ما نگاه داشتنی که نگاه دارنده باشد از معصیت تو
هَادِيًا إِلَىٰ طَاعَتِكَ مُسْتَعْمِلًا لِمَحَبَّتِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ
راه نماینده باشد بسوی طاعت تو کار فرموده باشد برای دوستی تو خداوندا رحمت فرست بر
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَفِّقْنَا فِي يَوْمِنَا هٰذَا وَلَيْلَتِنَا هٰذِهِ وَفِي
محمد و آل او و توفیق ده ما را در این روز ما و این شب ما و در
جَمِيعِ أَيَّامِنَا لِاسْتِعْمَالِ الْخَيْرِ وَهِجْرَانِ الشَّرِّ وَشُكْرِ
همه روزهای ما برای کردن کار خیر و دوری کردن از شر و برای شکرگذاری
النِّعَمِ وَاتِّبَاعِ السُّنَنِ وَمُجَانَبَةِ الْبِدَعِ وَالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ
نعمتها و پیروی کردن طریقهای پیغمبر و ترک کردن بدعتها و امر کردن بخیر نیکو
وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَحِيَاطَةِ الْإِسْلَامِ وَانْتِقَاصِ
و نهی کردن از ناشایست و محافظت کردن مسلمانی و کم نمودن
الْبَاطِلِ وَإِذْلَالِهِ وَنُصْرَةِ الْحَقِّ وَإِعْزَازِهِ وَإِرْشَادِ
باطل و خوار کردن آن و یاری دادن حق و گرامی گردانیدن و راه نمودن

وادراك اللهيف

الضّالّ ومعاونة الضعيف اللهمّ صلّ على محمّد وآله
گمراه و یاری کردن ضعیف خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او
واجعله أيمن يوم عهدناه وأفضل صاحب صحبناه
و بگردان این روز را مبارکترین روزی که دریافته ایم آنرا و کاملترین مصاحبی که صحبت داشته ایم با او
وخير وقت ظللنا فيه واجعلنا من أرضى من مرّ
و بهترین وقتی که بسر برده ایم در آن و بگردان ما را از خوشنودترین کسی که گذشته است
عليه الليل والنهار من جملة خلقك أشكرهم لما
بر او شب و روز از جمله آفریده های تو شکرگذارنده ترین ایشان مر آنچه
أوليت من نعمك وأقومهم بما شرعت من شرائعك
عطا کردی از نعمتهای خود و بجا آرنده ترین ایشان آنچه مشروع ساختی از شریعتهای خود
وأوقفهم عمّا حذّرت من نهيك اللهمّ إنّي أشهدك
و بازایستاده ترین ایشان از آنچه ترسانیدی ازان از مناهی خود خداوندا بدرستی که من گواه میگیرم ترا
وكفى بك شهيدا وأشهد سماءك وأرضك ومن
و بس است تو برای گواهی و گواه میگیرم آسمان ترا و زمین ترا و هر کرا
أسكنتهما من ملائكتك وسائر خلقك في يومي هذا
ساکن کرده در آنها از فرشتگان خود و سایر آفریده های تو در این روز من
وساعتي هذه وليلتي هذه ومستقرّي هذا أنّي
و در این ساعت من و در این شب من و در این جایگاه من بدرستی که من
أشهد أنّك أنت الله الذي لا إله إلّا أنت قائم بالقسط
گواهی میدهم که توئی خدای که نیست خدای مگر تو بجای دارنده انصاف

مالك الملك

عدل في الحكم رؤوف بالعباد مالك الملك
عادلی در حکم بسیار مهربانی به بندگان مالک پادشاهی
رحيم بالخلق وأنّ محمّدا عبدك ورسولك وخيرتك
رحم کننده بخلایق و بدرستیکه محمد بنده تست و رسول تست و برگزیده تست
من خلقك حمّلته رسالتك فأدّاها وأمرته بالنصح
از میان خلق تو تکلیف کردی او را ببرداشتن پیغام خود پس ادا کرد و امر کردی او را بنصیحت
لأمّته فنصح لها اللهمّ فصلّ على محمّد وآله أكثر ما
مر امت خود پس نصیحت کرد خداوندا پس رحمت بفرست بر محمد و آل او بیش از آن
صلّيت على أحد من خلقك وآته أفضل ما آتيت أحدا
رحمت کردی بر کسی از خلق خود و عطا کن او را کاملترین آنچه عطا کردی کسی را
من عبادك واجزه عنّا أفضل وأكرم ما جزيت أحدا
از بندگان خود و پاداش ده او را از جانب ما کاملتر و گرامی ترین آنچه پاداش داده کسی را
من أنبيائك عن أمّته إنّك أنت المنّان بالجسيم الغافر
از پیغمبران از جانب امت او بدرستی که توئی عطا کننده بنعمت بزرگ و آمرزنده
للعظيم وأنت أرحم من كلّ رحيم فصلّ على محمّد وآله
مر گناه بزرگ و توئی مهربانترین از هر مهربانی پس رحمت بفرست بر محمد و آل او
الطيّبين الطاهرين الأخيار الأنجبين
که پاکیزگان و پاکانند و نیکوکاران و برگزیدگان

وكان من دعائه عليه السلام إذا عرضت له مهمّة أو نزلت به ملمّة وعند الكرب
علیه السلام هرگاه عارض شد او را مهمی یا نازل میشد با او حادثه و نزد اندوه

السابع

يا من تُحَلُّ به عُقَدُ المكارِهِ ويا من يُفثَأُ به حَدُّ الشدائِدِ

ويا من يُلتَمَسُ منه المخرَجُ إلى رَوحِ الفرَجِ ذلّت لقدرتك

الصِّعابُ وتسبّبت بلطفك الأسبابُ وجرى

بقدرتك القضاءُ ومضت على إرادتك الأشياءُ

فهي بمشيّتك دون قولك مؤتمرةٌ وبإرادتك

دون نهيك منزجرةٌ أنت المدعوُّ للمهمّات وأنت

المفزعُ في الملمّات لا يندفع منها إلّا ما دفعت

ولا ينكشف منها إلّا ما كشفت وقد نزل بي يا ربِّ

ما قد تكأّدني ثقله وألمّ بي ما قد بهظني حمله وبقدرتك

أوردته عليّ وبسلطانك وجّهته إليّ فلا مُصدِرَ

لما أوردت ولا صارف لما وجّهت ولا فاتح لما أغلقت

ولا مغلق لما فتحت ولا ميسّر لما عسّرت ولا ناصر لمن

خذلت فصلّ على محمّد وآله وافتح لي يا ربِّ باب الفرج

بطولك واكسر عنّي سلطان الهمّ بحولك وأنِلني

حسن النظر فيما شكوت وأذقني حلاوة الصنع

فيما سألت وهب لي من لدنك رحمةً وفرجاً هنيئاً

واجعل لي من عندك مخرجاً وحيّاً ولا تشغلني

بالاهتمام عن تعاهد فروضك واستعمال سنّتك

فقد ضقت لما نزل بي يا ربِّ ذرعاً وامتلأت بحمل

ما حدث عليّ همّاً وأنت القادر على كشف ما منيت

بِهِ وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ

مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الِاسْتِعَاذَةِ مِنَ الْمَكَارِهِ وَسَيِّئِ الْأَخْلَاقِ وَمَذَامِّ الْأَفْعَالِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَيَجَانِ الْحِرْصِ وَسَوْرَةِ الْغَضَبِ
وَغَلَبَةِ الْحَسَدِ وَضَعْفِ الصَّبْرِ وَقِلَّةِ الْقَنَاعَةِ وَشَكَاسَةِ
الْخُلُقِ وَإِلْحَاحِ الشَّهْوَةِ وَمَلَكَةِ الْحَمِيَّةِ وَمُتَابَعَةِ
الْهَوَى وَمُخَالَفَةِ الْهُدَى وَسِنَةِ الْغَفْلَةِ وَتَعَاطِي
الْكُلْفَةِ وَإِيثَارِ الْبَاطِلِ عَلَى الْحَقِّ وَالْإِصْرَارِ عَلَى
الْمَأْثَمِ وَاسْتِصْغَارِ الْمَعْصِيَةِ وَاسْتِكْبَارِ الطَّاعَةِ
وَمُبَاهَاةِ الْمُكْثِرِينَ وَالْإِزْرَاءِ بِالْمُقِلِّينَ وَسُوءِ

الْوِلَايَةِ لِمَنْ تَحْتَ أَيْدِينَا وَتَرْكِ الشُّكْرِ لِمَنِ اصْطَنَعَ
الْعَارِفَةَ عِنْدَنَا أَوْ أَنْ نَعْضُدَ ظَالِماً أَوْ نَخْذُلَ مَلْهُوفاً
أَوْ نَرُومَ مَا لَيْسَ لَنَا بِحَقٍّ أَوْ نَقُولَ فِي الْعِلْمِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَنَعُوذُ
بِكَ أَنْ نَنْطَوِيَ عَلَى غِشِّ أَحَدٍ وَأَنْ نُعْجِبَ بِأَعْمَالِنَا
وَنَمُدَّ فِي آمَالِنَا وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ السَّرِيرَةِ وَاحْتِقَارِ
الصَّغِيرَةِ وَأَنْ يَسْتَحْوِذَ عَلَيْنَا الشَّيْطَانُ أَوْ يَنْكُبَنَا
الزَّمَانُ أَوْ يَتَهَضَّمَنَا السُّلْطَانُ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ تَنَاوُلِ
الْإِسْرَافِ وَمِنْ فِقْدَانِ الْكَفَافِ وَنَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنَ الْفَقْرِ إِلَى الْأَكْفَاءِ وَمِنْ
مَعِيشَةٍ فِي شِدَّةٍ وَمِيتَةٍ عَلَى غَيْرِ عُدَّةٍ وَنَعُوذُ بِكَ

من الحسرة العظمى والمصيبة الكبرى واشقى
از حسرتی که عظیم‌ترین حسرتهاست و از مصیبتی که بزرگترین مصیبتهاست و از بدترین
الشقاء وسوء المآب وحرمان الثواب وحلول
بدبختیها و از بدی بازگشت و از نومید شدن از ثواب و فرود آمدن
العقاب اللهم صل على محمد وآله واعذني من كل
عقاب خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و پناه ده مرا از همه
ذلك برحمتك وجميع المؤمنين والمؤمنات يا ارحم
اینها برحمت خود و پناه ده همه مومنین و مومنات را ای مهربان‌ترین

الراحمين وكان من دعائه عليه السلام في الاشتياق الى طلب المغفرة من الله عز وجل

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در اشتیاق بطلب آمرزش بسوی خدای عز و جل

اللهم صل على محمد وآله وصيرنا الى محبوبك
خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و بگردان ما را بسوی آنچه دوست داری تو
من التوبة وازلنا عن مكروهك من الاصرار
که آن توبه است و دور گردان ما را از آنچه ناخوش داری تو که آن اصرار بر گناه است
اللهم ومتى وقفنا بين نقصين في دين او دنيا
خداوندا و هرگاه بایستیم میانه دو نقصان یکی در دین و یکی در دنیا
فاوقع النقص باسرعهما فناء واجعل التوبة في
پس واقع ساز آن نقص را بر آنچه زودتر فانی شود از آنها و بگردان توبه را در

اطولهما بقاء واذا هممنا بهمين يرضيك احدهما
آنچه درازتر است از روی بقا و هرگاه قصد کنیم ما به دو چیز که خشنود سازد ترا یکی از آنها
عنا ويسخطك الاخر علينا فمل بنا الى ما يرضيك
از ما و بخشم آرد ترا دیگری بر ما پس میل ده ما را بسوی آنچه خشنود سازد ترا
عنا واوهن قوتنا عما يسخطك علينا ولا تخل في
از ما و سست گردان قوت ما را از آنچه بخشم می‌آورد ترا بر ما و وامگذار در
ذلك بين نفوسنا واختيارها فانها مختارة للباطل
این صورت میان نفسهای ما و میان اختیار آنها پس بدرستی که آن نفسها اختیار کننده‌اند باطل را
الا ما وفقت امارة بالسوء الا ما رحمت اللهم وانك
مگر آنکه توفیق بدهی تو بسیار امر کننده‌اند به بدی مگر آنکه رحم فرمایی تو خداوندا و بدرستی
من الضعف خلقتنا وعلى الوهن بنيتنا ومن ماء
که از ناتوانی آفریده ما را و بر سستی بنا داده بنای خلقت ما را و از آب
مهين ابتدأتنا فلا حول لنا الا بقوتك ولا قوة لنا
حقیر ابتدا کردی ما را پس حرکتی نیست ما را مگر بقوت تو و نیست قوتی ما را
الا بعزتك فايدنا بتوفيقك وسددنا بتسديدك
مگر بعزت تو پس تقویت ده ما را بتوفیق خود و توفیق ده ما را بتوفیق دادن خود
واعم ابصار قلوبنا عما خالف محبتك ولا تجعل
و نابینا گردان دیدهای دلهای ما را از آنچه مخالف دوستی تو باشد و مگردان
لشيء من جوارحنا نفوذا في معصيتك اللهم فصل على
هیچ چیزی از اعضای ما را روان در معصیت تو خداوندا رحمت فرست بر

محمد وآله واجعل همسات قلوبنا وحركات اعضائنا

محمد و آل او و بگردان آوازهای پنهانی دلهای ما را و جنبشهای عضوهای ما را

ولمحات اعيننا في موجبات ثوابك حتى لا تفوتنا

و گردش نگاههای چشمهای ما را که موجب ثواب تو باشد تا فوت نشود از ما نیکی که

حسنة نستحق بها جزاءك ولا تبقى لنا سيئة نستوجب بها

سزاوار شویم به آن جزای نیک ترا و باقی نماند برای ما بدیی که مستوجب شویم به آن

عقابك

عقوبت ترا

وكان من دعائه عليه السلام في اللجأ الى الله عز وجل

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در پناه بردن بسوی خدای عز و جل

اللهم ان تشأ تعف عنا فبفضلك وان تشأ تعذبنا

خداوندا اگر خواهی درگذری از ما پس از فضل تست و اگر خواهی عذاب میکنی ما را

فبعدلك فسهل لنا عفوك بمنك واجرنا من

پس از عدل تست پس آسان گردان برای ما عفو خود را بمنت خود و پناه ده ما را از

عذابك بتجاوزك فانه لا طاقة لنا بعدلك ولا

عذاب خود به درگذشتن خود پس بدرستی که نیست طاقت ما را بعدل تو و

نجاة لاحد منا دون عفوك يا غنى الاغنياء

رهائی نیست از برای کسی از ما بی عفو تو ای بی نیاز بی نیازان اینک

ها نحن عبادك بين يديك وانا افقر الفقراء اليك

ما بندگان توایم پیش روی تو و من محتاجترین محتاجانم بسوی تو

فاجبر فاقتنا بوسعك ولا تقطع رجاءنا بمنعك

پس جبر کن احتیاج ما را بتوانگری خود و مبر امید ما را بباز داشتن خود

فنكون قد اشقيت من استسعد بك وحرمت من

پس بوده باشی که بدبخت گردانیده باشی کسی را که نیکبختی جست بتو و محروم ساخته باشی کسی

استرفد فضلك فالى من حينئذ منقلبنا عنك

که طلب کرده باشد فضل ترا پس بسوی که خواهد بود در آن هنگام بازگشت ما از جناب تو

والى اين مذهبنا عن بابك سبحانك نحن المضطرون

و بکجا خواهد بود رفتن ما از درگاه تو پاکی ترا ما آن درماندگانیم

الذين اوجبت اجابتهم واهل السوء الذين وعدت

که واجب گردانیده اجابت ایشان را و آن اهل بدیم که وعده فرموده

الكشف عنهم واشبه الاشياء بمشيتك واولى

کشف کردن آن را از ایشان و شبیه ترین چیزها بخواست تو و سزاوارترین

الامور بك في عظمتك رحمة من استرحمك وغوث

امرها بتو در بزرگواری تو رحمت کسیست که طلب رحمت کند از تو و فریادرسی

من استغاث بك فارحم تضرعنا اليك واغننا اذ

کسی که طلب فریادرسی کند از تو پس رحم کن بزاری کردن ما بسوی تو و بی نیاز گردان ما را چون

طرحنا انفسنا بين يديك اللهم ان الشيطان قد

انداختیم ما نفسهای خود را پیش تو خداوندا بدرستی که شیطان بتحقیق

شمت بنا اذ شايعناه على معصيتك فصل على محمد

شماتت کرد ما را چون همراهی نمودیم او را بر نافرمانی تو پس رحمت فرست بر محمد

وآله ولا تشمته بنا بعد تركنا اياه لك ورغبتنا

و آل او و شماتت مفرما او را بما پس از آنکه گذاشتن ما او را برای تو و رغبت ما

عَنهُ إِلَيكَ

وكان من دعائه عليه السلام بخواتم الخير

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام از دلبسوی تو از برای عاقبت بخیر بودن

يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ وَيَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ

ای آنکه یاد او رتبه او شرفیست برای یاد آورندگان وای آنکه شکر گذاری او رستگاریست

لِلشَّاكِرِينَ وَيَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

برای شکر کنندگان وای آنکه فرمان برداری او رهائیست برای فرمان برندگان رحمت فرست بر محمد

وَآلِهِ وَاشْغَلْ قُلُوبَنَا بِذِكْرِكَ عَنْ كُلِّ ذِكْرٍ وَأَلْسِنَتَنَا

و آل او و مشغول ساز دلهای ما را بیاد خود از هر یادی و زبانهای ما را

بِشُكْرِكَ عَنْ كُلِّ شُكْرٍ وَجَوَارِحَنَا بِطَاعَتِكَ عَنْ كُلِّ طَاعَةٍ

بشکر خود از هر شکری و عضوهای ما را بطاعت خود از هر طاعتی

فَإِنْ قَدَّرْتَ لَنَا فَرَاغاً مِنْ شُغْلٍ فَاجْعَلْهُ فَرَاغَ سَلَامَةٍ

پس اگر مقدر کرده باشی برای ما بر پرداختن از کارها پس گردان آن را فراغ سلامتی

لَا تُدْرِكُنَا فِيهِ تَبِعَةٌ وَلَا تَلْحَقُنَا فِيهِ سَأْمَةٌ حَتَّى

که در نیابد ما را در آن فراغ مظلمه و بما نرسد در آن فراغ ملالتی تا اینکه

يَنْصَرِفَ عَنَّا كُتَّابُ السَّيِّئَاتِ بِصَحِيفَةٍ خَالِيَةٍ مِنْ ذِكْرِ

برگردند از پیش ما نویسندگان گناهان بصحیفه تهی از ذکر

سَيِّئَاتِنَا وَيَتَوَلَّى كُتَّابُ الْحَسَنَاتِ عَنَّا مَسْرُورِينَ

بدیهای ما و برگردند نویسندگان اعمال نیکو از پیش ما شاد شده گان

بِمَا كَتَبُوا مِنْ حَسَنَاتِنَا وَإِذَا انْقَضَتْ أَيَّامُ حَيَاتِنَا وَتَصَرَّمَتْ

بآنچه نوشته اند از حسنات ما و هرگاه بگذرد روزهای زندگانی ما و بریده شود

مُدَدُ أَعْمَارِنَا وَاسْتَحْضَرَتْنَا دَعْوَتُكَ الَّتِي لَا بُدَّ مِنْهَا

مدتهای عمرهای ما و حاضر گرداند ما را خواندن تو که ناچار است از قبول آن

وَمِنْ إِجَابَتِهَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ خِتَامَ مَا

و از اجابت آن پس رحمت فرست بر محمد و آل او و بگردان آخر آنچه

تُحْصِي عَلَيْنَا كَتَبَةُ أَعْمَالِنَا تَوْبَةً مَقْبُولَةً لَا تُوقِفُنَا

میشمارند بر ما نویسندگان اعمال ما توبه پسندیده که باز نداری ما را

عَلَى ذَنْبٍ اجْتَرَحْنَاهُ وَلَا مَعْصِيَةٍ اقْتَرَفْنَاهَا وَلَا تَكْشِفْ

بر گناهی که کرده ایم آن را و نه بر معصیتی که ارتکاب نموده ایم آن را و برمدار

عَنَّا سِتْراً سَتَرْتَهُ عَلَى رُءُوسِ الْأَشْهَادِ يَوْمَ تَبْلُو

از ما پرده که پوشانیده از ما در حضور حاضران روزی که آزمایش میکنی

أَخْبَارَ عِبَادِكَ إِنَّكَ رَحِيمٌ بِمَنْ دَعَاكَ وَمُسْتَجِيبٌ

خبرهای بندگان خود را بدرستی که تو رحم کننده بهرکه خواند ترا و اجابت کننده

لِمَنْ نَادَاكَ

وكان من دعائه عليه السلام في الاعتراف وطلب التوبة إلى الله تعالى

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در اعتراف بگناه و طلب توبه از خدای تعالی

مر او که خواند ترا

اللَّهُمَّ إِنَّهُ يَحْجُبُنِي عَنْ مَسْأَلَتِكَ

خداوندا بدرستی که باز میدارد مرا از سؤال کردن از جناب تو

خِلَالٌ ثَلَاثٌ وَتَحْدُونِي عَلَيْهَا خَلَّةٌ وَاحِدَةٌ يَحْجُبُنِي أَمْرٌ

سه خصلت و میراند مرا بر سؤال کردن یک خصلت باز میدارد مرا امری

أَمَرْتَنِي بِهِ فَأَبْطَأْتُ عَنْهُ وَنَهْيٌ نَهَيْتَنِي عَنْهُ فَأَسْرَعْتُ

که امر کرده مرا به آن پس درنگ ورزیده ام از آن و نهیی که نهی کرده از آن پس شتافته ام

إليه ونعمة أنعمت بها علي فقصرت في شكرها و
تحدوني على مسئلتك تفضلك على من أقبل بوجهه
إليك ووفد بحسن ظنه إليك إذ جميع إحسانك
تفضل وإذ كل نعمك ابتداء فها أنا ذا يا إلهي واقف
بباب عزك وقوف المستسلم الذليل وسائلك على الحياء
مني سؤال البائس المعيل مقر لك بأني لم استسلم
وقت إحسانك إلا بالإقلاع عن عصيانك ولم أخل
في الحالات كلها من امتنانك فهل ينفعني يا إلهي
إقراري عندك بسوء ما اكتسبت وهل ينجيني منك
اعترافي لك بقبيح ما ارتكبت أم أوجبت لي في مقامي هذا

سخطك أم لزمني في وقت دعائي مقتك سبحانك لا
أيئس منك وقد فتحت لي باب التوبة إليك بل أقول
مقال العبد الذليل الظالم لنفسه المستخف بحرمة
ربه الذي عظمت ذنوبه فجلت وأدبرت أيامه فولت
حتى إذا رأى مدة العمل قد انقضت وغاية العمر
قد انتهت وأيقن أنه لا محيص له منك ولا مهرب
له عنك تلقاك بالإنابة وأخلص لك التوبة فقام
إليك بقلب طاهر نقي ثم دعاك بصوت حائل خفي قد
تطأطأ لك فانحنى ونكس رأسه فانثنى قد أرعشت
خشيته رجليه وغرقت دموعه خديه يدعوك بيا

أرحم الراحمين ويا أرحم من انتابه المسترحمون

بخشاینده ترین بخشایندگانی وای بخشاینده تر از هر که رو به درگاه او رفته اند رحمت طلبان

ويا أعطف من أطاف به المستغفرون ويا من عفوه

وای مهربان تر از هر که نزد او شده اند آمرزش خواهان وای آنکه عفو او

أكثر من نقمته ويا من رضاه أوفر من سخطه ويا من

بیشتر است از انتقام او وای آنکه خشنودی او زیاده است از خشم او وای آنکه

تحمّد إلى خلقه بحسن التجاوز ويا من عوّد عباده قبول

ستایش کرده است به خلق خود به نیکویی درگذشتن وای آنکه عادت فرموده است بندگان خود را به پذیرفتن

الإنابة ويا من استصلح فاسدهم بالتوبة ويا من

بازگشت ایشان وای آنکه طلب صلاح کار تباه شده ایشان کرده است به توبه وای آنکه

رضي من فعلهم باليسير ويا من كافى قليلهم بالكثير

راضی شده است از کردار ایشان به اندکی وای آنکه جزا داده است اندک ایشان را به بسیار

ويا من ضمن لهم إجابة الدعاء ويا من وعدهم على نفسه

وای آنکه ضامن شده است برای ایشان اجابت دعا را وای آنکه وعده فرموده است ایشان را بر نفس خود

بتفضّله حسن الجزاء ما أنا بأعصى من عصاك فغفرت

به سبب تفضل خود نیکویی جزا را نیستم من گناهکارتر از آنکه نافرمانی کرد تو را پس آمرزیدی

له وما أنا بألوم من اعتذر إليك فقبلت منه وما أنا

مر او را و نیستم من ملامت زده تر از آنکه عذر خواست بسوی تو پس پذیرفتی عذر او را و نیستم من

بأظلم من تاب إليك فعدت عليه أتوب إليك في مقامي

ستمکارتر از آنکه بازگشت کرد بسوی تو پس احسان کردی بر او باز گشتم بسوی تو در این مقام

هذا توبة نادم على ما فرط منه مشفق مما اجتمع عليه

این است بازگشتن کسی که پشیمان است بر آنچه از پیش کرده است ترسنده است از آنچه جمع شده است بر او

خالص الحياء مما وقع فيه عالم بأن العفو عن الذنب

شرمسار محض است از آنچه افتاده است در آن داناست به اینکه عفو کردن از گناه

العظيم لا يتعاظمك وأن التجاوز عن الإثم الجليل

بزرگ نمی نماید نزد تو بزرگ و به اینکه درگذشتن از گناه بزرگ

لا يستصعبك وأن احتمال الجنايات الفاحشة

دشوار نیست بر تو و به اینکه برداشتن جرمهای از حد درگذشته

لا يتكاءدك وأن أحب عبادك إليك من ترك

گران نیست بر تو و اینکه دوست‌ترین بندگان بسوی تو کسی است که ترک کرده است

الاستكبار عليك وجانب الإصرار ولزم الاستغفار

سرکشی را بر تو و دوری کرده است از ایستادن بر گناه و لازم شده است طلب آمرزش را

وأنا أبرأ إليك من أن أستكبر وأعوذ بك من أن

و من بیزاری میجویم بسوی تو از اینکه سرکشی نمایم و پناه میجویم به تو از اینکه

أصرّ وأستغفرك لما قصّرت فيه وأستعين بك على

ایستادگی کنم بر گناه و طلب آمرزش میکنم از تو برای آنچه تقصیر کرده‌ام در آن و یاری میجویم به تو بر

ما عجزت عنه اللهم صل على محمد وآله وهب لي ما

آنچه عاجز مانده‌ام از آن خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و ببخش به من آنچه

يجب علي لك وعافني مما أستوجبه منك وأجرني

واجب است بر من برای تو و عافیت ده مرا از آنچه مستوجب شده‌ام آن را از جانب تو و پناه ده مرا

مما يخاف اهل الاساءة فانك ملئ بالعفو مرجو

ازانچه میترسند ازو بدکاران پس بدرستیکه تو کامل قدرتی بعفو امید داشته شده

للمغفرة معروف بالتجاوز وليس لحاجتي مطلب سواك

برای آمرزش مشهوری به درگذشتن از گناه نیست برای حاجت من محل طلبی سوای تو

ولا لذنبي غافر غيرك حاشاك ولا اخاف على

و نیست برای گناه من آمرزنده غیر از تو حاشاک

نفسي الا اياك انك اهل التقوى واهل المغفرة

صل على محمد وال محمد واقض حاجتي وانجح طلبتي

رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و روا کن حاجت مرا و بر آور مطلب مرا

واغفر ذنبي وامن خوف نفسي انك على كل شيء قدير

و بیامرز گناه مرا ... بدرستیکه تو بر همه چیز توانایی

وذلك عليك يسير امين رب العالمين

وكان من دعائه عليه السلام في طلب الحوائج الى الله تعالى

اللهم

يا منتهى مطلب الحاجات ويا من عنده نيل الطلبات

ای منتهی طلب حاجتها وای آنکه نزد اوست رسیدن مطلبها

ويا من لا يبيع نعمه بالاثمان ويا من لا يكدر عطاياه

وای آنکه نمی فروشد نعمتهای خود را بقیمتها وای آنکه تیره نمیسازد عطاهای خود را

بالامتنان ويا من يستغنى به ولا يستغنى عنه

بمنت گذاشتن وای آنکه بی نیاز میشوند باو و بی نیاز نمیشوند ازو

ويا من يرغب اليه ولا يرغب عنه ويا من لا تفنى

وای آنکه رغبت میشود بسوی او و رغبت واقع نمیشود ازو وای آنکه فانی نمیسازد

خزائنه المسائل ويا من لا تبدل حكمته الوسائل

خزانهای او را سؤالها وای آنکه مبدل نمیسازد حکمت او را وسیلها

ويا من لا تنقطع عنه حوائج المحتاجين ويا من لا

وای آنکه بریده نمیشود ازو حاجتهای محتاجان وای آنکه

يعنيه دعاء الداعين تمدحت بالغناء عن خلقك

بتعب نمی اندازد دعای دعا کنندگان ستوده ای خود را به بی نیازی از خلق خود

وانت اهل الغنى عنهم ونسبتهم الى الفقر وهم اهل

و تو سزاواری بی نیازی از ایشان و نسبت دادی ایشان را باحتیاج و ایشان اهل

الفقر اليك فمن حاول سد خلته من عندك ورام صرف

احتیاجند بسوی تو پس هر که قصد کرد بستن رخنه احتیاج خود را از جانب تو و خواهد گردانیدن

الفقر عن نفسه بك فقد طلب حاجته في مظانها واتى

فقر را از خود بسبب تو پس تحقیق که طلب کرده حاجت خود را از جایگاه آن و آمده

طلبته من وجهها ومن توجه بحاجته الى احد من خلقك

بسوی مطلب خود از رویش و هر که رو گردانید حاجت خود را بسوی یکی از آفریدهای

او جعله سبب نجحها دونك فقد تعرض للحرمان واستحق

مِنْ عِنْدِكَ فَوْتَ الْاِحْسَانِ اَللّٰهُمَّ وَلِي اِلَيْكَ حَاجَةٌ
از جانب تو یافتن احسان را خداوندا و مراست بسوی تو حاجتی

قَدْ قَصَّرَ عَنْهَا جُهْدِي وَتَقَطَّعَتْ دُونَهَا حِيَلِي وَسَوَّلَتْ
که بتحقیق عاجز است از آن طاقت من و بریده است نزد او چاره‌های من و در نظرم زینت داد

لِي نَفْسِي رَفْعَهَا اِلٰى مَنْ يَرْفَعُ حَوَآئِجَهُ اِلَيْكَ وَلَا يَسْتَغْنِي
نفس من بردن حاجت بسوی کسی که می‌برد حاجتهای خود را بسوی تو و بی‌نیاز نیست

فِي طَلِبَاتِهِ عَنْكَ وَهِيَ زَلَّةٌ مِنْ زَلَلِ الْخَاطِئِينَ وَعَثْرَةٌ
در مطلبهای خود از تو و آن لغزشی است از لغزشهای خطاکنندگان و بسر درآمدنی است

مِنْ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ ثُمَّ انْتَبَهْتُ بِتَذْكِيرِكَ لِي مِنْ
از بسر درآمدنهای گناهکاران پس از آن آگاه شدم بسبب آگاهانیدن تو مرا از

غَفْلَتِي وَنَهَضْتُ بِتَوْفِيقِكَ مِنْ زَلَّتِي وَنَكَصْتُ بِتَسْدِيدِكَ
غفلت خود و برخواستم بتوفیق تو از آن لغزش خود و برگشتم بسبب راست گردانیدن تو

عَنْ عَثْرَتِي وَقُلْتُ سُبْحَانَ رَبِّي كَيْفَ يَسْئَلُ مُحْتَاجٌ مُحْتَاجًا
از بسر درآمدن خود و گفتم که منزهی ای پروردگار من چگونه سؤال کند محتاجی محتاجی را

وَاَنّٰى يَرْغَبُ مُعْدِمٌ اِلٰى مُعْدِمٍ فَقَصَدْتُكَ يَا اِلٰهِي بِالرَّغْبَةِ
و بکجا رغبت نماید فقیری بسوی فقیری پس قصد کردم ترا ای خدای من از روی رغبت

وَاَوْفَدْتُ عَلَيْكَ رَجَآئِي بِالثِّقَةِ بِكَ وَعَلِمْتُ اَنَّ كَثِيرَ
و وارد ساختم بر تو امید خود را از روی اعتماد بتو و دانستم که بدرستی بسیار

مَا اَسْئَلُكَ يَسِيرٌ فِي وُجْدِكَ وَاَنَّ خَطِيرَ مَا اَسْتَوْهِبُكَ
آنچه سؤال کنم ترا اندک است در جنب توانگری تو و آنکه عظیم است آنچه بخشش طلبم از تو

حَقِيرٌ فِي وُسْعِكَ وَاَنَّ كَرَمَكَ لَا يَضِيقُ عَنْ
حقیر است در خور وسعت تو و آنکه ساحت کرم تو تنگ نمی‌شود از

سُؤَالِ اَحَدٍ وَاَنَّ يَدَكَ بِالْعَطَايَا اَعْلٰى مِنْ كُلِّ يَدٍ
سؤال کسی و آنکه دست تو بعطایا بالاتر است از هر دستی

اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاحْمِلْنِي بِكَرَمِكَ عَلَى
خداوندا پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بار کن مرا بسبب کرم خود بر

التَّفَضُّلِ وَلَا تَحْمِلْنِي بِعَدْلِكَ عَلَى الْاِسْتِحْقَاقِ
تفضل و بار مکن مرا از روی عدل خود بر استحقاق

فَمَا اَنَا بِاَوَّلِ رَاغِبٍ رَغِبَ اِلَيْكَ فَاَعْطَيْتَهُ وَهُوَ
پس نیستم من اول کسی که رغبت کرده باشد بسوی تو پس عطا کرده باشی او را و حال آنکه

يَسْتَحِقُّ الْمَنْعَ وَلَا بِاَوَّلِ سَآئِلٍ سَاَلَكَ فَاَفْضَلْتَ عَلَيْهِ
او سزاوار باشد منع را و نیستم من اول سؤال کننده که سؤال کرده باشد ترا پس احسان کرده باشی باو

وَهُوَ يَسْتَوْجِبُ الْحِرْمَانَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَكُنْ
و حال آنکه او سزاوار باشد حرمان را خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و باش

لِدُعَآئِي مُجِيبًا وَمِنْ نِدَآئِي قَرِيبًا وَلِتَضَرُّعِي رَاحِمًا وَلِصَوْتِي
برای دعای من اجابت کننده و به ندا کردن من نزدیک و مر زاری مرا رحم کننده و مر آواز مرا

سَامِعًا وَلَا تَقْطَعْ رَجَآئِي عَنْكَ وَلَا تَبُتَّ سَبَبِي مِنْكَ
شنونده و مبر امید مرا از خود و قطع مکن سبب مرا از خود

وَلَا تُوَجِّهْنِي فِي حَاجَتِي هٰذِهِ وَغَيْرِهَا اِلٰى سِوَاكَ وَتَوَلَّنِي
[illegible] در این حاجت من و در غیر این حاجت بسوی غیر خود و متوکل کار مرا

بنجح طلبتي وقضاء حاجتي ونيل سؤلي قبل زوالي عن
بر آمدن مطلب من و روا کردن حاجت من و رسیدن خواسته من پیش از رفتن من از
موقفي هذا بتيسيرك لي العسير وحسن تقديرك
این جایگاه من به آسان گردانیدن تو برای من دشوار را و نیکویی تقدیر کردن تو
لي في جميع الامور وصل على محمد وآله صلوة
برای من در همه کارها و رحمت فرست بر محمد و آل او رحمتی
دائمة نامية لا انقطاع لابدها ولا منتهى لامدها
پیوسته فزایش کننده که انقطاعی نباشد مر زمان او را و انتهایی نباشد مدت او را
واجعل ذلك عونا لي وسببا لنجاح طلبتي انك
و بگردان این را مددکاری برای من و سببی برای برآمدن مطلب من به درستی که تو
واسع كريم ومن حاجتي يا رب كذا وكذاه وتذكر
واسع کریمی و از جمله حاجت من است ای پروردگار من چنین و چنین و یاد میکنی
حاجتك ثم تسجد وتقول في سجودك فضلك
حاجت خود را پس از آن سجده میکنی و میگویی در سجود خود فضل تو
آنسني واحسانك دلني فاسئلك بك وبمحمد وآله
آرام داده است مرا و احسان تو رهنمایی کرده مرا پس سوال میکنم از تو به تو و به محمد و آل او
صلواتك عليهم ان لا تردني خائبا
رحمتهای تو بر ایشان باد که برنگردانی مرا نومید

وكان من دعائه عليه السلام اذا اعتدي عليه او رأى من الظالمين ما لا يحب

و بود از دعاهای آن حضرت
علیه السلام هرگاه ستمی بر او واقع میشد یا میدید از ستمکاران آنچه [illegible] خوش نمی آمد

يا من لا يخفى عليه انباء المتظلمين ويا من لا يحتاج
ای آنکه پنهان نیست بر او خبرهای شکوه کنندگان و ای آنکه محتاج نیست
في قصصهم الى شهادات الشاهدين ويا من قربت
در حکایت ایشان بگواهی دادنهای گواهان و ای آنکه نزدیکست
نصرته من المظلومين ويا من بعد عونه عن الظالمين
یاری دادن او از ستم رسیدگان و ای آنکه دور است مددکاری او از ستم کنندگان
قد علمت يا الهي ما نالني من فلان بن فلان مما حظرت
تحقیق که دانسته ای خدای من آنچه رسیده است مرا از فلان بن فلان از آنچه حرام کرده
وانتهكه مني مما حجزت عليه بطرا في نعمتك عنده
و [illegible] آنچه منع فرمودی او را از آن از روی طغیان او در نعمت تو نزد او
واغترارا بنكيرك عليه اللهم فصل على محمد وآله
و غفلت او از انکار تو بر او خداوندا پس رحمت فرست بر محمد و آل او
وخذ ظالمي وعدوي عن ظلمي بقوتك وافلل حده
و بگیر ظالم مرا و دشمن مرا از ستم کردن بمن بقوت خود و بشکن تندی او را
عني بقدرتك واجعل له شغلا فيما يليه وعجزا عما
از من بقدرت خود و بگردان برای او شغلی در نزد خویش و عجزی از آنکه
يناويه اللهم وصل على محمد وآله ولا تسوغ له
دشمنی میکند با او خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و خوش مده مر او را
ظلمي واحسن عليه عوني واعصمني من مثل افعاله
ستم [illegible] بر او مددکاری مرا و نگاه دار مرا از مانند کارهای او

وَلَا تَجْعَلْنِي فِي مِثْلِ حَالِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَأَعْدِنِي عَلَيْهِ عَدْوَى حَاضِرَةً تَكُونُ مِنْ غَيْظِي بِهِ
شِفَاءً وَمِنْ حَنَقِي عَلَيْهِ وَفَاءً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَعَوِّضْنِي مِنْ ظُلْمِهِ لِي عَفْوَكَ وَأَبْدِلْهُ بِسُوءِ صَنِيعِهِ
بِي رَحْمَتَكَ فَكُلُّ مَكْرُوهٍ جَلَلٌ دُونَ سَخَطِكَ
وَكُلُّ مَرْزِئَةٍ سَوَاءٌ مَعَ مَوْجِدَتِكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَرَّهْتَ
إِلَيَّ أَنْ أُظْلَمَ فَقِنِي مِنْ أَنْ أَظْلِمَ اللَّهُمَّ لَا أَشْكُو إِلَى أَحَدٍ
سِوَاكَ وَلَا أَسْتَعِينُ بِحَاكِمٍ غَيْرِكَ حَاشَاكَ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصِلْ دُعَائِي بِالْإِجَابَةِ وَاقْرِنْ شِكَايَتِي
بِالتَّغْيِيرِ اللَّهُمَّ لَا تَفْتِنِّي بِالْقُنُوطِ مِنْ إِنْصَافِكَ وَلَا

تَفْتِنْهُ بِالْأَمْنِ مِنْ إِنْكَارِكَ فَيُصِرَّ عَلَى ظُلْمِي وَيُحَاضِرَنِي
بِحَقِّي وَعَرِّفْهُ عَمَّا قَلِيلٍ مَا أَوْعَدْتَ الظَّالِمِينَ وَعَرِّفْنِي
مَا وَعَدْتَ فِي إِجَابَةِ الْمُضْطَرِّينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَوَفِّقْنِي لِقَبُولِ مَا قَضَيْتَ لِي وَعَلَيَّ وَرَضِّنِي بِمَا
أَخَذْتَ لِي وَمِنِّي وَاهْدِنِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا
هُوَ أَسْلَمُ اللَّهُمَّ وَإِنْ كَانَتِ الْخِيَرَةُ لِي عِنْدَكَ فِي
تَأْخِيرِ الْأَخْذِ لِي وَتَرْكِ الْانْتِقَامِ مِمَّنْ ظَلَمَنِي إِلَى يَوْمِ
الْفَصْلِ وَمَجْمَعِ الْخَصْمِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَيِّدْنِي مِنْكَ
بِنِيَّةٍ صَادِقَةٍ وَصَبْرٍ دَائِمٍ وَأَعِذْنِي مِنْ سُوءِ الرَّغْبَةِ
وَهَلَعِ أَهْلِ الْحِرْصِ وَصَوِّرْ فِي قَلْبِي مِثَالَ مَا ادَّخَرْتَ لِي

مِنْ ثَوَابِكَ وَأَعْدَدْتَ لِخَصْمِي مِنْ جَزَائِكَ وَعِقَابِكَ وَاجْعَلْ

از ثواب خود و آماده ساخته برای دشمن من از جزای خود و عقاب خود و بگردان

ذَلِكَ سَبَباً لِقَنَاعَتِي بِمَا قَضَيْتَ وَثِقَتِي بِمَا تَخَيَّرْتَ

این معنی را سببی برای قناعت من بآنچه حکم کرده تو و برای اعتماد من بآنچه اختیار کرده

آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ عَلَى

اجابت کن دعای مرا ای پروردگار عالمیان بدرستی که تو صاحب فضل بزرگی و تو بر

الخامس عشر

وكان من دعائه عليه السلام إذا مرض أو نزل به كرب أو بلية

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

همه چیز توانائی

و بود از دعای آنحضرت علیه السلام هرگاه بیمار میشدند یا نازل میشد بآنحضرت اندوهی یا بلیه

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا لَمْ أَزَلْ أَتَصَرَّفُ

خداوندا مر تراست سپاس آنچه همیشه میگشتم

فِيهِ مِنْ سَلَامَةِ بَدَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَحْدَثْتَ بِي مِنْ

در آن از سلامت بدن من و مر تراست سپاس آنچه پدید آورده در من از

عِلَّةٍ فِي جَسَدِي فَمَا أَدْرِي يَا إِلَهِي أَيُّ الْحَالَيْنِ أَحَقُّ

علت در جسد من پس نمیدانم ای خدای من کدام یک از این دو حالت سزاوارتر

بِالشُّكْرِ لَكَ وَأَيُّ الْوَقْتَيْنِ أَوْلَى بِالْحَمْدِ لَكَ أَوَقْتُ

بشکر گذاردن برای تو و کدام یک از این دو وقت بهتر بسپاس کردن مر ترا آیا وقت

الصِّحَّةِ الَّتِي هَنَّأْتَنِي فِيهَا طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَنَشَّطْتَنِي بِهَا

صحت که گوارا ساختی در آن روزیهای پاکیزه خود را و نشاط بخشیدی مرا

لِابْتِغَاءِ مَرْضَاتِكَ وَفَضْلِكَ وَقَوَّيْتَنِي مَعَهَا عَلَى مَا وَفَّقْتَنِي لَهُ

برای طلب کردن خشنودی تو و فضل تو و قوت داده بودی مرا

مِنْ طَاعَتِكَ أَمْ وَقْتُ الْعِلَّةِ الَّتِي مَحَّصْتَنِي بِهَا وَالنِّعَمِ

از طاعت تو یا وقت بیماری که خالص ساختی مرا بسبب آن و وقت نعمتها

الَّتِي أَتْحَفْتَنِي بِهَا تَخْفِيفاً لِمَا ثَقُلَ بِهِ عَلَى ظَهْرِي مِنَ

که تحفه فرستاده برای من

الْخَطِيئَاتِ وَتَطْهِيراً لِمَا انْغَمَسْتُ فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ

گناهان و بجهت پاک گردانیدن از آنچه فرو رفته ام در آن از گناهان

وَتَنْبِيهاً لِتَنَاوُلِ التَّوْبَةِ وَتَذْكِيراً لِمَحْوِ الْحَوْبَةِ بِقَدِيمِ

و بجهت آگاه گردانیدن برای فرا گرفتن توبه و یاد آوردن برای محو کردن گناه

النِّعْمَةِ وَفِي خِلَالِ ذَلِكَ مَا كَتَبَ لِيَ الْكَاتِبَانِ مِنْ زَكِيِّ

قدیم تو

الْأَعْمَالِ مَا لَا قَلْبٌ فَكَّرَ فِيهِ وَلَا لِسَانٌ نَطَقَ بِهِ

پاکیزه

وَلَا جَارِحَةٌ تَكَلَّفَتْهُ بَلْ إِفْضَالاً مِنْكَ عَلَيَّ وَإِحْسَاناً

و نه عضوی

مِنْ صَنِيعِكَ إِلَيَّ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَبِّبْ

از کرامت تو

إِلَيَّ مَا رَضِيتَ لِي وَيَسِّرْ لِي مَا أَحْلَلْتَ بِي وَطَهِّرْنِي مِنْ

دَنَسِ مَا أَسْلَفْتُ وَامْحُ عَنِّي شَرَّ مَا قَدَّمْتُ وَأَوْجِدْنِي

جلاوة العافية واذقني برد السلامة واجعل مخرجي
شیرینی عافیت و بچشان مرا سردی سلامت و بگردان بیرون شدن مرا
عن علتي الى عفوك ومتحولي عن صرعتي الى تجاوزك
ازین علت بسوی عفو تو و گردیدن مرا ازین افتادن من بسوی درگذشتن از گناه
وخلاصي من كربي الى روحك وسلامتي من هذه
و خلاصی من ازین اندوه من بسوی راحت تو و سلامتی مرا ازین
الشدة الى فرجك انك المتفضل بالاحسان المتطول
سختی بسوی شادمانی تو بدرستی که تو تفضل کننده ای باحسان و عطا کننده
بالامتنان الوهاب الكريم ذو الجلال والاكرام
بنعمت بسیار بخشنده کریمی صاحب بزرگی و اکرامی

وكان من دعائه عليه السلام اذا استقال من ذنوبه
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام هرگاه طلب میکرد در گذشتن از گناهان خود را
اوتضرع في طلب العفو عن عيوبه
بازاری میکرد در طلب مغفرت از عیبهای خود

اللهم يا من برحمته يستغيث المذنبون ويا من الى
خداوندا ای آنکه از رحمت او طلب فریادرسی میکنند گناهکاران و ای آنکه بسوی
ذكر احسانه يفزع المضطرون ويا من لخيفته
یاد احسان او پناه میبرند بیچارگان و ای آنکه از ترس او
ينتحب الخاطئون يا انس كل مستوحش غريب
باواز بلند گریه میکنند خطاکاران ای انس هر رمیده غریب

ويا فرج كل مكروب كئيب ويا غوث كل مخذول
و ای شادمانی هر محزون دل شکسته و ای فریادرس هر خوار گردیده
فريد ويا عضد كل محتاج طريد انت الذي وسعت
تنهایی و ای مددکار هر محتاج رانده شده توئی آنکه گنجایش داری
كل شيء رحمة وعلما وانت الذي جعلت لكل مخلوق
همه چیزی را از روی رحمت و علم و توئی آنکه گردانیده ای برای هر آفریده
في نعمك سهما وانت الذي عفوه اعلى من عقابه وانت
در نعمتهای خود بهره و توئی آنکه عفو او بالاتر است از عقاب او و توئی
الذي تسعى رحمته امام غضبه وانت الذي عطاؤه
آنکه میرود رحمت او پیش پیش غضب او و توئی آنکه عطای او
اكثر من منعه وانت الذي اتسع الخلائق كلهم
بیشتر است از منع او و توئی آنکه گنجیده اند آفریدگان همگی
في وسعه وانت الذي لا يرغب في جزاء من اعطاه
در گنجایش او و توئی آنکه خواهش ندارد در مکافات کسی که عطا کرده او را
وانت الذي لا يفرط في عقاب من عصاه وانا يا الهي
و توئی آنکه در نمیگذرد از اندازه در عقاب کردن کسی که نافرمانی ورزد او را و منم ای خدای من
عبدك الذي امرته بالدعاء فقال لبيك وسعديك
بنده تو آنکه امر کردی او را بدعا کردن پس گفت لبیک و سعدیک
ها انا ذا يا رب مطروح بين يديك انا الذي اوقرت
اینک منم ای پروردگار من انداخته شده پیش تو منم آنکه گران کرده

الخطايا بظهره وانا الذي افنت الذنوب عمره وانا
الذي بجهله عصاك ولم تكن اهلاً منه لذاك
هل انت يا الهي راحم من دعاك فابلغ في الدعاء ام
انت غافر لمن بكاك فاسرع في البكاء ام انت متجاوز
عمن عفر لك وجهه تذللاً ام انت مغن من شكا
اليك فقره توكلاً الهي لا تخيب من لا يجد معطياً
غيرك ولا تخذل من لا يستغني عنك باحد دونك الهي
فصل على محمد واله ولا تعرض عني وقد اقبلت اليك
ولا تحرمني وقد رغبت اليك ولا تجبهني بالرد وقد
انتصبت بين يديك انت الذي وصفت نفسك

بالرحمة فصل على محمد واله وارحمني وانا الذي سميت
نفسك بالعفو فاعف عني قد ترى يا الهي فيض دمعي من
خيفتك ووجيب قلبي من خشيتك وانتفاض جوارحي
من هيبتك كل ذلك حياء منك بسوء عملي ولذاك
خمد صوتي عن الجار اليك وكل لساني عن مناجاتك
يا الهي فلك الحمد فكم من عائبة سترتها علي فلم
تفضحني وكم من ذنب غطيته علي فلم تشهرني وكم
من شائبة الممت بها فلم تهتك عني سترها ولم تقلدني
مكروه شنارها ولم تبد سوآتها لمن يلتمس معايبي
من جيرتي وحسدة نعمتك عندي ثم لم ينهني ذلك

یا الهی منی

عن ان جریت الی سوء ما عهدت منی فمن اجهل منی یا
از روان شدن من بسوی بدی آنچه دریافته بودی از من پس کیست نادان‌تر از من ای
الهی برشده ومن اغفل منی عن حظه ومن ابعد منی
خدای من بخیر و صلاح خود و کیست غافل‌تر از من از نصیب خود و کیست دورتر از من
من استصلاح نفسه حین انفق ما اجریت علی من
از اصلاح کردن نفس خود هنگامی که صرف میکنم آنچه جاری ساختهٔ بر من از
رزقک فیما نهیتنی عنه من معصیتک ومن ابعد غورا
رزق خود در آنچه نهی کرده مرا از آن از معصیت خود و کیست دورتر فرو رونده
فی الباطل واشد اقداما علی السوء منی حین اقف
در باطل و سخت‌تر جرات کننده بر بدی از من وقتی که می‌ایستم
بین دعوتک ودعوة الشیطان فاتبع دعوته علی غیر
میان خواندن تو مرا و خواندن شیطان مرا پس پیروی میکنم خواندن او را با عدم
عمی منی فی معرفة به ولا نسیان من حفظی له وانا
نابینایی از من در شناخت او و بی فراموشی از یاد داشتن من او را و من
حینئذ موقن بان منتهی دعوتک الی الجنة ومنتهی
درین هنگام یقین دارم بآنکه منتهای خواندن تو بسوی بهشت است و منتهای
دعوته الی النار سبحانک ما اعجب ما اشهد به علی
خواندن او بسوی آتش است پاکی خداوندا چه عجیب است آنچه گواهی میدهم بآن بر
نفسی واعدده من مکتوم امری واعجب من ذلک
نفس خود و میشمارم آنرا از پوشیده کار خود و عجیب‌تر از آن

فاتبع

مرد

اناتک عنی وابطاؤک عن معاجلتی ولیس ذلک من
بردباری تست از من و درنگ نمودن تست از زود گرفتن من و نیست این از
کرمی علیک بل تأنیا منک لی وتفضلا منک علی لان
گرامی بودن من بر تو بلکه از جهت آرامی تست با من و تفضل تست بر من برای آنکه
ارتدع عن معصیتک المسخطة واقلع عن سیئاتی
باز ایستم از نافرمانی تو که بغضب آورنده است و وادارم خود را از کنهای بهم
المخلقة ولان عفوک عنی احب الیک من عقوبتی
که کهنه کننده اند و برای آنکه عفو کردن تو از من دوست‌تر است بسوی تو از عقوبت کردن
بل انا یا الهی اکثر ذنوبا واقبح آثارا واشنع افعالا
بلکه من ای خدای من بسیار گناه‌ترم و قبیح آثارترم و زشت کردارترم
واشد فی الباطل تهورا واضعف عند طاعتک
و سخت اندازه‌ترم در باطل و ضعیف بیدارترم نزد طاعت تو
تیقظا واقل لوعیدک انتباها وارتقابا من ان احصی
و کم آگاهی‌ترم و کم نگهبانی‌ترم وعید ترا از آنکه بشمارم
لک عیوبی او اقدر علی ذکر ذنوبی وانما اوبخ
برای تو عیبهای خود را یا قادر باشم بر یاد کردن گناهان خود و جز این نیست که سرزنش میکنم
بهذا نفسی طمعا فی رأفتک التی بها صلاح امر
باین نفس خود را از آرزوی طمع در مهربانی تو که بآنست صلاح کار
المذنبین ورجاء لرحمتک التی بها فکاک رقاب
گناهکاران و از جهت امید برحمت تو که بآنست رهایی گردنهای

لعصمتک

الخاطئين اللهم وهذه رقبتي قد ارقتها الذنوب
خطاکنندگان خداوندا واین گردن منست بتحقیق که باریک کرده است آنرا گناهان
فصل على محمد واله واعتقها بعفوك وهذا ظهري
پس رحمت بفرست بر محمد وآل او وآزاد کن گردن مرا بعفو خود واین پشت منست
قد اثقلته الخطايا فصل على محمد واله وخفف عنه
بتحقیق گران کرده است آنرا خطاها پس رحمت بفرست بر محمد وآل او وسبک کن پشت مرا
بمنك يا الهي لو بكيت اليك حتى تسقط اشفار عيني
بانعام خود ای خدای من اگر گریه کنم بسوی تو تا آنکه بیفتد پلکهای چشم من
وانتحبت حتى ينقطع صوتي وقمت لك حتى تتنشر
وبآواز بلند گریه کنم تا آنکه منقطع شود آواز من وبایستم برای تو تا آنکه آماس کند
قدماي وركعت لك حتى ينخلع صلبي وسجدت
قدمهای من ورکوع کنم برای تو تا آنکه از جای خود برآید پشت من وسجده کنم
لك حتى تتفقأ حدقتاي واكلت تراب الارض طول
برای تو تا آنکه برآید هر دو سیاهی چشم من وبخورم خاک زمین در درازی
عمري وشربت ماء الرماد اخر دهري وذكرتك
عمر خود وبیاشامم آب خاکستر تمام روزگار خود وبیاد کنم ترا
في خلال ذلك حتى يكل لساني ثم لم ارفع طرفي
در میان این تا آنکه کند شود زبان من پس بالا نکنم چشم خود را
الى افاق السماء استحياء منك ما استوجبت بذلك
باطراف آسمان از روی شرمساری از تو سزاوار نمیشوم باینها

الخطائين

محو سيئة واحدة من سيئاتي وان كنت تغفر لي حين
محو کردن یک گناه از گناهان خود را واگر تو بیامرزی مرا در وقتی
استوجب مغفرتك وتعفو عني حين استحق عفوك
که سزاوار باشم آمرزش ترا وعفو کنی از من هنگامی که مستحق باشم عفو ترا
فان ذلك غير واجب لي باستحقاق ولا انا اهل له
پس بدرستی که آن واجب نشده است برای من بسبب استحقاق ونیستم من از اهل آن
باستيجاب اذ كان جزائي منك في اول ما عصيتك
از روی استیجاب زیرا که جزای من از تو در اول آنکه عصیان کردم ترا
النار فان تعذبني فانت غير ظالم لي الهي فاذ قد تغمدتني
آتش است پس اگر عذاب کنی مرا پس تو ظالم نیستی مرا ای خدای من پس چون پوشیدی مرا
بسترك فلم تفضحني وتانيتني بكرمك فلم تعاجلني
بپرده پوشی خود پس رسوا نکردی مرا ومدارا کردی با من بکرم خود پس شتاب نکردی در عقاب من
وحلمت عني بتفضلك فلم تغير نعمتك علي ولم تكدر
وحلم ورزیدی با من بتفضل خود پس تغییر ندادی نعمت خود را بر من وتیره نساختی
معروفك عندي فارحم طول تضرعي وشدة مسكنتي
احسان خود را نزد من پس رحم کن درازی زاری مرا وسختی فقیری مرا
وسوء موقفي اللهم صل على محمد واله وقني من المعاصي
وبدی جایگاه مرا خداوندا رحمت بفرست بر محمد وآل او ونگاه دار مرا از گناهان
واستعملني بالطاعة وارزقني حسن الانابة وطهرني
وبکار دار مرا بطاعت وروزی گردان مرا نیکوی بازگشت وپاک گردان مرا

فان
متى
وحملت
نعمك
نقني

بالتوبة وايدني بالعصمة واستصلحني بالعافية

بتوبه وقوت ده مرا بنگاه داشتن وباصلاح آور مرا بسبب عافیت

واذقني حلاوة المغفرة واجعلني طليق عفوك وعتيق

وبچشان مرا شیرینی آمرزش وبگردان مرا رها کرده عفو خود وآزاد کرده

رحمتك واكتب لي امانا من سخطك وبشرني بذلك

رحمت خود وبنویس برای من براتی امانی از غضب خود وبشارت ده مرا بآن

في العاجل دون الآجل بشرى اعرفها وعرفني فيه علامة

در عاجل نه در آجل بشارتی که بشناسم او را وبشناسان مرا در آن علامتی

اتبينها ان ذلك لا يضيق عليك في وسعك ولا يتكاءدك

که ظاهر سازم او را بدرستی که این هیچ تنگ نیست بر تو در وسعت تو ودشوار نیست بر تو

في قدرتك انك على كل شيء قدير

در قدرت تو بدرستی که تو بر همه چیز توانایی

وكان من دعائه عليه السلام

وبود از دعاهای آنحضرت علیه السلام

اذا ذكر الشيطان فاستعاذ منه ومن عداوته وكيده

هرگاه یاد شیطان میشود پس پناه میجست از او واز دشمنی او واز مکر او

اللهم انا نعوذ بك من نزغات الشيطان الرجيم

خداوندا بدرستی که پناه میجوییم بتو از فساد وکردهای شیطان رانده شده

وكيده ومكائده ومن الثقة بامانيه ومواعيده

وکید او ومکرهای او واز اعتماد بدروغهای او ووعدهای او

وغروره ومصائده وان يطمع نفسه في اضلالنا

وفریبهای او ودامهای او واز اینکه بطمع اندازد خود را در گمراه کردن ما

عن طاعتك وامتهاننا بمعصيتك او ان يحسن عندنا

از طاعت تو وخوار ساختن ما بسبب نافرمانی تو یا اینکه نیکو شود نزد ما

ما حسن لنا او ان يثقل علينا ما كره الينا اللهم

آنچه نیکو کرده است برای ما یا اینکه گران شود بر ما آنچه او دشوار گردانیده برای ما خداوندا

اخسأه عنا بعبادتك واكبته بدؤبنا في محبتك

بران او را از پیش ما بسبب پرستش تو وبگردان او را از ما بسبب جهد ما در دوستی تو

واجعل بيننا وبينه سترا لا يهتكه وردما مصمتا

وبگردان میان ما ومیان او پرده که ندرد او را وسدی میان پر

لا يفتقه اللهم صل على محمد وآله واشغله عنا

که نشکافد او را خداوندا رحمت بفرست بر محمد وآل او ومشغول ساز شیطان را از ما

ببعض اعدائك واعصمنا منه بحسن رعايتك

ببعضی از دشمنان خود ونگاه دار ما را از او بخوبی رعایت کردن خود

واكفنا ختره وولنا ظهره واقطع عنا اثره

وکفایت کن مکر او را وبگردان بسوی ما پشت او را وببر از ما اثر او را

اللهم صل على محمد وآله وامتعنا من الهدى بمثل

خداوندا رحمت بفرست بر محمد وآل او وبهره‌مند ساز ما را از هدایت بمثل

ضلالته وزودنا من التقوى ضد غوايته واسلك

گمراهی او وتوشه ده ما را از پرهیزکاری خلاف گمراهی او وببر

بنا من التقى خلاف سبيله من الردى اللهم لا تجعل

ما را براه پرهیزکاری خلاف راه او که راه هلاکت است خداوندا مگردان

لَهُ فِي قُلُوبِنَا مَدْخَلاً وَلَا تُوطِنَنَّ لَهُ فِيمَا لَدَيْنَا مَنْزِلاً
برای او در دلهای ما محل داخل شدن و وطن مگردان از برای او در نزد ما منزلی را
اللَّهُمَّ وَمَا سَوَّلَ لَنَا مِنْ بَاطِلٍ فَعَرِّفْنَاهُ وَإِذَا عَرَّفْتَنَاهُ
خداوندا و آنچه را او زینت داده است در نظر ما از امر باطل پس شناسان او را به ما و هرگاه شناسانیدی او را
فَقِنَاهُ وَبَصِّرْنَا مَا نُكَائِدُهُ بِهِ وَأَلْهِمْنَا مَا نُعِدُّهُ
پس نگاه دار ما را از آن و بینا گردان ما را به آنچه کید کنیم شیطان را به آن و در دل ما بینداز چیزی که آماده کنیم
لَهُ وَأَيْقِظْنَا عَنْ سِنَةِ الْغَفْلَةِ بِالرُّكُونِ إِلَيْهِ وَأَحْسِنْ
برای دفع او و بیدار ساز ما را از خواب غفلت بسبب میل نمودن بسوی او و نیکو کن
بِتَوْفِيقِكَ عَوْنَنَا عَلَيْهِ اللَّهُمَّ وَأَشْرِبْ قُلُوبَنَا إِنْكَارَ عَمَلِهِ
بسبب توفیق خود یاری دادن ما را بر او خداوندا آب ده دلهای ما را از انکار کردن او
وَالْطُفْ لَنَا فِي نَقْضِ حِيَلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
و لطف نمای ما را در شکستن حیلهای او خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او
وَحَوِّلْ سُلْطَانَهُ عَنَّا وَاقْطَعْ رَجَاءَهُ مِنَّا وَادْرَأْهُ عَنِ
و بگردان تسلط شیطان را از ما و ببر امید او را از ما و دفع کن او را از
الْوُلُوعِ بِنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ آبَاءَنَا
حریص بودن بما خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگردان پدران ما را
وَأُمَّهَاتِنَا وَأَوْلَادَنَا وَأَهَالِيَنَا وَذَوِي أَرْحَامِنَا وَ
و مادران ما را و فرزندان ما را و اهلهای ما را و خویشان ما را و
قَرَابَاتِنَا وَجِيرَانَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِنْهُ فِي
نزدیکان ما را و همسایگان ما را از مؤمنین و مؤمنات از شیطان

حِرْزٍ حَارِزٍ وَحِصْنٍ حَافِظٍ وَكَهْفٍ مَانِعٍ وَأَلْبِسْهُمْ
محل محکمی و حصار محافظت کننده و پناه منع کننده و بپوشان ایشان را
مِنْهُ جُنَناً وَاقِيَةً وَأَعْطِهِمْ عَلَيْهِ أَسْلِحَةً مَاضِيَةً
از برای دفع او زرههای نگاه دارنده و ببخش ایشان را برای دفع او سلاحهای برنده
اللَّهُمَّ وَاعْمُمْ بِذَلِكَ مَنْ شَهِدَ لَكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَأَخْلَصَ
خداوندا و فرا گیر باین هر کس را که گواهی داده است برای تو به پروردگاری و اخلاص ورزیده
لَكَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ وَعَادَاهُ لَكَ بِحَقِيقَةِ الْعُبُودِيَّةِ
برای تو به یگانه دانستن تو و دشمنی کرده است او را برای تو بسبب حقیقت بندگی یعنی بجای آوردن
وَاسْتَظْهَرَ بِكَ عَلَيْهِ فِي مَعْرِفَةِ الْعُلُومِ الرَّبَّانِيَّةِ اللَّهُمَّ
و یاری جسته است بتو بر او در دانستن علمهایی که منسوب به پروردگار است خداوندا
احْلُلْ مَا عَقَدَ وَافْتُقْ مَا رَتَقَ وَافْسَخْ مَا دَبَّرَ وَثَبِّطْهُ
وا کن آنچه او گره زده است و بگشای آنچه او بسته است و بشکن آنچه را تدبیر کرده و باز دار او را
إِذَا عَزَمَ وَانْقُضْ مَا أَبْرَمَ اللَّهُمَّ وَاهْزِمْ جُنْدَهُ وَأَبْطِلْ
هرگاه عزم کند بکاری و بشکن هرچه را محکم کرده خداوندا و شکست ده لشکر او را و باطل کن
كَيْدَهُ وَاهْدِمْ كَهْفَهُ وَأَرْغِمْ أَنْفَهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا
کید او را و خراب کن پناه او را و بخاک مال بینی او را خداوندا بگردان ما را
فِي نَظْمِ أَعْدَائِهِ وَاعْزِلْنَا عَنْ عِدَادِ أَوْلِيَائِهِ لَا نُطِيعُ
در سلک دشمنان او و برکنار کن ما را از شمار دوستان او که اطاعت نکنیم
لَهُ إِذَا اسْتَهْوَانَا وَلَا نَسْتَجِيبُ لَهُ إِذَا دَعَانَا نَأْمُرُ
مر او را هرگاه فریب دهد ما را و اجابت نکنیم مر او را هرگاه بخواند ما را امر کنیم

بمنا وأنه من أطاع أمرنا ونعظ عن متابعة من اتبع
زجرنا اللهم صل على محمد خاتم النبيين وسيد
المرسلين وعلى أهل بيته الطيبين الطاهرين
وأعذنا وأهالينا وإخواننا وجميع المؤمنين والمؤمنات
مما استعذنا منه وأجرنا مما استجرنا بك من خوفه
واسمع لنا ما دعونا به وأعطنا ما أغفلنا واحفظ
لنا ما نسيناه وصيرنا بذلك في درجات الصالحين
ومراتب المؤمنين آمين رب العالمين

الثامن عشر

وكان من دعائه عليه السلام إذا دفع عنه ما يحذر أو عجل له مطلبه

اللهم لك الحمد على حسن قضائك وبما صرفت عني من
بلائك فلا تجعل حظي من رحمتك ما عجلت لي من
عافيتك فأكون قد شقيت بما أحببت وسعد
غيري بما كرهت وإن يكن ما ظللت فيه أو بت فيه
من هذه العافية بين يدي بلاء لا ينقطع ووزر
لا يرتفع فقدم لي ما أخرت وأخر عني ما قدمت
فغير كثير ما عاقبته الفناء وغير قليل ما عاقبته
البقاء وصل على محمد وآله

التاسع عشر

وكان من دعائه عليه السلام عند الاستسقاء بعد الجدب

اللهم اسقنا الغيث
وانشر علينا رحمتك بغيثك المغدق من السحاب
المنساق لنبات أرضك المونق في جميع الآفاق

وامنن على عبادك بايناع الثمرة واحي بلادك
وانعام کن بر بندگان خود برسیدن میوه وزنده گردان بلاد خود را
ببلوغ الزهرة واشهد ملائكتك الكرام السفرة
برسیدن شکوفه وگواه گیر فرشتگان خود را که کریمان ونویسندگانند
بسقي منك نافع دائم غزره واسع دِرَره وابل سريع
به آب دادنی از جانب تو نفع دهنده دایم بسیاری آن وفراوان بسیار ریختن آن وسخت وشتابنده
عاجل تحيي به ما قد مات وترد به ما قد فات وتخرج
زود رسنده زنده گردانی بآن آنچه بتحقیق مرده است وباز گردانی بآن آنچه بتحقیق فوت شده است وبیرون آری
به ما هو آت وتوسع به في الاقوات سحابا متراكما
بسبب آن آنچه او آینده است وفراخی دهی بسبب آن در روزیها ابری برروی هم نشسته
هنيئا مريئا طبقا مجلجلا غير ملث ودقه ولا خلب
لذیذ گوارا که فرو گیرنده روی زمین آواز رعد دهنده که دایمی نباشد باران او ونه فریب دهنده باشد
برقه اللهم اسقنا غيثا مغيثا مريعا ممرعا عريضا
برق آن خداوندا آب ده ما را بارانی فریاد رسنده گیاه آورنده علف بسیار پهن
واسعا غزيرا ترد به النهيض وتجبر به المهيض
وفراخ وبسیار که باز گردانی بسبب آن گیاه ایستاده را وجبر کنی بآن شکسته را
اللهم اسقنا سقيا تسيل منه الظراب وتملأ منه
خداوندا آب ده ما را آبی که روان سازی از آن کوهها را وپر شود از آن
الجباب وتفجر به الانهار وتنبت به الاشجار وترخص
چاهها وبگشائی بسبب آن نهرها وبرویانی بسبب آن درختها وارزان کنی

به الاسعار في جميع الامصار وتنعش به البهائم
بسبب آن نرخها را در همه شهرها وانتعاش بخشی بسبب آن چارپایان
والخلق وتكمل لنا به طيبات الرزق وتنبت
وخلایق را وکامل گردانی برای ما بسبب آن روزیهای پاکیزه وبرویانی
لنا به الزرع وتدر به الضرع وتزيدنا به قوة الى
برای ما بسبب آن زراعت را وپر شیر گردانی بسبب آن پستانها را وبیفزایی ما را بسبب آن قوت بر
قوتنا اللهم لا تجعل ظله علينا سموما ولا تجعل
قوت ما خداوندا مگردان سایه آن را برما سموم ومگردان
برده علينا حسوما ولا تجعل صوبه علينا رجوما
سردی آن را برما شوم ومگردان آمدن آن را برما رجوم
ولا تجعل ماءه علينا اجاجا اللهم صل على محمد
ومگردان آب آنرا برما تلخ وشور خداوندا رحمت فرست بر محمد
وآل محمد وارزقنا من بركات السموات والارض
وآل محمد وروزی کن ما را از برکتهای آسمانها وزمین
انك على كل شيء قدير
بدرستی که تو بر همه چیز قادری

العشرون

وكان من دعائه عليه السلام في مكارم الاخلاق ومرضي الافعال
واز دعاهای آن حضرت علیه السلام در مکارم اخلاق وخشنودی افعال

اللهم ابلغ ايماني

اللهم صل على محمد وآله وبلغ بايماني اكمل الايمان
خداوندا رحمت فرست بر محمد وآل او ورسان ایمان مرا بکاملترین ایمانها

آوفر

واجعل يقيني افضل اليقين وانته بنيتي الى احسن
وبگردان یقین مارا افضل‌ترین یقینها و برسان نیت مرا به بهترین
النيات وبعملي الى احسن الاعمال اللهم وفر
نیتها و عمل مرا به بهترین عملها خداوندا بسیار کن
بلطفك نيتي وصحح بما عندك يقيني واستصلح
بلطف خود نیت مرا و درست کن بآنچه نزد تست یقین مرا و اصلاح آر
بقدرتك ما فسد مني اللهم صل على محمد واله
بقدرت خود آنچه تباه شده است از من خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او
واكفني ما يشغلني الاهتمام به واستعملني بما تسألني
و کفایت کن از من آنچه مشغول میسازد مرا اهتمام بآن و بکار دار مرا در آنچه سؤال کنی مرا
غدا عنه واستفرغ ايامي فيما خلقتني له واغنني
فردا از آن و صرف کن روزگار مرا در آنچه آفریده مرا برای آن و توانگر گردان مرا
واوسع علي في رزقك ولا تفتني بالنظر واعزني
و فراخ کن بر من روزی خود را و مبتلا مساز مرا بنظر کردن و عزیز گردان مرا
ولا تبتليني بالكبر وعبدني لك ولا تفسد
و مبتلا مساز مرا بکبر و بندگی بفرما مرا برای خود و تباه مگردان
عبادتي بالعجب واجر للناس على يدي الخير ولا
بندگی کردن مرا بخودبینی و روان گردان برای مردمان بر دست من خیر را و
تمحقه بالمن وهب لي معالي الاخلاق واعصمني
باطل مکن آنرا بمنت نهادن و ببخش مرا بلندی اخلاق و نگاه دار مرا

وقر وفر

نفتني

عنك

بالنظر

تبتليني

من الفخر اللهم صل على محمد واله ولا ترفعني في الناس
از تفاخر کردن خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و بلند مگردان مرا در میان مردمان
درجة الا حططتني عند نفسي مثلها ولا تحدث لي
پایه مگر اینکه پست کنی نزد نفس خودم مثل آن پایه و پدید میاور برای من
عزا ظاهرا الا احدثت لي ذلة باطنة عند نفسي
عزت ظاهری مگر اینکه پدید آری از برای من خواری پنهانی نزد نفس خودم
بقدرها اللهم صل على محمد وال محمد ومتعني
بقدر آن عزت خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و بهره‌مند ساز مرا
بهدى صالح لا استبدل به وطريقة حق لا ازيغ
براه راست شایسته که بدل نکنم از او بغیر آن و طریقه حقی که بر نگردم
عنها ونية رشد لا اشك فيها وعمرني ما كان عمري
از آن و نیت صوابی که شک نکنم در آن و زنده دار مرا مادام که زندگانی من
بذلة في طاعتك فاذا كان عمري مرتعا للشيطان
بکار رود در طاعت تو پس اگر باشد زندگی من چراگاه شیطان
فاقبضني اليك قبل ان يسبق مقتك الي او يستحكم
پس بکش مرا بسوی خود پیش از آنکه پیشی گیرد دشمنی تو بسوی من یا قوی شود
غضبك علي اللهم لا تدع خصلة تعاب مني الا اصلحتها
غضب تو بر من خداوندا واگذار خوی که عیب کرده شود از من مگر اینکه اصلاح
ولا عائبة اونب بها الا حسنتها ولا اكرومة
و نه عیبی که سرزنش کرده شوم بسبب آن مگر اینکه خوب کنی آنرا و نه خصلت شریفی

لا افضل منها

في ناقصة إلا أتممتها، اللهم صل على محمد وآل محمد
در من که ناقص باشد مگر اینکه تمام کنی آنرا خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل محمد
وأبدلني من بغضة أهل الشنآن المحبة، ومن حسد
و بدل کن از برای من شدت دشمنی اهل عداوت را بمحبت و از رشک
أهل البغي المودة، ومن ظنة أهل الصلاح الثقة،
اهل بغی را بدوستی و از تهمت نهادن اهل صلاح را بوثوق و اعتماد
ومن عداوة الأدنين الولاية، ومن عقوق ذوي
و از دشمنی نزدیکان را بدوستی و عقوق خویشان را
الأرحام المبرة، ومن خذلان الأقربين النصرة،
بنیکوکاری و خوار کردن اقربا یاری دادن
ومن حب المدارين تصحيح المقة، ومن رد الملابسين
و دوستی مدارا کنندگان را بدرست کردن دوستی و رد کردن مصاحبان را
كرم العشرة، ومن مرارة خوف الظالمين حلاوة الأمنة،
مصاحبت کردن نیکو و تلخی ترس ستمکاران را بشیرینی امنیت
اللهم صل على محمد وآله، واجعل لي يدا على من ظلمني،
خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگردان از برای من دستی بر آنکه ستم کرده است بر من
ولسانا على من خاصمني، وظفرا بمن عاندني، وهب لي
و زبانی بر آنکه با من خصومت ورزیده است و فیروزی بر آنکه بمن عناد کرده است و ببخش مرا
مكرا على من كايدني، وقدرة على من اضطهدني،
مکری بر آنکه با من کید کرده است و قدرتی بر آنکه بر من قهر کرده است

وتكذيبا لمن قصبني، وسلامة ممن توعدني،
و تکذیبی آنکسی که عیب کرده است مرا و سلامتی از کسی که وعده داده است مرا
ووفقني لطاعة من سددني، ومتابعة من أرشدني،
و توفیق بده مرا برای فرمان برداری آنکه براه صواب آورده مرا و پیروی آنکه راه خیر نموده مرا
اللهم صل على محمد وآله، وسددني لأن أعارض
خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و توفیق ده مرا برای آنکه برابری کنم
من غشني بالنصح، وأجزي من هجرني بالبر، وأثيب من
کسی را که دغل کرده با من به نصح بودن و پاداش دهم کسی را که از من دوری گزیده به نیکویی و عوض دهم
حرمني بالبذل، وأكافي من قطعني بالصلة، وأخالف
کسی را که محروم ساخته مرا به بخشش و مکافات دهم کسی را که بریده از من به پیوند باد و مخالفت کنم
من اغتابني إلى حسن الذكر، وأن أشكر الحسنة،
کسی را که غیبت کرده مرا به نیکویی یاد کردن و آنکه شکر کنم نیکویی را
وأغضي عن السيئة، اللهم صل على محمد وآله، وحلني
و چشم بپوشم از بدی خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و آراسته کن مرا
بحلية الصالحين، وألبسني زينة المتقين، في بسط
بصفت صالحان و بپوشان مرا زینت پرهیزکاران در گستردن
العدل، وكظم الغيظ، وإطفاء النائرة، وضم أهل
عدل و خوردن خشم و فرونشاندن آتش عداوت و جمع [illegible]
الفرقة، وإصلاح ذات البين، وإفشاء العارفة،
متفرق باشند و اصلاح کردن میان مردمان و فاش کردن احسان

وَسَتْرِ الْعَائِبَةِ وَلِينِ الْعَرِيكَةِ وَخَفْضِ الْجَنَاحِ وَحُسْنِ

و پوشیدن عیب و نرمی خوی و پست کردن بال و نیکوی

السِّيرَةِ وَسُكُونِ الرِّيحِ وَطِيبِ الْمُخَالَقَةِ وَالسَّبْقِ

سیرت و ساکن بودن باد و خوش خلقی با مردمان و پیشی گرفتن

إِلَى الْفَضِيلَةِ وَإِيثَارِ التَّفَضُّلِ وَتَرْكِ التَّعْيِيرِ وَالْإِفْضَالِ

بفضیلت و اختیار کردن تفضل و ترک سرزنش کردن مردمان و افضال

عَلَى غَيْرِ الْمُسْتَحِقِّ وَالْقَوْلِ بِالْحَقِّ وَإِنْ عَزَّ وَاسْتِقْلَالِ

بر غیر مستحق و گفتن حق و اگرچه اندکی باشد و اندک شمردن

الْخَيْرِ وَإِنْ كَثُرَ مِنْ قَوْلِي وَفِعْلِي وَاسْتِكْثَارِ الشَّرِّ

خیر و اگرچه بسیار باشد از گفتار من و کردار من و بسیار شمردن شر

وَإِنْ قَلَّ مِنْ فِعْلِي وَأَكْمِلْ ذَلِكَ لِي بِدَوَامِ الطَّاعَةِ وَ

و اگرچه اندکی باشد از کردار من و کامل گردان این صفتها را برای من بپیوسته طاعت کردن و

لُزُومِ الْجَمَاعَةِ وَرَفْضِ أَهْلِ الْبِدَعِ وَمُسْتَعْمِلِ الرَّأْيِ

همیشه با جماعت مؤمنین بودن و ترک اهل بدعت و آنکس که بکار میبرد رای

الْمُخْتَرَعِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ أَوْسَعَ رِزْقِكَ

اختراع کرده را خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگردان فراخترین روزی خود را

عَلَيَّ إِذَا كَبِرْتُ وَأَقْوَى قُوَّتِكَ فِيَّ إِذَا نَصِبْتُ وَلَا

بر من هرگاه پیر شوم و قوی ترین قوت خود را در من هرگاه بتعب افتم و

تَبْتَلِيَنِّي بِالْكَسَلِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا الْعَمَى عَنْ سَبِيلِكَ

مبتلا مساز مرا بکاهلی کردن در بندگی تو و نه نابینایی از راه تو

مستعملي

ولاتبتليني

وَلَا بِالتَّعَرُّضِ لِخِلَافِ مَحَبَّتِكَ وَلَا مُجَامَعَةِ مَنْ تَفَرَّقَ

و نه متعرض شدن مرخلاف دوستی تو و نه جمع شدن باکسی که جدا شده باشد

عَنْكَ وَلَا مُفَارَقَةِ مَنِ اجْتَمَعَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي

از تو و نه مفارقت کسی که فراهم آمده باشد بسوی تو خداوندا بگردان مرا

أَصُولُ بِكَ عِنْدَ الضَّرُورَةِ وَأَسْأَلُكَ عِنْدَ الْحَاجَةِ

چنانکه حمله کنم بر خصم بتو نزد ضرورت و سؤال کنم از تو نزد حاجت

وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ عِنْدَ الْمَسْكَنَةِ وَلَا تَفْتِنِّي بِالِاسْتِعَانَةِ

و زاری کنم بسوی تو نزد فقر و امتحان مفرما مرا بیاری جستن

بِغَيْرِكَ إِذَا اضْطُرِرْتُ وَلَا بِالْخُضُوعِ لِسُؤَالِ غَيْرِكَ

بغیر تو هرگاه مضطر شوم و نه بفروتنی کردن برای سؤال از غیر تو

إِذَا افْتَقَرْتُ وَلَا بِالتَّضَرُّعِ إِلَى مَنْ دُونَكَ إِذَا رَهِبْتُ

چون محتاج شوم و نه بزاری کردن بسوی کسی که سوای تو باشد وقتی که بترسم

فَأَسْتَحِقَّ بِذَلِكَ خِذْلَانَكَ وَمَنْعَكَ وَإِعْرَاضَكَ

پس سزاوار شوم باین سبب خوار گردانیدن تو مرا و منع کردن مرا و روی گردانیدن تو از من

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِي

ای بخشاینده ترین بخشایندگان خداوندا بگردان آنچه را می اندازد شیطان در

رُوعِي مِنَ التَّمَنِّي وَالتَّظَنِّي وَالْحَسَدِ ذِكْراً لِعَظَمَتِكَ

دل من از آرزو و گمان و رشک یاد کردن عظمت تو را

وَتَفَكُّراً فِي قُدْرَتِكَ وَتَدْبِيراً عَلَى عَدُوِّكَ وَمَا أَجْرَى

و فکر کردن در قدرت تو و تدبیر کردن بر دشمن تو و آنچه را جاری سازد

بخلاف

دهيت

جرى

على لساني من لفظة فحش او هجر او شتم عرض او

بر زبان من از سخن فحشی یا هذیان یا دشنام العرض کسی یا

شهادة باطل او اغتياب مؤمن غائب او سب حاضر

گواهی باطل یا غیبت کردن مؤمن غایبی یا دشنام حاضری

وما اشبه ذلك نطقا بالحمد لك واغراقا في الثناء

و آنچه ماند باین سخن گفتن بسپاس تو و مبالغه کردن در ثنای

عليك وذهابا في تمجيدك وشكرا لنعمتك

بر تو و در رفتن در تعظیم تو و شکر کردن مر نعمت ترا

واعترافا باحسانك واحصاء لمننك اللهم صل على

و اعتراف کردن باحسان تو و شمردن مر نعمتهای ترا خداوندا رحمت کن بر

محمد واله ولا اظلمن وانت مطيق للدفع عني ولا

محمد و آل او و ستم دیده نشوم و حال آنکه تو توانایی در دفع ستم از من و

اظلمن وانت القادر على القبض مني ولا اضلن وقد

ستم نکنم و حال آنکه تو قدرت داری بر نگاهداشتن من و گمراه نشوم و حال آنکه

امكنتك هدايتي ولا افتقرن ومن عندك

ممکنست ترا راه نمایی من و فقیر نگردم و حال آنکه از نزد

وسعي ولا اطغين ومن عندك وجدي اللهم الى

مالداری من طغیان نورزم و حال آنکه از نزد تست توانایی من خداوندا بسوی

مغفرتك وفدت والى عفوك قصدت والى تجاوزك

آمرزش تو آمده ام و بسوی عفو تو قصد کرده ام و بدرگذشتن تو

او انتهاك

لمننك

تجاوزك

اشتقت وبفضلك وثقت وليس عندي ما يوجب

آرزومندم و بفضل تو اعتماد کرده ام و نیست نزد من آنچه واجب کند

لي مغفرتك ولا في عملي ما استحق به عفوك

برای من آمرزش ترا و نیست در کرده من آنچه سزاوار شوم بآن عفو ترا

ومالي بعد ان حكمت على نفسي الا فضلك فصل

و نیست مرا بعد از اینکه حکم کردم بر نفس خود مگر فضل تو پس رحمت کن

على محمد واله وتفضل علي اللهم وانطقني

بر محمد و آل او و تفضل کن بر من خداوندا و گویا کن مرا

بالهدى والهمني التقوى ووفقني للتي هي ازكى و

براه نمایی و در دل من انداز پرهیزکاری و توفیق ده مرا برای طریقه که پاکیزه تر است و

استعملني بما هو ارضى اللهم اسلك بي الطريقة المثلى

بکار دار مرا در آنچه پسندیده تر است خداوندا ببر مرا براه بهتر

واجعلني على ملتك اموت واحيا اللهم صل على محمد

و بگردان مرا چنانچه بر دین تو بمیرم و زنده باشم خداوندا رحمت کن بر محمد

واله ومتعني بالاقتصاد واجعلني من اهل السداد

و آل او و بهره مند گردان مرا بمیانه روی و گردان مرا از اهل صواب

ومن ادلة الرشاد ومن صالحي العباد وارزقني فوز

و از راه نمایان بخیر و از نیکان بندگان و روزی کن مرا رستگاری

المعاد وسلامة المرصاد اللهم خذ لنفسك من

معاد و سلامتی صراط خداوندا بگیر برای خود از

حكمت

لنفسي

نفسي ما يخلصها وابق لنفسي من نفسي ما يصلحها فان نفسي هالكة او تعصمها اللهم انت عدتي ان حزنت وانت منتجعي ان حرمت وبك استغاثتي ان كرثت وعندك مما فات خلف ولما فسد صلاح وفيما انكرت تغيير فامنن علي قبل البلاء بالعافية وقبل الطلب بالجدة وقبل الضلال بالرشاد واكفني مؤونة معرة العباد وهب لي امن يوم المعاد وامنحني حسن الارشاد اللهم صل على محمد وآله وادرأ عني بلطفك واغذني بنعمتك واصلحني بكرمك وداوني بصنعك واظلني في ذراك وجللني رضاك ووفقني

اذا اشتكلت علي الامور لاهداها واذا تشابهت الاعمال لازكاها واذا تناقضت الملل لارضاها اللهم صل على محمد وآله وتوجني بالكفاية وسمني حسن الولاية وهب لي صدق الهداية ولا تفتني بالسعة وامنحني حسن الدعة ولا تجعل عيشي كدا كدا ولا ترد دعائي علي ردا فاني لا اجعل لك ضدا ولا ادعو معك ندا اللهم صل على محمد وآله وامنعني من السرف وحصن رزقي من التلف ووفر ملكتي بالبركة فيه واصب بي سبيل الهداية للبر فيما انفق منه اللهم صل على محمد وآله واكفني مؤونة الاكتساب وارزقني

مِنْ غَيْرِ احْتِسَابٍ فَلَا أَشْتَغِلَ عَنْ عِبَادَتِكَ بِالطَّلَبِ
از بی حسابی تا آنکه باز نمانم از عبادت تو بسبب طلب کردن
وَلَا أَحْتَمِلَ إِصْرَ تَبِعَاتِ الْمَكْسَبِ اللَّهُمَّ فَأَطْلِبْنِي بِقُدْرَتِكَ
و بر ندارم گرانی و بالهای کسب کردن خداوندا برسان آنچه را بقدرت خود
مَا أَطْلُبُ وَأَجِرْنِي بِعِزَّتِكَ مِمَّا أَرْهَبُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
آنچه میطلبم و پناه ده مرا بعزت خود از آنچه میترسم خداوندا رحمت کن بر
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصُنْ وَجْهِي بِالْيَسَارِ وَلَا تَبْتَذِلْ جَاهِي
محمد و آل او و نگاه دار قدر مرا بسبب توانگری و خوار مکن منزلت مرا
بِالْإِقْتَارِ فَأَسْتَرْزِقَ أَهْلَ رِزْقِكَ وَأَسْتَعْطِيَ شِرَارَ
بدرویشی تا طلب روزی کنم از اهل روزیهای تو و خواهش عطا نمایم از بدان
خَلْقِكَ فَأَفْتَتِنَ بِحَمْدِ مَنْ أَعْطَانِي وَأُبْتَلَى بِذَمِّ مَنْ مَنَعَنِي
خلق تو پس گرفتار شوم بسپاس کردن کسی که عطا کند مرا و مبتلا گردم بمذمت کسی که منع کند مرا
وَأَنْتَ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيُّ الْإِعْطَاءِ وَالْمَنْعِ اللَّهُمَّ صَلِّ
و حال آنکه تویی بغیر ایشان متولی عطا کردن و منع نمودن خداوندا رحمت کن
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي صِحَّةً فِي عِبَادَةٍ وَفَرَاغًا فِي زَهَادَةٍ
بر محمد و آل او و روزی کن مرا صحتی که در عبادت بگذرد و فراغتی که با زهد باشد
وَعِلْمًا فِي اسْتِعْمَالٍ وَوَرَعًا فِي إِجْمَالٍ اللَّهُمَّ اخْتِمْ بِعَفْوِكَ
و علمی که با عمل باشد و پرهیزگاری که نیکو باشد خداوندا ختم کن بعفو خود
أَجَلِي وَحَقِّقْ فِي رَجَاءِ رَحْمَتِكَ أَمَلِي وَسَهِّلْ إِلَى بُلُوغِ رِضَاكَ
مدت مرا و محقق گردان در امید رحمت تو آرزوی مرا و آسان گردان بسوی رسیدن خشنودی خود

والاعطاء واهل الحرمان والابناء

سُبُلِي وَحَسِّنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي عَمَلِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
راههای مرا و نیکو گردان در جمیع حالهای من عمل مرا خداوندا رحمت کن بر محمد
وَآلِهِ وَنَبِّهْنِي لِذِكْرِكَ فِي أَوْقَاتِ الْغَفْلَةِ وَاسْتَعْمِلْنِي
و آل او و آگاه گردان مرا برای یاد کردن تو در اوقات غفلت و بکار دار مرا
بِطَاعَتِكَ فِي أَيَّامِ الْمُهْلَةِ وَانْهَجْ لِي إِلَى مَحَبَّتِكَ سَبِيلًا
در طاعت خود در روزگار مهلت و آشکار کن برای من بسوی محبت خود راه
سَهْلَةً أَكْمِلْ لِي بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ
آسان و تمام کن برای من بسبب آن راه خیر دنیا و آخرت را خداوندا رحمت
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
بر محمد و آل او مانند بهترین رحمتی که فرستاده بر کسی از خلق خود
قَبْلَهُ وَأَنْتَ مُصَلٍّ عَلَى أَحَدٍ بَعْدَهُ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا
پیش از او و آنچه خواهی فرستاد بر کسی بعد از او و عطا کن ما را در دنیا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ
عطیه خوبی و در آخرت عطیه خوبی و نگاه دار مرا برحمت خود از عذاب
النَّارِ
آتش

وكان من دعائه عليه السلام اذا حزنه امر
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام هرگاه اندوهگین میکرد او را امری

واهمته الخطايا
و بیمناک میساخت او را خطاها

اللَّهُمَّ يَا كَافِيَ الْفَرْدِ الضَّعِيفِ
خداوندا ای کارگذار تنهای ضعیف
وَوَاقِيَ الْأَمْرِ الْمَخُوفِ أَفْرَدَتْنِي الْخَطَايَا فَلَا صَاحِبَ مَعِي
و نگاه دارنده از امری که ترسناک باشد تنها کرده است مرا خطاها پس نیست مصاحبی همراه

وَضَعُفْتُ عَنْ غَضَبِكَ فَلَا مُؤَيِّدَ لِي وَأَشْرَفْتُ عَلَى خَوْفِ
وضعیف شده‌ام از غضب تو پس نیست قوت کننده مرا و مشرف شده‌ام بر ترس
لِقَائِكَ فَلَا مُسَكِّنَ لِرَوْعَتِي وَمَنْ يُؤْمِنُنِي مِنْكَ وَأَنْتَ
ملاقات تو پس نیست ساکن گرداننده مر ترس مرا و کیست که ایمن گرداند مرا از تو در حالی که تو
أَخَفْتَنِي وَمَنْ يُسَاعِدُنِي وَأَنْتَ أَفْرَدْتَنِي وَمَنْ يُقَوِّينِي وَأَنْتَ
ترسانیده مرا و کیست که یاری دهد مرا در حالی که تو تنها گردانیده مرا و که قوت دهد مرا در حالی که
أَضْعَفْتَنِي لَا يُجِيرُ يَا إِلٰهِي إِلَّا رَبٌّ عَلَى مَرْبُوبٍ وَلَا يُؤْمِنُ إِلَّا
ضعیف ساخته مرا پناه نمی‌تواند داد ای خدای من مگر پروردگار پرورش یافته را و امان نمی‌تواند داد مگر
غَالِبٌ عَلَى مَغْلُوبٍ وَلَا يُعِينُ إِلَّا طَالِبٌ عَلَى مَطْلُوبٍ
غلبه کننده غلبه کرده شده را و یاری نمی‌تواند داد مگر طلب کننده طلب کرده شده را
وَبِيَدِكَ يَا إِلٰهِي جَمِيعُ ذٰلِكَ السَّبَبِ وَإِلَيْكَ الْمَفَرُّ وَالْمَهْرَبُ
و بدست تست ای خدای من همه این سببها و بسوی تست فرار و گریز
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَجِرْ هَرَبِي وَأَنْجِحْ مَطْلَبِي اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ
پس رحمت فرست بر محمد و آل او و پناه ده گریز مرا و روا کن مطلب مرا خداوندا بدرستی که
إِنْ صَرَفْتَ عَنِّي وَجْهَكَ الْكَرِيمَ أَوْ مَنَعْتَنِي فَضْلَكَ
اگر تو بگردانی از من روی نیکوی خود را یا بازداری از من فضل
الْجَسِيمَ أَوْ حَظَرْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ أَوْ قَطَعْتَ عَنِّي سَبَبَكَ لَمْ
عظیم خود را یا منع کنی مرا از رزق خود یا ببری از من وسیله که دارم بسوی تو
أَجِدِ السَّبِيلَ إِلَى شَيْءٍ مِنْ أَمَلِي غَيْرَكَ وَلَمْ أَقْدِرْ عَلَى مَا عِنْدَكَ
نمی‌یابم راه بسوی چیزی از آرزوی خود بغیر از تو و قادر نیستم بر آنچه نزد تست

لرهبتي
يؤيدني

بِمَعُونَةِ سِوَاكَ فَإِنِّي عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِي
بیاری سوای تو پس بدرستی که من بندهٔ توام و در قبضهٔ قدرت تست ناصیهٔ من
بِيَدِكَ لَا أَمْرَ لِي مَعَ أَمْرِكَ مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِيَّ
بدست تست نیست امری مرا با امر تو نافذ است در من حکم تو عدلست در باب من
قَضَاؤُكَ وَلَا قُوَّةَ لِي عَلَى الْخُرُوجِ مِنْ سُلْطَانِكَ وَلَا
قضای تو و قوت نیست مرا بر بیرون رفتن از سلطنت تو و ندارم
أَسْتَطِيعُ مُجَاوَزَةَ قُدْرَتِكَ وَلَا أَسْتَمِيلُ هَوَاكَ وَلَا
یارای تجاوز کردن از قدرت تو و میل نمی‌توانم داد محبت ترا بسوی خود
أَبْلُغُ رِضَاكَ وَلَا أَنَالُ مَا عِنْدَكَ إِلَّا بِطَاعَتِكَ وَ
و نمی‌توانم رسید بخشنودی تو و در نمی‌یابم آنچه نزد تست مگر بطاعت تو و
بِفَضْلِ رَحْمَتِكَ إِلٰهِي أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ عَبْداً دَاخِراً
بفضل رحمت تو ای خدای من داخل صباح و شام شدم در حالی که بنده خوار و ذلیلم
لَكَ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعاً وَلَا ضَرّاً إِلَّا بِكَ أَشْهَدُ بِذٰلِكَ
برای تو مالک نیستم برای خود نفعی را و نه ضرری را مگر بسبب تو گواهی میدهم باین
عَلَى نَفْسِي وَأَعْتَرِفُ بِضَعْفِ قُوَّتِي وَقِلَّةِ حِيلَتِي فَأَنْجِزْ لِي
بر نفس خود و اعتراف میکنم بسستی قوت خود و کمی چاره‌ای خود پس وفا کن برای من
مَا وَعَدْتَنِي وَتَمِّمْ لِي مَا آتَيْتَنِي فَإِنِّي عَبْدُكَ الْمِسْكِينُ
آنچه وعده کرده مرا و تمام کن برای من آنچه را عطا کرده بمن پس بدرستی که من بندهٔ مسکین
الْمُسْتَكِينُ الضَّعِيفُ الضَّرِيرُ الْحَقِيرُ الْمَهِينُ الْفَقِيرُ
فروتنی کننده سست بدحال حقیر بی اعتبار فقیر

في حكمك
في قضائك
نفعاً ولا اصرف عنها ضراً
كما
الذليل

الخائف المستجير اللهم صل على محمد وآله ولا تجعلني
ترسنده که امان خواهنده توام خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و مگردان مرا
ناسيا لذكرك فيما أوليتني ولا غافلا لإحسانك
فراموش کننده مر یاد ترا در آنچه عطا کردی بمن و نه غفلت ورزنده مر احسان ترا
فيما أبليتني ولا آيسا من إجابتك لي وإن أبطأت
در آنچه انعام دادی بمن و نه نومید شونده از اجابت کردن تو مرا و اگرچه درنگ کند اجابت
عني في سراء كنت أو ضراء أو شدة أو رخاء أو عافية
از من در خوشی بوده باشم یا در ناخوشی یا در سختی یا در آسانی یا در عافیت
أو بلاء أو بؤس أو نعماء أو جدة أو لأواء أو
یا در بلا یا در بدحالی یا در نعمتها یا در وسعت یا در تنگی معیشت یا در
فقر أو غنى اللهم صل على محمد وآله واجعل ثنائي
فقر یا در توانگری خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگردان ثنای مرا
عليك ومدحي إياك وحمدي لك في كل حالاتي
بر تو و ستودن من ترا و سپاس من برای تو در همه حالهای من
حتى لا أفرح بما آتيتني من الدنيا ولا أحزن على ما منعتني
تا خوشحال نشوم بآنچه عطا کردی بمن از دنیا و اندوهگین نشوم بر آنچه باز داشته مرا
فيها وأشعر قلبي تقواك واستعمل بدني فيما تقبله
در دنیا و بپوشان دل مرا به پرهیزکاری خود و بکار دار بدن مرا در آنچه می پذیری آنرا
مني واشغل بطاعتك نفسي عن كل ما يرد علي حتى لا أحب
از من و مشغول ساز بطاعت خود نفس مرا از هر چه وارد شود بر من [illegible]

شيئا من سخطك ولا أسخط شيئا من رضاك اللهم
چیزی را از خشم تو و ناخشنود نباشم چیزی را از رضای تو خداوندا
صل على محمد وآله وفرغ قلبي لمحبتك واشغله بذكرك
رحمت بفرست بر محمد و آل او و خالی گردان دل مرا برای محبت خود و مشغول ساز او را بیاد خود
وانعشه بخوفك وبالوجل منك وقوه بالرغبة
و بلند مرتبه کن او را بترس خود و بیم از خود و قوت ده او را بسبب رغبت
إليك وأمله إلى طاعتك وأجر به في أحب السبل إليك
بسوی خود و میل بده او را بسوی طاعت خود و روان کن او را در دوستترین راهها بسوی خود
وذلله بالرغبة فيما عندك أيام حياتي كلها
و رام گردان او را بسبب رغبت در آنچه نزد تست در روزگار زندگانی من تمام او را
واجعل تقواك من الدنيا زادي وإلى رحمتك رحلتي
و بگردان پرهیزکاری خود را توشه من از دنیا و بگردان بسوی رحمت خود رحلت مرا
وفي مرضاتك مدخلي واجعل في جنتك مثواي وهب
و در خشنودی خود داخل شدن مرا و بگردان در بهشت خود جای مرا و ببخش
لي قوة أحتمل بها جميع مرضاتك واجعل فراري
مرا قوتی که بر دارم بآن همه آنچه رضای تست و بگردان گریز مرا
إليك ورغبتي فيما عندك وألبس قلبي الوحشة من
بسوی خود و رغبت مرا در آنچه نزد تست و بپوشان دل مرا رمیدن از
شرار خلقك وهب لي الأنس بك وبأوليائك وأهل
بدان خلق تو و ببخش مرا آرام بتو و بدوستان تو و اهل

طاعتك ولا تجعل لفاجر ولا كافر علي منة ولا له

طاعت تو و مگردان برای بدکرداری و نه کافری بر من منتی و نه مراو را

عندي يدا ولا بي اليهم حاجة بل اجعل سكون قلبي

نزد من نعمتی و نه مرا بسوی ایشان حاجتی بلکه گردان سکون دل مرا

وانس نفسي واستغنائي وكفايتي بك وبخيار

و آرام نفس مرا و بی نیازی من و کارگذاری من بتو و به نیکان

خلقك اللهم صل على محمد وآله واجعلني لهم قرينا

خلق تو خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و گردان مرا برای ایشان همنشینی

واجعلني لهم نصيرا وامنن علي بشوق اليك وبالعمل

و گردان مرا برای ایشان یاری دهنده و انعام کن بر من بشوق بسوی تو و بعمل کردن

لك بما تحب وترضى انك على كل شيء قدير وذلك

برای تو بآنچه دوست داشته باشی و پسندی بدرستی که تو بر همه چیز توانایی و آن

وكان من دعائه عليه السلام عند عليك يسير

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام نزد بر تو آسانست

الشدة و الجهد وتعسر الامور اللهم انك

سختی و مشقت و دشواری کارها خداوندا بدرستی که تو

كلفتني من نفسي ما انت املك به مني وقدرتك

خواستی از نفس من آنچه تو توانا تری بآن از من و قدرت تو

عليه وعلي اغلب من قدرتي فاعطني من نفسي ما

بر آن و بر من غالبتر است از قدرت من پس عطا کن مرا از نفس من آنچه

يرضيك عني وخذ لنفسك رضاها من نفسي في عافية

خشنود میکرداند ترا از من و بگیر برای نفس خود رضای آنرا از نفس من در حال عافیت

اللهم لا طاقة لي بالجهد ولا صبر لي على البلاء و

خداوندا نیست طاقت مرا بمشقت و نیست شکیبایی مرا بر بلا و

لا قوة لي على الفقر فلا تحظر على رزقي ولا تكلني الى

نیست قوت مرا بر فقر پس منع مکن بر من روزی مرا و حواله مکن مرا به

خلقك بل تفرد بحاجتي وتول كفايتي وانظر الي

خلق خود بلکه به تنهایی برآر حاجت مرا و متولی شو کارگذاری مرا و نگاه کن بسوی من

وانظر لي في جميع اموري فانك ان وكلتني الى نفسي

و نگاه کن برای من در همه کارهای من پس بدرستی که تو اگر حواله کنی مرا بسوی نفس من

عجزت عنها ولم اقم ما فيه مصلحتها وان وكلتني

عاجز میشوم از او و برپا نمیتوانم داشت آنچه در آن مصلحت اوست و اگر حواله کنی مرا

الى خلقك تجهموني وان الجأتني الى قرابتي حرموني

بسوی خلق خود ترشروئی کنند با من و اگر پناه دهی مرا به خویشان من محروم سازند

وان اعطوا اعطوا قليلا نكدا ومنوا علي طويلا

و اگر عطا کنند عطا کنند اندک اندک و منت گذارند بر من مدتی دراز

وذموا كثيرا فبفضلك اللهم فاغنني وبعظمتك

و مذمت کنند بسیار پس بفضل خود خداوندا مستغنی گردان مرا و بعزت و بزرگواری خود

فانعشني وبسعتك فابسط يدي وبما عندك فاكفني

برپا دار مرا و بتوانگری خود گشاده کن دست مرا و بآنچه نزد تست کفایت کن مرا

واستعلائي

اقوم بها

النائب والعسر فوق

الحساب

اللهم صل على محمد وآله وخلصني من الحسد واحصرني
خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و خلاصی ده مرا از رشک و بازدار مرا
عن الذنوب وورعني عن المحارم ولا تجرئني على المعاصي
از گناهان و پرهیزکار کن مرا از حرامها و دلیری مده مرا بر معصیتها
واجعل هواي عندك ورضاي فيما يرد علي منك
و بگردان میل مرا نزد خود و رضای مرا در آنچه وارد میشود بر من از جانب تو
وبارك لي فيما رزقتني وفيما خولتني وفيما انعمت به
و برکت ده مرا در آنچه روزی کرده مرا و در آنچه بخشیده مرا و در آنچه انعام کرده بان
علي واجعلني في كل حالاتي محفوظا مكلوءا مستورا
بر من و بگردان مرا در همه حالهای من نگاه داشته شده پاس داشته شده پوشیده شده
ممنوعا معاذا مجارا اللهم صل على محمد وآله واقض
بازداشته شده پناه داده شده امان داده شده خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و بگذار از
عني كل ما الزمتنيه وفرضته علي لك في وجه
برمن همه آنچه لازم کردانیده برمن آنرا و فرض کرده آنرا بر من برای خود در جهتی
من وجوه طاعتك او لخلق من خلقك وان ضعف عن
از جهتهای طاعت خود یا برای خلقی از خلقان خود و اگرچه ضعیف باشد از
ذلك بدني ووهنت عنه قوتي ولم تنله مقدرتي
کردن آنچه بدن من و سست باشد از آن قوت من و نرسد بان قدرت من
ولم يسعه مالي ولا ذات يدي ذكرته او نسيته هو يا رب
و گنجایش نداشته باشد آنرا مال من و نه دست من یاد داشته باشم آنرا یا فراموش کرده باشم

وما ضعف

مما قد احصيته علي واغفلته انا من نفسي فاده
از آنچه به تحقیق شمار داری آنرا بر من و فراموش کرده ام آنرا من از خود پس بگذار آنرا
عني من جزيل عطيتك وكثير ما عندك فانك
از من از بعطای عظیم خود و بسیاری آنچه نزد تست که بزرگست پس بدرستیکه تو
واسع كريم حتى لا يبقى علي شيء منه تريد ان تقاصني
واسع کریمی تا آنکه باقی نماند بر من چیزی از آن که خواهی تقاص کنی مرا
به من حسناتي او تضاعف به من سيئاتي يوم القاك
بان از حسنات من یا زیاده کنی بسبب آن از سیئات من روزیکه ملاقات کنم تو
يا رب اللهم صل على محمد وآله وارزقني الرغبة في
ای پروردگار من خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و روزی کن مرا رغبت در
العمل لك لآخرتي حتى اعرف صدق ذلك من قلبي
عمل برای تو از برای آخرت من تا آنکه بشناسم صدق این معنی را از دل خود
وحتى يكون الغالب علي الزهد في دنياي وحتى
و تا بوده باشد غالب بر من رغبتی در دنیای من و تا
اعمل الحسنات شوقا وامن من السيئات فرقا وخوفا
بکنم حسنات را از روی شوق و ایمن باشم از سیئات از ترس و خوف
وهب لي نورا امشي به في الناس واهتدي به في
و ببخش مرا نوری که راه روم بان در میان مردم و راه یابم بسبب آن در
الظلمات واستضيء به من الشك والشبهات اللهم
تاریکیها و روشنی یابم بسبب آن از شک و شبهها خداوندا

ضعف

وافر

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي خَوْفَ غَمِّ الْوَعِيدِ وَشَوْقَ
رحمت فرست بر محمد و آل او و روزی کن مرا ترس اندوه وعید و شوق

ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى أَجِدَ لَذَّةَ مَا أَدْعُوكَ لَهُ وَكَآبَةَ
ثواب وعده داده شده تا بیابم لذت آنچه میخوانم ترا برای آن و اندوه

مَا أَسْتَجِيرُ بِكَ مِنْهُ اللَّهُمَّ قَدْ تَعْلَمُ مَا يُصْلِحُنِي مِنْ أَمْرِ
آنچه پناه میجویم بتو از آن خداوندا بتحقیق که میدانی آنچه بصلاح می آورد مرا از امر

دُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَكُنْ بِحَوَائِجِي حَفِيّاً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
دنیای من و آخرت من پس باش برآوردن حاجتهای من مبالغه کننده خداوندا رحمت فرست

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَقَّ عِنْدَ تَقْصِيرِي فِي الشُّكْرِ
محمد و آل او محمد و روزی کن مرا آنچه حق است نزد تقصیر کردن من در شکرگذاری

لَكَ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فِي الْيُسْرِ وَالْعُسْرِ وَالصِّحَّةِ وَالسَّقَمِ
تو بسبب آنچه انعام کرده بر من در آسانی و دشواری و صحت و بیماری

حَتَّى أَتَعَرَّفَ مِنْ نَفْسِي رَوْحَ الرِّضَا وَطُمَأْنِينَةَ النَّفْسِ مِنِّي
تا بشناسم از نفس خود راحت رضا و آرام نفس خود

بِمَا يَجِبُ لَكَ فِيمَا يَحْدُثُ فِي حَالِ الْخَوْفِ وَالْأَمْنِ وَالرِّضَا
بآنچه واجب است برای تو در آنچه حادث میشود در حال ترس و امن و خشنودی

وَالسُّخْطِ وَالضَّرِّ وَالنَّفْعِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
و ناخشنودی و ضرر و نفع خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او

وَارْزُقْنِي سَلَامَةَ الصَّدْرِ مِنَ الْحَسَدِ حَتَّى لَا أَحْسُدَ
و روزی کن مرا سلامتی سینه از رشک تا رشک نبرم

أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِكَ وَحَتَّى لَا أَرَى نِعْمَةً
کسی را از خلقان تو بر چیزی از فضل تو و تا نه بینم

مِنْ نِعَمِكَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا أَوْ عَافِيَةٍ
از نعمتهای ترا بر کسی از خلق تو در دین یا دنیا یا عافیتی

أَوْ تَقْوَى أَوْ سَعَةٍ أَوْ رَخَاءٍ إِلَّا رَجَوْتُ لِنَفْسِي أَفْضَلَ ذَلِكَ
یا پرهیزکاری یا وسعتی یا آسانی مگر که آرزو کنم برای خود بهتر از آن

بِكَ وَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
بسبب تو و از تو تنهائی که شریک نباشد ترا خداوندا رحمت فرست

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي التَّحَفُّظَ مِنَ الْخَطَايَا وَالِاحْتِرَاسَ
محمد و آل او و روزی کن مرا محافظت کردن خود از خطاها و پاس خود داشتن

مِنَ الزَّلَلِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فِي حَالِ الرِّضَا وَالْغَضَبِ
از لغزشها در دنیا و آخرت در حال خشنودی و غضب

حَتَّى أَكُونَ بِمَا يَرِدُ عَلَيَّ مِنْهُمَا بِمَنْزِلَةٍ سَوَاءٍ عَامِلًا
تا بوده باشم بآنچه وارد میشود بر من از این هر دو بمنزله برابر در حالیکه عمل کننده باشم

بِطَاعَتِكَ مُؤْثِراً لِرِضَاكَ عَلَى مَا سِوَاهُمَا فِي الْأَوْلِيَاءِ
بطاعت تو اختیار کننده مرضی ترا بر آنچه سوای طاعت و رضا است در حق دوستان

وَالْأَعْدَاءِ حَتَّى يَأْمَنَ عَدُوِّي مِنْ ظُلْمِي وَجَوْرِي وَيَيْأَسَ
و دشمنان تا ایمن باشد دشمن من از ظلم من و ستم من و نومید شود

وَلِيِّي مِنْ مَيْلِي وَانْحِطَاطِ هَوَايَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَدْعُوكَ
دوست من از میل من و پائین آمدن خواهش من بسوی او و بگردان مرا از آنها که میخوانند ترا

سواه
يئاس

مخلصا في الرخاء دعاء المخلصين المضطرين لك في
از روی اخلاص در حالت آسانی چون خواندن مخلصان بیچارگان مر ترا در حال

وكان من دعائه عليه السلام اذا
الدعاء انك حميد مجيد
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام هرگاه دعا بدرستی که تو ستوده و شده بزرگی

سأل الله تعالى العافية وشكرها
اللهم صل على محمد
سوال میکرد از خدای تعالی عافیت را و شکر بر عافیت را خداوندا رحمت بفرست بر محمد

الثالث والعشرون

واله والبسني عافيتك وجللني عافيتك وحصني
و آل او و بپوشان مرا عافیت خود و فراگیر مرا بعافیت خود و نگاه دار مرا

بعافيتك واكرمني بعافيتك واغنني بعافيتك وتصدق
بعافیت خود و گرامی دار مرا بعافیت خود و توانگر گردان مرا بعافیت خود و تصدق کن

علي بعافيتك وهب لي عافيتك وافرشني عافيتك و
بر من بعافیت خود و ببخش مرا عافیت خود و بگستران برای من عافیت خود را و

اصلح لي عافيتك ولا تفرق بيني وبين عافيتك في الدنيا
شایسته کن برای من عافیت خود را و جدا مگردان میان من و میان عافیت خود در دنیا

والاخرة اللهم صل على محمد واله وعافني عافية
و آخرت خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و عافیت ده مرا عافیتی

كافية شافية عالية نامية عافية تولد في بدني
کار گذارنده شفا دهنده بلند مرتبه فزاینده عافیتی که متولد سازد در بدن من

العافية عافية الدنيا والاخرة وامنن علي بالصحة
عافیت را عافیت دنیا و آخرت و انعام کن بر من بصحت

والامن والسلامة في ديني وبدني والبصيرة في
و امنیت و سلامتی در دین من و بدن من و بینایی در

قلبي والنفاذ في اموري والخشية لك والخوف منك
دل من و روایی در کارهای من و ترس برای تو و خوف از تو

والوجل

والقوة على ما امرتني به من طاعتك والاجتناب لما
و قوت بر آنچه امر کرده مرا بآن از طاعت تو و دوری کردن از آنچه

نهيتني عنه من معصيتك اللهم وامنن علي بالحج
نهی کرده مرا از آن از معصیت تو خداوندا و انعام کن بر من بحج

والعمرة وزيارة قبر رسولك صلواتك عليه ورحمتك
و عمره و زیارت قبر رسول تو صلواتهای تو بر او و رحمتهای تو

وبركاتك عليه وعلى اله وال رسولك عليهم السلام
و برکتهای تو بر او و بر آل او و زیارت آل رسول تو بر ایشان باد درود

ابدا ما ابقيتني في عامي هذا وفي كل عام واجعل
همیشه مادام که باقی داری مرا در این سال و در هر سال و بگردان

ذلك مقبولا مشكورا مذكورا لديك مذخورا عندك
آنرا پذیرفته پسندیده یاد کرده شده پیش تو ذخیره کرده شده نزد تو

وانطق بحمدك وشكرك وذكرك وحسن الثناء
و گویا کن بسپاس تو و شکر تو و یاد تو و ثنای نیکو

عليك لساني واشرح لمراشد دينك قلبي واعذني و
بر تو زبان مرا و گشاده کن برای مقاصد دین تو دل مرا و نگاه دار مرا و

ذريتي من الشيطان الرجيم ومن شر السامة والهامة
والعامة واللامة ومن شر كل شيطان مريد
ومن شر كل سلطان عنيد ومن شر كل مترف حفيد
ومن شر كل ضعيف وشديد ومن شر كل شريف
ووضيع ومن شر كل صغير وكبير ومن شر كل قريب
وبعيد ومن شر كل من نصب لرسولك ولاهل
بيته حربا من الجن والانس ومن شر كل دابة انت آخذ
بناصيتها انك على صراط مستقيم اللهم صل على
محمد وآله ومن ارادني بسوء فاصرفه عني وادحر عني
مكره وادرأ عني شره ورد كيده في نحره واجعل

مکروهه

بين يديه سدا حتى تعمي عني بصره وتصم عن ذكري
سمعه وتقفل دون اخطاري قلبه وتخرس عني
لسانه وتقمع راسه وتذل عزه وتكسر جبروته وتذل
رقبته وتفسخ كبره وتؤمنني من جميع ضره وشره
وغمزه وهمزه ولمزه وحسده وعداوته وحبائله
ومصائده ورجله وخيله انك عزيز قدير

وكان من دعائه عليه السلام لابويه عليهما السلام

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام از برای پدر و مادر

اللهم صل على محمد عبدك ورسولك واهل
بيته الطاهرين واخصصهم بافضل صلواتك
ورحمتك وبركاتك وسلامك واخصص اللهم والدي

بالكرامة لديك والصلوة منك يا ارحم الراحمين
بکرامی بودن نزد تو و رحمت از جانب تو ای بخشاینده ترین بخشایندگان
اللهم صل على محمد وآله والهمني علم ما يجب لهما
خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و در دل انداز مرا علم آنچه واجب است برای ایشان
علي الهاما واجمع لي علم ذلك كله تماما ثم استعملني
بر من در دل انداختنی و جمع کن برای من دانستن همه آن تمام پس بکار برنده مرا
بما تلهمني منه ووفقني للنفوذ فيما تبصرني من علمه
بآنچه الهام میسازی مرا از آن و توفیق ده مرا برای فرو رفتن در آنچه بینا میسازی مرا از علم آن
حتى لا يفوتني استعمال شيء علمتنيه ولا تثقل اركاني
تا فوت نشود از من کردن چیزی که علم داده مرا بآن و گران نشود اعضای مرا
عن الحفوف فيما الهمتنيه اللهم صل على محمد وآله
از خدمت کردن در آنچه مهم ساخته مرا بآن خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او
كما شرفتنا به وصل على محمد وآله كما اوجبت لنا الحق
چنانچه شرف داده ما را باو و رحمت بفرست بر محمد و آل او چنانچه واجب ساختی برای ما حق
على الخلق بسببه اللهم اجعلني اهابهما هيبة السلطان
بر خلق بسبب او خداوندا بگردان مرا چنانکه بترسم از پدر و مادر چون ترسیدن از سلطان
العسوف وابرهما بر الام الرؤوف واجعل طاعتي
ستمکار و مهربانی کنم با ایشان مهربانی مادر مهربان و بگردان طاعت مرا
لوالدي وبري بهما اقر لعيني من رقدة الوسنان
برای پدر و مادر و نیکویی من با ایشان سرد کننده تر چشم مرا از خواب

واثلج لصدري من شربة الظمآن حتى اوثر على هواي
و آرام دهنده تر سینه مرا از آشامیدن تشنه تا آنکه برگزینم بر آرزوی خود
هواهما واقدم على رضاي رضاهما واستكثر
آرزوی ایشان را و مقدم سازم بر رضای خود رضای ایشان را و بسیار شمارم
برهما بي وان قل واستقل بري بهما وان كثر
نیکویی ایشان را اگر چه اندک باشد و کم دانم نیکویی خود را با ایشان و اگر چه بسیار باشد
اللهم خفض لهما صوتي واطب لهما كلامي والن
خداوندا پست کن برای ایشان آواز مرا و خوش گردان برای ایشان کلام مرا و نرم کن
لهما عريكتي واعطف عليهما قلبي وصيرني بهما
برای ایشان خوی مرا و مهربان کن بر ایشان دل مرا و بگردان مرا با ایشان
رفيقا وعليهما شفيقا اللهم اشكر لهما تربيتي
ملایمت کننده و بر ایشان ترسنده خداوندا جزای نیکو ده برای ایشان از تربیت کردن من
واثبهما على تكرمتي واحفظ لهما ما حفظاه مني في
و ثواب ده ایشان را بر گرامی داشتن من و نگاه دار برای ایشان آنچه نگاه داشتند از من در
صغري اللهم وما مسهما مني من اذى او خلص اليهما
خردی من خداوندا و آنچه رسیده است ایشان را از من از آزاری یا رسیده است بسوی ایشان
عني من مكروه او ضاع قبلي لهما من حق فاجعله
از من مکروهی یا ضایع شده است نزد من برای ایشان از حقی پس بگردان آن را
حطة لذنوبهما وعلوا في درجاتهما وزيادة في حسناتهما
سبب ریختن گناهان ایشان و بلندی در درجات ایشان و زیادتی در حسنات ایشان

يا مبدّل السيّئات باضعافها من الحسنات اللّهم
ای بدل کننده بدیها بچندان برابر آن از نیکیها خداوندا
وما تعدّيا عليّ فيه من قول او اسرفا عليّ فيه من فعل
وانچه تعدی کرده اند بر من در انچه از گفتاری یا از حد در گذشته اند بر من در انچه از کرداری
او ضيّعاه لي من حقّ او قصّرا بي عنه من واجب فقد
یا ضایع کرده اند آنرا برای من از حقی یا کوتاهی کرده اند بمن از انچه از واجبی پس بتحقیق
وهبته لهما وجدت به عليهما ورغبت اليك في وضع
که بخشیدم آنرا بایشان و احسان کردم بآن بر ایشان و رغبت کردم بسوی تو در نهادن
تبعته عنهما فانّي لا اتّهمهما على نفسي ولا استبطئهما
وبال آن از ایشان پس بدرستیکه من متهم نمیسازم ایشانرا بر نفس خود و درنگ کننده نمیدانم ایشانرا
في برّي ولا اكره ما تولّياه من امري يا ربّ فهما
در مهربانی خود و ناخوش نمیدارم انچه متولی شده اند آنرا از امر من ای پروردگار من پس ایشان
اوجب حقّا عليّ واقدم احسانا اليّ واعظم منّة لديّ
واجب ترانند از حقی بر من و قدیم ترانند از احسان بسوی من و عظیم ترانند از نعمت نزد من
من ان اقاصّهما بعدل او اجازيهما على مثل اين اذا
از انکه قصاص کنم ایشانرا بعدل یا مکافات دهم ایشانرا بمانند کجاست دین هنگام
يا الهي طول شغلهما بتربيتي واين شدّة تعبهما في حراستي
ای خدای من درازی شغل ایشان بتربیت من و کجاست سختی تعب ایشان در پاسبانی من
واين اقتارهما على انفسهما للتوسعة عليّ هيهات ما
و کجاست تنگ گرفتن ایشان بر نفسهای خود برای توسعه بر من دور است

وجدت عليهما

اقتارهما

يستوفيان منّي حقّهما ولا ادرك ما يجب عليّ لهما
استیفا کرده از من حق خود را و نمیتوانم دریافت آنچه واجبست بر من برای ایشان
ولا انا بقاض وظيفة خدمتهما فصلّ على محمّد وآله
و نیستم من بجا آورنده شرط خدمت ایشانرا پس رحمت بفرست بر محمد و آل او
واعنّي يا خير من استعين به ووفّقني يا اهدى من
و یاری ده مرا ای بهترین هر که یاری خواسته میشود بآن و توفیق ده مرا ای راه نماینده ترین
رغب اليه ولا تجعلني في اهل العقوق للآباء
رغبت کرده میشود بسوی او و مگردان مرا در جمله آنها که بدی میکنند با پدران
والامّهات يوم تجزى كلّ نفس بما كسبت وهم لا
و مادران روزی که جزا داده میشود هر نفسی بآنچه کرده است و حال آنکه ایشان
يظلمون اللّهمّ صلّ على محمّد وآله وذرّيّته واخصص
ستم کرده نمیشوند خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و اولاد او و مخصوص ساز
ابويّ بافضل ما خصصت به آباء عبادك المؤمنين
پدر و مادر مرا بهترین آنچه مخصوص ساخته بآن پدران بندگان مؤمنین خود را
وامّهاتهم يا ارحم الرّاحمين اللّهمّ لا تنسني
و مادران ایشانرا ای بخشاینده ترین بخشایندگان خداوندا فراموش مگردان مرا
ذكرهما في ادبار صلواتي وفي انى من آناء ليلي
یاد ایشان در عقبهای نمازهای من و در وقتی از اوقات شب من
وفي ساعة من ساعات نهاري اللّهمّ صلّ على محمّد وآله
و در ساعتی از ساعتهای روز من خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او

وما

وفي كلّ انى

كلّ

بدعای

واغفر لي بدعائي لهما واغفر لهما ببرّهما بي مغفرةً
حتماً وارض عنهما بشفاعتي لهما رضاً عزماً وبلّغهما
بالكرامة مواطن السلامة اللهم وان سبقت
مغفرتك لهما فشفّعهما فيّ وان سبقت مغفرتك
لي فشفّعني فيهما حتى نجتمع برأفتك في دار كرامتك
ومحلّ مغفرتك ورحمتك انك ذو الفضل العظيم
والمنّ القديم وانت ارحم الراحمين

وكان من دعائه عليه السلام لولده عليهم السلام

اللهم ومنّ
عليّ ببقاء ولدي وباصلاحهم لي وبامتاعي بهم
الهي امدد لي في اعمارهم وزد لي في آجالهم وربّ لي صغيرهم
وقوّ لي ضعيفهم واصحّ لي ابدانهم واديانهم و
اخلاقهم وعافهم في انفسهم وفي جوارحهم وفي
كل ما عنيت به من امرهم وادرر لي وعلى يدي
ارزاقهم واجعلهم ابراراً اتقياء بصراء سامعين
مطيعين لك ولاوليائك محبّين مناصحين ولجميع
اعدائك معاندين ومبغضين آمين اللهم اشدد
بهم عضدي واقم بهم اودي وكثّر بهم عددي وزيّن
بهم محضري واحي بهم ذكري واكفني بهم في
غيبتي واعنّي بهم على حاجتي واجعلهم لي محبّين وعليّ
حدبين مقبلين مستقيمين لي مطيعين غير عاصين

واصحّ لي ابدانهم و
اصلح لي اديانهم

ولا عاقّين ولا مخالفين ولا خاطئين واعنّي على

ونه بدکنندگان ونه مخالف کنندگان ونه خطاکنندگان ویاری ده مرا بر

تربيتهم وتأديبهم وبرّهم وهب لي من لدنك

تربیت ایشان وادب آموزانیدن ایشان ونیکوی کردن با ایشان وببخش مرا از نزد خود

معهم اولادا ذكورا واجعل ذلك خيرا لي واجعلهم

با ایشان اولاد دیگر نرینه وبگردان آنرا خیر برای من وبگردان ایشانرا

لي عونا على ما سألتك واعذني وذرّيّتي من الشيطان الرجيم

برای من یاری بر آنچه طلبیدم از تو وپناه ده مرا وفرزندان مرا از شیطان رانده شده

فانّك خلقتنا وامرتنا ونهيتنا ورغّبتنا في ثواب

پس بدرستیکه تو آفریدی مارا وامر کردی مارا ونهی کردی مارا وترغیب کردی مارا در ثواب

ما امرتنا ورهّبتنا عقابه وجعلت لنا عدوّا يكيدنا

آنچه امر کرده مارا وترسانیدی مارا عقاب آن وگردانیدی برای ما دشمنی که کید میکند با ما

سلّطته منّا على ما لم تسلّطنا عليه منه اسكنته

مسلط دادی اورا از ما بر آنچه تسلط ندادهٔ مارا بر آن چیز از او ساکن ساختهٔ اورا

صدورنا واجريته مجاري دمائنا لا يغفل ان

در سینهای ما وروان گردانیده اورا در رهگذرهای خونهای ما غافل نمیشود اگر

غفلنا ولا ينسى ان نسينا يؤمننا عقابك و

غافل شویم ما وفراموش نمیکند اگر فراموش کنیم ما ایمن میسازد مارا از عقاب تو و

يخوّفنا بغيرك ان هممنا بفاحشة شجّعنا عليها

میترساند مارا بغیر تو اگر قصد کنیم گناه رسوایی دلیر میسازد مارا [illegible]

وان هممنا بعمل صالح ثبّطنا عنه يتعرّض لنا

واگر قصد کنیم بعمل شایسته بازمیدارد مارا از آن متعرض میشود مارا

بالشهوات وينصب لنا بالشبهات ان وعدنا

بخواهشها وبرپا میکند برای ما شبهها اگر وعده میدهد مارا

كذبنا وان منّانا اخلفنا والّا تصرف عنّا كيده

دروغ میگوید با ما واگر آرزو میفرماید مارا اخلاف میکند با ما واگر برنگردانی از ما کید اورا

يضلّنا والّا تقنا خباله يستزلّنا اللهمّ فاقهر

گمراه میسازد مارا واگر نگاه نداری مارا از فساد او میلغزاند مارا خداوندا پس مقهور ساز

سلطانه عنّا بسلطانك حتّى تحبسه عنّا بكثرة

سلطنت اورا از ما بسلطنت خود تا منع کنی اورا از ما بسبب بسیاری

الدعاء لك فنصبح من كيده في المعصومين بك

خواندن مر ترا پس گردیم از کید او در زمرهٔ نگاه داشته شدگان بتو

اللهمّ اعطني كلّ سؤلي واقض لي حوائجي ولا تمنعني

خداوندا ببخش مرا هرچه مطلب منست وبرآر برای من حاجتهای مرا وباز مدار از من

الاجابة وقد ضمنتها لي ولا تحجب دعائي عنك

اجابت دعا را وحال آنکه بتحقیق ضامن شده آنرا برای من ومنع مکن دعای مرا از خود

وقد امرتني به وامنن عليّ بكلّ ما يصلحني في

وحال آنکه بتحقیق امر فرمودی مرا بآن وانعام کن بر من بهر آنچه باصلاح آورد مرا در

دنياي وآخرتي ما ذكرت منه وما نسيت او اظهرت

[illegible] وآخرت من آنچه یاد دارم از آن وآنچه فراموش کردم یا اظهار کردم

أَوْ أَخْفَيْتُ أَوْ أَعْلَنْتُ أَوْ أَسْرَرْتُ وَاجْعَلْنِي فِي جَمِيعِ
یا اخفا کرده‌ام یا آشکارا کرده‌ام یا پنهان کرده‌ام و بگردان مرا در همه

ذَلِكَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ بِسُؤَالِي إِيَّاكَ الْمُنْجِحِينَ بِالطَّلَبِ إِلَيْكَ
این احوال از آنها که مصلحانند بسبب سؤال من ترا و ظفر یافته کانند بمطلب خود بسبب طلب کردن

غَيْرِ الْمَمْنُوعِينَ بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ الْمُعَوَّذِينَ بِالتَّعَوُّذِ
و نشده ممنوع از توکل بر تو عادت فرموده شده‌اند به پناه جستن

بِكَ الرَّابِحِينَ فِي التِّجَارَةِ عَلَيْكَ الْمُجَارِينَ بِعِزِّكَ
بتو سود برنده‌اند در تجارت کردن بتو پناه برنده‌اند بعزت تو

الْمُوَسَّعِ عَلَيْهِمُ الرِّزْقُ الْحَلَالُ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ بِجُودِكَ
فراخ شده است برایشان روزیی حلال از فضل واسع تو بسبب جود تو

وَكَرَمِكَ الْمُعَزِّينَ مِنَ الذُّلِّ بِكَ وَالْمُجَارِينَ مِنَ
و کرم تو عزت یافته‌اند از خواری بسبب تو و پناه برنده‌اند از

الظُّلْمِ بِعَدْلِكَ وَالْمُعَافَيْنَ مِنَ الْبَلَاءِ بِرَحْمَتِكَ
ظلم بعدل تو و عافیت یافته شده‌اند از بلا برحمت تو

وَالْمُغْنَيْنَ مِنَ الْفَقْرِ بِغِنَاكَ وَالْمَعْصُومِينَ مِنَ الذُّنُوبِ
و توانگر شده‌اند از فقر بتوانگریی تو و نگاه داشته شده‌اند از گناهان

وَالزَّلَلِ وَالْخَطَاءِ بِتَقْوَاكَ وَالْمُوَفَّقِينَ لِلْخَيْرِ وَالرُّشْدِ
و لغزش و خطا بنگاه داشتن تو و توفیق یافته شده‌اند برای خیر و راه راست یافتن

وَالصَّوَابِ بِطَاعَتِكَ وَالْمُحَالِ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الذُّنُوبِ
و صواب بطاعت تو و مانع درآمده است میان ایشان و میان گناهان

بِقُدْرَتِكَ التَّارِكِينَ لِكُلِّ مَعْصِيَتِكَ السَّاكِنِينَ
بسبب قدرت تو ترک کننده‌اند هر همه معصیت ترا ساکن شونده

فِي جِوَارِكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنَا جَمِيعَ ذَلِكَ بِتَوْفِيقِكَ وَ
در همسایگی تو خداوندا عطا کن ما را همه اینها بتوفیق خود و

رَحْمَتِكَ وَأَعِذْنَا مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ وَأَعْطِ جَمِيعَ
رحمت خود و پناه ده ما را از عذاب آتش و عطا کن همه

الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِثْلَ
مسلمین و مسلمات و مؤمنین و مؤمنات را مانند

الَّذِي سَأَلْتُكَ لِنَفْسِي وَلِوَلَدِي فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا وَآجِلِ
آنچه سؤال کردم ترا برای خود و برای اولاد خود در حاضر دنیا و آینده

الْآخِرَةِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ سَمِيعٌ عَلِيمٌ عَفُوٌّ غَفُورٌ
آخرت بدرستی که تو نزدیکی اجابت کننده شنونده بسیار داننده عفو کننده آمرزنده

رَؤُوفٌ رَحِيمٌ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
مهربانی بخشاینده و عطا کن ما را در دنیا عطیهٔ نیکو و در آخرت عطیهٔ نیکو

وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
و نگاه دار ما را از عذاب آتش

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
خداوندا رحمت فرست بر محمد

وَآلِهِ وَتَوَلَّنِي فِي جِيرَانِي وَمَوَالِيَ الْعَارِفِينَ بِحَقِّنَا وَ
و آل او و بگذار کار مرا در باب همسایگان من و دوستان من که شناسایند بحق ما و

وجد في المال وجدا ووجدا وجدة اي استغنى ... اي افتقر

المنابذين لاعدائنا بافضل ولايتك ووفقهم لاقامة

وجنگ کننده کانند با دشمنان ما به بهترین نحوی کارسازی و دیگری و توفیق ده ایشان را برای بپا داشتن

سنتك والاخذ بمحاسن ادبك في ارفاق ضعيفهم

طریقه تو و فرا گرفتن خوبیهای طور تو در هموار کردن بضعیف ایشان

وسد خلتهم وعيادة مريضهم وهداية مسترشدهم

و بستن رخنه فقر ایشان و دیدن بیماران ایشان و راه نمودن راه جوی ایشان

ومناصحة مستشيرهم وتعهد قادمهم وكتمان

و نصیحت کردن مشورت کننده ایشان و دیدن از سفر آمده ایشان و پنهان کردن

اسرارهم وستر عوراتهم ونصرة مظلومهم وحسن

رازهای ایشان و پوشاندن عورتهای ایشان و یاری کردن ستم دیده ایشان و خوب

مواساتهم بالماعون والعود عليهم بالجدة و

مواسات کردن با ایشان بمدد کردن و نفع رسانیدن بایشان بعطیه و

الافضال واعطاء ما يجب لهم قبل السؤال

احسان و عطا کردن آنچه واجبست برای ایشان پیش از سؤال

واجعلني اللهم اجزي بالاحسان مسيئهم و

و بگردان مرا خداوندا چنانچه پاداش دهم بنیکوئی بدکننده ایشان را و

اعرض بالتجاوز عن ظالمهم واستعمل حسن الظن

درگذرم بعفو از ستمکار ایشان و بکار دارم نیکو گمانی را

في كافتهم واتولى بالبر عامتهم واغض بصري

درباره همه ایشان و بازرسم بنیکوئی بکمال تمام ایشان و بپوشانم چشم خود را

والين

عنهم عفة والين جانبي لهم تواضعا وارق على اهل

از ایشان از روی پاکدامنی و نرم گردانم جانب خود را برای ایشان از روی فروتنی و رقت کنم با اهل

البلاء منهم رحمة واسر لهم بالغيب مودة واحب

بلا از ایشان از راه رحمت و ظاهر سازم برای ایشان در غیبت محبتی را و دوست داشته باشم

بقاء النعمة عندهم نصحا واوجب لهم ما اوجب

بقای نعمت را نزد ایشان از باب خلوص و واجب سازم برای ایشان آنچه واجب سازم

لحامتي وارعى لهم ما ارعى لخاصتي اللهم صل على محمد

برای خویشان خود و رعایت کنم برای ایشان آنچه رعایت میکنم برای خاصان خود خداوندا رحمت بفرست بر محمد

وآله وارزقني مثل ذلك منهم واجعل لي اوفى

و آل او و روزی کن مرا مانند آن از جانب ایشان و بگردان برای من کاملترین

الحظوظ فيما عندهم وزدهم بصيرة في حقي ومعرفة

بهره‌ها در آنچه نزد ایشانست و زیاد کن ایشان را بینائی در حق من و شناسائی

بفضلي حتى يسعدوا بي واسعد بهم آمين رب العالمين

بفضل من تا نیکبخت شوند بسبب من و نیکبخت شوم بسبب ایشان اجابت کن دعای مرا

وكان من دعائه عليه السلام لاهل الثغور

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام از برای اهل سرحدها و ثغرها

السابع والعشرون

اللهم صل على محمد وآله وحصن ثغور المسلمين بعزتك

خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و استوار کن سرحدهای مسلمانان را بعزت خود

وايد حماتها بقوتك واسبغ عطاياهم من جدتك

و تقویت کن نگاهبانان آنها را بقوت خود و کامل ساز عطاهای ایشان را از عطیه خود

اللهم صل على محمد وآله وكثّر عدّتهم واشحذ
خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و بسیار کن عدد ایشان را و تیز کن

أسلحتهم واحرس حوزتهم وامنع حومتهم وألّف
سلاحهای ایشان را و نگاه دار اطراف ایشان را و محکم گردان نواحی ایشان را و جمع کن

جمعهم ودبّر أمرهم وواتر بين ميرهم وتوحّد بكفاية
جمع ایشان را و تدبیر کن کار ایشان را و پی در پی رسان آذوقهای ایشان را و تنها باش به کفایت کارگذاری

مؤنهم واعضدهم بالنصر وأعنهم بالصبر والطف لهم
ایشان را و یاری ده ایشان را بنصرت و مدد کن ایشان را بصبر و لطف کن با ایشان

في المكر اللهم صل على محمد وآله وعرّفهم ما يجهلون
در مکر خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و بشناسان ایشان را آنچه جاهلند

وعلّمهم ما لا يعلمون وبصّرهم ما لا يبصرون اللهم
و تعلیم کن ایشان را آنچه نمیدانند و بنما بایشان آنچه نمی بینند خداوندا

صل على محمد وآله وأنسهم عند لقائهم العدوّ
رحمت بفرست بر محمد و آل او و فراموش گردان از ایشان نزد رسیدن ایشان بدشمن

ذكر دنياهم الخدّاعة الغرور وامح عن قلوبهم
یاد دنیای ایشان که بسیار مکر کننده و فریب دهنده است و محو ساز از دلهای ایشان

خطرات المال الفتون واجعل الجنة نصب أعينهم
بخاطر آمدنهای مال فتنه کننده و بگردان بهشت را برابر چشمهای ایشان

ولوّح منها لأبصارهم ما أعددت فيها من مساكن
و ظاهر ساز از بهشت بر دیدهای ایشان آنچه مهیا ساخته در آن از

الخلد ومنازل الكرامة والحور الحسان والأنهار
جاوید و منزلهای کرامت و حوریان نیکو رویان و نهرهای

المطّردة بأنواع الأشربة والأشجار المتدلّية
روان شده بانواع آشامیدنیها و درختهای سر بزیر انداخته

بصنوف الثمر حتى لا يهمّ أحد منهم بالإدبار ولا
باصناف میوها تا قصد نکند یکی از ایشان به برگشتن و

يحدّث نفسه عن قرنه بفرار اللهم افلل بذلك عدوّهم
گفتگو نکند با خود از گریختن از هماورد خود خداوندا بشکن بآن دشمن ایشان را

واقلم عنهم أظفارهم وفرّق بينهم وبين أسلحتهم
و کوتاه کن از ایشان ناخنهای ایشان را و جدایی افکن میان دشمنان و میان سلاحهاشان

واخلع وثائق أفئدتهم وباعد بينهم وبين أزودتهم
و بکن بندهای دلهاشان را و دور کن میان دشمنان و میان آذوقههاشان

وحيّرهم في سبلهم وضلّلهم عن وجههم واقطع
و متحیر ساز ایشان را در راههاشان و گمراه گردان ایشان را از جهتشان و ببر

عنهم المدد وانقص منهم العدد واملأ أفئدتهم
از ایشان مدد را و کم کن از ایشان عدد را و پر کن دلهاشان را

الرعب واقبض أيديهم عن البسط واخزم ألسنتهم
از ترس و فراهم آور دستهاشان را از گشادن و مهار کن زبانهاشان را

عن النطق وشرّد بهم من خلفهم ونكّل بهم من وراءهم
از سخن کردن و پراکنده ساز بسبب ایشان هر که پس ایشانست و عبرت ساز بسبب ایشان هرکه

وَاقْطَعْ بِخِزْيِهِمْ أَطْمَاعَ مَنْ بَعْدَهُمْ اللّٰهُمَّ عَقِّمْ أَرْحَامَ

قطع کن بسبب خواری ایشان طمعهای هر که بعد از ایشانست خداوندا از زاییدن باز دار رحمهای

نِسَائِهِمْ وَيَبِّسْ أَصْلَابَ رِجَالِهِمْ وَاقْطَعْ نَسْلَ دَوَابِّهِمْ

زنان ایشان را و خشک کن پشتهای مردان ایشان را و قطع کن نسل چارپایان ایشان را

وَأَنْعَامِهِمْ لَا تَأْذَنْ لِسَمَائِهِمْ فِي قَطْرٍ وَلَا لِأَرْضِهِمْ

و انعام ایشان را دستوری مده مر آسمان ایشان را در باریدن و نه زمین ایشان را

فِي نَبَاتٍ اللّٰهُمَّ وَقَوِّ بِذٰلِكَ مِحَالَ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَ

در رویانیدن خداوندا و قوی گردان باین تدبیرها اهل اسلام را و

حَصِّنْ بِهِ دِيَارَهُمْ وَثَمِّرْ بِهِ أَمْوَالَهُمْ وَفَرِّغْهُمْ عَنْ

محکم ساز باین دیار ایشان را و بسیار کن باین مالهای ایشان را و فارغ ساز ایشان را از

مُحَارَبَتِهِمْ لِعِبَادَتِكَ وَعَنْ مُنَابَذَتِهِمْ لِلْخَلْوَةِ بِكَ

کارزار با دشمنان برای عبادت کردن تو و از جنگ کردن با ایشان برای خلوت کردن با تو

حَتّٰى لَا يُعْبَدَ فِي بِقَاعِ الْأَرْضِ غَيْرُكَ وَلَا تُعَفَّرَ لِأَحَدٍ

تا پرستیده نشود در بقعهای زمین غیر تو و بر خاک مالیده نشود برای یکی

مِنْهُمْ جَبْهَةٌ دُونَكَ اللّٰهُمَّ اغْزُ بِكُلِّ نَاحِيَةٍ مِنَ

از ایشان پیشانی بسوای تو خداوندا بدار بجنگ هر ناحیه را از

الْمُسْلِمِينَ عَلٰى مَنْ بِإِزَائِهِمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَأَمْدِدْهُمْ

مسلمانان با هر که در برابر ایشانست از کافران و مدد فرست ایشان را

بِمَلَائِكَةٍ مِنْ عِنْدِكَ مُرْدِفِينَ حَتّٰى يَكْشِفُوهُمْ إِلٰى

بفرشتگان از نزد تو پی هم در آینده تا دفع کنند دشمنان

مُنْقَطَعِ التُّرَابِ قَتْلًا فِي أَرْضِكَ وَأَسْرًا أَوْ يُقِرُّوا

منتهای خاک کشته شده در زمین تو و اسیر شده یا اقرار کنند

بِأَنَّكَ أَنْتَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ

بآنکه تویی تو خدای که نیست خدایی مگر تو تنهایی نیست شریکی

لَكَ اللّٰهُمَّ وَاعْمُمْ بِذٰلِكَ أَعْدَاءَكَ فِي أَقْطَارِ الْبِلَادِ

مر ترا خداوندا و فرو گیر باین دشمنان خود را در اطراف شهرها

مِنَ الْهِنْدِ وَالرُّومِ وَالتُّرْكِ وَالْخَزَرِ وَالْحَبَشِ وَالنُّوبَةِ

از هند و روم و ترک و خزر و حبشه و نوبه

وَالزَّنْجِ وَالسَّقَالِبَةِ وَالدَّيَالِمَةِ وَسَائِرِ أُمَمِ الشِّرْكِ

و زنگ و سقالبه و دیالمه و باقی طایفهای کفر

الَّذِينَ تَخْفٰى أَسْمَاؤُهُمْ وَصِفَاتُهُمْ وَقَدْ أَحْصَيْتَهُمْ

که پنهانست نامهای ایشان و صفتهای ایشان و بتحقیق که شمرده ایشان را

بِمَعْرِفَتِكَ وَأَشْرَفْتَ عَلَيْهِمْ بِقُدْرَتِكَ اللّٰهُمَّ اشْغَلِ

بشناسایی خود و مطلع شده بر ایشان بقدرت خود خداوندا مشغول ساز

الْمُشْرِكِينَ بِالْمُشْرِكِينَ عَنْ تَنَاوُلِ أَطْرَافِ الْمُسْلِمِينَ

کافران را بکافران از گرفتن اطراف مسلمانان

وَخُذْهُمْ بِالنَّقْصِ عَنْ تَنَقُّصِهِمْ وَثَبِّطْهُمْ بِالْفُرْقَةِ

و بگیر ایشان را بکم کردن از کم کردن مسلمانان و باز دار ایشان را به پراکندگی

عَنِ الْاِحْتِشَادِ عَلَيْهِمْ اللّٰهُمَّ أَخْلِ قُلُوبَهُمْ مِنَ الْأَمَنَةِ

از گرد آمدن بر مسلمانان خداوندا خالی کن دلهای ایشان را از ایمنی

وَأَبْدَانَهُمْ مِنَ الْقُوَّةِ وَأَذْهِلْ قُلُوبَهُمْ عَنِ الاحْتِيَالِ
و بدنهاشانرا از قوت و غافل ساز دلهاشانرا از حیله کردن

وَأَوْهِنْ أَرْكَانَهُمْ عَنْ مُنَازَلَةِ الرِّجَالِ وَجَبِّنْهُمْ عَنْ
و سست کن اعضاشانرا از پیاده جنگ کردن و ترسناک کن ایشانرا از

مُقَارَعَةِ الْأَبْطَالِ وَابْعَثْ عَلَيْهِمْ جُنْدًا مِنْ مَلَائِكَتِكَ
کوفتن دلیران و برانگیز بر ایشان لشکری از فرشتگانت

بِبَأْسٍ مِنْ بَأْسِكَ كَفِعْلِكَ يَوْمَ بَدْرٍ تَقْطَعُ بِهِ دَابِرَهُمْ
با عذابی از عذابهات چنانکه کردی در روز بدر ببری بآن بیخ ایشانرا

وَتَحْصُدُ بِهِ شَوْكَتَهُمْ وَتُفَرِّقُ بِهِ عَدَدَهُمْ اللَّهُمَّ
و بدروی بآن شوکت ایشانرا و پراکنده کنی بآن شمار ایشانرا خداوندا

وَامْزُجْ مِيَاهَهُمْ بِالْوَبَاءِ وَأَطْعِمَتَهُمْ بِالْأَدْوَاءِ
و بیامیز کن آبهای ایشانرا بطاعون و خوردنیهاشانرا بدردها

وَارْمِ بِلَادَهُمْ بِالْخُسُوفِ وَأَلِحَّ عَلَيْهَا بِالْقُذُوفِ
و بینداز بسوی شهرشان خسفها و مبالغه کن بر بلاد ایشان باندا ختنها

وَافْرَعْهَا بِالْمُحُولِ وَاجْعَلْ مِيَرَهُمْ فِي أَحَصِّ أَرْضِكَ
و فرو گیر ساز بر بلادشان خشکسالی و بگردان ازوقهای ایشانرا در خالی‌ترین زمینت

وَأَبْعَدِهَا عَنْهُمْ وَامْنَعْ حُصُونَهَا مِنْهُمْ أَصِبْهُمْ
و دورترین زمین از ایشان و ممنوع ساز قلعهای زمین را از ایشان برسان بایشان

بِالْجُوعِ الْمُقِيمِ وَالسُّقْمِ الْأَلِيمِ اللَّهُمَّ وَأَيُّمَا غَازٍ غَزَاهُمْ
گرسنگی ثابت و بیماریی دردناک خداوندا و هر غازیی که غزا کند

مِنْ أَهْلِ مِلَّتِكَ أَوْ مُجَاهِدٍ جَاهَدَهُمْ مِنْ أَتْبَاعِ
از اهل ملت تو یا جهاد کننده که جهاد کند با ایشان از پیروان

سُنَّتِكَ لِيَكُونَ دِينُكَ الْأَعْلَى وَحِزْبُكَ الْأَقْوَى
طریقه تو تا بوده باشد دین تو بلندتر و طایفه تو قوی‌تر

وَحَظُّكَ الْأَوْفَى فَلَقِّهِ الْيُسْرَ وَهَيِّئْ لَهُ الْأَمْرَ
و نصیب تو تمام‌تر پس پیش آور او را آسانی و مهیا ساز برای او کار را

وَتَوَلَّهُ بِالنُّجْحِ وَتَخَيَّرْ لَهُ الْأَصْحَابَ وَاسْتَقْوِ لَهُ
و متولی شو او را بفیروزی و برگزین برای او یاران را و قوی گردان برای او

الظَّهْرَ وَأَسْبِغْ عَلَيْهِ فِي النَّفَقَةِ وَمَتِّعْهُ بِالنَّشَاطِ
پشت را و تمام کن بر او در نفقه و بهره‌مند ساز او را بخرمی

وَأَطْفِ عَنْهُ حَرَارَةَ الشَّوْقِ وَأَجِرْهُ مِنْ غَمِّ الْوَحْشَةِ
و فرو نشان از او گرمی شوق و برهان او را از اندوه تنهایی

وَأَنْسِهِ ذِكْرَ الْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَأْثُرْ لَهُ حُسْنَ
و فراموش گردان او را یاد اهل و فرزندان و اختیار کن برای او خوبی

النِّيَّةِ وَتَوَلَّهُ بِالْعَافِيَةِ وَأَصْحِبْهُ السَّلَامَةَ وَأَعْفِهِ
نیت و متولی شو او را بعافیت و رفیق او ساز سلامت را و نگاه دار او را

مِنَ الْجُبْنِ وَأَلْهِمْهُ الْجُرْأَةَ وَارْزُقْهُ الشِّدَّةَ وَأَيِّدْهُ
از ترسناکی و در دل او انداز دلیری و روزی کن او را سختی و تقویت کن او را

بِالنُّصْرَةِ وَعَلِّمْهُ السِّيَرَ وَالسُّنَنَ وَسَدِّدْهُ فِي الْحُكْمِ
بنصرت و بیاموز او را طریقها و روشها و براه صواب دار او را در حکم کردن

واعزل عنه الرياء وخلصه من السمعة واجعل
دور گردان از او ریا را و خالص ساز او را از سمعه و بگردان
فكره وذكره وظعنه واقامته فيك ولك
فکر او و ذکر او و رفتن او و ایستادن او را در راه تو و برای تو
فاذا صاف عدوك وعدوه فقللهم في عينه وصغر
پس هرگاه برابر شود دشمن ترا و دشمن خود را پس کم کن دشمنان را در نظر او و کوچک ساز
شانهم في قلبه وادل له منهم ولا تدلهم منه فان
شان ایشان را در دل او و غلبه ده او را بر ایشان و غلبه مده ایشان را بر او پس اگر
ختمت له بالسعادة وقضيت له بالشهادة فبعد
ختم کنی کار او را بسعادت و حکم کنی برای او بشهادت پس بعد از این باشد
ان يجتاح عدوك بالقتل وبعد ان يجهد بهم
که از بیخ برکند دشمن ترا بسبب کشتن و پس از این باشد که بنهایت رساند ایشان را
الاسر وبعد ان تامن اطراف المسلمين وبعد
اسیری و پس از این باشد که ایمن شود اطراف مسلمانان و پس از این باشد
ان يولي عدوك مدبرين اللهم وايما مسلم خلف
که برگردند دشمنان تو پشت کرداننده خداوندا و هر مسلمانی که جانشین شود
غازيا او مرابطا في داره او تعهد خالفيه في
غزا کننده را یا مرابطه را در خانه او یا باز رسید بازماندگان او را در
غيبته او اعانه بطائفة من ماله او امده بعتاد
غیبت او یا یاری کرد او را بپاره از مال خود یا امداد نمود

او شحذه على جهاد او اتبعه في وجهه دعوة
یا تیز کرد او را بر جهاد یا از پی او کرد در آن راه او دعایی
او رعى له من ورائه حرمة فاجر له مثل اجره
یا رعایت کرد برای او از عقب او حرمتی را پس اجر بده او را مانند اجر او
وزنا بوزن ومثلا بمثل وعوضه من فعله عوضا
همسنگ بهمسنگ و مانند بمانند و عوض ده او را از کرده او عوض
حاضرا يتعجل به نفع ما قدم وسرور ما اتى به الى ان
حاضری که بزودی بیابد بآن نفع آنچه پیش کرده است و شادمانی آنچه آورده است تا آنکه
ينتهي به الوقت الى ما اجريت له من فضلك و
منتهی شود باو وقت بسوی آنچه جاری ساخته برای او از فضل خود و
اعددت له من كرامتك اللهم وايما مسلم
آماده گردانیده برای او از کرامت خود خداوندا و هر مسلمانی که
اهمه امر الاسلام واحزنه تحزب اهل الشرك
اندوهگین ساخت او را کار اسلام و غمگین ساخت او را اجتماع اهل شرک
عليهم فنوى غزوا او هم بجهاد فقعد به ضعف
بر مسلمانان پس قصد کرد غزا را یا آهنگ جهاد نمود پس نشاند او را سستی
او ابطات به فاقة او اخره عنه حادث او عرض له
یا درنگ نمود او را تهیدستی یا پس انداخت او را از آن قصد حادثه یا عارض شد مر او را
دون ارادته مانع فاكتب اسمه في العابدين و
پیش از اراده او مانعی پس بنویس اسم او را در زمره عبادت کنندگان و

اوجبه ثواب المجاهدين واجعله في نظام
واجب گردان برای او ثواب جهاد کنندگان وبگردان اورا در سلک
الشهداء والصالحين اللهم صل على محمد عبدك
شهدا وصالحان خداوندا رحمت بفرست بر محمد بنده تو
ورسولك وآل محمد صلوة عالية على الصلوات
ورسول تو وآل محمد رحمتی که بلند باشد بر رحمتهای
مشرفة فوق التحيات صلوة لا ينتهي امدها ولا
مشرف باشد بالای درودها رحمتی که منتهی نشود مدت آن و
ينقطع عددها كاتم ما مضى من صلواتك على احد
منقطع نگردد شمار آن همچو تمامترین آنچه گذشته است از رحمتهای تو بر یکی
من اوليائك انك المنان الحميد المبدئ المعيد
از دوستان بدرستی که تو عطا دهنده ستوده شده ابتدا کننده اعاده فرماینده
الفعال لما تريد
کننده مر هرچه را میخواهی

وكان من دعائه عليه السلام متفزعا الى الله جل وعز
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در حالتی که پناه میبرد بسوی خدای جل و عز

اللهم اني اخلصت
خداوندا بدرستی که من خالص ساخته ام خود را
بانقطاعي اليك واقبلت بكلي عليك وصرفت وجهي
بسبب بریده شدن من بسوی تو وروی کرده ام بهمه خود بر تو وبگردانده ام روی خود را
عمن يحتاج الى رفدك وقلبت مسئلتي عمن لم يستغن
از کسی که محتاج است بعطای تو وبگردانده ام سوال خود را از آنکه بی نیاز نیست

مددها

الثامن والعشرون

صنت

فلكن

عن فضلك ورايت ان طلب المحتاج الى المحتاج
از احسان تو ودانسته ام که طلب کردن محتاج بسوی محتاج
سفه من رايه وضلة من عقله فكم قد رايت
سبکی است از رای او وگمراهی است از عقل او پس بسا که بتحقیق دیده ام
يا الهي من اناس طلبوا العز بغيرك فذلوا وراموا
ای خدای من مردمانی را که طلب کردند عزت را بسبب غیر تو پس خوار شدند وقصد کردند
الثروة من سواك فافتقروا وحاولوا الارتفاع
توانگری را از سوای تو پس فقیر شدند واهنگ کردند بلندی را
فاتضعوا فصح بمعاينة امثالهم حازم وفقه اعتباره
پس پست شدند پس درست شد بسبب دیدن مانندهای اینها دوراندیشی که توفیق داده است اورا عبرت گرفتن او
وارشده الى طريق صوابه اختياره فانت يا مولاي
وراه نموده است اورا بسوی راه صواب او اختیار او پس تویی ای مولای من
دون كل مسئول موضع مسئلتي ودون كل مطلوب
نه هر سوال کرده شده محل سوال کردن من ونه هر طلب کرده شده
اليه ولي حاجتي انت المخصوص قبل كل مدعو بدعوتي
بسوی او باز رسنده بحاجت من تویی مخصوص پیش از هر خوانده شده بخواندن من
لا يشركك احد في رجائي ولا يتفق احد معك في
شریک نمیشود با تو کسی در امید من ونیست متفق کسی با تو در
دعائي ولا ينظمه واياك ندائي لك يا الهي وحدانية
خواندن من وجمع نمیکند اورا وترا باهم ندای من مر تراست ای خدای من یگانگی

التاسع والعشرون

العدد وملكة القدرة الصمد وفضيلة الحول
شمار، وصفت قرار گرفته قدرت که پر است وصفت کمالی که آن قدرت
والقوة ودرجة العلو والرفعة ومن سواك مرحوم
وقوت است وپایه بلندی ورفعت وهر که سوای تست رحم کرده شده است
في عمره مغلوب على امره مقهور على شأنه مختلف
در زندگی او غلبه کرده شده است بر امر او قهر کرده شده است بر حال او مختلف است
الحالات متنقل في الصفات فتعاليت عن الاشباه
حالهای او گردنده است در صفتها پس برتری تو از مانندها
والاضداد وتكبرت عن الامثال والانداد
وضدها وعظیم‌تری از مانندها وندها

وكان من دعائه عليه السلام اذا قتر عليه الرزق
وبود از دعاهای آنحضرت علیه السلام هرگاه تنگ کرده شده براو روزی

اللهم انك
خداوندا بدرستی که تو

ابتليتنا في ارزاقنا بسوء الظن وفي آجالنا بطول
آزمایش نمودی ما را در روزیهای ما به بدگمانی ودر عمرهای ما به درازی
الامل حتى التمسنا ارزاقك من عند المرزوقين وطمعنا
امید تا اینکه طلب کردیم روزیهای ترا از نزد روزی داده شدگان وطمع کردیم
بآمالنا في اعمار المعمرين فصل على محمد وآله وهب
به امید خود در عمرهای معمرین پس رحمت فرست بر محمد وآل او وببخش

فسبحانك لا اله الا انت
پس پاکی تو نیست خدایی مگر تو

مؤونة

قطعاً

للاشتغال

الثلثون

لنا يقيناً صادقاً تكفينا به من مؤونة الطلب والهمنا
ما را یقینی راستی که باز دارد ما را بآن از مشقت طلب ودر دل انداز ما را
ثقة خالصة تعفينا بها من شدة النصب واجعل
اعتمادی خالصی که عافیت دهی ما را بآن از سختی تعب وبگردان
ما صرحت به من عدتك في وحيك واتبعته من قسمك
آنچه تصریح کرده بآن از وعده خود در وحی خود واز پی آن کرده قسم خود را
في كتابك قاطعاً لاهتمامنا بالرزق الذي تكفلت
در کتاب خود قطع کننده مر اهتمام ما را به روزیی که تو ضامن شده از آن
به وحسماً للاشتغال بما ضمنت الكفاية له
وقطع کننده مر مشغول بودن ما را بآنچه ضامن شده کارگذاری آن
فقلت وقولك الحق الاصدق واقسمت وقسمك الابر
پس گفتی وگفته تو حقست وراست‌تر از همه گفتها وقسم یاد کردی وقسم تو راست‌تر
الاوفى وفي السماء رزقكم وما توعدون ثم قلت
وبا وفا رسیده‌تر است در آسمانست روزی شما وآنچه وعده کرده شده‌اید پس گفتی
فورب السماء والارض انه لحق مثل ما انكم تنطقون
پس بحق پروردگار آسمان وزمین بدرستی که هر آینه حقست مانند آنکه شما حرف میزنید

وكان من دعائه عليه السلام في المعونة على قضاء الدين
وبود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در طلب یاری بر باز پس دادن قرض

اللهم صل على محمد وآله وهب لي العافية من
خداوندا رحمت فرست بر محمد وآل او وببخش مرا رستگاری از

دَيْنٍ تَخْلَقُ بِهِ وَجْهِي وَيَحَارُ فِيهِ ذِهْنِي وَيَتَشَعَّبُ لَهُ
قرض که کهنه میکنی بآن روی مرا و حیران میشود در آن ذهن من و پراکنده میشود برای آن
فِكْرِي وَيَطُولُ بِمُمَارَسَتِهِ شُغْلِي وَأَعُوذُ بِكَ
فکر من و دراز میگردد بسبب معالجه آن کار من و پناه میگیرم بتو
يَا رَبِّ مِنْ هَمِّ الدَّيْنِ وَفِكْرِهِ وَشُغْلِ الدَّيْنِ وَسَهَرِهِ
ای پروردگار من از اندوه قرض و فکر آن و از شغل قرض و بی خوابی آن
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِذْنِي مِنْهُ وَأَسْتَجِيرُ بِكَ يَا رَبِّ
پس رحمت فرست بر محمد و آل او و پناه ده مرا از آن و زینهار میجویم بتو ای پروردگار
مِنْ ذِلَّتِهِ فِي الْحَيَوةِ وَمِنْ تَبِعَتِهِ بَعْدَ الْوَفَاةِ فَصَلِّ
از خواری قرض در زندگی و از وبال آن بعد از مرگ پس رحمت فرست
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَجِرْنِي مِنْهُ بِوُسْعٍ فَاضِلٍ أَوْ كَفَافٍ
بر محمد و آل او و پناه ده مرا از آن بتوانگری زیاده یا کفاف
وَاصِلٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْجُبْنِي عَنِ السَّرَفِ
رسنده خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و بازدار مرا از اسراف
وَالِازْدِيَادِ وَقَوِّمْنِي بِالْبَذْلِ وَالِاقْتِصَادِ وَعَلِّمْنِي
و زیادتی نمودن و راست گردان مرا به بخشش کردن و میانه روی نمودن و بیاموز مرا
حُسْنَ التَّقْدِيرِ وَاقْبِضْنِي بِلُطْفِكَ عَنِ التَّبْذِيرِ وَأَجْرِ
نیکوئی اندازه در خرج و بازگیر مرا بلطف خود از تبذیر و روان گردان
مِنْ أَسْبَابِ الْحَلَالِ أَرْزَاقِي وَوَجِّهْ فِي أَبْوَابِ الْبِرِّ إِنْفَاقِي
از سببهای حلال روزیهای مرا و بگردان در ابواب نیکی انفاق کردن مرا

تخلق — کنایه است از خواری و بیقداری

وَازْوِ عَنِّي مِنَ الْمَالِ مَا يُحْدِثُ لِي مَخِيلَةً أَوْ تَأَدِّيًا إِلَى
و بازگیر از من از مال آنچه بدید آورد برای من تکبر کردنی یا رسیدن به
بَغْيٍ أَوْ مَا أَتَعَقَّبُ مِنْهُ طُغْيَانًا اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ صُحْبَةَ
تعدی یا آنچه در عاقبت آن بر سرکشی خداوندا دوست گردان بمن صحبت
الْفُقَرَاءِ وَأَعِنِّي عَلَى صُحْبَتِهِمْ بِحُسْنِ الصَّبْرِ وَمَا زَوَيْتَ
درویشان را و یاری ده مرا بر صحبت ایشان به نیکوئی صبر و آنچه باز گرفتی
عَنِّي مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْفَانِيَةِ فَاذْخَرْهُ لِي فِي خَزَائِنِكَ
از من از متاع دنیای فانی پس ذخیره کن برای من در خزانهای
الْبَاقِيَةِ وَاجْعَلْ مَا خَوَّلْتَنِي مِنْ حُطَامِهَا وَعَجَّلْتَ لِي
باقی خود و بگردان آنچه ارزانی داشتی بمن از حطام دنیا و پیش انداختی برای من
مِنْ مَتَاعِهَا بُلْغَةً إِلَى جِوَارِكَ وَوُصْلَةً إِلَى قُرْبِكَ
از متاع آن بسبب رسیدن بهمسایگی تو و پیوستن بقرب تو
وَذَرِيعَةً إِلَى جَنَّتِكَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ
و وسیله بسوی بهشت تو بدرستیکه تو صاحب احسانی بزرگ و تو بخشنده
الْكَرِيمُ
کریمی

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي ذِكْرِ التَّوْبَةِ وَطَلَبِهَا
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در ذکر کردن توبه و طلب آن

اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ نَعْتُ الْوَاصِفِينَ وَيَا مَنْ لَا
خداوندا ای آنکه نمیتوانند وصف کرد او را وصف وصف کنندگان و ای آنکه در
يُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِينَ وَيَا مَنْ لَا يَضِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ
نمیگذرد از او امید امیدواران و ای آنکه ضایع نمیشود نزد او مزد

مخيلة

الْمُحْسِنِينَ وَيَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى خَوْفِ الْعَابِدِينَ وَيَا مَنْ
نیکوکاران وای آنکه اوست منتهای ترس عبادت کنندگان وای آنکه
هُوَ غَايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ هَذَا مَقَامُ مَنْ تَدَاوَلَتْهُ
اوست نهایت بیم پرهیزکاران این جایگاه کسیست که بنوبت گرفته اورا
أَيْدِي الذُّنُوبِ وَقَادَتْهُ أَزِمَّةُ الْخَطَايَا وَاسْتَحْوَذَ عَلَيْهِ
دستهای گناهان وکشیده اند اورا مهارهای خطاها وغلبه کرده است براو
الشَّيْطَانُ فَقَصَّرَ عَمَّا أَمَرْتَ بِهِ تَفْرِيطاً وَتَعَاطَى مَا
شیطان پس تقصیر کرده است از آنچه امر کرده بآن تقصیر کردنی وفرا گرفته است آنچه
نَهَيْتَ عَنْهُ تَغْرِيراً كَالْجَاهِلِ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ أَوْ
نهی کرده از آن از روی فریفتن خود مانند نادان بقدرت تو براو یا
كَالْمُنْكِرِ فَضْلَ إِحْسَانِكَ إِلَيْهِ حَتَّى إِذَا انْفَتَحَ لَهُ
همچو کسی که منکر باشد زیادتی احسان ترا بسوی او تا چون گشوده شد مراورا
بَصَرُ الْهُدَى وَتَقَشَّعَتْ عَنْهُ سَحَائِبُ الْعَمَى أَحْصَى
دیدهٔ هدایت وشکافته شد از پیش چشم او ابرهای کوری شمرد
مَا ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ وَفَكَّرَ فِيمَا خَالَفَ بِهِ رَبَّهُ فَرَأَى
آنچه را بیداد کرده بآن بر خود واندیشه کرد در آنچه مخالفت کرده است بآن پروردگار خود را پس دید
كَبِيرَ عِصْيَانِهِ كَبِيراً وَجَلِيلَ مُخَالَفَتِهِ جَلِيلاً فَأَقْبَلَ
بزرگی گناهش را بزرگ وعظیم مخالفتش را عظیم پس روی آورد
نَحْوَكَ مُؤَمِّلاً لَكَ مُسْتَحْيِياً مِنْكَ وَوَجَّهَ رَغْبَتَهُ
بجانب تو امیدوارنده مر ترا شرمنده از تو ومتوجه ساخت رغبت خود را

وانكشفت

فيه

إِلَيْكَ ثِقَةً بِكَ فَأَمَّكَ بِطَمَعِهِ يَقِيناً وَقَصَدَكَ بِخَوْفِهِ
بسوی تو از روی اعتماد بتو پس قصد کرد ترا با طمع خود از روی یقین وتوجه کرد بتو با ترس خود
إِخْلَاصاً قَدْ خَلَا طَمَعُهُ مِنْ كُلِّ مَطْمُوعٍ فِيهِ غَيْرِكَ
از روی اخلاص بتحقیق که خالی شده طمع او از هر کسی که طمع کرده شده است در وی غیر از تو
وَأَفْرَخَ رَوْعُهُ مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ مِنْهُ سِوَاكَ فَمَثَلَ
وزایل شده ترس او از هرچه حذر کرده شود از آن سوای تو پس بایستاد
بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعاً وَغَمَّضَ بَصَرَهُ إِلَى الْأَرْضِ مُتَخَشِّعاً
در برابر تو زاری کننده وانداخت دیده اش را بسوی زمین فروتنی کننده
وَطَأْطَأَ رَأْسَهُ لِعِزَّتِكَ مُتَذَلِّلاً وَأَبَثَّكَ مِنْ سِرِّهِ
وزیر افکند سرش را برای عزت تو پستی کننده وآشکارا کرد بهر تو از راز خود
مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْهُ خُضُوعاً وَعَدَّدَ مِنْ ذُنُوبِهِ مَا
آنچه تو داناتری بآن از او از روی فروتنی وشمرد از گناهان خود آنچه
أَنْتَ أَحْصَى لَهَا خُشُوعاً وَاسْتَغَاثَ بِكَ مِنْ عَظِيمِ مَا وَقَعَ
تو شمارنده تری آنرا از روی بیقراری وزاری وطلب فریادرسی کرد بتو از بزرگ آنچه واقع شد
بِهِ فِي عِلْمِكَ وَقَبِيحِ مَا فَضَحَهُ فِي حُكْمِكَ مِنْ ذُنُوبٍ أَدْبَرَتْ
بآن در علم تو واز زشتی آنچه رسوا کرد اورا در حکم تو از گناهانی که برگشت کرد
لَذَّاتُهَا فَذَهَبَتْ وَأَقَامَتْ تَبِعَاتُهَا فَلَزِمَتْ لَا يُنْكِرُ
لذتهای آن پس رفته وایستاده وبالهای آن پس لازم شده انکار نمیکند
يَا إِلَهِي عَدْلَكَ إِنْ عَاقَبْتَهُ وَلَا يَسْتَعْظِمُ عَفْوَكَ
ای خدای من عدل ترا اگر عقوبت کنی اورا وعظیم نشمارد عفو ترا

ان عفوت عنه ورحمته لانك انت الرب الكريم
اگر عفو کنی ازاو ورحمت کنی اورا برای آنکه تو پروردگار کریمی
الذي لا يتعاظمه غفران الذنب العظيم اللهم
که بزرگ نمی‌آید اورا پوشاندن گناه بزرگ خداوندا
فها انا ذا قد جئتك مطيعا لامرك فيما امرت
پس اینک منم این بتحقیق که آمده‌ام بدرگاه تو فرمان برنده مر امر ترا در آنچه امر فرمودی
به من الدعاء متنجزا وعدك فيما وعدت به من
بآن از دعا طلب وفا کننده وعده ترا در آنچه وعده فرمودی بآن از
الاجابة اذ تقول ادعوني استجب لكم اللهم
اجابت دعا زیرا که میگویی بخوانید مرا اجابت میکنم مر شما را خداوندا
فصل على محمد وآله والقني بمغفرتك كما لقيتك
پس رحمت فرست بر محمد وآل او وملاقات کن مرا با آمرزش خود چنانچه ملاقات کردم ترا
باقراري وارفعني عن مصارع الذنوب كما وضعت
باقرار خود وبلند ساز مرا از جاهای افتادن در گناهان چنانکه پست کردم
لك نفسي واسترني بسترك كما تانيتني عن الانتقام
برای تو نفس خود را وبپوشان مرا به پرده خود چنانچه درنگ کردی با من از انتقام کشیدن
مني اللهم وثبت في طاعتك نيتي واحكم في عبادتك
از من خداوندا وثابت ساز در طاعت خود نیت مرا واستوار کن در پرستش خود
بصيرتي ووفقني من الاعمال لما تغسل به دنس
بینایی مرا وتوفیق ده مرا از کارها برای آنچه بشویی بآن چرک

لا يتعاظمك غفران الذنب العظيم

الخطايا عني وتوفني على ملتك وملة نبيك محمد
گناهان را از من وبمیران مرا بر دین خود ودین پیغمبر خود محمد
عليه السلام اذا توفيتني اللهم اني اتوب اليك
براو باد درود چون بمیرانی مرا خداوندا بدرستی که من بازگشت میکنم بسوی تو
في مقامي هذا من كبائر ذنوبي وصغائرها وبواطن
در مقام خود این مقام از بزرگهای گناهان خود وخوردهای آن وپوشیده‌های
سيئاتي وظواهرها وسوالف زلاتي وحوادثها
گناهان خود وآشکارهای آن وگذشته‌های لغزشهای خود ونو پدید آینده آن
توبة من لا يحدث نفسه بمعصية ولا يضمر ان
بازگشتن کسی که گفتگو نمیکند با خود از نافرمانی ودر دل نگذراند اینکه
يعود في خطيئة وقد قلت يا الهي في محكم كتابك
عود کند در گناهی وبتحقیق گفته ای خدای من در کتاب محکم خود
انك تقبل التوبة عن عبادك وتعفو عن السيئات
بدرستی که تو می‌پذیری توبه را از بندگان خود ودر میگذری از گناهان
وتحب التوابين فاقبل توبتي كما وعدت واعف عن
ودوست میداری توبه کنندگان را پس بپذیر توبه مرا چنانچه وعده فرموده ودرگذر از
سيئاتي كما ضمنت واوجب لي محبتك كما شرطت
گناهان من چنانچه ضامن شده وواجب گردان برای من محبت خود را چنانچه شرط کرده
ولك يا رب شرطي الا اعود في مكروهك وضماني
ومر تراست ای پروردگار من شرط من که برنگردم در آنچه ناخوش داری وضمان من

أَلَّا أَرْجِعَ فِي مَذْمُومِكَ وَعَهْدِي أَنْ أَهْجُرَ جَمِيعَ
که رجوع نکنم در نکوهش کرده تو و عهد من که دوری نمایم از همه

مَعَاصِيكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ فَاغْفِرْ لِي مَا عَلِمْتَ
نافرمانیها خداوندا بدرستی که تو داناتری بآنچه کرده‌ام پس بیامرز برای من آنچه دانسته

وَاصْرِفْنِي بِقُدْرَتِكَ إِلَى مَا أَحْبَبْتَ اللَّهُمَّ وَعَلَيَّ تَبِعَاتٌ
و بازگردان مرا بقدرت خود بسوی آنچه دوست داشته خداوندا و بر من است حقها و وبالها

قَدْ حَفِظْتُهُنَّ وَتَبِعَاتٌ قَدْ نَسِيتُهُنَّ وَكُلُّهُنَّ بِعَيْنِكَ
که بتحقیق یاد دارم آنها را و حقها و وبالها که فراموش کرده‌ام آنرا و همه آنها پیش چشم تست

الَّتِي لَا تَنَامُ وَعِلْمِكَ الَّذِي لَا يَنْسَى فَعَوِّضْ مِنْهَا أَهْلَهَا
که بخواب نمیرود و در علم تست که فراموش نمیکند پس عوض ده از آن حقوق اهل آنرا

وَاحْطُطْ عَنِّي وِزْرَهَا وَخَفِّفْ عَنِّي ثِقْلَهَا وَاعْصِمْنِي
و بیفکن از من گرانی آنها را و سبک ساز از من سنگینی آنها را و نگاه دار مرا

مِنْ أَنْ أُقَارِفَ مِثْلَهَا اللَّهُمَّ وَإِنَّهُ لَا وَفَاءَ لِي بِالتَّوْبَةِ
از اینکه نزدیکی کنم مثل آن وبالها را خداوندا و بدرستی که نیست وفا کردنی مرا بتوبه

إِلَّا بِعِصْمَتِكَ وَلَا اسْتِمْسَاكَ بِي عَنِ الْخَطَايَا إِلَّا
مگر بنگاه داشتن تو و نیست چنگ در زدن مرا از گناهان مگر

عَنْ قُوَّتِكَ فَقَوِّنِي بِقُوَّةٍ كَافِيَةٍ وَتَوَلَّنِي بِعِصْمَةٍ مَانِعَةٍ
از قوت تو پس قوی گردان مرا بقوتی که بس باشد و یاری شو مرا بنگاه داشتنی که بازدارنده

اللَّهُمَّ أَيُّمَا عَبْدٍ تَابَ إِلَيْكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
خداوندا هر بنده که بازگشت کرد بسوی تو و حال آنکه او در علم غیب

واصرفني الى

من عبادك

عِنْدَكَ فَاسِخٌ لِتَوْبَتِهِ وَعَائِدٌ فِي ذَنْبِهِ وَخَطِيئَتِهِ
که نزد تست شکسته است مر توبه خود را و عود کننده است در گناه خود و خطای خود

فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ كَذَلِكَ فَاجْعَلْ تَوْبَتِي
پس بدرستی که من پناه میبرم بتو از اینکه بوده باشم چنین پس بگردان توبه مرا

هَذِهِ تَوْبَةً لَا أَحْتَاجُ بَعْدَهَا إِلَى تَوْبَةٍ تَوْبَةً
این چنان توبه که محتاج نشوم بعد از آن بتوبه دیگر توبه

مُوجِبَةً لِمَحْوِ مَا سَلَفَ وَالسَّلَامَةِ فِيمَا بَقِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي
که موجب باشد برای محو کردن آنچه گذشته است و برای سلامت ماندن در آنچه باقیست خداوندا بدرستی که من

أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِنْ جَهْلِي وَأَسْتَوْهِبُكَ سُوءَ فِعْلِي
عذر میخواهم بسوی تو از نادانی خود و در میخواهم از تو بخشش بدی کردار خود

فَاضْمُمْنِي إِلَى كَنَفِ رَحْمَتِكَ تَطَوُّلًا وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِ
پس ضم کن مرا بسایه رحمت خود از روی احسان و بپوشان مرا بپرده

عَافِيَتِكَ تَفَضُّلًا اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ كُلِّ مَا
عافیت خود از روی تفضل خداوندا و بدرستی که من بازگشت میکنم بسوی تو از هر چه

خَالَفَ إِرَادَتَكَ أَوْ زَالَ عَنْ مَحَبَّتِكَ مِنْ خَطَرَاتِ قَلْبِي
خلاف کرده اراده تو یا زائل گردیده است از محبت تو از اندیشه‌های دل من

وَلَحَظَاتِ عَيْنِي وَحِكَايَاتِ لِسَانِي تَوْبَةً تَسْلَمُ بِهَا
و از نگرستنهای چشم من و از گفتارهای زبان من بازگشتی که سلامت ماند بسبب آن

كُلُّ جَارِحَةٍ عَلَى حِيَالِهَا مِنْ تَبِعَاتِكَ وَتَأْمَنُ مِمَّا يَخَافُ
هر عضوی از من بر سر خود از عقوبتهای تو و ایمن شود از آنچه میترسند

يا من بها

المُعتَدُونَ مِن أَلِيمِ سَطَواتِكَ اللّٰهُمَّ فَارحَم وَحدَتي
بيدادگران از قهرهاى دردناك تو خداوندا پس رحم كن بر تنهايى من

بَينَ يَدَيكَ وَوَجِيبَ قَلبي مِن خَشيَتِكَ وَاضطِرابَ أَركاني
در برابر تو و طپيدن دل من از ترس تو و لرزهٔ اعضاى من

مِن هَيبَتِكَ فَقَد أَقامَتني يا رَبِّ ذُنُوبي مَقامَ الخِزيِ
از بيم تو پس بتحقيق كه برپا داشته مرا اى پروردگار من گناهان من در مقام رسوايى

بِفِنائِكَ فَإِن سَكَتُّ لَم يَنطِق عَنّي أَحَدٌ وَإِن شَفَعتُ
در ساحت كبرياى تو پس اگر خاموش شوم سخن نميگويد از جانب من كسى و اگر شفاعت خود كنم

فَلَستُ بِأَهلِ الشَّفاعَةِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
پس نيستم از اهل شفاعت خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او

وَشَفِّع في خَطايايَ كَرَمَكَ وَعُد عَلى سَيِّئاتي بِعَفوِكَ
و شفيع ساز در گناهان من كرم خود را و تفضل كن بر گناهان من بعفو خود

وَلا تَجزِني جَزائي مِن عُقُوبَتِكَ وَابسُط عَلَيَّ طَولَكَ
و پاداش مده مرا آنچه پاداش منست از عقوبت تو و بگستران بر من احسان خود را

وَجَلِّلني بِسِترِكَ وَافعَل بي فِعلَ عَزِيزٍ تَضَرَّعَ إِلَيهِ
و بپوشان مرا به پردهٔ خود و بكن با من كردار عزيزى كه زارى كرد بسوى او

عَبدٌ ذَلِيلٌ فَرَحِمَهُ أَو غَنِيٍّ تَعَرَّضَ لَهُ عَبدٌ فَقِيرٌ فَنَعَشَهُ
بندهٔ خوارى پس رحم كرد او را يا توانگرى كه نزد او رفت بندهٔ فقيرى پس بلند ساخت او را

اللّٰهُمَّ لا خَفِيرَ لي مِنكَ فَليَخفُرني عِزُّكَ وَلا شَفِيعَ لي
خداوندا نيست پناه دهنده مرا از تو پس بايد كه پناه دهد مرا عزت تو و نيست شفيعى مرا

يا ربّ

واشفع في خطاياي بكرمك

جزاي

فانعشه

إِلَيكَ فَليَشفَع لي فَضلُكَ وَقَد أَوجَلَتني خَطايايَ
بسوى تو پس بايد كه شفاعت كند براى من فضل تو و بتحقيق ترسانيده مرا گناهان من

فَليُؤمِنّي عَفوُكَ فَما كُلُّ ما نَطَقتُ بِهِ عَن جَهلٍ مِنّي
پس بايد كه ايمن گرداند مرا عفو تو پس نيست همه آنچه گويا شدم بآن از نادانى من

بِسُوءِ أَثَري وَلا نِسيانٍ لِما سَبَقَ مِن ذَمِيمِ فِعلي
ببدى كردار من و نه فراموشى مر آنچه گذشته از نكوهيده كردار من

لٰكِن لِتَسمَعَ سَماؤُكَ وَمَن فِيها وَأَرضُكَ وَمَن
بلكه براى آنكه بشنود آسمان تو و آنچه در آنست و زمين تو و آنچه

عَلَيها ما أَظهَرتُ لَكَ مِنَ النَّدَمِ وَلَجَأتُ إِلَيكَ فِيهِ
بر آنست آنچه آشكار كردم براى تو از پشيمانى و پناه آوردم بسوى تو در آنچه

مِنَ التَّوبَةِ فَلَعَلَّ بَعضَهُم بِرَحمَتِكَ يَرحَمُني لِسُوءِ
از توبه پس شايد كه پارهٔ ايشان بسبب رحمت تو رحم كند مرا از روى بدى

مَوقِفي أَو تُدرِكُهُ الرِّقَّةُ عَلَيَّ لِسُوءِ حالي فَيَنالَني
جايگاه من يا دريابد او را رقت بر من براى بدى حال من پس برسد مرا

مِنهُ بِدَعوَةٍ هِيَ أَسمَعُ لَدَيكَ مِن دُعائي أَو شَفاعَةٍ
از او دعايى كه آن شنيده تر باشد نزد تو از دعاى من يا شفاعتى كه

أَوكَدُ عِندَكَ مِن شَفاعَتي تَكُونُ بِها نَجاتي مِن غَضَبِكَ
استوارتر باشد نزد تو از شفاعت من بوده باشد بسبب آن رستگارى من از غضب

وَفَوزَتي بِرِضاكَ اللّٰهُمَّ إِن يَكُنِ النَّدَمُ تَوبَةً
و فيروزى من بخوشنودى تو خداوندا اگر آنچه بوده باشد پشيمانى توبه

سمواتك

فوزي

إِلَيْكَ فَأَنَا أَنْدَمُ النَّادِمِينَ وَإِنْ يَكُنِ التَّرْكُ
بسوی تو پس من پشیمان ترین پشیمانانم و اگر بوده باشد ترک

لِمَعْصِيَتِكَ إِنَابَةً فَأَنَا أَوَّلُ الْمُنِيبِينَ وَإِنْ يَكُنِ
معصیت تو بازگشت پس من اول بازگشتگانم و اگر بوده باشد

الْاسْتِغْفَارُ حِطَّةً لِلذُّنُوبِ فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ
طلب آمرزش سبب سقوط گناهان پس بدرستیکه من مر ترا از طلب آمرزش کنندگانم

اللَّهُمَّ فَكَمَا أَمَرْتَ بِالتَّوْبَةِ وَضَمِنْتَ الْقَبُولَ وَحَثَثْتَ
خداوندا پس چنانچه امر کرده بتوبه و ضامن شده پذیرفتن آنرا و تحریص کرده

عَلَى الدُّعَاءِ وَوَعَدْتَ الْإِجَابَةَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
بر دعا و وعده فرموده اجابت آنرا پس رحمت فرست بر محمد و آل او

وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَلَا تَرْجِعْنِي مَرْجِعَ الْخَيْبَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ
و بپذیر توبه مرا و بازمگردان مرا بازگشتن نومیدی از رحمت تو

إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ وَالرَّحِيمُ لِلْخَاطِئِينَ
بدرستیکه توئی تو بسیار توبه پذیرنده بر گناهکاران و بسیار رحم کننده مر خطاکاران

الْمُنِيبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ وَصَلِّ
بازگردندگان خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او چنانچه راه نمودی ما را باو و رحمت فرست

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا اسْتَنْقَذْتَنَا بِهِ وَصَلِّ عَلَى
بر محمد و آل او چنانچه رهائی دادی ما را بسبب او و رحمت فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَوْمَ الْفَاقَةِ
محمد و آل او رحمتی که شفاعت کند برای ما روز قیامت و روز احتیاج

للخاطئين

كما أسعدتنا

إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ
بسوی تو بدرستیکه تو بر همه چیز بغایت توانائی و آن بر تو آسانست

الثاني والثلاثون

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْفَرَاغِ مِنْ
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام بعد از فراغ از

صَلٰوةِ اللَّيْلِ لِنَفْسِهِ فِي الْاعْتِرَافِ بِالذَّنْبِ
نماز شب از برای خود در اعتراف کردن بگناه

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمُلْكِ الْمُتَأَبِّدِ بِالْخُلُودِ وَالسُّلْطَانِ
خداوندا ای صاحب پادشاهی باقی بدوام و سلطنت

الْمُمْتَنِعِ بِغَيْرِ جُنُودٍ وَلَا أَعْوَانٍ وَالْعِزِّ الْبَاقِي عَلَى
غالب بی لشکرها و بی مددکارها و عزت باقی بر

مَرِّ الدُّهُورِ وَخَوَالِي الْأَعْوَامِ وَمَوَاضِي الْأَزْمَانِ وَ
مرور روزگارها و سالهای رفته و زمانها و روزهای گذشته

الْأَيَّامِ عَزَّ سُلْطَانُكَ عِزّاً لَا حَدَّ لَهُ بِأَوَّلِيَّةٍ وَلَا
غالب است سلطنت تو غلبه که نیست حدی مراورا باولیت و نیست

مُنْتَهَى لَهُ بِآخِرِيَّةٍ وَاسْتَعْلَى مُلْكُكَ عُلُوّاً سَقَطَتِ
منتهائی مراورا بآخریت و بلند است پادشاهی تو بلندی که افتاده اند

الْأَشْيَاءُ دُونَ بُلُوغِ أَمَدِهِ وَلَا يَبْلُغُ أَدْنَى مَا اسْتَأْثَرْتَ
همه چیزها پیش از آنکه برسند بنهایت آن و نمیرسد بپایین ترین آنچه اختیار کرده

بِهِ مِنْ ذَلِكَ أَقْصَى نَعْتِ النَّاعِتِينَ ضَلَّتْ فِيكَ الصِّفَاتُ
بآن از رفعت نهایت وصف وصف کنندگان گم شده است در تو صفتها

وَتَفَسَّخَتْ دُونَكَ النُّعُوتُ وَحَارَتْ فِي كِبْرِيَائِكَ لَطَائِفُ
و باطل شده است نزد تو نعتها و حیران شده است در بزرگواری تو نازکیها

الاَوْهَامِ كَذَلِكَ اَنْتَ اللهُ الاَوَّلُ فِي اَوَّلِيَّتِكَ
و باریکیهای اندیشها همچنین تو خدای اول در اولیت خود

وَعَلَى ذَلِكَ اَنْتَ دَائِمٌ لاَ تَزُولُ وَاَنَا العَبْدُ الضَّعِيفُ
و بر این نحو تو همیشه زایل نمیشوی و منم بنده ضعیف

عَمَلاً الجَسِيمُ اَمَلاً خَرَجَتْ مِنْ يَدَيَّ اَسْبَابُ الوُصُلاَتِ
در عمل بزرگ در امید بیرون رفته از دست من اسباب پیوندها

اِلاَّ مَا وَصَلَهُ رَحْمَتُكَ وَتَقَطَّعَتْ عَنِّي عِصَمُ الآمَالِ اِلاَّ
مگر آنچه پیوند کرده آنرا رحمت تو و بریده شده از من رشتهای امیدها مگر

مَا اَنَا مُعْتَصِمٌ بِهِ مِنْ عَفْوِكَ قَلَّ عِنْدِي مَا اَعْتَدُّ بِهِ
آنچه من دست در زده ام بآن از عفو تو کم است نزد من آنچه بشمارم آنرا

مِنْ طَاعَتِكَ وَكَثُرَ عَلَيَّ مَا اَبُوءُ بِهِ مِنْ مَعْصِيَتِكَ
از طاعت تو و بسیار است بر من آنچه اقرار کنم بآن از معصیت تو

وَلَنْ يَضِيقَ عَلَيْكَ عَفْوٌ عَنْ عَبْدِكَ وَاِنْ اَسَاءَ فَاعْفُ
و دشوار نیست بر تو عفو کردن از بنده خود و اگر چه بد کرده باشد پس عفو کن

عَنِّي اَللَّهُمَّ وَقَدْ اَشْرَفَ عَلَى خَفَايَا الاَعْمَالِ عِلْمُكَ
از من خداوندا و بتحقیق که مطلع شده است بر خطاهای پنهان کردارها علم تو

وَانْكَشَفَ كُلُّ مَسْتُورٍ دُونَ خُبْرِكَ وَلاَ تَنْطَوِي عَنْكَ
و آشکارا شده هر پوشیده نزد آگاهی تو و در نوردیده نمیشود از تو

الاَ وَصَلَهُ رَحْمَتُكَ
عِصَم
عِنْدِي
عِنْد

دَقَائِقُ

دَقَائِقُ الاُمُورِ وَلاَ تَعْزُبُ عَنْكَ غَيِّبَاتُ السَّرَائِرِ
باریکیهای کارها و غایب نمیگردد از تو پنهانیهای رازها

وَقَدِ اسْتَحْوَذَ عَلَيَّ عَدُوُّكَ الَّذِي اسْتَنْظَرَكَ لِغَوَايَتِي
و بتحقیق که مستولی شده است بر من دشمن تو که مهلت طلبیده است از تو برای گمراهی من

فَاَنْظَرْتَهُ وَاسْتَمْهَلَكَ اِلَى يَوْمِ الدِّينِ لاِضْلاَلِي
پس مهلت دادی او را و مهلت خواست از تو تا روز قیامت برای گمراه کردن من

فَاَمْهَلْتَهُ فَاَوْقَعَنِي وَقَدْ هَرَبْتُ اِلَيْكَ مِنْ صَغَائِرِ
پس مهلت دادی او را پس انداخت مرا در مهلکه و بتحقیق که گریختم بسوی تو از گناهان

ذُنُوبٍ مُوبِقَةٍ وَكَبَائِرِ اَعْمَالٍ مُرْدِيَةٍ حَتَّى اِذَا
خورد که هلاک کننده و از عملهای بزرگ مهلک تا چون

قَارَفْتُ مَعْصِيَتَكَ وَاسْتَوْجَبْتُ بِسُوءِ سَعْيِي سَخْطَتَكَ
نزدیکی کردم بمعصیت تو و سزاوار شدم بسبب بدی سعی خود غضب ترا

فَتَلَ عَنِّي عِذَارَ غَدْرِهِ وَتَلَقَّانِي بِكَلِمَةِ كُفْرِهِ وَتَوَلَّى
پیچید از من عنان حیله خود را و پیش آمد مرا بکلمه کفرش و بیزاری

البَرَاءَةَ مِنِّي وَاَدْبَرَ مُوَلِّيًا عَنِّي فَاَصْحَرَنِي لِغَضَبِكَ
جست از من و برگشت پشت کننده بر من پس برد مرا بصحرای غضب تو

فَرِيدًا وَاَخْرَجَنِي اِلَى فِنَاءِ نَقِمَتِكَ طَرِيدًا لاَ شَفِيعَ يَشْفَعُ
تنها و بیرون کرد مرا بسوی ساحت انتقام تو رانده شده نه شفیعی که شفاعت کند

لِي اِلَيْكَ وَلاَ خَفِيرَ يُؤْمِنُنِي عَلَيْكَ وَلاَ حِصْنَ يَحْجُبُنِي
از برای من بسوی تو و نه زنهار دهی که ایمن گرداند مرا بر تو و نه جای محکمی که مانع شود مرا

غَيِّبَاتُ
سَخْطَتَكَ

عنك ولا ملاذ ألجا إليه منك فهذا مقام العائذ
از تو ونه پناهیست که پناه برم بسوی او از تو پس این مقام پناه آورنده است
بك ومحل المعترف لك فلا يضيقن عني فضلك
بتو وجای اعتراف کننده است بگناه برای تو پس باید که تنگی نکند از من فضل تو
ولا يقصرن دوني عفوك ولا أكن أخيب عبادك
و کوتاهی ننماید نزد من عفو تو ونباشم من بی بهره ترین بندگان
التائبين ولا أقنط وفودك الآملين واغفر لي
توبه کنندگان تو ونه نومید ترین گروهی که نزد تو می آیند وامید دارند وبیامرز مرا
إنك خير الغافرين اللهم إنك أمرتني فتركت
بدرستی که تو بهترین آمرزندگانی خداوندا بدرستی که تو امر کردی مرا پس ترک کردم
ونهيتني فركبت وسول لي الخطاء خاطر السوء
ونهی کردی مرا پس ارتکاب کردم وآراست بهر من خطا را اندیشه بد
ففرطت ولا أستشهد على صيامي نهارا ولا أستجير
پس تقصیر کردم وگواه نمیگیرم بر روزه داشتن خود روزی و پناه نمیبرم
بتهجدي ليلا ولا تثني علي بإحيائها سنة
بسبب زنده داشتن خود شبی را وثنا نمیکند بر من بسبب زنده داشتن من از آنها سنتی
حاشى فروضك التي من ضيعها هلك ولست أتوسل
مگر فرضهایی تو که ضایع کند آنرا هلاکست ونیستم که وسیله جویم
إليك بفضل نافلة مع كثير ما أغفلت من
بسوی تو بسبب فضل نافله با وجود بسیاری از آنچه غافل شده ام از

يقصر

وظائف فروضك وتعديت عن مقامات حدودك
شرایط فرضهای تو ودر گذشته ام از مقامهای حدود تو
إلى حرمات انتهكتها وكبائر ذنوب اجترحتها
بسوی حرمتهای که مبالغه کرده ام در دریدن آنها وگناهان بزرگی که کرده ام آنها را
كانت عافيتك لي من فضائحها سترا وهذا مقام
وبود عافیت دادن تو مرا از رسواییهای آنها پرده واین مقام
من استحيا لنفسه منك وسخط عليها ورضي عنك
کسیست که شرمنده شد برای خود از تو وخشم کرد بر نفس خود وخشنود از تو
فتلقاك بنفس خاشعة ورقبة خاضعة وظهر مثقل
پس پیش آمد ترا بنفس فروتنی کننده وگردنی پستی نماینده وپشتی گرانبار
من الخطايا واقفا بين الرغبة إليك والرهبة منك
از خطاها ایستاده میانه رغبت بسوی تو وترس از تو
وأنت أولى من رجاه وأحق من خشيه واتقاه
وتو بهتر کسی که امید داشته باشد ومزاوارتر کسی که بترسند از او وپرهیز نماید
فأعطني يا رب ما رجوت وآمني ما حذرت وعد علي
پس عطا کن مرا ای پروردگار من آنچه امید دارم وایمن کن مرا از آنچه حذر میکنم ومنفعت باز گردان
بعائدة رحمتك إنك أكرم المسؤولين اللهم وإذ
بمنفعت رحمت خود بدرستی که تو کریمترین سوال کرده شدهایی خداوندا وچون
سترتني بعفوك وتغمدتني بفضلك في دار الفناء
پوشاندی مرا بعفو خود وپنهان کردی مرا بفضل خود در سرای فنا

من غايات

وتلقاك

فأعطني

بحضرة الاكفاء فاجرني من فضيحات دار البقاء عند

بحضور امثال پس رهایی ده مرا از رسواییهای سرای بقا نزد

مواقف الاشهاد من الملائكة المقربين والرسل

ایستادنگاههای حاضران از فرشتگان مقربین و رسولهای

المكرمين والشهداء والصالحين من جار كنت

گرامی داشته شده و شهیدان و صالحان از همسایه که

اكاتمه سيئاتي ومن ذي رحم كنت احتشم منه في سريراتي

می پوشاندم از او گناهان خود را و از خویشی که شرم میداشتم از او در کارهای پنهان خود

لم اثق بهم رب في الستر علي ووثقت بك رب في

اعتماد نداشتم بایشان ای پروردگار من در پوشاندن بر من و اعتماد کرده بودم بتو ای پروردگار من در

المغفرة لي وانت اولى من وثق به واعطى من رغب

آمرزیدن مرا و تو بهترین کسی که اعتماد شود و بخشنده ترین کسی که رغبت کرده شود

اليه واروف من استرحم فارحمني اللهم وانت حدرتني

بسوی او و مهربان ترین کسی که طلب رحم از او شود پس رحم کن مرا خداوندا و تو پایین آوردی مرا

ماء مهينا من صلب متضايق العظام حرج المسالك

آب خوار حقیر از پشت تنگ در هم رفته استخوانهاش تنگ راههاش

الى رحم ضيقة سترتها بالحجب تصرفني حالا عن

بسوی رحم تنگ که پنهان کرده آنرا به پردها میگردانیدی مرا از حالی

حال حتى انتهيت بي الى تمام الصورة واثبت في

بحالی تا آنکه رسانیدی مرا به تمام شدن صورت و ثابت گردانیدی در

انت الذي

وارق

احدثتني

منطابق

سترتها

الجوارح كما نعت في كتابك نطفة ثم علقة

اعضا را چنانکه وصف کرده در کتاب خود اول نطفه پس از آن پاره خون

ثم مضغة ثم عظما ثم كسوت العظام لحما ثم

پس از آن پاره گوشت پس استخوانی پس پوشاندی استخوانها را گوشتی پس

انشأتني خلقا آخر كما شئت حتى اذا احتجت الى

آفریدی مرا خلق دیگر چنانکه خواستی تا چون محتاج شدم به

رزقك ولم استغن عن غياث فضلك جعلت لي

روزی تو و مستغنی نبودم از فریادرسی فضل تو گردانیدی برای من

قوتا من فضل طعام وشراب اجريته لامتك التي

قوتی از زیادتی خوردنی و آشامیدنی که جاری ساخته بودی برای کنیز خود که

اسكنتني جوفها واودعتني قرار رحمها ولو

ساکن ساخته بودی مرا در شکم او و امانت گذاشته بودی مرا در رحم او و اگر

تكلني يا رب في تلك الحالات الى حولي او تضطرني

وامیگذاشتی مرا ای پروردگار من در این حالها بقدرت من یا مضطر میساختی مرا

الى قوتي لكان الحول عني معتزلا ولكانت

بقوت من هرآینه بودی قدرت از من کناره کننده و هرآینه بودی

القوة مني بعيدة فغذوتني بفضلك غذاء البر

قوت از من دور پس غذا دادی مرا بفضل خود غذا دادن مهربان

اللطيف تفعل ذلك بي تطولا علي الى غايتي

لطف کننده میکنی اینها را با من از روی تفضل در من تا این غایت

عظاماً

هذه لا اعدم برك ولا يبطئ بي حسن صنيعك
که رسیده ام هرگز محروم نمیکنم ترا و درنگ نمیکند بمن نیکوی احسان تو
ولا تنكد مع ذلك ثقتي فاتفرغ لما هو احظى
و محکم نیست با وجود این اعتماد من تا بپردازم بآنچه او بهره دارتر است
لي عندك فقد ملك الشيطان عناني في سوء
برای من نزد تو بتحقیق که مالک شده است شیطان عنان مرا در بد
الظن وضعف اليقين فانا اشكو سوء مجاورته
گمانی و سستی یقین پس من شکوه میکنم بتو از بدی همسایگی او
لي وطاعة نفسي له واستعصمك من ملكته
مرا و فرمان بردن نفس من مر او را و دست میزنم بتو از تسلط او
واتضرع اليك في ان تسهل الى رزقي سبيلا
و زاری میکنم بسوی تو در اینکه آسان سازی بسوی روزی من راهی
فلك الحمد على ابتدائك بالنعم الجسام والهامك
پس مر تراست سپاس بر ابتدا کردن تو بنعمتهای بزرگ و در دل انداختن تو
الشكر على الاحسان والانعام فصل على
شکر بر احسان و انعام را پس رحمت بفرست بر
محمد واله وسهل علي رزقي وان تقنعني بتقديرك
محمد و آل او و آسان گردان بر من روزی مرا و در اینکه قانع گردانی مرا باندازه
لي وان ترضيني بحصتي فيما قسمت لي وان تجعل ما
برای من و در اینکه خشنود سازی مرا بحصه من در آنچه قسمت کرده برای من و در اینکه بگردانی آنچه

ذهب من جسمي وعمري في سبيل طاعتك انك
رفته است از بدن من و عمر من در راه طاعت تو بدرستی که تو
خير الرازقين اللهم اني اعوذ بك من نار تغلظت
بهترین روزی دهندگانی خداوندا بدرستی که من پناه میبرم بتو از آتشی که غلیظ کرده
بها على من عصاك وتوعدت بها من صدف عن
او را بر کسی که عصیان کرده ترا و وعید فرموده بآن کسی را که برگشته است از
رضاك ومن نار نورها ظلمة وهينها اليم وبعيدها
رضای تو و از آتشی که نور آن تاریکیست و آسان او دردناک و دور او
قريب ومن نار ياكل بعضها بعض ويصول
نزدیکست و از آتشی که میخورد بعضی از آن بعضی را و حمله میکند
بعضها على بعض ومن نار تذر العظام رميما و
بعضی از آن بر بعضی و از آتشی که وا میگذارد استخوانها را پوسیده و
تسقي اهلها حميما ومن نار لا تبقي على من تضرع
آب میدهد اهلش را آبی گرم و از آتشی که ابقا نمیکند بر کسی که زاری کند
اليها ولا ترحم من استعطفها ولا تقدر على
بسوی آن و رحم نمیکند کسی را که طلب مهربانی کند از آن و قادر نیست بر
التخفيف عمن خشع لها واستسلم اليها تلقى سكانها
سبک کردن از کسی که فروتنی کند مر آنرا و فرمان برداری کند ملاقات میکند ساکنانش را
باحر ما لديها من اليم النكال وشديد الوبال واعوذ
بگرمترین آنچه نزد اوست از عقاب دردناک و صعوبت سخت و پناه میبرم

بك من عقاربها الفاغرة افواهها وحياتها
بتو از عقربهای آن که واکرده اند دهنهارا و ازمارهای آن

الصالقة بانيابها وشرابها الذي يقطع امعاء
که میزنند نیشهارا و از شراب آن که پاره میکند روده ها

وافئدة سكانها وينزع قلوبهم واستهديك
و دلهای ساکنان آنرا و میکند دلهای ایشانرا و راه میجویم از تو

لما باعد منها واخر عنها اللهم صل على محمد واله
بسوی آنچه دور کرده از آن آتش و موخر سازد از آن خداوندا رحمت بفرست محمد و آل او

واجرني منها بفضل رحمتك واقلني عثراتي بحسن
و پناه ده مرا از آن آتش بفضل رحمت تو و درگذران از من لغزشهای مرا بنیکوی

اقالتك ولا تخذلني يا خير المجيرين انك تقي الكره
درگذشتن تو و خوار مگردان مرا ای بهترین پناه دهندگان بدرستیکه تو نگاه میداری از مکروه

وتعطي الحسنة وتفعل ما تريد وانت على كل
و عطا میکنی نیکوی را و میکنی آنچه میخواهی و تو بر همه

شيء قدير اللهم صل على محمد واله اذا ذكر الابرار
چیز توانایی خداوندا رحمت بفرست محمد و آل او هرگاه یاد کرده شوند نیکوکاران

وصل على محمد واله ما اختلف الليل والنهار صلوة
و رحمت بفرست محمد و آل او مادام که تردد کنند شب و روز رحمتی

لا ينقطع مددها ولا يحصى عددها صلوة تشحن
که بریده نشود مدد آن و شمرده نشود عدد آن رحمتی که پر کند

الهواء وتملا الارض والسماء صلى الله عليه
هوا را و مملو سازد زمین و آسمانرا رحمت کند خدای تعالی برو

حتى يرضى وصلى الله عليه واله بعد الرضا صلوة لا حد
تا آنکه خشنود شود و رحمت کند خدای تعالی برو و آل او بعد از خشنود شدن رحمتی که حدی

لها ولا منتهى يا ارحم الراحمين
مر او را و نه نهایتی ای رحم کننده ترین رحم کنندگان

وكان من دعائه عليه السلام في الاستخارة
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در طلب خیر

اللهم اني استخيرك
خداوندا بدرستی که من طلب خیر میکنم از تو

بعلمك فصل على محمد واله واقض لي بالخيرة والهمنا
بسبب علم تو بخیر پس رحمت بفرست محمد و آل او و حکم کن برای من بخیر و در دل انداز مارا

معرفة الاختيار واجعل ذلك ذريعة الى الرضا
دانستن اختیار را و بگردان این دانستن را وسیله بسوی خشنودی

بما قضيت لنا والتسليم لما حكمت فازح عنا ريب
بآنچه تقدیر فرمودی برای ما و گردن نهادن برای آنچه حکم کرده پس زایل ساز از ما تهمت

الارتياب وايدنا بيقين المخلصين ولا تسمنا عجز
شک و تقویت کن مارا بیقین اخلاص کنندگان و وا مدار ما را بعجز

المعرفة عما تخيرت فنغمط قدرك ونكره موضع
از معرفت آنچه اختیار کرده پس سبک شماریم قدر ترا و ناخوش داریم جای

رضاك ونجنح الى التي هي ابعد من حسن العاقبة
خشنودی ترا و میل کنیم بسوی آنچه آن دورتر است از نیکوی عاقبت انجام

الثالث والثلثون

وَأَقْرَبُ إِلَى ضِدِّ الْعَافِيَةِ حَبِّبْ إِلَيْنَا مَا نَكْرَهُ مِنْ قَضَائِكَ
و نزدیک گردان بسوی ضد عافیت دوست گردان بسوی ما آنچه را ناخوش میداریم از قضای تو

وَسَهِّلْ عَلَيْنَا مَا نَسْتَصْعِبُ مِنْ حُكْمِكَ وَأَلْهِمْنَا
و آسان گردان بر ما آنچه را دشوار میشماریم از حکم تو و در دل انداز ما را

الْاِنْقِيَادَ لِمَا أَوْرَدْتَ عَلَيْنَا مِنْ مَشِيَّتِكَ حَتَّى لَا نُحِبَّ
گردن نهادن برای آنچه وارد ساختهٔ بر ما از خواسته خود تا دوست نداریم

تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ وَلَا تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا نَكْرَهَ مَا أَحْبَبْتَ
پس افتادن آنچه تعجیل کرده و زود آمدن آنچه تاخیر فرموده و ناخوش نداریم آنچه دوست

وَلَا نَتَخَيَّرَ مَا كَرِهْتَ وَاخْتِمْ لَنَا بِالَّتِي هِيَ أَحْمَدُ
و اختیار نکنیم آنچه ناخوش داشته و ختم کن برای ما بآنچه آن پسندیده تر

عَاقِبَةً وَأَكْرَمُ مَصِيرًا إِنَّكَ تُفِيدُ الْكَرِيمَةَ وَتُعْطِي
از روی عاقبت و گرامی تر جای بازگشت بدرستی که تو میدهی خیرهای گرامی را و عطا میکنی

الْجَسِيمَةَ وَتَفْعَلُ مَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
نعمتهای عظیم را و میکنی آنچه میخواهی و تو بر همه چیز توانائی

الرابع والثلثون

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا ابْتُلِيَ أَوْ رَأَى
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام هرگاه گرفتار میشد یا میدید

مُبْتَلًى بِفَضِيحَةٍ بِذَنْبٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى سِتْرِكَ
کسی را مبتلای رسوائی بسبب گناهی خداوندا مر تراست سپاس بر پوشانیدن تو

بَعْدَ عِلْمِكَ وَمُعَافَاتِكَ بَعْدَ خُبْرِكَ فَكُلُّنَا قَدِ اقْتَرَفَ
بعد از دانستن تو و بر عافیت دادن تو بعد از آگاهی تو پس هر که هست از ما بتحقیق کسب کرد

١٦١

الْعَائِبَةَ فَلَمْ تُشْهِرْهُ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ فَلَمْ تَفْضَحْهُ
عیب را پس مشهور نساختی او را و ارتکاب کرد کار بد را پس رسوا نساختی او را

وَتَسَتَّرَ بِالْمَسَاوِئِ فَلَمْ تَدْلُلْ عَلَيْهِ كَمْ نَهْيٍ لَكَ قَدْ
و پوشاند بدیها را پس راه ننمودی بر او بسا نهی مر ترا که بتحقیق

أَتَيْنَاهُ وَأَمْرٍ قَدْ وَقَفْتَنَا عَلَيْهِ فَتَعَدَّيْنَاهُ وَسَيِّئَةٍ
اتیان کردیم بآن و بسا امری که مطلع شده ایم بر آن پس تعدی کرده ایم از آن و بسا گناهی که

اكْتَسَبْنَاهَا وَخَطِيئَةٍ ارْتَكَبْنَاهَا كُنْتَ
اکتساب کرده ایم آنرا و بسا خطایی که ارتکاب نموده ایم آنرا بودی

الْمُطَّلِعَ عَلَيْهَا دُونَ النَّاظِرِينَ وَالْقَادِرَ عَلَى إِعْلَانِهَا
آگاه بر آنها نه نگاه کنندگان دیگر و توانا بر آشکار کردن آنها

فَوْقَ الْقَادِرِينَ كَانَتْ عَافِيَتُكَ لَنَا حِجَابًا دُونَ أَبْصَارِهِمْ
بالاتر از توانایان بود عافیت دادن تو برای ما پرده پیش چشمهای ایشان

وَرَدْمًا دُونَ أَسْمَاعِهِمْ فَاجْعَلْ مَا سَتَرْتَ مِنَ الْعَوْرَةِ
و بندی نزد گوشهای ایشان پس بگردان آنچه را پوشانده از رسوائیها

وَأَخْفَيْتَ مِنَ الدَّخِيلَةِ وَاعِظًا لَنَا وَزَاجِرًا عَنْ سُوءِ
و پنهان کرده از عیب ما پند دهنده برای ما و منع کننده از بد

الْخُلُقِ وَاقْتِرَافِ الْخَطِيئَةِ وَسَعْيًا إِلَى التَّوْبَةِ الْمَاحِيَةِ
خوئی و کسب کردن گناه و شتافتن بسوی توبه که محو کننده گناه است

وَالطَّرِيقَةِ الْمَحْمُودَةِ وَقَرِّبِ الْوَقْتَ فِيهِ وَلَا تَسِمْنَا
و بسوی راه پسندیده و نزدیک گردان وقت را در آن و وا مدار ما را

الْغَفْلَةِ عَنْكَ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ وَمِنَ الذُّنُوبِ
غفلت از تو بدرستی که ما بسوی تو رغبت کنندگانیم و از گناهان
تَائِبُونَ وَصَلِّ عَلَى خِيَرَتِكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ
توبه کنندگانیم و رحمت بفرست بر برگزیده تو بارخدایا از میانه خلق تو محمد
وَعِتْرَتِهِ الصَّفْوَةِ مِنْ بَرِيَّتِكَ الطَّاهِرِينَ وَاجْعَلْنَا لَهُمْ
و فرزندان او که برگزیدگانند از میانه آفریدگان تو پاکانند و بگردان ما را برای ایشان
سَامِعِينَ وَمُطِيعِينَ كَمَا أَمَرْتَ

مطيعين

الخامس والثلاثون

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الرِّضَا إِذَا نَظَرَ إِلَى أَصْحَابِ الدُّنْيَا

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در ... هرگاه نگاه میکرد بسوی اصحاب دنیا در باب رضا

الْحَمْدُ لِلَّهِ رِضًى بِحُكْمِ اللَّهِ شَهِدْتُ أَنَّ اللَّهَ قَسَمَ
سپاس مر خدا را ... خشنودی بحکم خدا گواهی میدهم که خدای تعالی قسمت کرده
مَعَايِشَ عِبَادِهِ بِالْعَدْلِ وَأَخَذَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ
معیشتهای بندگان خود را از روی عدالت و گرفته بر جمیع خلق خود
بِالْفَضْلِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَفْتِنِّي بِمَا
بتفضل خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و در فتنه مینداز مرا بآنچه
أَعْطَيْتَهُمْ وَلَا تَفْتِنْهُمْ بِمَا مَنَعْتَنِي فَأَحْسُدَ خَلْقَكَ
داده ایشان را و در فتنه مینداز ایشان را بآنچه باز داشته مرا پس حسد برم بر خلق تو
وَأَغْمِطَ حُكْمَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَطَيِّبْ
و خوار شمارم حکم ترا خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و خوش کن

بِقَضَائِكَ نَفْسِي وَوَسِّعْ بِمَوَاقِعِ حُكْمِكَ صَدْرِي وَهَبْ
بقضای خود نفس مرا و فراخ گردان بمواضع حکم خود سینه مرا و ببخش
لِيَ الثِّقَةَ لِأُقِرَّ مَعَهَا بِأَنَّ قَضَاءَكَ لَمْ يَجْرِ إِلَّا بِالْخِيَرَةِ
مرا اعتمادی که اقرار کنم با آن اعتماد باینکه حکم تو جاری نشود مگر بخیر
وَاجْعَلْ شُكْرِي لَكَ عَلَى مَا زَوَيْتَ عَنِّي أَوْفَرَ مِنْ شُكْرِي
و بگردان شکر مرا برای خود بر آنچه باز داشته از من تمامتر از شکر من
إِيَّاكَ عَلَى مَا خَوَّلْتَنِي وَاعْصِمْنِي مِنْ أَنْ أَظُنَّ بِذِي
مر ترا بر آنچه داده مرا و نگاه دار مرا از اینکه گمان برم بصاحب
عَدَمٍ خَسَاسَةً أَوْ أَظُنَّ بِصَاحِبِ ثَرْوَةٍ فَضْلًا فَإِنَّ
فقری پستی یا گمان برم بخداوند توانگری زیادتی پس بدرستی
الشَّرِيفَ مَنْ شَرَّفَتْهُ طَاعَتُكَ وَالْعَزِيزَ مَنْ أَعَزَّتْهُ
که بزرگوار کسیست که بزرگوار کرده او را طاعت تو و عزیز کسیست که عزیز کرده او را
عِبَادَتُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَتِّعْنَا بِثَرْوَةٍ لَا
عبادت تو پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و برخوردار گردان ما را بتوانگری که
تَنْفَدُ وَأَيِّدْنَا بِعِزٍّ لَا يُفْقَدُ وَاسْرَحْنَا فِي مُلْكِ الْأَبَدِ
فانی نشود و قوت ده ما را بعزتی که نیست نشود و سرده ما را در پادشاهی جاودان
إِنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ
بدرستی که تو آن یکتائی و یگانه بی نیازی که فرزند نداری و فرزند کسی نیستی
وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ
و نیست مر ترا همتا یکی

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ

و بود از دعاهای آنحضرت علیه

ومن دعائه عليه السلام

إذا نظر الى السحاب والبرق وسمع صوت الرعد

سلام هرگاه نظر میکردند بر ابر وبرق ومیشنیدند آواز رعد را

اللهم ان هذين آيتان من آياتك وهذين عونان
خداوندا بدرستی که این هردو نشانه اند از نشانهای قدرت تو واین هردو یاری دهنده
من اعوانك يبتدران طاعتك برحمة نافعة
از یاری دهندگان تو میشتابند بفرمان برداری تو برحمتی نفع دهنده
او نقمة ضارة فلا تمطرنا بهما مطر السوء ولا
یا عقوبتی ضرر رساننده پس مباران مارا باین هردو باران بدی و
تلبسنا بهما لباس البلاء اللهم صل على محمد
مپوشان مارا باین هردو لباس بلا خداوندا رحمت بفرست بر محمد
وآله وانزل علينا نفع هذه السحائب وبركتها
وآل او وفرود آور بر ما منفعت این ابرها وبرکت آنهارا
واصرف عنا اذاها ومضرتها ولا تصبنا فيها
وبگردان از ما آزار آنهارا وضرر آنهارا ومرسان مارا در آنها
بآفة ولا ترسل على معايشنا عاهة اللهم وان كنت
بآفتی وفرو مفرست بر معیشتهای ما بلیه خداوندا واگر هستی تو
بعثتها نقمة وارسلتها سخطة فانا نستجيرك
که برانگیخته ابرهارا برای عقوبت وفرستاده آنهارا برای خشم پس بدرستیکه ما زنهار میخواهیم از تو
من غضبك ونبتهل اليك في سؤال عفوك فمل
از غضب تو وزاری میکنیم بسوی تو در طلب عفو تو پس میل گردان

بالغضب الى المشركين وادر رحى نقمتك على
خشم خودرا بسوی مشرکان وبگردان آسیای عقوبت خودرا بر
الملحدين اللهم اذهب محل بلادنا بسقياك و
ملحدان بارخدایا ببر خشکی شهرهای مارا بآب دادن خود
اخرج وحر صدورنا برزقك ولا تشغلنا عنك
بیرون کن کینه سینهای مارا بروزی خود ومشغول مساز مارا از خود
بغيرك ولا تقطع عن كافتنا مادة برك فان الغني
بغیر خود ومبر از همه ما مادهٔ نیکویی خود را پس بدرستی که توانگر
من اغنيت وان السالم من وقيت ما عند احد
کسیست که توانگر گردانیده او را وبدرستی که سالم کسیست که تو نگاه داشته او را نیست نزد کسی
دونك دفاع ولا باحد عن سطوتك امتناع
غیر تو دفع کردن بلا ونیست کسی را از خشم تو مجال سرباز زدن
تحكم بما شئت على من شئت وتقضي بما اردت
حکم میکنی بانچه خواستی بر هرکه خواستی وحکم میکنی بانچه اراده کرده
فيمن اردت فلك الحمد على ما وقيتنا من البلاء و
در هرکه اراده کرده پس مر تراست سپاس بر آنچه نگاه داشته مارا از بلا و
لك الشكر على ما خولتنا من النعماء حمدا يخلف
مر تراست شکر بر آنچه داده مارا از نعمتها سپاسی که بیندازد
حمد الحامدين وراءه حمدا يملأ ارضه وسماءه
سپاس سپاس گویندگان را بازپس سر خود سپاسی که پر کند زمین خدای تعالی وآسمان او را

إنك المنان بجسيم المنن الوهاب لعظيم النعم
بدرستی که تو نعمت دهنده بزرگ نعمتها بخشاینده مر بزرگ نعمتها را
القابل يسير الحمد الشاكر قليل الشكر المحسن
پذیرنده اندک سپاس را جزا دهنده اندک شکر را نیکوکار
المجمل ذو الطول لا إله إلا أنت إليك المصير
دیگر کننده خداوند نعمتی نیست خدای مگر تو بسوی تست بازگشت

وكان من دعائه عليه السلام إذا اعترف بالتقصير عن تأدية الشكر
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام هرگاه اعتراف میفرمودند بتقصیر از جای آوردن شکر

السابع والثلثون

اللهم إن أحدا لا يبلغ
خداوندا بدرستی که کسی نمیرسد
من شكرك غاية إلا حصل عليه من إحسانك
از شکر کردن تو بحدی مگر حاصل آید براو از احسان تو
ما يلزمه شكرا ولا يبلغ مبلغا من طاعتك و
آنچه لازم سازد او را شکری و نمیرسد برسیدنگاهی از طاعت تو و
إن اجتهد إلا كان مقصرا دون استحقاقك بفضلك
اگرچه کوشش کند مگر اینکه باشد تقصیر کننده نزد آنچه سزاواری تو آنرا بفضل خود
فأشكر عبادك عاجز عن شكرك وأعبدهم
پس شکر کننده ترین بندگان تو عاجز است از شکر تو و پرستنده ترین ایشان
مقصر عن طاعتك لا يجب لأحد أن تغفر له باستحقاقه
تقصیر کننده است از فرمان برداری تو واجب نیست مر کسی را که بیامرزی مر او را باستحقاق

ولا أن ترضى عنه باستحقاقه فمن غفرت له فبطولك
و نه اینکه خشنود باشی از او بسزاوار بودن او پس هر که آمرزیدی مر او را پس بنعمت
ومن رضيت عنه فبفضلك تشكر يسير ما
و هر که خشنود شده از او پس بفضل تست جزای شکر میدهی اندک آنچه
شكرته وتثيب على قليل ما تطاع فيه حتى كأن
جزای شکر داده آنرا و ثواب میدهی بر اندک آنچه فرمان برده شده در آن تا اینکه گویا
شكر عبادك الذي أوجبت عليه ثوابهم و
شکر کردن بندگان تو که واجب گردانیده بر آن ثواب ایشانرا و
أعظمت عنه جزاءهم أمر ملكوا استطاعة
بزرگ ساخته از آن جزای ایشانرا امریست که مالک شده اند توانایی
الامتناع منه دونك فكافيتهم أو لم يكن
باز ایستادن از آن بدون تو پس مکافات دادی ایشانرا یا نبوده است
سببه بيدك فجازيتهم بل ملكت يا إلهي أمرهم
سبب آن بدست تو پس جزا دادی ایشانرا بلکه مالک بوده تو ای خدای من امر ایشانرا
قبل أن يملكوا عبادتك وأعددت ثوابهم قبل
پیش از اینکه مالک شوند پرستش ترا و آماده ساختی ثواب ایشانرا پیش از
أن يفيضوا في طاعتك وذلك أن سنتك الإفضال
اینکه شروع کنند در فرمان برداری تو و این سبب آنست که طریقه تو افضال است
وعادتك الإحسان وسبيلك العفو فكل
و عادت تو احسان و طریق تو عفو پس همه

ٱلْبَرِيَّةِ مُعْتَرِفَةٌ بِأَنَّكَ غَيْرُ ظَالِمٍ لِمَنْ عَاقَبْتَ وَشَاهِدَةٌ
آفریدگان معترفند بآنکه تو نیستی ستمکار مر کسی را که عقوبت کرده و گواهند
بِأَنَّكَ مُتَفَضِّلٌ عَلَىٰ مَنْ عَافَيْتَ وَكُلٌّ مُقِرٌّ عَلَىٰ نَفْسِهِ
بآنکه تو تفضل کننده بر کسی که عافیت داده و همه اعتراف کننده اند بر نفس خود
بِٱلتَّقْصِيرِ عَمَّا ٱسْتَوْجَبْتَ فَلَوْلَا أَنَّ ٱلشَّيْطَانَ
بتقصیر از آنچه سزاواری پس اگر نه شیطان
يَخْتَدِعُهُمْ عَنْ طَاعَتِكَ مَا عَصَاكَ عَاصٍ وَلَوْلَا
بفریبد ایشان را از طاعت تو عصیان نمیکند ترا عصیان کننده و اگر نه
أَنَّهُ صَوَّرَ لَهُمُ ٱلْبَاطِلَ فِي مِثَالِ ٱلْحَقِّ مَا ضَلَّ عَنْ
این بودی که مصور کرده است شیطان برای ایشان باطل را در صورت حق گمراه نمیشد از
طَرِيقِكَ ضَالٌّ فَسُبْحَانَكَ مَا أَبْيَنَ كَرَمَكَ فِي
راه تو گمراه شونده پس پاکی تو چه روشن است کرم تو در
مُعَامَلَةِ مَنْ أَطَاعَكَ أَوْ عَصَاكَ تَشْكُرُ لِلْمُطِيعِ مَا
معامله تو کسی که اطاعت کرده ترا یا عصیان تو ورزیده است جزا میدهی مر مطیع را برآنچه
أَنْتَ تَوَلَّيْتَهُ لَهُ وَتُمْلِي لِلْعَاصِي فِيمَا تَمْلِكُ مُعَاجَلَتَهُ
تو متولی شده از برای او و مهلت میدهی مر عاصی را در آنچه تو مالک آنی که زود بگیری او را
فِيهِ أَعْطَيْتَ كُلًّا مِنْهُمَا مَا لَمْ يَجِبْ لَهُ وَتَفَضَّلْتَ عَلَىٰ
در آن چیز داده تو هر یکی از آنها را آنچه واجب نیست برای او و تفضل کرده بر
كُلٍّ مِنْهُمَا بِمَا يَقْصُرُ عَمَلُهُ عَنْهُ وَلَوْ كَافَأْتَ ٱلْمُطِيعَ
هر یک از آنها بآنچه قاصر است کردار او از آن و اگر مکافات میدادی مطیع را

سُبْحَانَكَ
تَشْكُرُ لِلْمُطِيعِ
تَشْكُرُ لِلْمُطِيعِ عَلَىٰ

عَلَىٰ مَا أَنْتَ تَوَلَّيْتَهُ لَأَوْشَكَ أَنْ يَفْقِدَ ثَوَابَكَ
بر آنچه تو متولی شده او را هر آینه نزدیک بود که نیابد ثواب ترا
وَأَنْ تَزُولَ عَنْهُ نِعْمَتُكَ وَلَٰكِنَّكَ بِكَرَمِكَ جَازَيْتَهُ
و آنکه زایل شود از او نعمت تو و لیکن تو بکرم خود پاداش داده او را
عَلَى ٱلْمُدَّةِ ٱلْقَصِيرَةِ ٱلْفَانِيَةِ بِٱلْمُدَّةِ ٱلطَّوِيلَةِ ٱلْخَالِدَةِ
بر مدت کوتاه فانی بمدت دراز جاوید
وَعَلَى ٱلْغَايَةِ ٱلْقَرِيبَةِ ٱلزَّائِلَةِ بِٱلْغَايَةِ ٱلْمَدِيدَةِ
و بر نهایت نزدیک زوال پذیرنده بنهایت کشیده
ٱلْبَاقِيَةِ ثُمَّ لَمْ تَسُمْهُ ٱلْقِصَاصَ فِيمَا أَكَلَ مِنْ رِزْقِكَ
باقی پس لازم نساختی براو عوض در آنچه خورده است از روزی تو
ٱلَّذِي يَقْوَىٰ بِهِ عَلَىٰ طَاعَتِكَ وَلَمْ تَحْمِلْهُ عَلَى ٱلْمُنَاقَشَاتِ
که قوت یافته بسبب آن بر طاعت تو و حمل نمیکنی او را بر تنگ گیریها
فِي ٱلْآلَاتِ ٱلَّتِي تَسَبَّبَ بِٱسْتِعْمَالِهَا إِلَىٰ مَغْفِرَتِكَ
در آلتها که وسیله جسته است بکار داشتن آنها را بسوی آمرزش تو
وَلَوْ فَعَلْتَ ذَٰلِكَ بِهِ لَذَهَبَ بِجَمِيعِ مَا كَدَحَ لَهُ وَ
و اگر میکردی این کار با او هر آینه میرفتی همه آنچه رنج کشیده بود برای آن و
جُمْلَةِ مَا سَعَىٰ فِيهِ جَزَاءً لِلصُّغْرَىٰ مِنْ أَيَادِيكَ
تمام آنچه کوشش کرده در آن برای پاداش مر کوچکترین از نعمتهای تو
وَمِنَنِكَ وَلَبَقِيَ رَهِيناً بَيْنَ يَدَيْكَ بِسَائِرِ نِعَمِكَ فَمَتَىٰ
و عطاهای تو و هر آینه باقی ماندی در گرو نزد تو بباقی نعمتهای تو پس که

وَجُمْلَةِ مَا سَعَىٰ فِيهِ جَزَاءً
لِلصُّغْرَىٰ مِنْ أَيَادِيكَ وَمِنَنِكَ

کان یستحق شیئاً من ثوابك لأمتی هذا یا الهی حال
بودی که سزاوار شود چیزی را از ثواب تو نه که امیست ای خدای من حال
من اطاعك وسبیل من تعبد لك فاما العاصی
کسی که فرمان برداری کرده ترا وطریق کسی که پرستیده مر ترا پس اما فرمان نه برنده
امرك والمواقع نهیك فلم تعاجله بنقمتك لکی
امر تو وواقع سازنده نهی تو پس شتاب نکردی با او بغضب خود تا اینکه
یستبدل بحاله فی معصیتك حال الانابة الی طاعتك
بدل سازد حال خود را در نافرمانی تو بحال بازگشت بفرمان برداری تو
ولقد کان یستحق فی اول ما هم بعصیانك کل ما
وهر اینه بتحقیق که بود سزاوار در اول اینکه قصد کرده بود بنافرمانی تو همه آنچه
اعددت لجمیع خلقك من عقوبتك فجمیع ما اخرت
مهیا ساخته برای همه خلقان خود از عقوبت خود پس همه آنچه باز پس داشتی
عنه من العذاب وابطات به علیه من سطوات
از او از عذاب ودرنگ کردی بآن براو از قهرهای سخت
النقمة والعقاب ترك من حقك ورضی بدون
عقوبت وعقاب واگذاشتنیست از حق تو وخشنود شدنیست بدون
واجبك فمن اکرم منك یا الهی ومن اشقی ممن
واجب تو پس کیست کریمتر از تو ای خدای من وکیست بدبختتر از آنکه
هلك علیك لا من فتبارکت ان توصف الا بالاحسان
هلاک شد بر تو نه بجانب من پس بزرگتری از آنکه ستوده شوی مگر باحسان

وکرمت ان یخاف منك الا العدل لا یخشی جورك
وکرامیتری از آنکه ترسند از تو مگر عدل را ترسیده نمی‌شود ستم کردن تو
علی من عصاك ولا یخاف اغفالك ثواب من ارضاك
بر کسی که عصیان تو کرده وخوف داشته نمی‌شود فروگذاشتن تو ثواب کسی که خشنود کرده ترا
فصل علی محمد واله وهب لی املی وزدنی من هداك
پس رحمت فرست بر محمد وآل او وببخش مرا آرزوی من وزیاده کن مرا از راه نمائی
ما اصل به الی التوفیق فی عملی انك منان کریم
آنچه برسم بآن بسوی توفیق در کردار خود بدرستی که تو نعمت دهنده کریمی

وزودنی

التاسع والثلاثون

وکان من دعائه علیه السلام فی الاعتذار من تبعات العباد
وبود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در عذر خواستن از حقوق مردمان
ومن التقصیر فی حقوقهم وفی فکاك رقبته من النار
واز تقصیر در حقوق ایشان ودر طلب رهائی کردن خود از آتش

اللهم انی اعتذر الیك من مظلوم ظلم بحضرتی فلم
خداوندا بدرستی که من عذر میخواهم بسوی تو از ستم رسیده که ستم شده باشد در حضور من پس
انصره ومن معروف اسدی الی فلم اشکره ومن مسیء
یاری نداده باشم او را واز نیکوئی که کرده شده باشد بسوی من پس شکر نکرده باشم او را واز بدکننده
اعتذر الی فلم اعذره ومن ذی فاقة سالنی فلم
که عذر گفته باشد بسوی من پس معذور نداشته باشم او را واز درویشی که سؤال کرده باشد مرا پس
اوثره ومن حق ذی حق لزمنی لمؤمن فلم اوفره ومن
برگزیده باشم او را بر خود واز حق صاحب حقی که لازم شده بر من از برای مومنی پس تمام نداده باشم واز

عيبِ مؤمنٍ ظهر لي فلم أستره، ومن كلّ إثمٍ عرض
عیب مؤمنی که ظاهر شد مرا پس نپوشانیده باشم آن را و از هر گناهی که عارض شد
لي فلم أهجره، أعتذر إليك يا إلهي منهنّ ومن نظائرهنّ
مرا پس دوری نکرده باشم از آن عذر میخواهم بسوی تو ای خدای من از اینها و از مانندهای اینها
اعتذار ندامةٍ يكون واعظاً لما بين يديّ من أشباههنّ
عذر خواستنی از روی پشیمانی که پند دهنده باشد برای آنچه پیش منست از مانندهای اینها
فصلّ على محمّدٍ وآله، واجعل ندامتي على ما وقعت
پس رحمت فرست بر محمد و آل او و بگردان پشیمانی مرا بر آنچه افتاده ام
فيه من الزّلّات، وعزمي على ترك ما يعرض لي من
در آن از لغزشها و قصد مرا بر ترک آنچه عارض میشود مرا از
السّيّئات، توبةً توجب لي محبّتك يا محبّ التّوّابين
گناهان توبه که واجب گرداند برای من دوستی ترا ای دوست دارنده توبه کنندگان

وكان من دعائه عليه السّلام في طلب العفو والرّحمة

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در طلب عفو و رحمت

اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله، واكسر شهوتي عن كلّ
خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و بشکن خواهش مرا از هر
محرمٍ، وازوِ حرصي عن كلّ مأثمٍ، وامنعني عن أذى
حرامی و دور دار حرص مرا از هر گناهی و بازدار مرا از آزار
كلّ مؤمنٍ ومؤمنةٍ ومسلمٍ ومسلمةٍ. اللّهمّ وأيّما عبدٍ
هر مؤمن و مؤمنه و مسلم و مسلمه خداوندا و هر بنده که

نال منّي ما حظرت عليه، وانتهك منّي ما حجرت عليه
رسیده باشد از من آنچه حرام کرده بر او و دریده باشد از عرض من آنچه ممنوع ساخته بر او
فمضى بظلامتي ميّتاً أو حصلت لي قبله حيّاً فاغفر
پس برده باشد حق مرا و مرده باشد یا حاصل باشد حق من نزد او و زنده باشد پس بیامرز
له ما ألمّ به منّي، واعف له عمّا أدبر به عنّي، ولا تقفه
او را آنچه فرود آمده باو از من و عفو کن مر او را از آنچه برده است از من و مطلع مساز او را
على ما ارتكب فيّ، ولا تكشفه عمّا اكتسب بي
بر آنچه ارتکاب کرده است با من و رسوا مکن او را از آنچه اکتساب کرده بمن
واجعل ما سمحت به من العفو عنهم، وتبرّعت به
و بگردان آنچه جوانمردی کردم بآن از عفو کردن از ایشان و تبرع کردم بآن
من الصّدقة عليهم أزكى صدقات المتصدّقين، وأعلى
از صدقه کردن بر ایشان پاکیزه ترین صدقهای صدقه دهندگان و بلندترین
صلات المتقرّبين، وعوّضني من عفوي عنهم عفوك
عطاهای نزدیکی جویندگان و عوض ده مرا از عفو کردن من از ایشان عفو خود را
ومن دعائي لهم رحمتك حتّى يسعد كلّ واحدٍ
و از دعای من برای ایشان رحمت خود را تا آنکه نیکبخت شود هر یک
منّا بفضلك، وينجو كلّ منّا بمنّك. اللّهمّ وأيّما عبدٍ
از ما بفضل تو و رستگار شود هر یک از ما بنعمت تو خداوندا و هر بنده
من عبيدك أدركه منّي درك، أو مسّه من ناحيتي
از بندگان تو که دریافته باشد او را از من [illegible]

اذى او لحقه بي او بسببي ظلم ففته بحقه او
اذای یا رسیده باشد او را از من یا بسبب من ستمی پس فوت کرده باشم حق او را یا
سبقته بمظلمته فصل على محمد وآله وارضه عني
برده باشم مظلمه او را پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و راضی ساز او را از من
من وجدك واوفه حقه من عندك ثم قني ما يوجب
از توانگری خود و برسان باو حق او را از جانب خود پس نگاه دار مرا از آنچه
له حكمك وخلصني مما يحكم به عدلك فان
برای او حکم تو و رهائی ده مرا از آنچه حکم میکند بآن عدل تو پس بدرستی
قوتي لا تستقل بنقمتك وان طاقتي لا تنهض
که قوت من برنمیتواند داشت عقوبت ترا و بدرستی که طاقت من برابری نمیتواند کرد
بسخطك فانك ان تكافني بالحق تهلكني والا
بغضب تو پس بدرستی که تو اگر مکافات کنی مرا بحق هلاک میسازی مرا و اگر
تغمدني برحمتك توبقني اللهم اني استوهبك
نپوشانی مرا برحمت خود هلاک میکنی مرا خداوندا بدرستی که من طلب میکنم از تو
يا الهي ما لا ينقصك بذله واستحملك ما لا يبهظك
ای خدای من آنچه کم نمیکند ترا بخشیدن آن و طلب برداشتن میکنم از تو آنچه سنگین نمیسازد ترا
حمله استوهبك يا الهي نفسي التي لم تخلقها لتمتنع
برداشتن آن درمیخواهم از تو ای خدای من نفس خود را که خلق نکرده او را برای آنکه ممتنع شوی
بها من سوء او لتطرق بها الى نفع ولكن انشاتها
بسبب او از بدی یا برای آنکه راه بری بسبب او بسوی سودی ولیکن ایجاد کردی او را

اثباتا لقدرتك على مثلها واحتجاجا بها على شكلها
برای ثابت کردن مر قدرت خود را بر مانند او و حجت گرفتن باو بر شبیه او
واستحملك من ذنوبي ما قد بهظني حمله واستعين
و میخواهم از تو برگیری از گناهان من آنچه بتحقیق سنگین کرده مرا برداشتن آن و یاری میطلبم
بك على ما قد فدحني ثقله فصل على محمد وآله وهب
بتو بر آنچه بتحقیق گران کرده مرا گرانی او پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و ببخش
لنفسي على ظلمها نفسي ووكل رحمتك باحتمال
مر نفس مرا بر ستم کردن او بر خود و بگمار رحمت خود را ببرداشتن
اصري فكم قد لحقت رحمتك بالمسيئين وكم قد
بار گران من پس بسا که بتحقیق رسیده است رحمت تو به بدکاران و بسا که بتحقیق
شمل عفوك الظالمين فصل على محمد وآله واجعلني
فرو گرفته است عفو تو ستمکاران را پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و بگردان مرا
اسوة من قد انهضته بتجاوزك عن مصارع الخاطئين
پیشوای هر آنکه بتحقیق برخیزانیده او را بعفو خود از افتادنهای خطاکاران
وخلصته بتوفيقك من ورطات المجرمين فاصبح
و رهائی داده او را بتوفیق خود از ورطهای گناهکاران پس گردیده است
طليق عفوك من اسار سخطك وعتيق صنعك من
رها کرده عفو تو از بند خشم تو و آزاد کرده احسان تو از
وثاق عدلك انك ان تفعل ذلك يا الهي تفعله بمن
بند عدل تو بدرستی که تو اگر میکنی این را ای خدای من میکنی آنرا بکسی

لا يجحد استحقاق عقوبتك ولا يبرئ نفسه من
استيجاب نقمتك فعل ذلك يا الهي من خوفه منك
أكثر من طمعه فيك ومن يأسه من النجاة أوكد
من رجائه للخلاص لا ان يكون يأسه قنوطا او ان
يكون طمعه اغترارا بل لقلة حسناته بين سيئاته
وضعف حججه في جميع تبعاته فاما انت يا الهي فاهل
ان لا يغتر بك الصديقون ولا ييأس منك المجرمون
لانك الرب العظيم الذي لا يمنع احدا فضله ولا
يستقصي من احد حقه تعالى ذكرك عن المذكورين
وتقدست اسماؤك عن المنسوبين وفشت نعمتك

في جميع المخلوقين فلك الحمد على ذلك يا رب العالمين

وكان من دعائه عليه السلام اذا نعي اليه ميت او ذكر الموت

اللهم صل على محمد وآله واكفنا طول
الامل وقصره عنا بصدق العمل حتى لا نؤمل
استتمام ساعة بعد ساعة ولا استيفاء يوم
بعد يوم ولا اتصال نفس بنفس ولا لحوق قدم
بقدم وسلمنا من غروره وآمنا من شروره وانصب
الموت بين ايدينا نصبا ولا تجعل ذكرنا له
غبا واجعل لنا من صالح الاعمال عملا نستبطئ
معه المصير اليك ونحرص له على وشك اللحاق

الحذر

بك حتى يكون الموت مأنسنا الذي نأنس به ومألفنا
الذي نشتاق اليه وحامّتنا التي نحبّ الدنوّ منها
فاذا اوردته علينا وانزلته بنا فاسعدنا به زائرا
وآنسنا به قادما ولا تشقنا بضيافته ولا تخزنا
بزيارته واجعله بابا من ابواب مغفرتك ومفتاحا
من مفاتيح رحمتك امتنا مهتدين غير ضالّين
طائعين غير مستكرهين تائبين غير عاصين
ولا مصرّين يا ضامن جزاء المحسنين ومستصلح
عمل المفسدين

وكان من دعائه عليه السلام
في طلب الستر والوقاية

اللهم صلّ على محمد

وآله وافرشني مهاد كرامتك واوردني مشارع
رحمتك واحللني بحبوحة جنّتك ولا تسمني
بالردّ عنك ولا تحرمني بالخيبة منك ولا تقاصّني
بما اجترحت ولا تناقشني بما اكتسبت ولا
تبرز مكتومي ولا تكشف مستوري ولا تحمل
على ميزان الانصاف عملي ولا تعلن على عيون
الملأ خبري اخف عنهم ما يكون نشره عليّ عارا
واطو عنهم ما يلحقني عندك شنارا وشرّف
درجتي برضوانك واكمل كرامتي بغفرانك
وانظمني في اصحاب اليمين ووجّهني في مسالك

الامنين واجعلني في فوج الفائزين واعمرني

امين شدگان وگردان مرا در گروه رستگاران واباد دان سازمن

مجالس الصالحين وكان امين رب العالمين

مجلسهاي صالحان را اجابت كن دعا مرا اي پروردگار عالميان

الثاني والاربعون

من دعائه عليه السلام عند ختم القرآن

از دعاهاي آنحضرت عليه السلام نزد ختم كردن قرآن مجيد

اللهم انك

خداوندا بدرستي كه تو

اعنتني على ختم كتابك الذي انزلته نورا و

ياري دادي مرا بر ختم كردن كتاب تو كه فرو فرستادة آنرا درحاليكه نورست

جعلته مهيمنا على كل كتاب انزلته وفضلته على

وگردانيدة آنرا گواه بر هر كتابي كه فرو فرستادة آنرا وزيادتي دادة آنرا

كل حديث قصصته وفرقانا فرقت به بين حلالك

بر سخني كه برخواندة آنرا وگردانيد جداكننده كه جدا ساخته بآن ميان حلال خود

وحرامك وقرانا اعربت به عن شرائع احكامك

وحرام خود وجمع كرده شده كه ظاهر ساختي بآن از طريقهاي احكام خود را

وكتابا فصلته لعبادك تفصيلا ووحيا

وكتابي كه تفصيل دادة آنرا براي بندگان خود تفصيل دادني ووحيي كه

انزلته على نبيك محمد صلواتك عليه واله تنزيلا

فرو فرستادة آنرا بر پيغمبر خود محمد رحمتهاي تو براو وال او باد فرو فرستادني

وجعلته نورا نهتدي من ظلم الضلالة والجهالة

وگردانيدة آنرا نوري كه راه مييابيم از تاريكيهاي گمراهي ونادانيي

تهدي

باتباعه وشفاء لمن انصت بفهم التصديق الى

به پيروي كردن آن وشفاي براي هركه گوش نهد بفهميدن از روي تصديق بسوي

استماعه وميزان قسط لا يحيف عن الحق لسانه

شنيدن آن وترازوي عدلي كه ميل نكند از حق زبانه آن

ونور هدى لا يطفا عن الشاهدين برهانه وعلم

وروشني هدايتي كه فرو نميرد از حاضران دليل روشن آن ونشانه

نجاة لا يضل من ام قصد سنته ولا تنال ايدي

رستگاري كه گمراه نميشود هر كه قصد كرد بجانب طريقه آن ونميرسد دستهاي

الهلكات من تعلق بعروة عصمته اللهم فاذ افدتنا

هلاكها كسيرا كه آويخت بدستة نگاهداري آن خداوندا پس چون دادي مارا

المعونة على تلاوته وسهلت جواسي السنتنا

ياري بر خواندن آن وهموار كردي درشتيهاي زبانهاي مارا

بحسن عبارته فاجعلنا ممن يرعاه حق رعايته

به نيكويي عبارتش پس گردان مارا از آنكه رعايت كند آنرا حق رعايت آن

ويدين لك باعتقاد التسليم لمحكم اياته ويفزع

وبندگي كند مر ترا باعتقاد گردن نهادن بايات محكم آنرا وپناه برد

سنته

قد

حواشي

الى الاقرار بمتشابهه وموضحات بيناته اللهم

بسوي اقرار بمتشابه آن وواضح كرده شدهاي روشنيهاي آن خداوندا

انك انزلته على نبيك محمد صلى الله عليه واله مجملا

بدرستي كه تو فرو فرستادة آنرا بر پيغمبر خود محمد رحمت خدا براو باد وبر آل او درحاليكه مجمل

وَأَلْهَمْتَنَا عِلْمَ عَجَائِبِهِ مُكَمَّلاً وَوَرَّثْتَنَا عِلْمَهُ مُفَسَّراً

و الهام دادی در دل او دانستن عجایب آن را کامل کرده شده و میراث دادی ما را علم آن تفسیر کرده شده

وَفَضَّلْتَنَا عَلَى مَنْ جَهِلَ عِلْمَهُ وَقَوَّيْتَنَا عَلَيْهِ لِتَرْفَعَنَا

و زیادتی دادی ما را بر آنکه ندانست علم آن را و قوت دادی ما را بر آن تا آنکه برداری ما را

فَوْقَ مَنْ لَمْ يُطِقْ حَمْلَهُ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَ قُلُوبَنَا

بالای آنکه طاقت برداشتن آن را ندارد بار خدایا پس چنانچه گردانیدی دلهای ما را

لَهُ حَمَلَةً وَعَرَّفْتَنَا بِرَحْمَتِكَ شَرَفَهُ وَفَضْلَهُ فَصَلِّ

برای آن بردارنده و شناسانیدی ما را برحمت خود بزرگواری آن و فضل آن را پس رحمت فرست

عَلَى مُحَمَّدٍ الْخَطِيبِ بِهِ وَعَلَى آلِهِ الْخُزَّانِ لَهُ وَاجْعَلْنَا

بر محمد که خطبه خواننده است بآن و بر آل او که خازنانند مرآن را و گردان ما را

مِمَّنْ يَعْتَرِفُ بِأَنَّهُ مِنْ عِنْدِكَ حَتَّى لَا يُعَارِضَنَا

از آنکه اعتراف میکند بآنکه آن از نزد تست تا معارضه نکند ما را

الشَّكُّ فِي تَصْدِيقِهِ وَلَا يَخْتَلِجَنَا الزَّيْغُ عَنْ قَصْدِ

شک در تصدیق آن و در خاطر نیاید ما را میل کردن از قصد کردن

طَرِيقِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ

راه آن خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و بگردان ما را از آنکه

يَعْتَصِمُ بِحَبْلِهِ وَيَأْوِي مِنَ الْمُتَشَابِهَاتِ إِلَى حِرْزِ مَعْقِلِهِ

چنگ در میزند به پیمان آن و پناه میبرد از چیزهای مشتبه بمحل محکم پناهگاه آن

وَيَسْكُنُ فِي ظِلِّ جَنَاحِهِ وَيَهْتَدِي بِضَوْءِ صَبَاحِهِ وَيَقْتَدِي

و ساکن میشود در سایه بال آن و راه می یابد بروشنی صباح آن و پیروی میکند

بِتَبَلُّجِ أَسْفَارِهِ وَيَسْتَصْبِحُ بِمِصْبَاحِهِ وَلَا يَلْتَمِسُ

بدرخشیدن روشنائی آن و چراغ میافروزد بچراغ آن و طلب نمیکند

الْهُدَى فِي غَيْرِهِ اللَّهُمَّ وَكَمَا نَصَبْتَ بِهِ مُحَمَّداً عَلَماً

هدایت را در غیر آن خداوندا و چنانچه برپا داشتی بسبب آن محمد را نشانه

لِلدَّلَالَةِ عَلَيْكَ وَأَنْهَجْتَ بِآلِهِ سُبُلَ الرِّضَا إِلَيْكَ

برای دلالت کردن بر تو و آشکارا ساختی بآل او راههای خشنودی بسوی تو

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ وَسِيلَةً لَنَا إِلَى

پس رحمت فرست بر محمد و آل او و بگردان قرآن را وسیله از برای ما بسوی

أَشْرَفِ مَنَازِلِ الْكَرَامَةِ وَسُلَّماً نَعْرُجُ فِيهِ إِلَى مَحَلِّ

بهترین منزلهای کرامت و نردبانی که بالا رویم در آن بسوی جایگاه

السَّلَامَةِ وَسَبَباً نُجْزَى بِهِ النَّجَاةَ فِي عَرْصَةِ الْقِيَمَةِ

سلامت و سببی که پاداش یابیم بآن رستگاری را در عرصه قیامت

وَذَرِيعَةً نَقْدَمُ بِهَا عَلَى نَعِيمِ دَارِ الْمُقَامَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ

و وسیله که قدم نهیم بآن بر نعمت سرای اقامت خداوندا رحمت فرست

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْطُطْ بِالْقُرْآنِ عَنَّا ثِقْلَ الْأَوْزَارِ

بر محمد و آل او و بینداز بسبب قرآن از ما سنگینی گناهان را

وَهَبْ لَنَا حُسْنَ شَمَائِلِ الْأَبْرَارِ وَاقْفُ بِنَا آثَارَ

و ببخش ما را نیکوئی خصلتهای نیکوکاران و پیروی فرما ما را نشانهای

الَّذِينَ قَامُوا لَكَ بِهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ حَتَّى

آنکه ایستادند برای تو بآن ساعتهای شب و کنارهای روز تا آنکه

تطهرنا من كل دنس تطهيرا ونقفو به آثار

پاک گردانی ما را از هر چرکی پاک گردانیدنی و پیروی کنیم بان نشانهای

الذين استضاؤوا بنوره ولم يلههم الأمل عن

آنانکه روشنی جستند بنور آن و غافل نساخت ایشانرا آرزو از

العمل فيقطعهم بخدع غروره اللهم صل على محمد

عمل تا قطع کند ایشانرا بفریبهای غرور آن خداوندا رحمت فرست بر محمد

وآله واجعل القرآن لنا في ظلم الليالي مونسا

و آل او و بگردان قرآنرا برای ما در تاریکیهای شبها انس دهنده

ومن نزغات الشيطان وخطرات الوساوس حارسا

و از فسادهای شیطان و بخاطر درآمدنهای وسوسها نگاه دارنده

ولأقدامنا عن نقلها إلى المعاصي حابسا ولألسنتنا

و برای قدمهای ما از رفتن آن بسوی گناهان بازدارنده و از برای زبانهای

عن الخوض في الباطل من غير ما آفة مخرسا ولجوارحنا

ما از فرو رفتن در باطل بی آفتی گنگ کننده و برای اعضای ما

عن اقتراف الآثام زاجرا ولما طوت الغفلة عنا

از کسب کردن گناهان منع کننده و از برای آنچه درهم پیچیده است بیخبری از ما

من تصفح الاعتبار ناشرا حتى توصل إلى قلوبنا فهم

از نظر کردن در صفحهای عبرت گشاینده تا برسانی بدلهای ما فهمیدن

عجائبه وزواجر أمثاله التي ضعفت الجبال الرواسي

عجایب آنرا و زجرکننده مثلهای آنرا که سست شده است کوههای محکم

على صلابتها عن احتماله اللهم صل على محمد وآله

با وجود سختی آنها از برداشتن آن خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او

وأدم بالقرآن صلاح ظاهرنا واحجب به خطرات

و دایمی دار بقرآن صلاح ظاهر ما را و مانع شو بان بخاطر درآمدنها

الوساوس عن صحة ضمائرنا واغسل به درن قلوبنا

وسوسها را از درستی اندیشهای ما و بشوی بان چرک دلهای ما را

وعلائق أوزارنا واجمع به منتشر أمورنا وأرو به

و علاقهای گناهان ما را و فراهم آر بان پراکندگی کارهای ما را و سیراب گردان

في موقف العرض عليك ظمأ هواجرنا واكسنا به

در موقف عرض بر تو تشنگی گرمگاههای ما را و بپوشان ما را بان

حلل الأمان يوم الفزع الأكبر في نشورنا اللهم

حلهای امان روز ترس بزرگ در برانگیختن ما خداوندا

صل على محمد وآله واجبر بالقرآن خلتنا من عدم

رحمت فرست بر محمد و آل او و تدارک کن بقرآن درویشی ما را از عدم

الإملاق وسق إلينا به رغد العيش وخصب سعة

احتیاج و روان کن بسوی ما بان فراخی عیش و فراخی

الأرزاق وجنبنا به الضرائب المذمومة ومداني

روزیها و دور دار ما را بان از خوبهای نکوهیده و پستیهای

الأخلاق واعصمنا به من هوة الكفر ودواعي النفاق

خلقها و نگاه دار ما را بان از گوهای کفر و داعیهای نفاق

حتى يكون لنا في القيمة الى رضوانك وجنانك قائدا
تا بوده باشد برای ما در قیامت بسوی خشنودی تو و بهشت تو کشنده
ولنا في الدنيا عن سخطك وتعدي حدودك ذائدا
و برای ما در دنیا از خشم تو و در گذشتن از حدود تو منع کننده
ولما عندك بتحليل حلاله وتحريم حرامه شاهدا
و برای آنچه نزد تست بحلال کردن حلال آن و حرام کردن حرام آن گواهی دهنده
اللهم صل على محمد وآله وهون بالقرآن عند
خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و آسان کن بقرآن نزد
الموت على انفسنا كرب السياق وجهد الانين
مرگ بر نفسهای ما اندوه رفتن روح و مشقت ناله کردن
وترادف الحشارج اذا بلغت النفوس التراقي
و پی در پی شدن غرغرها چون برسد جانها بچنبرهای گردن
وقيل من راق وتجلى ملك الموت لقبضها من حجب
و گفته شود که کیست افسونگری و ظاهر شود ملک الموت برای قبض آنها از پردهای
الغيوب ورماها عن قوس المنايا باسهم وحشة
غیبها و انداز دو آنها را از کمان مرگها به تیرهای وحشت
الفراق ودنا منا الى الآخرة رحيل وانطلاق
جدائی و نزدیک رسد ما را بسوی آخرت کوچ کردن و روان شدن
وصارت الاعمال قلائد في الاعناق وكانت
و بگردد کردارها قلادها در گردنها و باشد

وداف لها من ذعاف الموت كاسا مسمومة المذاق

القبور هي المأوى الى ميقات يوم التلاق اللهم
قبرها آرامگاه تا وقت روز بهم رسیدن خداوندا
صل على محمد وآله وبارك لنا في حلول دار البلى
رحمت بفرست بر محمد و آل او و مبارک گردان ما را در فرود آمدن بخانه کهنگی
وطول المقامة بين اطباق الثرى واجعل القبور
و درازی اقامت کردن میان طبقهای خاک و بگردان قبرها را
بعد فراق الدنيا خير منازلنا وافسح لنا برحمتك
بعد از فراق دنیا بهترین منزلهای ما و گشاده کن برای ما برحمت خود
في ضيق ملاحدنا ولا تفضحنا في حاضري القيمة بموبقات
در تنگی لحدهای ما و رسوا مکن ما را در میان حاضران قیامت بهلاکت
آثامنا وارحم بالقرآن في موقف العرض عليك ذل
گناهان ما و رحم کن بقرآن در موقف عرض بر تو خواری
مقامنا وثبت به عند اضطراب جسر جهنم يوم
مقام ما را و ثابت ساز بآن نزد لرزیدن پل جهنم روز
المجاز عليها زلل اقدامنا ونجنا به من كل كرب
گذشتن بر آن لغزیدن قدمهای ما را و برهان ما را بآن از هر اندوه
يوم القيمة وشدائد اهوال يوم الطامة وبيض
روز رستخیز و سختیهای هولهای روز غلبه کننده و سفید کن
وجوهنا يوم تسود وجوه الظلمة في يوم الحسرة
رویهای ما را روزی که سیاه میشود رویهای ستمکاران در روز حسرت

مداخلنا

جسر

العصاة

وَ ٱلنَّدَامَةِ وَ اجْعَلْ لَنَا فِي صُدُورِ ٱلْمُؤْمِنِينَ وُدًّا
و پشیمانی و بگردان از برای ما در سینهای مؤمنان محبتی
وَلَا تَجْعَلِ ٱلْحَيٰوةَ عَلَيْنَا نَكَدًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
و مگردان زندگی را بر ما تنگی خداوندا رحمت فرست بر
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ كَمَا بَلَّغَ رِسَالَتَكَ وَ صَدَعَ
محمد که بنده تست و رسول تو چنانچه رسانید پیغام ترا و آشکارا کرد
بِاَمْرِكَ وَ نَصَحَ لِعِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ نَبِيَّنَا صَلَوَاتُكَ
امر ترا و پند داد بندگان ترا خداوندا بگردان پیغمبر ما را رحمتهای تو
عَلَيْهِ وَ عَلٰى اٰلِهِ يَوْمَ ٱلْقِيٰمَةِ اَقْرَبَ ٱلنَّبِيِّينَ مِنْكَ
بر او و بر آل او در روز قیامت نزدیکترین پیغمبران بتو از
مَجْلِسًا وَ اَمْكَنَهُمْ مِنْكَ شَفَاعَةً وَ اَجَلَّهُمْ عِنْدَكَ قَدْرًا
نشستن و جای گیرترین ایشان از تو از روی شفاعت و بزرگترین ایشان نزد تو از روی قدر
وَ اَوْجَهَهُمْ عِنْدَكَ جَاهًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
و رو سفیدترین ایشان نزد تو از روی منزلت خداوندا رحمت فرست بر محمد
وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَ عَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَ ثَقِّلْ مِيزَانَهُ
و آل محمد و بلند گردان بنیان او را و بزرگ کن حجت او را و گران کن ترازوی او را
وَ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَ قَرِّبْ وَسِيلَتَهُ وَ بَيِّضْ وَجْهَهُ
و بپذیر شفاعت او را و نزدیک گردان وسیله او را و سفید کن روی او را
وَ اَتِمَّ نُورَهُ وَ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَ اَحْيِنَا عَلٰى سُنَّتِهِ وَ تَوَفَّنَا
تمام کن نور او را و بلند ساز مرتبه او را و زنده دار ما را بر سنت او و بمیران ما را

عَلٰى مِلَّتِهِ وَ خُذْ بِنَا مِنْهَاجَهُ وَ اسْلُكْ بِنَا سَبِيلَهُ وَ
بر دین او و بگیر ما را براه او و ببر ما را در طریق او و
اجْعَلْنَا مِنْ اَهْلِ طَاعَتِهِ وَ احْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَ اَوْرِدْنَا
بگردان ما را از اهل طاعت او و برانگیز ما را در گروه او و وارد ساز ما را
حَوْضَهُ وَ اسْقِنَا بِكَاْسِهِ وَ صَلِّ اللّٰهُمَّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ
حوض او و آب ده ما را بجام او و رحمت فرست خداوندا بر محمد و آل او
صَلٰوةً تُبَلِّغُهُ بِهَا اَفْضَلَ مَا يَاْمُلُ مِنْ خَيْرِكَ وَ فَضْلِكَ
رحمتی که رسانی او را بآن رحمت بهترین آنچه امید دارد از خیر تو و فضل تو
وَ كَرَامَتِكَ اِنَّكَ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَ فَضْلٍ كَرِيمٍ
و کرامت تو بدرستی که تو صاحب رحمت فراخ و احسان بزرگی
اَللّٰهُمَّ اجْزِهِ بِمَا بَلَّغَ مِنْ رِسَالَاتِكَ وَ اَدّٰى مِنْ اٰيَاتِكَ
خداوندا جزا ده او را بآنچه رسانیده است از پیغامهای تو و ادا کرده است از آیتهای تو
وَ نَصَحَ لِعِبَادِكَ وَ جَاهَدَ فِي سَبِيلِكَ اَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ
و پند داده است بندگان ترا و کارزار کرده است در راه تو بهترین آنچه جزا دادی
اَحَدًا مِنْ مَلٰٓئِكَتِكَ ٱلْمُقَرَّبِينَ وَ اَنْبِيَآئِكَ ٱلْمُرْسَلِينَ
کسی را از فرشتگان مقرب خود و پیغمبران مرسل
ٱلْمُصْطَفَيْنَ وَ ٱلسَّلَامُ عَلَيْهِ وَ عَلٰى اٰلِهِ ٱلطَّيِّبِينَ ٱلطَّاهِرِينَ
برگزیده خود و درود براو باد و بر آل او که پاکان و پاکیزگانند
وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ
و رحمت خدای و برکتهای او

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا نَظَرَ اِلَى الْهِلَالِ
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام هرگاه نظر میکرد بسوی ماه نو

طريقة
محمد
واله

الثالث والاربعون

أيها الخلق المطيع الدائب السريع المتردد في منازل
ای آفریده شده فرمان بردار تعب کشنده تند رفتار تردد کننده در منزلهای
التقدير المتصرف في فلك التدبير آمنت بمن نوّر بك
تقدیر تصرف کننده در فلک تدبیر گرویده ام بآنکه روشن ساخت بتو
الظلم وأوضح بك البهم وجعلك آية من آيات ملكه
تاریکیها را و واضح کرد بتو امور شبهه را و گردانید ترا نشانهٔ از نشانهای پادشاهی خود
وعلامة من علامات سلطانه وامتهنك بالزيادة
و علامتی از علامتهای سلطنت خود و خوار کرد ترا بزیادتی
والنقصان والطلوع والأفول والإنارة والكسوف
و کم شدن و برآمدن و فرو رفتن و نور افکندن و سیاه شدن
في كل ذلك أنت له مطيع وإلى إرادته سريع سبحانه
در همه این تو مر او را فرمان برداری و بسوی خواسته او شتابنده ای پاکست
ما أعجب ما دبّر في أمرك وألطف ما صنع في شأنك
چه عجیب است آنچه تدبیر کرده است در امر تو و چه لطیف است آنچه کرده است در کار تو
جعلك مفتاح شهر حادث لأمر حادث فأسأل الله
گردانید ترا کلید ماه تازه برای کار تازه پس مسألت میکنم از خدای
ربي وربك وخالقي وخالقك ومقدري ومقدرك
پروردگار من و پروردگار تو و آفریننده من و آفریننده تو و اندازه کننده من و اندازه کننده تو
ومصوري ومصورك أن يصلي على محمد وآله وأن
و نگارنده من و نگارنده تو آنکه رحمت کند بر محمد و آل او و آنکه

يجعلك هلال بركة لا تمحقها الأيام و
گرداند ترا هلال برکتی که نیست گرداند آنرا روزها و
طهارة لا تدنسها الآثام هلال أمن من الآفات
پاکیزگی که چرکین نسازد او را گناهان هلال ایمنی از آفتها
وسلامة من السيئات هلال سعد لا نحس فيه
و سلامتی از بدیها هلال سعدی که نحس در آن نباشد
ويمن لا نكد معه ويسر لا يمازجه عسر
و یمنی که رنج نباشد با آن و آسانی که نیامیزد او را دشواری
وخير لا يشوبه شر هلال أمن وإيمان ونعمة
و نیکی که نیامیخته شود با آن بدی هلال ایمنی و ایمانی و نعمتی
وإحسان وسلامة وإسلام اللهم صل على محمد
و احسانی و سلامتی و اسلامی خداوندا رحمت فرست بر محمد
وآله واجعلنا من أرضى من طلع عليه وأزكى
و آل او و بگردان ما را از راضی ترین کسی که طلوع کرده است بر او و پاکیزه ترین
من نظر إليه وأسعد من تعبد لك فيه ووفقنا
کسی که نظر کرده بسوی آن و نیکبخت ترین کسی که پرستش کرده مر ترا در آن و توفیق ده ما را
فيه للتوبة واعصمنا فيه من الحوبة واحفظنا
در آن برای توبه و نگاهدار ما را در آن از گناه و حفظ کن ما را
فيه من مباشرة معصيتك وأوزعنا فيه شكر
در آن از کردن نافرمانی تو و در دل انداز ما را در آن شکر

نعمتك وألبسنا فيه جنن العافية وأتمم
نعمت تو و بپوشان ما را در آن پردهای عافیت و تمام کن
علينا باستكمال طاعتك فيه المنة إنك المنان
بر ما بسبب کامل ساختن طاعت تو در آن نعمت را بدرستی که تو نعمت دهنده
الحميد وصلى الله على محمد وآله الطيبين الطاهرين
ستوده شده و رحمت کناد خدای تعالی بر محمد و آل او که پاکیزگان و پاکانند

وكان من دعائه عليه السلام إذا دخل شهر رمضان

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام هرگاه داخل میشد ماه رمضان المبارک

الحمد لله الذي هدانا لحمده وجعلنا من أهله لنكون
سپاس مر خدا را که راه نمود ما را به سپاس خود و گردانید ما را از اهل آن تا باشیم
لإحسانه من الشاكرين وليجزينا على ذلك
مر احسان او را از شکر کنندگان و تا پاداش دهد ما را بر آن
جزاء المحسنين والحمد لله الذي حبانا بدينه
پاداش نیکوکاران و سپاس مر خدا را که عطا کرد ما را دین خود
واختصنا بملته وسبلنا في سبل إحسانه
و مخصوص ساخت ما را بملت خود و در آورد ما را در راههای احسان خود
لنسلكها بمنه إلى رضوانه حمدا يتقبله منا
تا برویم در آن راهها بنعمت او بسوی خشنودی او سپاسی که بپذیرد آنرا از ما
ويرضى به عنا والحمد لله الذي جعل من تلك
و راضی شود بآن از ما و سپاس مر خدا را که گردانید از این

السبل شهره شهر رمضان شهر الصيام وشهر
راهها ماه خود را ماه رمضان ماه روزه و ماه
الإسلام وشهر الطهور وشهر التمحيص وشهر
اسلام و ماه پاکیزگی و ماه پاک گردانیدن و ماه
القيام الذي أنزل فيه القرآن هدى للناس
ایستادن آن ماهی که فرو فرستاده شد در آن قرآن هدایت کننده مردمان را
وبينات من الهدى والفرقان فأبان فضيلته
و دلیلهای روشن از هدایت و جدا کردن پس روشن کرد فضیلت آنرا
على سائر الشهور بما جعل له من الحرمات الموفورة
بر دیگر ماهها بآنچه گردانید از برای آن از حرمتهای بسیار
والفضائل المشهورة فحرم فيه ما أحل في غيره
و فضلهای مشهور پس حرام گردانید در آن آنچه حلال کرده در غیر آن
إعظاما وحجر فيه المطاعم والمشارب إكراما
بجهة بزرگ داشتن آن و منع کرد در آن خوردنیها و آشامیدنیها را بجهة گرامی داشتن
وجعل له وقتا بينا لا يجيز جل وعز أن يقدم
و گردانید برای آن وقتی روشن که دستوری نمیدهد خدای بزرگ و ارجمند اینکه فرا آورند
قبله ولا يقبل أن يؤخر عنه ثم فضل ليلة واحدة
پیش از آن و قبول نمیکند اینکه باز پس داشته شود از آن پس زیادتی داد یک شب
من لياليه على ليالي ألف شهر وسماها ليلة القدر
از شبهای آن را بر شبهای هزار ماه و نام نهاد آنرا شب قدر

تنزل الملائكة والروح فيها بإذن ربهم من كل
فرود آیند فرشتگان و روح در آن شب بفرمان پروردگار ایشان از بهر
أمر سلام دائم البركة إلى طلوع الفجر على من
امری سلامتیست که دایمست برکت آن تا طلوع صبح بر انکس
يشاء من عباده بما أحكم من قضائه اللهم
که بخواهد از بندگان او بانچه حکم کرده است از قضای خود خداوندا
صل على محمد وآله وألهمنا معرفة فضله وإجلال
رحمت بفرست بر محمد و آل او و در دل انداز ما را شناختن فضل آن و بزرگ داشتن
حرمته والتحفظ مما حظرت فيه وأعنا على
حرمت آن و نگاه داشتن خود از آنچه حرام کرده در آن و یاری ده ما را بر
صيامه بكف الجوارح عن معاصيك واستعمالها
روزه داشتن آن بباز داشتن همه اعضا از گناهان تو و کار فرمودن آنها
فيه بما يرضيك حتى لا نصغي بأسماعنا إلى لغو ولا
در آن بانچه خشنود سازد ترا تا آنکه نشنویم بگوشهای خود بسوی بیهوده و نه
نسرع بأبصارنا إلى لهو وحتى لا نبسط أيدينا إلى
شتابیم بدیدهای خود بسوی بازی و تا نگشاییم دستهای خود را بسوی
محظور ولا نخطو بأقدامنا إلى محجور وحتى لا تعي
حرامی و تا گام ننهیم بقدمهای خود بسوی منع کرده شده و تا نگاه دارد
بطوننا إلا ما أحللت ولا تنطق ألسنتنا إلا بما
شکمهای ما مگر آنچه حلال کرده آنرا و گویا نشود زبانهای ما مگر بانچه

معصيتك

ولا نسرح بأبصارنا إلى لهو

مثلت ولا نتكلف إلا ما يدني من ثوابك ولا
تو تصویر کرده و رنج نکشیم در کاری مگر آنچه نزدیک گرداند مرا بثواب تو و
نتعاطى إلا الذي يقي من عقابك ثم خلص ذلك
فرا نگیریم مگر آنچه نگاه دارد از عقاب تو پس خالص گردان آنرا
كله من رئاء المرائين وسمعة المسمعين لا نشرك
همه از ریای ریاکنندگان و سمعه سمعه کنندگان شریک نگردانیم
فيه أحدا دونك ولا نبتغي به مرادا سواك اللهم
در آن کسی را غیر از تو و نطلبیم بان مرادی سوای تو خداوندا
صل على محمد وآله وقفنا فيه على مواقيت الصلوات
رحمت بفرست بر محمد و آل او و واقف ساز ما را در آن بر وقتهای نمازهای
الخمس بحدودها التي حددت وفروضها التي فرضت
پنجگانه بحدهای آن که تعیین کرده و واجبهای آن که واجب ساخته
ووظائفها التي وظفت وأوقاتها التي وقت و
و شرطهای آن که شرط گردانیده و وقتهای آن که معین ساخته و
أنزلنا فيها منزلة المصيبين لمنازلها الحافظين
فرود آر ما را در آن منزله کسانی که رسیده اند بمنازل آن نگاه دارنده اند
لأركانها المؤدين لها في أوقاتها على ما سنه
مر ارکان آنها را بجا آورنده اند مر آنها را در وقتهای آنها بر آنچه سنت کرده
عبدك ورسولك صلواتك عليه وآله في ركوعها
بنده تو و فرستاده تو رحمتهای تو بر او باد و آل او در رکوع آنها

لا نشرك به المستمعين

فيه

به من سواك

ووفقنا فيه على المحافظة على

ابن شاذان

حددت

فيه

محمد

وَسُجُودِهَا وَجَمِيعِ فَوَاضِلِهَا عَلَى أَتَمِّ الطُّهُورِ وَ
أَسْبَغِهِ وَأَبْيَنِ الْخُشُوعِ وَأَبْلَغِهِ وَوَفِّقْنَا فِيهِ لِأَنْ
نَصِلَ أَرْحَامَنَا بِالْبِرِّ وَالصِّلَةِ وَأَنْ نَتَعَاهَدَ جِيرَانَنَا
بِالْإِفْضَالِ وَالْعَطِيَّةِ وَأَنْ نُخَلِّصَ أَمْوَالَنَا مِنَ
التَّبِعَاتِ وَأَنْ نُطَهِّرَهَا بِإِخْرَاجِ الزَّكَوَاتِ وَأَنْ
نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرَنَا وَأَنْ نُنْصِفَ مَنْ ظَلَمَنَا وَأَنْ
نُسَالِمَ مَنْ عَادَانَا حَاشَى مَنْ عُودِيَ فِيكَ وَلَكَ
فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي لَا نُوَالِيهِ وَالْحِزْبُ الَّذِي لَا
نُصَافِيهِ وَأَنْ نَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ الْأَعْمَالِ
الزَّاكِيَةِ بِمَا تُطَهِّرُنَا بِهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَتَعْصِمُنَا

نتعهد شا

اسالم

والحزب

نفاديه شا

فِيهِ مِمَّا نَسْتَأْنِفُ مِنَ الْعُيُوبِ حَتَّى لَا يُورِدَ عَلَيْكَ
أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ إِلَّا دُونَ مَا نُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ
الطَّاعَةِ لَكَ وَأَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ مِنِ ابْتِدَائِهِ
إِلَى وَقْتِ فَنَائِهِ مِنْ مَلَكٍ قَرَّبْتَهُ أَوْ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ أَوْ عَبْدٍ
صَالِحٍ اخْتَصَصْتَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَهِّلْنَا
فِيهِ لِمَا وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ كَرَامَتِكَ وَأَوْجِبْ
لَنَا مَا أَوْجَبْتَ لِأَهْلِ الْمُبَالَغَةِ فِي طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا
فِي نَظْمِ مَنِ اسْتَحَقَّ الرَّفِيعَ الْأَعْلَى بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجَنِّبْنَا الْإِلْحَادَ فِي تَوْحِيدِكَ وَ

الاستقصاء لطاعتك

الدرجة العليا من جنتك

التقصير في تمجيدك والشك في دينك والعمى
عن سبيلك والاغفال لحرمتك والانخداع
لعدوك الشيطان الرجيم اللهم صل على محمد وآله
واذا كان لك في كل ليلة من ليالي شهرنا هذا
رقاب يعتقها عفوك او يهبها صفحك فاجعل
رقابنا من تلك الرقاب واجعلنا لشهرنا من خير
اهل واصحاب اللهم صل على محمد وآله وامحق
ذنوبنا مع امحاق هلاله واسلخ عنا تبعاتنا مع
انسلاخ ايامه حتى ينقضي عنا وقد صفيتنا فيه
من الخطيئات واخلصتنا فيه من السيئات اللهم

هذا

محاق

صل على محمد وآله وان ملنا فيه فعدلنا وان
زغنا فيه فقومنا وان اشتمل علينا عدوك
الشيطان فاستنقذنا منه اللهم اشحنه بعبادتنا
اياك وزين اوقاته بطاعتنا لك واعنا في نهاره
على صيامه وفي ليله على الصلوة والتضرع اليك
والخشوع لك والذلة بين يديك حتى لا يشهد
نهاره علينا بغفلة ولا ليله بتفريط اللهم و
اجعلنا في سائر الشهور والايام كذلك ما
عمرتنا واجعلنا من عبادك الصالحين الذين
يرثون الفردوس هم فيها خالدون والذين يؤتون

ابن شاذان
وما انا تنف من السنين
والاعوام كذلك ابدا

ما اتوا وقلوبهم وجلة انهم الى ربهم راجعون
آنچه دهند و دلهاشان ترسانست ازانکه ایشان بسوی پروردگار خود بازگردندگانند
ومن الذين يسارعون في الخيرات وهم لها سابقون
واز آنانکه می شتابند در خیرات وحال آنکه ایشان مر آن خیرات را پیشی گیرندگانند
اللهم صل على محمد وآله في كل وقت وكل اوان
خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او در هر وقتی و هر هنگامی
وعلى كل حال عدد ما صليت على من صليت عليه و
و بر هر حالی بشمار آنچه رحمت فرستادهٔ بر هر که رحمت فرستادهٔ بر او و
اضعاف ذلك كله بالاضعاف التي لا يحصيها
اضعاف آن همه باضعافی که نتواند شمرد ازا

وكان غيرك انك فعال من دعائه عليه
و میبود غیر تو بدرستی که تو کننده از دعاهای آنحضرت علیه
السلام في لما تريد وداع شهر رمضان
السلام در مر آنچه را خواهی وداع ماه رمضان

اللهم يا من لا يرغب في الجزاء ولا يندم على العطاء
خداوندا ای که رغبت نکند در پاداش و ای که پشیمان نشود بر دادن
ويا من لا يكافئ عبده على السواء منتك
و ای که مکافات نکند بنده خود را بر عدل نعمت تو
ابتداء وعفوك تفضل وعقوبتك عدل وقضاؤك
ابتدائیست و عفو تو تفضل است و عقوبت تو عدلست و قضای تو

خيرة ان اعطيت لم تشب عطاءك بمن وان
خیرات اگر عطا کردهٔ نیامیختهٔ عطای خود را بمنت و اگر
منعت لم يكن منعك تعديا تشكر من شكرك
منع کردهٔ نبوده است منع تو از جور جزای شکر میدهی هر که شکر تو کرد
وانت الهمته شكرك وتكافئ من حمدك وانت
وحال آنکه تو الهام کردهٔ او را شکر خود و مکافات میدهی هر که سپاس تو کرد وحال آنکه تو
علمته حمدك تستر على من لو شئت فضحته وتجود
تعلیم دادهٔ او را سپاس خود میپوشانی بر آنکه اگر خواستی رسوا کردهٔ او را و بخشش میکنی
على من لو شئت منعته وكلاهما اهل منك
بر آنکه اگر خواستی منع کردی او را و هر دو سزاوارند از تو
للفضيحة والمنع غير انك بنيت افعالك على
مر رسوایی و منع لیکن اینست که تو بنا گذاشتهٔ کارهای خود را بر
التفضل واجريت قدرتك على التجاوز وتلقيت
تفضل و جاری ساختهٔ قدرت خود را بر در گذشتن و فرا پیش آمدهٔ
من عصاك بالحلم وامهلت من قصد لنفسه بالظلم
آنکه عصیان کرده ترا بر بردباری و مهلت دادهٔ هر که قصد کرده است بر نفس خود بستمکاری
تستنظرهم باناتك الى الانابة وتترك معاجلتهم
مهلت میدهی ایشان را بامدارای خود بسوی بازگردیدن و وامیگذاری شتافتن
الى التوبة لكيلا يهلك عليك هالكهم ولا
بسوی توبه تا آنکه هلاک نشود بر تو هلاک شونده ایشان و

منك اهل

لئلا

يَشْقَى بِنِقْمَتِكَ شَقِيُّهُمْ اِلَّا عَنْ طُولِ الْاِعْذَارِ
به بخت نشود بنقمت تو بدبخت ایشان مگر پس از درازی عذر خواستن
وَبَعْدَ تَرَادُفِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِ كَرَمًا مِنْ عَفْوِكَ يَا كَرِيمُ
و پس از پیاپی داشتن حجت بر او از روی کرم کردن از عفو تو ای کریم
وَعَائِدَةً مِنْ عَطْفِكَ يَا حَلِيمُ اَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ
و مهربانی کردنی از مهربانی تو ای حلیم توئی آنکه گشوده برای بندگان خود
بَابًا اِلَى عَفْوِكَ وَسَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ وَجَعَلْتَ عَلَى ذٰلِكَ الْبَابِ
دری بسوی عفو خود و نام نهادی آنرا توبه و گردانیدی بر آن در
دَلِيلًا مِنْ وَحْيِكَ لِئَلَّا يَضِلُّوا عَنْهُ فَقُلْتَ تَبَارَكَ
راه نمایی از وحی خود تا گمراه نشوند از آن پس گفتی همیشه با برکت است
اسْمُكَ تُوبُوا اِلَى اللهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ
نام تو توبه کنید بسوی خدا توبه خالص شاید که پروردگار شما بپوشاند
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
از شما گناهان شما را و درآورد شما را بباغهایی که میرود از زیر آنها
الْاَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
نهرها روزی که رسوا نمیکرداند خدای پیغمبر را و آنانی که ایمان آورده اند با او
نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
نور ایشان میرود پیش ایشان و بجانبهای راست ایشان میگویند ای پروردگار ما
اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَمَا
تمام گردان برای ما نور ما را و بیامرز ما را بدرستی که تو بر همه چیز توانایی پس چیست

عُذْرُ مَنْ اَغْفَلَ دُخُولَ ذٰلِكَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ فَتْحِ الْبَابِ
عذر کسی که غافل شده از درآمدن آن منزل بعد از گشودن در
وَاِقَامَةِ الدَّلِيلِ وَاَنْتَ الَّذِي زِدْتَ فِي السَّوْمِ عَلَى
و برپای کردن راهنما و توئی آنکه زیاده کرده در سودا بر
نَفْسِكَ لِعِبَادِكَ تُرِيدُ رِبْحَهُمْ فِي مُتَاجَرَتِهِمْ لَكَ
نفس خود برای بندگان خود میخواهی سود ایشان را در تجارت کردن ایشان با تو
وَفَوْزَهُمْ بِالْوِفَادَةِ عَلَيْكَ وَالزِّيَادَةِ مِنْكَ فَقُلْتَ
و فیروزی یافتن ایشان را بآمدن نزد تو و زیادتی یافتن از تو پس گفته
تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَيْتَ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ
همیشه است نام تو و بلندی تو هر که بیارد نیکویی را پس مر او راست ده
اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى اِلَّا مِثْلَهَا
برابر آن و هر که بیارد بدی را پس پاداش داده نمیشود مگر مانند آن
وَقُلْتَ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ
و گفته مثل آنکه نفقه میکنند مالهای خود را در راه خدای
كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ
چو مثل دانه ایست که برویانید هفت خوشه در هر خوشه صد
حَبَّةٍ وَاللهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَقُلْتَ مَنْ ذَا الَّذِي
دانه باشد و خدای تعالی زیاده میکند برای هر که میخواهد و گفته کیست آنکه
يُقْرِضُ اللهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ اَضْعَافًا كَثِيرَةً
قرض بدهد خدای را قرض دادن نیکویی پس زیاده گرداند برای او زیاده های بسیاری

وَمَا أَنْزَلْتَ مِنْ نَظَائِرِهِنَّ فِي الْقُرْآنِ مِنْ تَضَاعِيفِ الْحَسَنَاتِ

وآنچه فرو فرستادهٔ از مانندهای اینها در قرآن از زیاد شدنهای نیکوییها

وَأَنْتَ الَّذِي دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ وَتَرْغِيبِكَ

و توی آنکه دلالت کردهٔ ایشان را بگفتهٔ تو از غیب تو و ترغیب انگیختن تو

الَّذِي فِيهِ حَظُّهُمْ عَلَى مَا لَوْ سَتَرْتَهُ عَنْهُمْ لَمْ تُدْرِكْهُ

که در آنست بهرهٔ ایشان بر آنچه اگر می‌پوشاندی از ایشان در نمی‌یافت آنرا

أَبْصَارُهُمْ وَلَمْ تَعِهِ أَسْمَاعُهُمْ وَلَمْ تَلْحَقْهُ أَوْهَامُهُمْ

دیده‌های ایشان و نگه نمی‌داشت آنرا گوشهای ایشان و نمی‌رسید بدان وهمهای ایشان

فَقُلْتَ اذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا

پس گفته که یاد کنید مرا یاد می‌کنم شما را و شکر کنید مرا

تَكْفُرُونِ وَقُلْتَ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ

ناسپاسی مکنید مرا و گفتی اگر شکر کنید هر آینه زیاده کنم برای شما و اگر

كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

ناسپاسی کنید بدرستی که عذاب من سخت است و گفته بخوانید مرا اجابت می‌کنم شما را

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ

بدرستی که آنانکه سرکشی می‌کنند از عبادت من زود باشد که درآیند دوزخ را

دَاخِرِينَ فَسَمَّيْتَ دُعَاءَكَ عِبَادَةً وَتَرْكَهُ اسْتِكْبَاراً

خوار شدگان پس نام نهادی خواندن خود را عبادت و ترک آنرا گردن کشی

وَتَوَعَّدْتَ عَلَى تَرْكِهِ دُخُولَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَذَكَرُوكَ

و ترسانیدی بر ترک آن داخل شدن دوزخ را خوار شدگان پس یاد کردند ترا

بِمَنِّكَ وَشَكَرُوكَ بِفَضْلِكَ وَدَعَوْكَ بِأَمْرِكَ

بنعمت تو و شکر کردند ترا بفضل تو و خواندند ترا بامر تو

وَتَصَدَّقُوا لَكَ طَلَباً لِمَزِيدِكَ وَفِيهَا كَانَتْ نَجَاتُهُمْ

و تصدق کردند برای تو بجهت طلب کردن مزید تو و در آنها بوده است رستگاری ایشان

مِنْ غَضَبِكَ وَفَوْزُهُمْ بِرِضَاكَ وَلَوْ دَلَّ مَخْلُوقٌ مَخْلُوقاً

از غضب تو و فیروزی یافتن ایشان بخشنودی تو و اگر دلالت کند آفریده آفریده را

مِنْ نَفْسِهِ عَلَى مِثْلِ الَّذِي دَلَلْتَ عَلَيْهِ عِبَادَكَ

از خود بر مانند آنچه دلالت کردهٔ بر آن بندگان خود را

مِنْكَ كَانَ مَحْمُوداً فَلَكَ الْحَمْدُ مَا وُجِدَ فِي حَمْدِكَ

از خود ستوده بود پس مر تراست سپاس تا یافت شود در سپاس تو

مَذْهَبٌ وَمَا بَقِيَ لِلْحَمْدِ لَفْظٌ تُحْمَدُ بِهِ وَمَعْنًى يَنْصَرِفُ

راهی و تا باقی بماند برای سپاس لفظی که ستوده شوی بآن و معنیی که منصرف شود

إِلَيْهِ يَا مَنْ تَحَمَّدَ إِلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ وَالْفَضْلِ

بسوی آن ای آنکه انعام کرده است بر بندگان خود باحسان و فضل

وَغَمَرَهُمْ بِالْمَنِّ وَالطَّوْلِ مَا أَفْشَى فِينَا نِعْمَتَكَ

و فرو گرفته ایشان را بنعمت و عطا چه ظاهر است در ما نعمت تو

وَأَسْبَغَ عَلَيْنَا مِنَّتَكَ وَأَخَصَّنَا بِبِرِّكَ هَدَيْتَنَا

و چه تمام است بر ما منت تو و چه خاص کرده ما را بنیکویی تو راه نمودی ما را

لِدِينِكَ الَّذِي اصْطَفَيْتَ وَمِلَّتِكَ الَّتِي ارْتَضَيْتَ

بدین خود که برگزیده آنرا و ملت خود که پسندیده آنرا

كان موصوفاً بالإحسان ومنعوتاً بالامتنان ومحموداً بكل لسان

ما دللت

وعاملهم

منك

وَسَبِيلِكَ الَّذِي سَهَّلْتَ وَبَصَّرْتَنَا الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ
و راه خود که آسان کرده ای و بینا گردانیده ای ما را نزدیکی بسوی تو
وَالْوُصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ اللَّهُمَّ وَأَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ
و رسیدن بسوی کرامت تو خداوندا و تو گردانیده ای از
صَفَايَا تِلْكَ الْوَظَائِفِ وَخَصَائِصِ تِلْكَ الْفُرُوضِ
برگزیدهای این وظیفها و خاصهای این فرضها
شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي اخْتَصَصْتَهُ مِنْ سَائِرِ الشُّهُورِ
ماه رمضان را که مخصوص ساخته ای آن را از همه ماهها
وَتَخَيَّرْتَهُ مِنْ جَمِيعِ الْأَزْمِنَةِ وَالدُّهُورِ وَآثَرْتَهُ عَلَى
و اختیار کرده ای آن را از همه زمانها و روزگارها و برگزیده ای آن را بر
كُلِّ أَوْقَاتِ السَّنَةِ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَالنُّورِ
همه وقتهای سال بسبب آنچه فرو فرستادی در آن از قرآن و نور
وَضَاعَفْتَ فِيهِ مِنَ الْإِيمَانِ وَفَرَضْتَ فِيهِ مِنَ الصِّيَامِ
و زیاده ساخته ای در آن از ایمان و واجب کرده ای در آن از روزه
وَرَغَّبْتَ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ وَأَجْلَلْتَ فِيهِ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ
و رغبت کرده ای در آن از برخواستن و بزرگ گردانیده ای در آن از شب قدر
الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ثُمَّ آثَرْتَنَا بِهِ عَلَى سَائِرِ الْأُمَمِ
که آن بهتر است از هزار ماه پس زیادتی دادی ما را بآن بر همه امتها
وَاصْطَفَيْتَنَا بِفَضْلِهِ دُونَ أَهْلِ الْمِلَلِ فَصُمْنَا بِأَمْرِكَ
و برگزیدی ما را بفضیلت آن نه اهل ملتهای دیگر پس روزه داشتیم بامر تو

نَهَارَهُ وَقُمْنَا بِعَوْنِكَ لَيْلَهُ مُتَعَرِّضِينَ بِصِيَامِهِ وَقِيَامِهِ
روز آن را و برخواستیم بیاری تو شب آن را … پیش آینده گان بروزه آن و برخواستن آن
لِمَا عَرَّضْتَنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَسَبَّبْنَا إِلَيْهِ مِنْ مَثُوبَتِكَ
مر آنچه … ما را برای آن از رحمت تو و وسیله جستیم بسوی آن از ثواب تو
وَأَنْتَ الْمَلِيءُ بِمَا رُغِبَ فِيهِ إِلَيْكَ الْجَوَادُ بِمَا سُئِلْتَ
و تو توانایی بر آنچه رغبت کرده شده … بسوی تو بخشنده بآنچه درخواسته شده
مِنْ فَضْلِكَ الْقَرِيبُ إِلَى مَنْ حَاوَلَ قُرْبَكَ وَقَدْ أَقَامَ
از فضل تو نزدیک بسوی آنکه قصد کرده است نزدیکی ترا و بتحقیق که قائم کرد
فِينَا هَذَا الشَّهْرُ مَقَامَ حَمْدٍ وَصَحِبَنَا صُحْبَةَ مَبْرُورٍ
در میان ما این ماه مقام ستوده و مصاحبت کرد با ما صحبت پسندیده
وَأَرْبَحَنَا أَفْضَلَ أَرْبَاحِ الْعَالَمِينَ ثُمَّ قَدْ فَارَقَنَا
و سود داد ما را بهترین سودهای عالمیان پس بتحقیق که مفارقت کرد ما را
عِنْدَ تَمَامِ وَقْتِهِ وَانْقِطَاعِ مُدَّتِهِ وَوَفَاءِ عَدَدِهِ
نزد تمام شدن وقت آن و منقطع شدن زمان آن و تمام شدن شمار آن
فَنَحْنُ مُوَدِّعُوهُ وِدَاعَ مَنْ عَزَّ فِرَاقُهُ عَلَيْنَا وَغَمَّنَا وَ
پس ما وداع کننده ایم آن را وداع کردن آنکه دشوار شده فراق او بر ما و اندوهگین کرد ما را
أَوْحَشَنَا انْصِرَافُهُ عَنَّا وَلَزِمَنَا لَهُ الذِّمَامُ الْمَحْفُوظُ
و بوحشت انداخت ما را برگردیدن او از ما و لازم شده است ما را برای او پیمان نگاه داشته شده
وَالْحُرْمَةُ الْمَرْعِيَّةُ وَالْحَقُّ الْمَقْضِيُّ فَنَحْنُ قَائِلُونَ السَّلَامُ
و حرمت رعایت کرده شده و حق گذارده شده پس ما گوینده ایم سلام

عليك يا شهر الله الاكبر ويا عيد اوليائه

برتو باد ای ماه بزرگ خدا وای عید دوستان خدا

السلام عليك يا اكرم مصحوب من الاوقات و

سلام برتو باد ای گرامی ترین صحبت داشته شده از وقتها

يا خير شهر في الايام والساعات السلام عليك

ای بهترین ماهی در روزها و ساعتها سلام برتو باد

من شهر قربت فيه الامال ونشرت فيه الاعمال

از هر ماهی که نزدیک شده در ان آرزوها و پراکنده شده است در ان کردارها

السلام عليك من قرين جل قدره موجودا وافجع

سلام برتو باد از همسایه که بزرگ بود قدر او وقتی که موجود بود و دردناک

فقده مفقودا ومرجو آلم فراقه السلام عليك

نایافتن او وقتی که نایافت شد و امید داشته شده که الم رساند فراق او سلام برتو باد

من اليف آنس مقبلا فسر واوحش منقضيا فمض

از همنشینی که آرامش داد روی آورنده پس شاد ساخت و وحشت داد گذشته پس رنجانید

السلام عليك من مجاور رقت فيه القلوب

سلام برتو باد از آن همسایه که تنک شد در ان دلها

وقلت فيه الذنوب السلام عليك من ناصر اعان

وکم شد در ان گناهها سلام برتو باد از یاری دهنده که یاری داد

على الشيطان وصاحب سهل سبل الاحسان

بر شیطان و مصاحبی که آسان کرد راههای احسان را

السلام عليك ما اكثر عتقاء الله فيك وما

سلام برتو باد چه بسیار است آزاد کرده شدهای خدا در تو و چه

اسعد من رعى حرمتك بك السلام عليك ما كان

نیکبخت است کسی که رعایت کرد حرمت ترا بتو سلام برتو باد چه بود

امحاك للذنوب واسترك لانواع العيوب السلام

محو کننده مر گناهان را وچه پوشاننده است مر انواع عیبها را سلام

عليك ما كان اطولك على المجرمين واهيبك

برتو باد چه بوده دراز بر گناهکاران وچه هیبت داشته

في صدور المؤمنين السلام عليك من شهر لا

در سینه های مؤمنین سلام برتو باد از آن ماهی که

تنافسه الايام السلام عليك من شهر هو من كل

همسری نکند ازا روزها سلام برتو باد از آن ماهی که او از هر

امر سلام السلام عليك غير كريه المصاحبة

کاری سلامتست سلام برتو باد که ناخوش است مصاحبت تو

ولا ذميم الملابسة السلام عليك كما وفدت

ونه نکوهیده است آمیختگی باتو سلام برتو باد چنانچه وارد شدی

علينا بالبركات وغسلت عنا دنس الخطيئات

بر ما ببرکتها و شستی از ما چرک گناهها

السلام عليك غير مودع برما ولا متروك صيامه

سلام برتو باد ای آنکه نه وداع کرده شده از روی ملالی و نه ترک کرده شده است روزه او

ساماً السلام عليك من مطلوب قبل وقته و
از روی ملالت سلام بر تو باد از آن طلب کرده شده پیش از وقت آن و
محزون عليه قبل فوته السلام عليك كم من سوء
اندوه داشته شده بر او پیش از فوت او سلام بر تو باد بسا از بدی
صرف بك عنا وكم من خير افيض بك علينا
که گردانیده شد بسبب تو از ما وبسا از خوبی که ریزان شد بسبب تو بر ما
السلام عليك وعلى ليلة القدر التي هي خير من
سلام بر تو باد و بر شب قدری که آن بهتر است از
الف شهر السلام عليك ما كان احرصنا بالامس
هزار ماه سلام بر تو باد چه بودیم حریص بدی روز
عليك واشد شوقنا غدا اليك السلام عليك
بر تو وچه سخت است شوق ما فردا بسوی تو سلام بر تو باد
وعلى فضلك الذي حرمناه وعلى ماض من بركاتك
و بر فضیلت تو که محروم ماندیم از آن و بر آنچه گذشته از برکتهای تو
سلبناه اللهم انا اهل هذا الشهر الذي شرفتنا به
که ربوده شده ایم آنرا خداوندا بدرستیکه ما اهل این ماهیم که مشرف ساختی ما را بآن
ووفقتنا بمنك له حين جهل الاشقياء وقته
و توفیق داده ما را بنعمت خود مر آنرا وقتی که ندانستند بدبختان وقت آنرا
وحرموا لشقائهم فضله انت ولي ما آثرتنا به من
و محروم شدند بجهت بدبختی ایشان از فضیلت آن تو ولی آنچه برگزیده ما را بآن از

بعد — ماكان

معرفته وهديتنا له من سنته وقد تولينا بتوفيقك
شناختن آن و راه نموده ما را بآن از طریقه آن و بتحقیق که متولی شده ایم بتوفیق تو
صيامه وقيامه على تقصير وادينا فيه قليلا
روزه آن و برخواستن آنرا بر تقصیر و گذاردیم در آن اندکی
من كثير اللهم فلك الحمد اقرارا بالاساءة واعترافا
از بسیار خداوندا پس مر تراست سپاس از روی اقرار کردن به بدکاری و اعتراف کردن
بالاضاعة ولك من قلوبنا عقد الندم ومن
بضایع ساختن و مر تراست از دلهای ما بستن پشیمانی و از
السنتنا صدق الاعتذار فاجرنا على ما اصابنا
زبانهای ما راستی عذر گفتن پس مزد ده ما را بر آنچه رسیده است ما را
فيه من التفريط اجرا نستدرك به الفضل المرغوب
در آن از تقصیر مزدی که دریابیم بآن فضیلتی که رغبت کرده شده
فيه ونعتاض به من انواع الذخر المحروص عليه و
در آن و عوض یابیم بآن از نوعها ذخیره که حرص داشته شده بر آن و
اوجب لنا عذرك على ما قصرنا فيه من حقك
واجب گردان برای ما عذر خواستن تو بر آنچه تقصیر کردیم در آن از حق تو
وابلغ باعمارنا ما بين ايدينا من شهر رمضان المقبل
و برسان عمرهای ما را آنچه پیش ماست از ماه رمضان آینده
فاذا بلغتناه فاعنا على تناول ما انت اهله من
پس هرگاه رسانیدی ما را بآن پس یاری ده ما را بر فرا گرفتن آنچه تو سزاوار آنی از

من خصال — فاجرنا — المحروص عليه

وادّنا

العبادة وأدّنا إلى القيام بما يستحقّه من الطاعة
عبادت و برسان ما را بسوی قیام بآنچه سزاوار است آنرا از طاعت
واجر لنا من صالح العمل ما يكون دركاً لحقّك في
و جاری ساز برای ما از شایسته کردار آنچه بوده باشد سببی بافتن مرحق ترا در این
الشهرين من شهور الدهر اللّهمّ وما ألممنا به في
دو ماه از ماههای روزگار خداوندا و آنچه فرود آمدیم بآن در این
شهرنا هذا من لمم أو إثم أو واقعنا فيه من ذنب
ماه ما از گناه خورد یا از گناه بزرگی یا واقع ساخته ایم در آن از گناهی
واكتسبنا فيه من خطيئة على تعمّد منّا أو على
و کسب کرده ایم در آن از خطایی بر سبیل عمد از ما یا بر سبیل
نسيان ظلمنا فيه أنفسنا أو انتهكنا به حرمة من
فراموشی ستم کرده ایم در آن بر نفسهای خود یا دریده ایم بآن حرمتی از
غيرنا فصلّ على محمّد وآله واسترنا بسترك واعف
غیر خود پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و بپوشان ما را به پرده خود و عفو کن
عنّا بعفوك ولا تنصبنا فيه لأعين الشامتين
از ما بعفو خود و برپا مکن ما را در آن برای چشمهای شماتت کنندگان
ولا تبسط علينا فيه ألسن الطاعنين واستعملنا
و مگشای بر ما در آن زبانهای طعن کنندگان و کار فرمای ما را
بما يكون حطّة وكفّارة لما أنكرت منّا فيه
بآنچه می باشد سبب فرو نهادن و پوشاندن مر آنچه را که ناخوش داشتی از ما در آن

الدهور — الطاعنين — منه

برأفتك التي لا تنفد وفضلك الذي لا ينقص
بمهربانی تو که فانی نمیشود و فضل تو که کم نمیشود
اللّهمّ صلّ على محمّد وآله واجبر مصيبتنا بشهرنا
خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او و تدارک کن مصیبت ما را بماه ما
وبارك لنا في يوم عيدنا وفطرنا واجعله من
و برکت ده ما را در روز عید ما و روزه گشودن ما و بگردان آنرا از
خير يوم مرّ علينا أجلبه لعفو وأمحاه لذنب
بهترین روزی که گذشته بر ما کشنده ترین روزی مر عفو را و محو کننده ترین روزی مر گناه را
واغفر لنا ما خفي من ذنوبنا وما علن اللّهمّ
و بیامرز برای ما آنچه پنهانست از گناهان ما و آنچه آشکار است خداوندا
اسلخنا بانسلاخ هذا الشهر من خطايانا وأخرجنا
بیرون آور ما را به بیرون آمدن این ماه از گناهان ما و بیرون آور ما را
بخروجه من سيّئاتنا واجعلنا من أسعد أهله
به برآمدن آن از بدیهای ما و بگردان ما را از نیکبخت ترین اهل این ماه
به وأجزلهم قسماً فيه وأوفرهم حظّاً منه
بآن و بیشترین ایشان از روی قسمت در آن و تمامترین ایشان از روی بهره از آن
اللّهمّ ومن رعى حقّ هذا الشهر حقّ رعايته و
خداوندا و هرکه رعایت کرده است حق این ماه را حق رعایت آن و
حفظ حرمته حقّ حفظها وقام بحدوده حقّ
نگاه داشته حرمت آنرا حق نگاه داشتن آن و قیام کرده بحدهای آن حق

للعفو — الذنب

قيامها واتّقى ذنوبه حقّ تقاتها او تقرّب اليك بقربة

قیام با تمام وپرهیز کرده از گناهان خود حق پرهیزکاری آنها یا نزدیکی جسته است بسوی تو به نزدیکی

اوجبت رضاك له وعطفت رحمتك عليه فهب لنا

که واجب ساخته است رضای تو برای او ومهربان کرده است رحمت خود را براو پس ببخش ما را

مثله من وجدك واعطنا اضعافه من فضلك

مانند او از توانگری خود وعطا کن ما را اضعاف او از فضل خود

فانّ فضلك لا يغيض وانّ خزائنك لا تنقص بل

پس بدرستی که فضل تو نقصان نمی پذیرد وبدرستی که خزانهای تو کم نمیشود بلکه

تفيض وانّ معادن احسانك لا تفنى وانّ عطاءك

ریزان میشود وبدرستی که کانهای احسان تو فانی نمیگردد وبدرستی که عطای تو

للعطاء المهنا اللهم صل على محمد واله واكتب

هرآینه عطائیست گوارا خداوندا رحمت فرست بر محمد وآل او وبنویس

لنا مثل اجور من صامه او تعبّد لك فيه الى يوم

برای ما مانند مزدهای آنکه روزه داشته این ماه را یا پرستش کرده ترا در آن تا روز

القيمة اللهم انّا نتوب اليك في يوم فطرنا الذي

قیامت خداوندا بدرستی که ما توبه میکنیم بسوی تو در روز روزه گشودن ما که

جعلته للمؤمنين عيدا وسرورا ولاهل ملّتك

گردانیده آنرا برای مؤمنان عیدی وشادمانیی وبرای اهل دین خود

مجمعا ومحتشدا من كلّ ذنب اذنبناه او سوء

مجمعی وگرد آمدنی از هر گناهی که کرده ایم آنرا یا بدیی

عطفت برحمتك

العطاء المهناء

اسلفناه او خاطر شرّ اضمرناه توبة من لا ينطوي

که از پیش کرده ایم آنرا یا اندیشه بدیی که در دل داشته ایم آنرا توبه کسی که در نورد پیچیده نشود

على رجوع الى ذنب ولا يعود بعدها في خطيئة

بر رجوع بسوی گناهی وباز نگردد پس از آن در خطایی

توبة نصوحا خلصت من الشكّ والارتياب فتقبّلها

توبه دوزنده که پاک باشد از شک وریب پس بپذیر آنرا

منّا وارض عنّا وثبّتنا عليها اللهم ارزقنا خوف

از ما وراضی شو از ما وثابت دار ما را بر آن خداوندا روزی کن ما را ترس

عقاب الوعيد وشوق ثواب الموعود حتّى نجد لذّة

عقاب وعید وشوق ثواب وعده داده شده تا که بیابیم لذت

ما ندعوك به وكآبة ما نستجيرك منه واجعلنا

آنچه میخوانیم ترا بآن واندوه آنچه زنهار میجوییم ترا از آن وبگردان ما را

عندك من التوّابين الذين اوجبت لهم محبّتك وقبلت

نزد خود از توبه کنندگان که واجب کرده برای ایشان محبت خود را وپذیرفتی

منهم مراجعة طاعتك يا اعدل العادلين اللهم

از ایشان بازگشت بطاعت تو ای عادل ترین عدل کنندگان خداوندا

تجاوز عن آبائنا وامّهاتنا واهل ديننا جميعا من

درگذر از پدران ما ومادران ما واهل دین ما همگی هر که

سلف منهم ومن غبر الى يوم القيمة اللهم صلّ على

گذشته است از ایشان وهرکه آید تا روز قیامت خداوندا رحمت فرست بر

نصوحا

غم

محمد نبينا وآله كما صليت على ملائكتك المقربين
محمد پیغمبر ما وآل او چنانچه رحمت کرده بر فرشتگان خود که مقربانند
وصل عليه وآله كما صليت على عبادك الصالحين
ورحمت بفرست براو وآل او چنانچه رحمت فرستادی بر بندگان خود که شایستگانند
وأفضل من ذلك يا رب العالمين صلوة تبلغنا
وبهتر از آن ای پروردگار عالمیان رحمتی که برسد بما
بركتها وينالنا نفعها ويستجاب لها دعاؤنا
برکت آن وبرسد ما را نفع آن ومستجاب شود از جهت آن دعای ما
إنك أكرم من رغب إليه وأكفى من توكل عليه
بدرستی که تو کریمتری از هرکه رغبت کرده شده است بسوی او وکارسازتری از هرکه توکل کرده شده است براو
وأعطى من سئل من فضله وأنت على كل شيء قدير
ودهنده تری از هرکه سؤال کرده شده است از فضل او وتو بر همه چیز بغایت توانایی

وكان من دعائه عليه السلام في يوم الفطر إذا انصرف من صلوته
وبود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در روز عید رمضان هرگاه فارغ میشدند از نماز خود
قام قائما ثم استقبل القبلة وفي يوم الجمعة فقال
بر میخواستند پس روی مبارک بقبله میکردند ودر روز جمعه پس میگفتند

يا من يرحم من لا يرحمه العباد ويا من يقبل من لا
ای آنکه رحم میکند کسی را که رحم نمیکنند او را بندگان وای آنکه می پذیرد کسی را که
تقبله البلاد ويا من لا يحتقر أهل الحاجة إليه
نمی پذیرد او را شهرها وای آنکه حقیر نمیسازد اهل احتیاج را بسوی او

ويا من لا يخيب الملحين عليه ويا من لا يجبه بالرد
وای آنکه نومید نمیکند الحاح کنندگان را براو وای آنکه بر پیشانی نمیزند برد کردن
أهل الدالة عليه ويا من يجتبي صغير ما يتحف به
اهل ناز را براو وای آنکه برمیگزیند کوچک آنچه تحفه داده شود باو
ويشكر يسير ما يعمل له ويا من يشكر على القليل
وشکر میکند اندک آنچه کرده شود برای او وای آنکه شکر میکند بر اندک
ويجازي بالجليل ويا من يدنو إلى من دنا منه ويا من
وپاداش میدهد بزرگ وای آنکه نزدیک میشود بسوی کسی که نزدیک شده باو وای آنکه
يدعو إلى نفسه من أدبر عنه ويا من لا يغير النعمة
میخواند بسوی نفس خود هرکرا روی گردانیده از او وای آنکه تغییر نمیدهد نعمت را
ولا يبادر بالنقمة ويا من يثمر الحسنة حتى ينميها
وپیشی نمیگیرد بعذاب کردن وای آنکه بار می آورد نیکویی را تا آنکه بیفزاید آنرا
ويتجاوز عن السيئة حتى يعفيها انصرفت الآمال
ودر میگذرد از بدی تا آنکه نابدید سازد آنرا برگردیدند آرزوها
دون مدى كرمك بالحاجات وامتلأت بفيض
نزد غایت کرم تو بحاجتها وپر شد بریزش
جودك أوعية الطلبات وتفسخت دون بلوغ
جود تو ظرفهای طلبها واز هم گسیخت نزد رسیدن
نعتك الصفات فلك العلو الأعلى فوق كل عال و
وصف تو صفتها پس مر تراست بلندی بلندتر بالای هر بلندی و

وصل عليه وآله كما صليت على أنبيائك المرسلين

الجلالُ الامجدُ فوقَ كلِّ جلالٍ كلُّ جليلٍ عندكَ
بزرگی بزرگتر بالای هر بزرگی هر بزرگی نزد تو
صغيرٌ وكلُّ شريفٍ في جنبِ شرفكَ حقيرٌ خابَ
خرد است و هر بزرگواری در جنب بزرگواری تو خوار است نومید شدند
الوافدونَ على غيركَ وخسرَ المتعرِّضونَ الّا لكَ
وارد شوندگان بر غیر تو و زیان کردند پیش آیندگان مگر ترا
وضاعَ الملمّونَ الّا بكَ واجدبَ المنتجعونَ الّا مَن
و ضایع شدند فرود آیندگان مگر بتو و در قحط شدند نیکی خواهان مگر آنکه
انتجعَ فضلكَ بابُكَ مفتوحٌ للرّاغبينَ وجودُكَ
خواست از فضل تو درگاه تو گشوده است برای رغبت کنندگان و جود تو
مباحٌ للسّائلينَ واغاثتُكَ قريبةٌ من المستغيثينَ
حلال کرده شده برای سؤال کنندگان و فریادرسی تو نزدیک است بفریادرس طلبان
لا يخيبُ منكَ الآملونَ ولا ييأسُ من عطائكَ
نومید نمیشوند از تو امید داران و نا امید نمیشوند از عطای تو
المتعرِّضونَ ولا يشقى بنقمتكَ المستغفرونَ رزقُكَ
پیش آیندگان و بدبخت نمیشوند بعقوبت تو طلب آمرزش کنندگان روزی تو
مبسوطٌ لمن عصاكَ وحلمُكَ معترضٌ لمن ناواكَ
گسترده است برای کسی که عصیان تو کرده و حلم تو پیش آینده است مر آنرا که دشمنی کرد ترا
عادتُكَ الاحسانُ الى المسيئينَ وسنّتُكَ الابقاءُ
عادت تو نیکویی کردن است به بدکاران و طریقهٔ تو رحم کردن است
على المعتدينَ حتّى لقد غرّتهم اناتُكَ عن الرّجوعِ
بر تعدی کنندگان تا بدرستی بتحقیق مغرور گردانید ایشانرا مدارا کردن تو از بازگشتن
وصدّهم امهالُكَ عن النّزوعِ وانّما تأنّيتَ بهم
و باز داشت ایشانرا مهلت دادن تو از باز ایستادن و بدرستی که مدارا کردی با ایشان مگر
ليفيئوا الى امركَ وامهلتَهم ثقةً بدوامِ ملككَ
برای آنکه بازگردند بسوی فرمان تو و مهلت دادی ایشانرا بجهة اعتماد بر همیشگی پادشاهی خود
فمن كانَ من اهلِ السّعادةِ ختمتَ له بها ومن كانَ
پس هر که هست از اهل سعادت ختم کردی مر او را بسعادت و هر که هست
من اهلِ الشّقاوةِ خذلتَه لها كلُّهم صائرونَ
از اهل شقاوت خوار کردی او را برای آن شقاوت همهٔ ایشان گردندگانند
الى حكمكَ وامورُهم آئلةٌ الى امركَ لم يهنْ على
بسوی حکم تو و کارهای ایشان بازگردنده است بسوی امر تو سست نمیشود بر
طولِ مدّتِهم سلطانُكَ ولم يدحضْ لتركِ معاجلتِهم
درازی مدت ایشان پادشاهی تو و باطل نمیشود بجهة ترک شتاب کردن با ایشان
برهانُكَ حجّتُكَ قائمةٌ وسلطانُكَ ثابتٌ لا يزولُ
دلیل روشن تو حجت تو ایستاده است و پادشاهی تو ثابت است که زائل نمیشود
فالويلُ الدّائمُ لمن جنحَ عنكَ والخيبةُ الخاذلةُ
پس عذاب دائمی مر کسی را که گردید از تو و نومیدی رسواکننده
لمن خابَ منكَ والشّقاءُ الاشقى لمن اغترَّ بكَ ما
مر کسی را که نومید شد از تو و بدبختی بدبخت تر مر کسی را که مغرور شد بتو چه

أكثر تصرفه في عذابك وما أطول تردده في عقابك

بسیار است گردیدن او در عذاب تو وچه درازاست گردش او در عقاب تو

وما أبعد غايته من الفرج وما أقنطه من سهولة

وچه دوراست نهایت او از گشایش وچه نومید است از آسانی

المخرج عدلا من قضائك لا تجور فيه وإنصافا من

بیرون آمدن از روی عدالت از حکم تو که جور نمیکنی در آن واز روی انصاف از

حكمك لا تحيف عليه فقد ظاهرت الحجج

حکم تو که ستم نمیکنی بر او پس بتحقیق که ظاهر کرده حجتها را

وأبليت الأعذار وقد تقدمت بالوعيد وتلطفت

وکهنه کرده عذرها را وبتحقیق که پیش انداختی ترسانیدن را ولطف کرده

في الترغيب وضربت الأمثال وأطلت الإمهال

در ترغیب کردن وزده مثلها را ودراز کردانیده مهلت دادن را

وأخرت وأنت مستطيع للمعاجلة وتأنيت وأنت

وباز پس داشته وحال آنکه تو توانائی مر شتابکردن را وتانی کرده وحال آنکه تو

مليء بالمبادرة لم تكن أناتك عجزا ولا إمهالك

قادری بر پیش دستی کردن نبوده است مدارای تو از روی عجز ونه مهلت دادن تو

وهنا ولا إمساكك غفلة ولا انتظارك مداراة

از روی سستی ونه بازداشتن تو از بیخبری ونه مهلت دادن تو مدارا کردن

بل لتكون حجتك أبلغ وكرمك أكمل وإحسانك أوفى

بلکه تا باشد حجت تو رسنده تر وکرم تو کاملتر واحسان تو رساتر

ونعمتك أتم كل ذلك كان ولم تزل وهو كائن

ونعمت تو تمامتر همه این بود وهمیشه بود وآن هست

ولا تزال حجتك أجل من أن توصف بكلها ومجدك

وهمیشه میباشد حجت تو بزرگتر است از آنکه وصف کرده شوی بهمه آن وبزرگی تو

أرفع من أن يحد بكنهه ونعمتك أكثر من أن

بلندتر است از آنکه تعریف کرده شوی بکنه آن ونعمت تو بیشتر است از آنکه

تحصى بأسرها وإحسانك أكثر من أن تشكر على أقله

شمرده شود بتمام آن واحسان تو زیاده است از آنکه شکر کرده شوی بر کمتر آن

وقد قصر بي السكوت عن تحميدك وفههني الإمساك

وبتحقیق که عاجز ساخت مرا خاموشی از سپاس کردن تو ودرمانده کرد مرا باز ایستادن

عن تمجيدك وقصاراي الإقرار بالحسور لا رغبة

از بزرگ داشتن تو ونهایت کار من اقرار است بدرماندگی نه از روی رغبت

يا إلهي بل عجزا فها أنا ذا أؤمك بالوفادة وأسألك

ای خدای من بلکه از روی عجز پس اینک من این قصد میکنم ترا بآمدن نزد تو ومیطلبم از تو

حسن الرفادة فصل على محمد وآله واسمع نجواي

نیکوئی عطا را پس رحمت فرست بر محمد وآل او وبشنو راز مرا

واستجب دعائي ولا تختم يومي بخيبتي ولا تجبهني

واجابت کن دعای مرا وختم مکن روز مرا بنومیدی وپریشانی من

بالرد في مسألتي وأكرم من عندك منصرفي

برد کردن در سؤال من وگرامی کن از نزد خود بازگردیدن مرا

وَإِلَيْكَ مُنْقَلَبِي أَنَّكَ غَيْرُ ضَائِقٍ بِمَا تُرِيدُ وَلَا عَاجِزٍ

وبسوی تو بازگشت مرا بدرستی که تو تنگ گیرنده نیستی بآنچه اراده کنی ونه عاجز

عَمَّا تُسْئَلُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

از آنچه تو طلب کرده شوی و تو بر همه چیز بغایت توانایی و نیست گردیدن از معصیت و نه

إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ

مگر بخدای بلند بزرگ

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در روز عرفه

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ

سپاس مر خدایرا که پروردگار عالمیانست بار خدایا مر تراست سپاس ای پدید آورنده آسمانها

وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ رَبَّ الْأَرْبَابِ

و زمین ای خداوند بزرگی و گرامی کردن ای پروردگار پرورندها

وَإِلٰهَ كُلِّ مَأْلُوهٍ وَخَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَوَارِثَ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ

و خدای هر که پرستیده شده و آفریدگار هر آفریده شده و میراث برنده همه چیز نیست

كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَلَا يَعْزُبُ عَنْهُ عِلْمُ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ

مانند او چیزی و پنهان نمیشود ازو دانستن چیزی و او بهمه

شَيْءٍ مُحِيطٌ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ أَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا

چیز احاطه کننده است و او بر همه چیز نگهبانست توئی خدای نیست خدای مگر

أَنْتَ الْأَحَدُ الْمُتَوَحِّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ وَأَنْتَ اللهُ لَا

تو که یکتایی یگانه تنهایی بی جفتی و توئی خدایی نیست

إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَكَرِّمُ الْعَظِيمُ الْمُتَعَظِّمُ الْكَبِيرُ

خدای مگر تو که بزرگوار با کرم بزرگ با عظمت بزرگ

الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالِ

با کبریایی و توئی خدای نیست خدای مگر تو که بلند و برتر

الشَّدِيدُ الْمِحَالِ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ

و سخت عقوبتی و توئی خدای نیست خدای مگر تو که بخشنده مهربانی

الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ السَّمِيعُ

دانایی درست کرداری و توئی خدای نیست خدای مگر تو که شنوایی

الْبَصِيرُ الْقَدِيمُ الْخَبِيرُ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ

بینایی ازلی آگاهی و توئی خدای نیست خدای مگر تو

الْكَرِيمُ الْأَكْرَمُ الدَّائِمُ الْأَدْوَمُ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا

که بزرگوار بزرگتر از همه همیشه تر از همه و توئی خدای نیست خدای مگر

أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَالْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ وَ

تو اولی پیش از همه کس و آخری پس از هر شماری و

أَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الدَّانِي فِي عُلُوِّهِ وَالْعَالِي فِي

توئی خدای نیست خدای مگر تو نزدیکی در بلندی خود و بلندی در

دُنُوِّهِ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ

نزدیکی خود و توئی خدای نیست خدای مگر تو که خداوند نیکویی و بزرگی و

الْكِبْرِيَاءِ وَالْحَمْدِ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي أَنْشَأْتَ

عظمت و سپاسی و توئی خدای نیست خدای مگر تو که آفریدی

الْأَشْيَاءَ مِنْ غَيْرِ سِنْخٍ وَصَوَّرْتَ مَا صَوَّرْتَ مِنْ غَيْرِ مِثَالٍ

همه چیزها را بی مایه و نگاشتی آنچه نگاشتی بی نمونه

وَابْتَدَعْتَ الْمُبْتَدَعَاتِ بِلَا احْتِذَاءٍ أَنْتَ الَّذِي قَدَّرْتَ
وبديد آورده تو بديد آوردها را بي آنكه از روي خبري برداري توئي آنكه تقدير كردي
كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا وَيَسَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَيْسِيرًا وَدَبَّرْتَ مَا
هر چيزرا تقدير كردني و آسان كرده همه چيزرا آسان كردني وتدبير كرده آنچه را
دُونَكَ تَدْبِيرًا أَنْتَ الَّذِي لَمْ يُعِنْكَ عَلَى خَلْقِكَ شَرِيكٌ
فرود تست تدبير كردني توئي آنكه ياري نكرده است ترا بر آفريدن تو انبازي
وَلَمْ يُوَازِرْكَ فِي أَمْرِكَ وَزِيرٌ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ مُشَاهِدٌ
وهمدو كاري نكرده است ترا در كار تو وزيري ونبوده است مرترا بيننده
وَلَا نَظِيرٌ أَنْتَ الَّذِي أَرَدْتَ فَكَانَ حَتْمًا مَا أَرَدْتَ
ونه مانندي توئي آنكه خواستي پس بود واجب آنچه خواستي
وَقَضَيْتَ فَكَانَ عَدْلًا مَا قَضَيْتَ وَحَكَمْتَ فَكَانَ
وحكم كردي پس بود انصاف آنچه حكم كردي وفرمان دادي پس بود
نِصْفًا مَا حَكَمْتَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْوِيكَ مَكَانٌ وَلَمْ يَقُمْ
عدالت آنچه حكم كردي توئي آنكه فرا نگيرد ترا مكاني وبر نخواسته است
لِسُلْطَانِكَ سُلْطَانٌ وَلَمْ يُعْيِكَ بُرْهَانٌ وَلَا بَيَانٌ
مرترا بپادشاهي تو پادشاهي وعاجز نكرده است ترا دليل روشني ونه بياني
أَنْتَ الَّذِي أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَجَعَلْتَ لِكُلِّ
توئي آنكه شمرده هر چيزرا شمردني وگردانيده براي همه
شَيْءٍ أَمَدًا وَقَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا أَنْتَ الَّذِي
چيزها مدتي واندازه كرده هر چيزرا اندازه كردني توئي آنكه

قَصُرَتِ الْأَوْهَامُ عَنْ ذَاتِيَّتِكَ وَعَجَزَتِ الْأَفْهَامُ
نارسايي كرده اند وهمها از كنه ذات تو وعاجز شده اند فهمها
عَنْ كَيْفِيَّتِكَ وَلَمْ تُدْرِكِ الْأَبْصَارُ مَوْضِعَ أَيْنِيَّتِكَ
از چگونگي تو ودر نيافته اند ديدها جاي جايي ترا
أَنْتَ الَّذِي لَا تُحَدُّ فَتَكُونَ مَحْدُودًا وَلَمْ تُمَثَّلْ فَتَكُونَ
توئي آنكه ترا حدي نيست تا باشي محدود كرده شده ومثال نيست تا باشي در خاطر
مَوْجُودًا وَلَمْ تَلِدْ فَتَكُونَ مَوْلُودًا أَنْتَ الَّذِي
دريافته شده ونزاده كسي ترا پس تا باشي زاييده شده توئي آنكه
لَا ضِدَّ مَعَكَ فَيُعَانِدَكَ وَلَا عِدْلَ لَكَ فَيُكَاثِرَكَ
نيست ضدي با تو تا عناد كند ترا وهمتايي نيست مرترا تا غلبه كند بر تو
وَلَا نِدَّ لَكَ فَيُعَارِضَكَ أَنْتَ الَّذِي ابْتَدَأَ وَاخْتَرَعَ
ونيست مانندي مرترا پس برابري كند با تو توئي آنكه آغاز كرد وبديد آورد
وَاسْتَحْدَثَ وَابْتَدَعَ وَأَحْسَنَ صُنْعَ مَا صَنَعَ
وتازه كرد وبديد آورد ونيكو كرد كردن آنچه كرد
سُبْحَانَكَ مَا أَجَلَّ شَأْنَكَ وَأَسْنَى فِي الْأَمَاكِنِ
پاكي تو چه بزرگ است كار تو وچه بلند است در جاها
مَكَانَكَ وَأَصْدَعَ بِالْحَقِّ فُرْقَانَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ لَطِيفٍ
جاي تو وچه ظاهر گردانيده است حق را قرآن تو تسبيح ميكنم ترا از آن لطف كننده
مَا أَلْطَفَكَ وَرَؤُوفٍ مَا أَرْأَفَكَ وَحَكِيمٍ مَا أَعْرَفَكَ
چه لطف كننده واز آن مهرباني چه مهرباني واز آن حكيمي چه شناسايي

الصمد السيد الذي يصمد اليه في الحوائج اي يقصد ... والصمد الدائم الذي لم يزل ولا يزال والذي لا جوف له والذي لا جوف
له والذي لا ياكل ولا يشرب ولا ينام وقيل هو القائم بنفسه
الغني عن غيره

سُبْحَانَكَ مِنْ مَلِيكٍ مَا أَمْنَعَكَ وَجَوَادٍ مَا أَوْسَعَكَ
پاکی تو از آن پادشاهی چه قوی و غالب و بخشنده چه توانگر

وَرَفِيعٍ مَا أَرْفَعَكَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْكِبْرِيَاءِ
و بلندی چه بلند خداوند جمال و بزرگی و بزرگواری

وَالْحَمْدِ سُبْحَانَكَ بَسَطْتَ بِالْخَيْرَاتِ يَدَكَ وَعُرِفَتِ
و سپاس پاکی تو گسترده به نیکوییها دست خود را و شناخته شده

الْهِدَايَةُ مِنْ عِنْدِكَ فَمَنِ الْتَمَسَكَ لِدِينٍ أَوْ دُنْيَا
هدایت از نزد تو پس هر که طلب کرد ترا برای دین یا دنیا

وَجَدَكَ سُبْحَانَكَ خَضَعَ لَكَ مَنْ جَرَى فِي عِلْمِكَ
یافت ترا پاکی تو فروتنی کرد مر ترا هر که روان شد در علم تو

وَخَشَعَ لِعَظَمَتِكَ مَا دُونَ عَرْشِكَ وَانْقَادَ لِلتَّسْلِيمِ
و پستی نمود مر بزرگواری ترا آنچه فرود عرش تست و گردن نهاد برای فرمان برداری

لَكَ كُلُّ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ لَا تُحَسُّ وَلَا تُجَسُّ وَلَا
تو همه آفریده تست پاکی تو محسوس نمیشوی و ملموس نمیشوی

تُمَسُّ وَلَا تُكَادُ وَلَا تُمَاطُ وَلَا تُنَازَعُ وَلَا تُجَارَى
مس کرده نمیشوی و کید کرده نمیشوی و دور کرده نمیشوی و نزاع کرده نمیشوی و غلبه کرده نمیشوی

وَلَا تُمَارَى وَلَا تُخَادَعُ وَلَا تُمَاكَرُ سُبْحَانَكَ سَبِيلُكَ
و جدال کرده نمیشوی و فریب کرده نمیشوی و مکر کرده نمیشوی پاکی تو راه تو

جَدَدٌ وَأَمْرُكَ رَشَدٌ وَأَنْتَ حَيٌّ صَمَدٌ سُبْحَانَكَ قَوْلُكَ
راه راست است و امر تو صواب است و تویی زنده بی نیاز پاکی تو گفتار تو

حُكْمٌ وَقَضَاؤُكَ حَتْمٌ وَإِرَادَتُكَ عَزْمٌ سُبْحَانَكَ لَا
حکمت است و قضای تو لازم است و اراده تو جزم است پاکی تو نیست

رَادَّ لِمَشِيَّتِكَ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ سُبْحَانَكَ
رد کننده مر خواسته ترا و نه تبدیل کننده مر سخنان ترا پاکی تو

بَاهِرَ الْآيَاتِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ بَارِئَ النَّسَمَاتِ لَكَ
ای خداوند نشانهای روشن ای آفریننده آسمانها و آفریدگار آدمیان مر تراست

الْحَمْدُ حَمْداً يَدُومُ بِدَوَامِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً خَالِداً
سپاس سپاسی که ... و مر تراست سپاس سپاسی که جاوید باشد

بِنِعْمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً يُوَازِي صُنْعَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
نعمت تو و مر تراست سپاس سپاسی که برابری کند کردار ترا و مر تراست سپاس

حَمْداً يَزِيدُ عَلَى رِضَاكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً مَعَ حَمْدِ
سپاسی که زیاده باشد بر خشنودی تو و مر تراست سپاس سپاسی با سپاس

كُلِّ حَامِدٍ وَشُكْراً يَقْصُرُ عَنْهُ شُكْرُ كُلِّ شَاكِرٍ
هر سپاس گزارنده و شکری که قاصر باشد از آن شکر هر شکر کننده

حَمْداً لَا يَنْبَغِي إِلَّا لَكَ وَلَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَّا إِلَيْكَ حَمْداً
سپاسی که سزاوار نباشد مگر برای تو و نزدیکی بجویند بآن مگر بسوی تو سپاسی

يُسْتَدَامُ بِهِ الْأَوَّلُ وَيُسْتَدْعَى بِهِ دَوَامُ الْآخِرِ
که طلب همیشگی کرده شود بآن اول و درخواسته شود بآن دوام آخر

حَمْداً يَتَضَاعَفُ عَلَى كُرُورِ الْأَزْمِنَةِ وَيَتَزَايَدُ
سپاسی که مضاعف شود بر گردش زمانها و زیاده شود

الهداة

قاهر الارباب

اضعافا مترادفة حمدا يعجز عن احصائه الحفظة
زیاده تهای پی در پی سپاسی که عاجز شوند از شماره آن نگاه دارندگان

ويزيد على ما احصته في كتابك الكتبة حمدا يوازن
و زیاده شود بر انچه شمرده اند آنرا در کتاب تو نویسندگان سپاسی که موازنه کند

عرشك المجيد ويعادل كرسيك الرفيع حمدا
عرش ترا که بزرگست و برابری کند کرسی ترا که بلند است سپاسی

يكمل لديك ثوابه ويستغرق كل جزاء جزاؤه حمدا
که کامل شود نزد تو ثواب آن و فرو گیرد هر پاداشی را پاداش آن سپاسی

ظاهره وفق لباطنه وباطنه وفق لصدق النية
که ظاهر آن موافق باشد مر باطن آنرا و باطن آن موافق باشد مر راستی نیت را

فيه حمدا لم يحمدك خلق مثله ولا يعرف احد
در آن سپاسی که سپاس نکنند ترا آفریده مانند آن و نشناسد کسی

سواك فضله حمدا يعان من اجتهد في تعديده
سوای تو فضل آنرا سپاسی که یاری کرده شود هر که کوشش کرده در شمردن آن

ويؤيد من اغرق نزعا في توفيته حمدا يجمع ما
و قوت داده شود هر که تمام کوشید در تمام بجای آوردن آن سپاسی که جمع کند آنچه

خلقت من الحمد وينتظم ما انت خالقه من
آفریده از سپاس و در رشته کشد آنچه را تو آفریننده ای

بعد حمدا لا احمد اقرب الى قولك منه ولا احمد
پس از آن سپاسی که نیست سپاسی نزدیکتر به گفتار تو از آن و نیست سپاس کننده

ممن يحمدك به حمدا يوجب بكرمك المزيد
از آنکه سپاس کند ترا بآن سپاسی که واجب گرداند بکرم تو زیادتی را

بوفوره وتصله بمزيد بعد مزيد طولا منك حمدا
به بسیاری آن و در پی آنرا بافزونی پس از افزونی از روی تفضل از تو سپاسی

يجب لكرم وجهك ويقابل عز جلالك رب صل
که واجب باشد برای بزرگی ذات تو و برابری کند با عزت بزرگی تو ای پروردگار من رحمت فرست

على محمد وال محمد المنتجب المصطفى المكرم
بر محمد و آل محمد که برگزیده و پسندیده شده و گرامی داشته شده

المقرب افضل صلواتك وبارك عليه اتم بركاتك
و نزدیک گردانیده شده بهترین رحمتهای تو و برکت کن بر او تمامترین برکتهای خود

وترحم عليه امتع رحماتك رب صل على محمد
و رحم کن بر او بهره مندترین رحمتهای خود را ای پروردگار من رحمت فرست بر محمد

واله صلوة زاكية لا تكون صلوة ازكى منها
و آل او رحمتی افزاینده که نباشد رحمتی افزاینده تر از آن

وصل عليه صلوة نامية لا تكون صلوة انمى منها
و رحمت فرست بر او رحمتی فزایش کننده که نباشد رحمتی فزایش کننده تر از آن

وصل عليه صلوة راضية لا تكون صلوة
و رحمت فرست بر او رحمتی خشنود سازنده که نباشد رحمتی

فوقها رب صل على محمد واله صلوة ترضيه وتزيد
بالای آن ای پروردگار من رحمت فرست بر محمد و آل او رحمتی که خشنود سازد او را و زیاده

تحمدك

يوازي كرم

توفيته

قبولك

عَلَى رِضَاهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً تُرْضِيكَ وَتَزِيدُ عَلَى
بر خشنودی او و رحمت فرست براو رحمتی که خشنود سازد ترا و زیادتی کند بر
رِضَاكَ لَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً لَا تَرْضَى لَهُ إِلَّا بِهَا
خشنودی تو مراورا و رحمت فرست براو رحمتی که نه پسندی برای او مگر آن رحمت را
وَلَا تَرَى غَيْرَهُ لَهَا أَهْلًا رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
و نه بینی غیر او را برای آن رحمت سزاوار ای پروردگار من رحمت فرست بر محمد و آل او
صَلَوةً تُجَاوِزُ رِضْوَانَكَ وَيَتَّصِلُ اتِّصَالُهَا بِبَقَائِكَ
رحمتی که درگذرد رضای تو و پیوسته شود پیوستگی آن به بقای تو
وَلَا يَنْفَدُ كَمَا لَا تَنْفَدُ كَلِمَاتُكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى
و فانی نشود چنانکه فانی نمیشود سخنان تو ای پروردگار من رحمت فرست
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً تَنْتَظِمُ صَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَ
محمد و آل او رحمتی که در رشته کشد رحمتهای فرشتگان تو و
أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَتَشْتَمِلُ عَلَى
پیغمبران تو و رسولان تو و اهل طاعت ترا و مشتمل باشد بر
صَلَوَاتِ عِبَادِكَ مِنْ جِنِّكَ وَإِنْسِكَ وَأَهْلِ إِجَابَتِكَ
رحمتهای بندگان تو از پریان تو و آدمیان تو و اهل اجابت تو
وَتَجْتَمِعُ عَلَى صَلَوةِ كُلِّ مَنْ ذَرَأْتَ وَبَرَأْتَ مِنْ
و مجتمع شود بر رحمت هر که آفریدهٔ و پدید کرده او را از
أَصْنَافِ خَلْقِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَوةً تُحِيطُ
اقسام آفریدگان تو ای پروردگار من رحمت فرست بر او و آل او رحمتی که احاطه کند

بِكُلِّ صَلَوةٍ سَالِفَةٍ وَمُسْتَأْنَفَةٍ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَ
بهر رحمتی گذشته و آینده و رحمت فرست براو و
عَلَى آلِهِ لَكَ وَلِمَنْ دُونَكَ وَتُنْشِئُ مَعَ ذَلِكَ صَلَوَاتٍ
بر آل او مر ترا و مر آنرا که غیر تست و پیدا کنی با آن رحمتهایی
تُضَاعِفُ مَعَهَا تِلْكَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَهَا وَتَزِيدُهَا
که دو چندان شود با آنها آن رحمتها نزد آن رحمتها و زیادتی آنرا
عَلَى كُرُورِ الْأَيَّامِ زِيَادَةً فِي تَضَاعِيفَ لَا يَعُدُّهَا
بر گردش روزگار زیادتی در زیادتیها که نتواند شمرد آنرا
غَيْرُكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى أَطَايِبِ أَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ
غیر تو ای پروردگار من رحمت فرست بر پاکیزگان اهل بیت او آنانکه برگزیده ایشانرا
لِأَمْرِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَزَنَةَ عِلْمِكَ وَحَفَظَةَ دِينِكَ
برای امر خود و گردانیده ایشانرا خزانه داران علم خود و نگاهداران دین خود
وَخُلَفَاءَكَ فِي أَرْضِكَ وَحُجَجَكَ عَلَى عِبَادِكَ
و جانشینان خود در زمین خود و حجتهای خود بر بندگان خود
وَطَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرِّجْسِ وَالدَّنَسِ تَطْهِيرًا بِإِرَادَتِكَ
و پاک گردانیده ایشانرا از پلیدی و چرک پاک گردانیدنی به ارادهٔ خود
وَجَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ إِلَى جَنَّتِكَ
و گردانیده ایشانرا وسیله بسوی خود و راه بسوی بهشت خود
رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً تُجْزِلُ لَهُمْ بِهَا مِنْ
ای پروردگار من رحمت فرست بر محمد و آل او رحمتی که بزرگ گردانی برای ایشان با آن رحمت از

تُوصِلُهَا إِلَيْهِ مِنْكَ وَمِنْ دُونِكَ وَتُنْشِئُ

صَلَوَاتٍ مَرْضِيَّةً

تُضْعِفُ

تُضَاعِفُ

لَا يُحْصِيهَا

نخلك وكرامتك وتكمل لهم الاشياء من
عطاهای خود و کرامت خود و کامل کنی برای ایشان چیزها را از
عطاياك ونوافلك وتوفر عليهم الحظ من عوائدك
عطاهای خود و نوافل خود و بسیار گردانی برای ایشان بهره را از عطاهای خود
وفوائدك رب صل عليه وعليهم صلوة لا امد
و فواید خود ای پروردگار من رحمت فرست بر او و بر ایشان رحمتی که نهایتی نباشد
في اولها ولا غاية لامدها ولا نهاية لاخرها
در اول آن و نه غایتی برای مدت آن و نه نهایتی برای آخر آن
رب صل عليهم زنة عرشك وما دونه وملأ
ای پروردگار من رحمت فرست بر ایشان هم سنگ عرش خود و آنچه فرود آنست و بمقدار پری
سمواتك وما فوقهن وعدد ارضيك وما تحتهن
آسمانهای تو و آنچه بالای آنهاست و بشماره زمینهای تو و آنچه پایین آنهاست
وما بينهن صلوة تقربهم منك زلفى وتكون
و آنچه میان آنهاست رحمتی که نزدیک سازد ایشان را بخود نزدیک ساختنی و باشد
لك ولهم رضا ومتصلة بنظائرهن ابدا اللهم
از برای تو و از برای ایشان خشنودی و پیوسته باشد بمانندهای آنها همیشه خداوندا
انك ايدت دينك في كل اوان بامام اقمته
بدرستی که تو قوت دادی دین خود را در هر زمانی به پیشوایی که برپای کردی او را
علما لعبادك ومنارا في بلادك بعد ان وصلت
نشانه مر بندگان خود و علامتی در شهرهای خود پس از آنکه پیوسته گردانیدی

حبله بحبلك وجعلته الذريعة الى رضوانك
ریسمان او را به ریسمان خود و گردانیدی او را وسیله بسوی خشنودی خود
وافترضت طاعته وحذرت معصيته وامرت
و فرض گردانیدی طاعت او را و ترسانیدی از نافرمانی او و امر کردی
بامتثال اوامره والانتهاء عند نهيه وان لا
بفرمان برداری امرهای او و باز ایستادن نزد نهی او و اینکه
يتقدمه متقدم ولا يتاخر عنه متاخر فهو
پیش نیفتد او را پیش افتاده و واپس نرود از او واپس رونده پس او
عصمة اللائذين وكهف المؤمنين وعروة
نگهدارنده پناه گیرندگان و پناه مومنان و دستاویز
المتمسكين وبهاء العالمين اللهم فاوزع لوليك
دست در زدگان و نیکویی عالمیان خداوندا پس در دل افکن برای دوست خود
شكر ما انعمت به عليه واوزعنا مثله فيه
شکر آنچه انعام کرده بآن بر او و در دل انداز ما را مانند آن درباره او
واته من لدنك سلطانا نصيرا وافتح له فتحا يسيرا
و عطا کن او را از نزد خود پادشاهی یاری دهنده و گشایش کن برای او گشایش آسان
واعنه بركنك الاعز واشدد ازره وقو عضده
و یاری کن او را بجانب قوی خود که غالبتر است و محکم کن پشت او را و قوت ده بازوی او را
وراعه بعينك واحمه بحفظك وانصره بملائكتك
و رعایت کن او را بدیده خود و حمایت کن او را بحفظ خود و نصرت ده او را بفرشتگان خود

وامدده بجندك الاغلب واقم به كتابك
ومدد ده او را بلشکر خود که غالب ترند و بپای دار باو کتاب خود را
وحدودك وشرائعك وسنن رسولك صلواتك
و حدود خود را و شریعتهای خود را و طریقهای رسول خود را رحمتهای تو
اللهم عليه واله واحي به ما اماته الظالمون من
خداوندا بر او و آل او باد و زنده کن باو آنچه میرانیده اند او را ستمکاران از
معالم دينك واجل به صداء الجور عن طريقتك
نشانهای دین تو و بزدای باو زنگ ستم از طریقه خود
وابن به الضراء عن سبيلك وازل به الناكبين
و دور کن باو سختی را از راه خود و زایل ساز باو گردندگان را
عن صراطك وامحق به بغاة قصدك عوجا
از راه خود و نیست کن باو طلب کنندگان راه راست ترا کجی
والن جانبه لاوليائك وابسط يده على اعدائك
و نرم کن جانب او را برای دوستان خود و بگشای دست او را بر دشمنان خود
وهب لنا رافته ورحمته وتعطفه وتحننه و
و ببخش ما را مهربانی او و رحمت او و شفقت او و رحم او و
اجعلنا له سامعين مطيعين وفي رضاه
بگردان ما را برای او شنوندگان فرمان برداران و در رضای او
ساعين والى نصرته والمدافعة عنه مكتنفين
کوشش کنندگان و بسوی نصرت او و دفع کردن از او یاری کنندگان

واليك والى رسولك صلواتك اللهم عليه واله
و بسوی تو و بسوی رسول تو رحمتهای تو خداوندا بر او باد و آل او
بذلك متقربين اللهم وصل على اوليائهم
باین نزدیکی جویندگان خداوندا و رحمت فرست بر دوستان ایشان
المعترفين بمقامهم المتبعين منهجهم المقتفين
که معترفند بمرتبه ایشان تابعند راه و نهج ایشان را پیروانند
آثارهم المستمسكين بعروتهم المتمسكين
آثار ایشان را دست درزنندگانند بحلقه ایشان چسبیدگانند
بولايتهم المؤتمين بامامتهم المسلمين لامرهم
بدوستی ایشان اقتدا کنندگانند بامامت ایشان گردن نهندگانند مر امر ایشان را
المجتهدين في طاعتهم المنتظرين ايامهم المادين
کوشش کنندگانند در فرمان برداری ایشان انتظار برندگانند روزگار ایشان را کشندگان
اليهم اعينهم الصلوات المباركات الزاكيات
بسوی ایشان چشمهای خود را رحمتهای بابرکات پاکیزه های
وسلم عليهم وعلى ارواحهم واجمع على التقوى
و درود فرست بر ایشان و بر روحهای ایشان و جمع کن بر پرهیزکاری
امرهم واصلح لهم شؤونهم وتب عليهم انك انت
کار ایشان را و صلاح آور برای ایشان حالهای ایشان را و قبول کن توبه ایشان را بدرستیکه تویی تو
التواب الرحيم وخير الغافرين واجعلنا معهم
توبه پذیرنده بسیار مهربان و بهترین آمرزندگان و بگردان ما را با ایشان

شؤونهم

فی دار السلام برحمتك یا ارحم الراحمین اللهم
در سرای سلامت برحمت خود ای مهربان ترین مهربانان خداوندا
هذا یوم عرفة یوم شرفته وكرمته وعظمته
این روز عرفه روزیست كه بزرگ گردانیدی آنرا و گرامی ساختی آنرا و تعظیم كردی آنرا
نشرت فیه رحمتك ومننت فیه بعفوك و
پراكنده كردی در آن رحمت خود را و انعام كردی در آن بعفو خود و
اجزلت فیه عطیتك وتفضلت به علی عبادك
بسیار كردی در آن عطایای خود را و تفضل كردی بآن بر بندگان خود
اللهم وانا عبدك الذی انعمت علیه قبل خلقك
خداوندا من بنده توام كه انعام كرده بر او پیش از آفریدن تو
له وبعد خلقك ایاه فجعلته ممن هدیته لدینك
مر او را و بعد از آفریدن تو او را پس گردانیدی او را از آنكه هدایت كردی او را بدین خود
ووفقته لحقك وعصمته بحبلك وادخلته
و توفیق دادی او را برای حق خود و نگاه داشتی او را بامان خود و در آوردی او را
فی حزبك وارشدته لموالاة اولیائك ومعاداة
در گروه خود و راه نمودی او را بدوستداری دوستان خود و دشمنی
اعدائك ثم امرته فلم یأتمر وزجرته فلم ینزجر
دشمنان خود پس امر كردی او را پس فرمان نبرد و منع كردی او را پس ممنوع نشد
ونهیته عن معصیتك فخالف امرك الی نهیك
و نهی كردی او را از معصیت خود پس مخالفت كرد امر ترا بسوی نهی تو

بموالاة

لا معاندة لك ولا استكبارا علیك بل دعاه
نه بجهت عناد كردن مر ترا و نه از روی گردن كشی كردن بر تو بلكه خواند او را
هواه الی ما زیلته والی ما حذرته واعانه علی
خواهش او بسوی آنچه جدائی داده او را و بسوی آنچه ترسانیده او را از آن و یاری كرده او را بر
ذلك عدوك وعدوه فاقدم علیه عارفا بوعیدك
آن دشمن تو و دشمن او پس اقدام كرد بر آن در حالتی كه شناسا بود بوعید تو
راجیا لعفوك واثقا بتجاوزك وكان احق عبادك
امیدوار بود مر عفو ترا اعتماد داشت بدرگذشتن تو و بود سزاوارترین بندگان
مع ما مننت علیه الا یفعل وها انا ذا بین یدیك
با آنچه انعام كرده بر او باینكه نكند و اینك من این نزد توام
صاغرا ذلیلا خاضعا خاشعا خائفا معترفا
خوار ذلیل فروتنی كننده زاری كننده ترسنده اعتراف كننده
بعظیم من الذنوب تحملته وجلیل من الخطایا اجترمته
بعظیمی از گناهان كه متحمل شده ام آنرا و بزرگ از خطاها كه كرده ام آنرا
مستجیرا بصفحك لائذا برحمتك موقنا انه لا
زنهار خواهنده بدرگذشتن تو پناه برنده برحمت تو یقین دارنده با آنكه
یجیرنی منك مجیر ولا یمنعنی منك مانع فعد
امان نمیدهد مرا از تو امان دهنده و منع نمیكند مرا از تو منع كننده پس عطا كن
علی بما تعود به علی من اقترف من تغمدك وجد علی
بر من آنچه عطا میكنی بآن بر كسی كه كسب گناه كرده از پوشانیدن تو و بخشش كن بر من

زجرته

بیان لما فی قوله

بِمَا تَجُودُ بِهِ عَلَى مَنْ أَلْقَى بِيَدِهِ إِلَيْكَ مِنْ عَفْوِكَ وَامْنُنْ
بآنچه بخشش میکنی بآن بر کسی که خود را بیفکند بسوی تو از عفو تو و انعام کن
عَلَيَّ بِمَا لَا يَتَعَاظَمُكَ أَنْ تَمُنَّ بِهِ عَلَى مَنْ أَمَّلَكَ مِنْ غُفْرَانِكَ
بر من بآنچه بزرگ نمی‌نماید ترا اینکه انعام کنی بآن بر کسی که امید دارد ترا از آمرزش تو
وَاجْعَلْ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ نَصِيباً أَنَالُ بِهِ حَظّاً
و بگردان برای من در این روز بهره که برسم بآن نصیبی
مِنْ رِضْوَانِكَ وَلَا تَرُدَّنِي صِفْراً مِمَّا يَنْقَلِبُ بِهِ
از خشنودی تو و باز مگردان مرا خالی از آنچه باز گردند بآن
الْمُتَعَبِّدُونَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ وَإِنِّي وَإِنْ لَمْ أُقَدِّمْ مَا
پرستندگان مر ترا از بندگان تو و بدرستی که من و اگرچه پیش نفرستاده‌ام آنچه
قَدَّمُوهُ مِنَ الصَّالِحَاتِ فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيدَكَ وَنَفْيَ
پیش فرستاده‌اند از اعمال شایسته پس بتحقیق که پیش فرستاده‌ام یگانه دانستن ترا و دور کردن
الْأَضْدَادِ وَالْأَنْدَادِ وَالْأَشْبَاهِ عَنْكَ وَأَتَيْتُكَ
ضدها و مانندها و مثلها از تو و آمده‌ام بسوی تو
مِنَ الْأَبْوَابِ الَّتِي أَمَرْتَ أَنْ تُؤْتَى مِنْهَا وَتَقَرَّبْتُ
از درهایی که امر کرده که آمده شوی از آن درها و نزدیکی جسته‌ام
إِلَيْكَ بِمَا لَا يَقْرُبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْكَ إِلَّا بِالتَّقَرُّبِ
بسوی تو بآنچه نزدیک نمیشود بآن کسی بتو مگر بنزدیکی جستن
بِهِ ثُمَّ أَتْبَعْتُ ذَلِكَ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ وَالْاِسْتِكَانَةِ
بآن پس در پی کرده‌ام آن را بباز گشتن بسوی تو و زاری

وَإِنِّي إِنْ

وَالتَّذَلُّلِ
وخواری

لَكَ وَحُسْنِ الظَّنِّ بِكَ وَالثِّقَةِ بِمَا عِنْدَكَ وَشَفَعْتُهُ
برای تو و نیکوی گمان بتو و اعتماد بآنچه نزد تست و جفت ساخته‌ام آن را
بِرَجَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا يَخِيبُ عَلَيْهِ رَاجِيكَ وَسَأَلْتُكَ
بامید تو که کمست که نومید شود بر آن امیدوارنده تو و سؤال کردم ترا
مَسْأَلَةَ الْحَقِيرِ الذَّلِيلِ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ الْخَائِفِ
سؤال کردن حقیر خوار حاجتمند درویش ترسنده
الْمُسْتَجِيرِ وَمَعَ ذَلِكَ خِيفَةً وَتَضَرُّعاً وَتَعَوُّذاً وَ
امان خواهنده و با این از روی ترس و زاری و پناه گرفتن و
تَلَوُّذاً لَا مُسْتَطِيلاً بِتَكَبُّرِ الْمُتَكَبِّرِينَ وَلَا مُتَعَالِياً
پناه جستن نه گردن کشنده بتکبر تکبر کنندگان و نه بلندی کننده
بِدَالَّةِ الْمُطِيعِينَ وَلَا مُسْتَطِيلاً بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ
بناز فرمان برندگان و نه سرکشی کننده بشفاعت شفاعت کنندگان
وَأَنَا بَعْدُ أَقَلُّ الْأَقَلِّينَ وَأَذَلُّ الْأَذَلِّينَ وَمِثْلُ الذَّرَّةِ
و منم پس از این کمترین کمتران و خوارترین خواران و مانند مورچه
أَوْ دُونَهَا فَيَا مَنْ لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيئِينَ وَلَا يَنْدَهُ
یا کمتر از آن پس ای آنکه تعجیل نکرده است شتاب بر بدکاران و منع نکرده است
الْمُتْرَفِينَ وَيَا مَنْ يَمُنُّ بِإِقَالَةِ الْعَاثِرِينَ وَيَتَفَضَّلُ
مترفان را و ای آنکه انعام میکند بدرگذشتن از لغزندگان و تفضل میکند
بِإِنْظَارِ الْخَاطِئِينَ أَنَا الْمُسِيءُ الْمُعْتَرِفُ الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ
بمهلت دادن گناهکاران منم بدکار اعتراف کننده خطاکار بسر درآمده

شیعته

متسلطا

ولا یغافص

المذنب المقترف

أنا الذي أقدم عليك مجترئاً أنا الذي عصاك
منم آنکه اقدام کرد بر تو جرات کننده منم آنکه نافرمانی کرد ترا
متعمداً أنا الذي استخفى من عبادك وبارزك
از روی عمد منم آنکه پنهان کرد از بندگان تو و آشکارا کرد بتو
أنا الذي هاب عبادك وأمنك أنا الذي لم يرهب
منم آنکه ترسید از بندگان تو و ایمن شد از تو منم آنکه نهراسید
سطوتك ولم يخف بأسك أنا الجاني على نفسه أنا
از هیبت تو و نترسید از غضب تو منم گنه کار بر نفس خود منم
المرتهن ببليته أنا القليل الحياء أنا الطويل العناء
گرو کرده شده ببلای خود منم اندک شرم منم دراز رنج
بحق من انتجبت من خلقك وبمن اصطفيته لنفسك
بحق آنکه برگزیده از خلق خود و بحق آنکه پسندیده اورا برای خود
بحق من اخترت من بريتك ومن اجتبيت لشأنك
بحق آنکه اختیار کرده اورا از آفریدگان خود و آنکه برگزیده اورا برای کار خود
بحق من وصلت طاعته بطاعتك ومن جعلت
بحق آنکه پیوسته طاعت اورا بطاعت خود و آنکه گردانیده
معصيته كمعصيتك بحق من قرنت موالاته
معصیت اورا همچو معصیت خود بحق آنکه هم پیوسته ساخته دوستی اورا
بموالاتك ومن نطت معاداته بمعاداتك تغمدني
بدوستی خود و آنکه بسته دشمنی اورا بدشمنی خود بپوشان مرا

أجبت

في يومي هذا بما تتغمد به من جار إليك متنصلاً
در روز من این بانچه می پوشانی بآن کسی را که زاری کرد بسوی تو بیزاری جوینده
وعاذ باستغفارك تائباً وتولني بما تتولى به
و پناه جست بآمرزش خواستن از تو توبه کننده و باخود گیر مرا بانچه باخود گرفتی بآن
أهل طاعتك والزلفى لديك والمكانة منك و
اهل طاعت خود را و اهل نزدیکی بنزد خود و اهل منزلت از خود را و
توحدني بما تتوحد به من وفى بعهدك وأتعب
یگانه کن مرا بانچه یگانه کردی بآن آنکه وفا کرد بعهد تو و در رنج انداخت
نفسه في ذاتك وأجهدها في مرضاتك ولا
نفس خود را در ذات تو و کوشش داد اورا در خشنودی تو و
تؤاخذني بتفريطي في جنبك وتعدي طوري في
مگیر مرا بتقصیر من در جنب تو و در گذشتن من از حد در
حدودك ومجاوزة أحكامك ولا تستدرجني
حدهای تو و گذشتن از حکمهای تو و استدراج مکن بامن
بإملائك لي استدراج من منعني خير ما عنده
بسبب مهلت دادن تو مرا استدراج کردن کسی که باز داشت از من خیر آنچه نزد اوست
ولم يشركك في حلول نعمته بي ونبهني من رقدة
و انباز نشد ترا در فرود آمدن نعمت او بمن و آگاه گردان مرا از خواب
الغافلين وسنة المسرفين ونعسة المخذولين
بیخبران و سنهٔ اسراف کنندگان و پینکی خوار شدگان

وَخُذْ بِقَلْبِي إِلَى مَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ الْقَانِتِينَ وَ
وبگیر دل مرا بسوی آنچه کار فرمودی بآن فرمانبرداران را و
اسْتَعْبَدْتَ بِهِ الْمُتَعَبِّدِينَ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ
بنده گی گرفتی بآن پرستندگان را و رهانیدی بآن
الْمُتَهَاوِنِينَ وَأَعِذْنِي مِمَّا يُبَاعِدُنِي عَنْكَ وَيَحُولُ
خوارشمارندگان را و در پناه گیر مرا از آنچه دور میگرداند مرا از تو و در می آید
بَيْنِي وَبَيْنَ حَظِّي مِنْكَ وَيَصُدُّنِي عَمَّا أُحَاوِلُ
میان من و میان بهره من از تو و باز میدارد مرا از آنچه قصد میکنم
لَدَيْكَ وَسَهِّلْ لِي مَسْلَكَ الْخَيْرَاتِ إِلَيْكَ وَالْمُسَابَقَةَ
از نزد تو و آسان کن برای من راه نیکوییها بسوی تو و پیشی گرفتن
إِلَيْهَا مِنْ حَيْثُ أَمَرْتَ وَالْمُشَاحَّةَ فِيهَا عَلَى مَا أَرَدْتَ
بسوی آنها از آنجا که فرموده و مشاحت در آن بر آن نحو که خواسته
وَلَا تَمْحَقْنِي فِيمَنْ تَمْحَقُ مِنَ الْمُسْتَخِفِّينَ بِمَا أَوْعَدْتَ
و نیست مکن مرا در میان آنکه نیست میکنی از سبکی کنندگان بآنچه ترسانیده
وَلَا تُهْلِكْنِي مَعَ مَنْ تُهْلِكُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ
و هلاک مگردان مرا با آنکه هلاک میکنی از خود را پیش اندازندگان
لِمَقْتِكَ وَلَا تُتَبِّرْنِي فِيمَنْ تُتَبِّرُ مِنَ الْمُنْحَرِفِينَ عَنْ
مر دشمنی ترا و هلاک مساز مرا در میان آنکه هلاک میکنی از گردیدگان از
سُبُلِكَ وَنَجِّنِي مِنْ غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ وَخَلِّصْنِي مِنْ
راههای تو و رهایی ده مرا از سختیهای آشوب و خلاص کن مرا از

ولا تبرني فيمن تبير من المنحرفين

لَهَوَاتِ الْبَلْوَى وَأَجِرْنِي مِنْ أَخْذِ الْإِمْلَاءِ وَحُلْ
کامهای بلا و امان ده مرا از گرفتن املا و دور ای
بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوٍّ يُضِلُّنِي وَهَوًى يُوبِقُنِي وَمَنْقَصَةٍ
میان من و میان دشمنی که گمراه میکند مرا و آرزویی که هلاک میکند مرا و عیبی که
تَرْهَقُنِي وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي إِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضَى عَنْهُ
فرو میگیرد مرا و روگردان از من روگردانیدن از کسی که خشنود نشوی از او
بَعْدَ غَضَبِكَ وَلَا تُؤْيِسْنِي مِنَ الْأَمَلِ فِيكَ فَيَغْلِبَ
پس از خشم خود و نا امید مکن مرا از آرزو کردن در تو پس غالب شود
عَلَيَّ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَمْنَحْنِي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي
بر من نومیدی از رحمت تو و وعده مده مرا بآنچه نیست طاقت مرا
بِهِ فَتَبْهَظَنِي مِمَّا تُحَمِّلُنِيهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِكَ وَلَا تُرْسِلْنِي
بآن پس گران کنی مرا از آنچه بار میکنی بر من از زیادتی محبت تو و سر مده مرا
مِنْ يَدِكَ إِرْسَالَ مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ وَلَا حَاجَةَ بِكَ
از دست خود سر دادن کسی که نباشد خیری در او و نه حاجتی باشد ترا
إِلَيْهِ وَلَا إِنَابَةَ لَهُ وَلَا تَرْمِ بِي رَمْيَ مَنْ سَقَطَ مِنْ عَيْنِ
بسوی او و نه بازگشتنی باشد مر او را و میفکن مرا افکندن کسی که افتاده از چشم
رِعَايَتِكَ وَمَنِ اشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْخِزْيُ مِنْ عِنْدِكَ بَلْ
رعایت تو و کسی که فرا گرفته باشد او را رسوایی از نزد تو بلکه
خُذْ بِيَدِي مِنْ سَقْطَةِ الْمُتَرَدِّينَ وَوَهْلَةِ الْمُتَعَسِّفِينَ
بگیر دست مرا از افتادن افتادگان و از خوف براه روندگان

ولا تمحنّي
محنتك

وذلة المغرورين وورطة الهالكين وعافني مما

و از فریب داده شدگان و از هلاک شدن هلاک شدگان و عافیت ده مرا از آنچه

ابتليت به طبقات عبيدك وامائك وبلغني

مبتلا کرده بآن اصناف بندگان خود و کنیزان خود و برسان مرا

مبالغ من عنيت به وانعمت عليه ورضيت عنه

برسیدنگاههای هر که عنایت داری باو و انعام کرده براو و خشنود شده از او

فاعشته حميدا وتوفيته سعيدا وطوقني طوق

پس زندگی داده اورا ستوده و میرانده اورا نیکبخت و درگردن کن مرا طوق

الاقلاع عما يحبط الحسنات ويذهب بالبركات

باز ایستادن از آنچه برطرف میسازد نیکوئیها را و میبرد برکتها را

واشعر قلبي الازدجار عن قبائح السيئات و

و در پوشان دل مرا باز ایستادن از زشتیهای بدیها و

فواضح الحوبات ولا تشغلني بما لا ادركه

رسوائیهای گناهها و مشغول مساز مرا بآنچه در نمی یابم آنرا

الا بك عما لا يرضيك عني غيره وانزع من قلبي

مگر بتو از آنچه خشنود نگرداند ترا از من غیر آن و بکن از دل من

حب دنيا دنية تنهى عما عندك وتصد عن

محبت دنیای پست را که نهی میکند از آنچه نزد تست و باز میدارد از

ابتغاء الوسيلة اليك وتذهل عن التقرب

جستن وسیله بسوی تو و غافل میسازد از نزدیک شدن

من منت به فانعمت و رفقت عنه فاعشته

ابن شاذان

منك وزين لي التفرد بمناجاتك بالليل و

از تو و آراسته کن برای من تنها بودن بمناجات تو در شب و

النهار وهب لي عصمة تدنيني من خشيتك

روز و ببخش مرا نگاهداری که نزدیک گرداند مرا بترس تو

وتقطعني عن ركوب محارمك وتفكني من

و ببرد مرا از مرکب شدن حرام کرده شدهای تو و رها کند مرا از

اسر العظائم وهب لي التطهير من دنس العصيان

بند گناهان و ببخش مرا پاکیزه گردانیدن از چرک گناهان

واذهب عني درن الخطايا وسربلني بسربال عافيتك

و ببر از من چرک گناهان را و بپوشان مرا به پیراهن عافیت خود

وردني رداء معافاتك وجللني سوابغ نعمائك

و رداکن مرا ردای عافیت دادن خود و فرو پوشان مرا نعمتهای تمام خود را

وظاهر لدي فضلك وطولك وايدني بتوفيقك

و هم پشت کن نزد من فضل خود و عطای خود را و قوت ده مرا بتوفیق خود

وتسديدك واعني على صالح النية ومرضي القول

و تسدید خود و یاری ده مرا بر قصد شایسته و گفتار پسندیده

ومستحسن العمل ولا تكلني الى حولي وقوتي

و کردار نیکو و وامگذار مرا بقدرت من و قوت من

دون حولك وقوتك ولا تخزني يوم تبعثني للقائك

نه بقدرت تو و قوت تو و رسوا مکن مرا روزی که برانگیزانی مرا برای

ولا تفضحني بين يدي أوليائك ولا تنسني ذكرك
و رسوا مکن مرا پیش دوستان خود و فراموش مساز مرا یاد خود
ولا تذهب عني شكرك بل ألزمنيه في أحوال
و مبر از من شکر خود بلکه لازم گردان مرا آن شکر در حالهای
السهو عند غفلات الجاهلين لآلائك وأوزعني
سهو نزد بیخبریهای نادانان مر نعمتهای ترا و در دل افکن مرا
أن أثني بما أوليتنيه وأعترف بما أسديته إلي
اینکه ثنا گویم ترا بآنچه عطا کرده مرا آن و اعتراف کنم بآنچه فرستاده آنرا بسوی من
واجعل رغبتي إليك فوق رغبة الراغبين و
و بگردان خواهش مرا بسوی تو بالای خواهش خواهش کنندگان و
حمدي إياك فوق حمد الحامدين ولا تخذلني عند
سپاس من ترا بالای سپاس سپاس کنندگان و خوار مگردان مرا نزد
فاقتي إليك ولا تهلكني بما أسديته إليك ولا
احتیاج من بسوی تو و هلاک مکن مرا بآنچه فرستاده ام آنرا بسوی تو و
تجبهني بما جبهت به المعاندين لك فإني لك مسلم
پریشانی مرسان مرا بآنچه پریشانی رسانیدی بآن ستیزه کنندگان مر ترا پس بدرستیکه من مر ترا گردن نهنده ام
أعلم أن الحجة لك وأنك أولى بالفضل وأعود
میدانم اینکه حجت مر تراست و اینکه تو سزاوارتری بتفضل و نفع رساننده تری
بالإحسان وأهل التقوى وأهل المغفرة و
به احسان و اهل پرهیزکاری و اهل آمرزش و

أنك بأن تعفو أولى منك بأن تعاقب وأنك
اینکه تو بآنکه عفو کنی سزاوارتری از تو بآنکه عقاب کنی و اینکه تو
بأن تستر أقرب منك إلى أن تشهر فأحيني حيوة
بآنکه بپوشانی نزدیکتری از تو بسوی اینکه شهرت دهی پس زندگی ده مرا زندگی
طيبة تنتظم بما أريد وتبلغ ما أحب من حيث
پاکیزه که پیوسته شود بآنچه میخواهم و برسد آنچه دوست دارم از آنجا
لا آتي ما تكره ولا أرتكب ما نهيت عنه
که نیاورم آنچه ناخوش داری آنرا و ارتکاب نکنم آنچه نهی کرده از آن
وأمتني ميتة من يسعى نوره بين يديه وعن
و بمیران مرا مردن آنکه بشتابد نور او پیش روی او و از
يمينه وذللني بين يديك وأعزني عند خلقك
جانب راست او و خوار گردان مرا پیش خود و عزیز گردان مرا نزد آفریدگان خود
وضعني إذا خلوت بك وارفعني بين عبادك و
و پست کن مرا چون خلوت کنم بتو و بلند کن مرا میان بندگان خود و
أغنني عمن هو غني عني وزدني إليك فاقة وفقرا
بی نیاز گردان مرا از آنکه او بی نیاز است از من و زیاده کن مرا بسوی تو احتیاج و درویشی
وأعذني من شماتة الأعداء ومن حلول البلاء
و در پناه بگیر مرا از خوشحالی دشمنان و از فرود آمدن بلاء
ومن الذل والعناء تغمدني فيما اطلعت عليه مني
و از خواری و رنج بپوشان مرا در آنچه مطلع شده بر آن از من

بما يتغمد به القادر على البطش لولا حلمه
باچيز ميپوشاند بآن توانايي بر گرفتن اگر نه حلم او باشد
والآخذ على الجريرة لولا اناته واذا اردت بقوم
وگيرنده بر گناه اگر نه آهستگي او باشد وچون اراده كني بقومي
فتنة او سوءا فنجني منها لواذا بك واذ لم تقمني
آشوبي يا بدي پس نجات ده مرا از آن بجهة پناه گرفتن بتو وچون بپا نداشتي مرا
مقام فضيحة في دنياك فلا تقمني مثله في
مقام رسوايي در دنياي خود پس برپا مدار مرا مانند آن در
آخرتك واشفع لي اوائل مننك باواخرها وقديم
آخرت خود وجفت ساز براي من اولهاي نعمتهاي خود را باخرهاي آن وفايدهاي
فوائدك بحوادثها ولا تمدد لي مدا يقسو معه
قديمت را بنوهاي آن ومكش مرا كشيدني كه سخت شود با آن
قلبي ولا تقرعني قارعة يذهب لها بهائي ولا تسمني
دل من ومرسان مرا مصيبتي كه برود براي آن نيكويي من ووا مدار
خسيسة يصغر لها قدري ولا نقيصة يجهل
پستي كه كوچك شود براي آن قدر من ونه عيبي كه دانسته نشود
من اجلها مكاني ولا تزعني روعة ابلس بها ولا
بجهت آن جاي من ومترسان مرا ترسانيدني كه نااميد شوم بآن ونه
خيفة اوجس دونها اجعل هيبتي في وعيدك
خوفي كه در دل من ترس درآيد نزد او بگردان هيبت مرا در بيم دادن تو

وحذري من اعذارك وانذارك ورهبتي عند
وحذر كردن مرا از عذر خواستن تو وترسانيدن تو وخوف مرا نزد
تلاوة آياتك واعمر ليلي بايقاظي فيه لعبادتك
خواندن آيتهاي تو وآباد كن شب مرا به بيدار كردن من در آن براي بندگي تو
وتفردي بالتهجد لك وتجردي بسكوني اليك
وتنها بودن من بشب خيزي براي تو ومجرد بودن من بآرميدن من بسوي تو
وانزال حوائجي بك ومنازلتي اياك في فكاك رقبتي
وفرود آوردن حاجتهاي خود را بتو ومكرر سوال كردن من ترا در آزاد كردن گردن من
من نارك واجارتي مما فيه اهلها من عذابك
از آتش تو ودر پناه دادن من از آنچه در آنست اهل آن از عذاب تو
ولا تذرني في طغياني عامها ولا في غمرتي ساهيا
ووامگذار مرا در طغيان من سرگردان ونه در كوري وحيراني خود بيخبر
حتى حين ولا تجعلني عظة لمن اتعظ ولا نكالا
تا وقت كاري ومگردان مرا پندي براي آنكه پند گيرد ونه عقابي
لمن اعتبر ولا فتنة لمن نظر ولا تمكر بي فيمن
براي آنكه عبرت گيرد ونه فتنه براي آنكه نظر كند ومكن مكر با من در آنكه
تمكر به ولا تستبدل بي غيري ولا تغير لي اسما
مكر ميكني با او ومبدل مكن مرا بغير من ومده تغيير براي من اسم مرا
ولا تبدل لي جسما ولا تتخذني هزوا لخلقك ولا
ومكن بدل براي من جسم مرا ومگير مرا بهزوه براي خلق خود ونه

مُتبعًا

سُخريًا لكَ ولا تبعًا لمرضاتكَ ولا ممتهنًا إلّا
سخری برای تو و نه پیروی کننده مر خشنودی ترا و نه خدمت فرموده شده مگر

بالانتقامِ لكَ واوجِدْ لي بَردَ عفوكَ وروحكَ
برای انتقام کشیدن برای تو و فیروز ساز مرا بخنکی عفو خود و استراحت خود

وحلاوة رحمتك

وريحانكَ وجنّةِ نعيمكَ واذِقْني طعمَ الفراغِ
و ریحان خود و بهشت نعمت خود و بچشان مرا مزه فارغ بودن

لما تُحبُّ بسعةٍ من سعتكَ والاجتهادِ فيما يُزلِفُ
برای آنچه دوست داری بتوانگری از توانگری خود و جهد کردن در آنچه نزدیک میگرداند

لديكَ وعندكَ واتحِفني بتحفةٍ من تحفاتكَ
به پیش تو و نزد تو و تحفه فرست مرا بتحفه از تحفهای خود

واجعل تجارتي رابحةً وكرّتي غيرَ خاسرةٍ واخِفني
و بگردان تجارت مرا سود دهنده و بازگشتن مرا از زیان کم شده و بترسان مرا

مقامكَ وشوّقني لقاءكَ وتُبْ عليَّ توبةً نصوحًا
از مقام خود و آرزومند گردان مرا بلقای خود و بپذیر توبه مرا توبه خالص

لا تُبقِ معها ذنوبًا صغيرةً ولا كبيرةً ولا تذرْ
باقی مگذار با آن توبه گناهان کوچک را و نه بزرگ را و مگذار

لا تبقي

معها علانيةً ولا سريرةً وانزعِ الغلَّ من صدري
با آن آشکارایی و نه پنهانی را و بکن کینه را از سینه من

للمؤمنينَ واعطِفْ بقلبي على الخاشعينَ وكن لي
مر مومنان را و مهربان کن دل مرا بر فروتنان و باش برای من

عندكَ

كما تكونُ للصالحينَ وحلّني حليةَ المتقينَ
همچنانکه هستی برای صالحان و بیارای مرا بزیور پرهیزکاران

واجعل لي لسانَ صدقٍ في الغابرينَ وذكرًا
و بگردان برای من زبان راستی در آیندگان و یاد کردن

ناميًا في الآخرينَ ووافِ بي عرصةَ الأولينَ
بلندی در آخرین و ببر مرا بعرصه اولین

وتمّمْ سبوغَ نعمتكَ عليَّ وظاهرْ كراماتها
و تمام کن تمامی نعمت خود را بر من و پی در پی کن گرامی نعمتهای خود

يديّ

لديَّ املأْ من فوائدكَ يدي وسُقْ كرائمَ مواهبكَ
نزد من و پر کن از فایدهای خود دست مرا و بران بخششهای گرامی خود را

إليَّ وجاورْ بي الأطيبينَ من أوليائكَ في الجنانِ
بسوی من و همسایه گردان مرا با پاکیزه تران از دوستان خود در بهشتهایی

لاصفيائك

التي زيّنتها لأصفيائكَ وجلّلني شرائفَ نحلكَ
که آراسته آنها را برای برگزیدگان خود و بپوشان مرا بزرگیهای عطاهای خود

واجعل لي

في المقاماتِ المعدّةِ لأحبّائكَ واجعل لي عندكَ
در جاهایی که آماده ساخته برای دوستان خود و بگردان آنرا برای من نزد خود

مقيلًا آوي إليهِ مطمئنًا ومثابةً اتبوّؤها
خوابگاهی که جای بگیرم بآن آرام گرفته و محل بازگشتنی که جای گیرم در آن

ولا تفاتشني الجرائر

واقرُّ عينًا ولا تقايسني بعظيماتِ الجرائرِ ولا
و روشن کنم بآن چشم را و مقایسه مکن مرا بگناهان بزرگ و

تهلكني يوم تبلى السرائر وازل عني كل شك
هلاک مکن مرا روزی که آزموده شود پنهانها و زایل ساز از من هر شکی
وشبهة واجعل لي في الحق طريقا من كل رحمة
و شبهه و بگردان برای من در حق راهی از هر رحمتی
واجزل لي قسم المواهب من نوالك ووفر علي
و بسیار گردان برای من قسمهای بخششها از عطای تو و وافر گردان بر من
حظوظ الاحسان من افضالك واجعل قلبي
بهرهای احسان از افضال خود و بگردان دل مرا
واثقا بما عندك وهمي مستفرغا لما هو لك
اعتماد دارنده بآنچه نزد تست و اندیشه مرا کار فرموده شده برای آنچه آن مر تراست
واستعملني بما تستعمل به خالصتك واشرب
و کار فرما مرا بآنچه کار میفرمایی بآن خاصان خود را و آمیخته ساز
قلبي عند ذهول العقول طاعتك واجمع لي
دل من نزد بیخبری عقلها طاعت خود را و جمع کن برای من
الغنى والعفاف والدعة والمعافاة والصحة
توانگری و پاکدامنی و راحت و بی نیازی از خلق و صحت
والسعة والطمأنينة والعافية ولا تحبط
و فراخی و آرام و عافیت و باطل مکن
حسناتي بما يشوبها من معصيتك ولا خلواتي
نیکوییهای مرا بآنچه آمیخته شود بآن از معصیت تو و نه خلوتهای مرا

بما يعرض لي من نزغات فتنتك وصن وجهي عن
بآنچه عارض شود برای من از فسادهای آزمایش تو و نگاهدار روی مرا از
الطلب الى احد من العالمين وذبني عن التماس
طلب بسوی کسی از عالمیان و نگاهدار مرا از طلب
ما عند الفاسقين ولا تجعلني للظالمين ظهيرا
آنچه نزد فاسقانست و مگردان مرا برای ستمکاران هم پشتی
ولا لهم على محو كتابك يدا ونصيرا وحطني
و نه مر ایشان را بر محو کردن کتاب تو دستی و یاری دهنده و نگاهدار مرا
من حيث لا اعلم حياطة تقيني بها وافتح لي ابواب
از آنجا که نمیدانم نگاهداشتنی که نگاهداری مرا بآن و بگشای برای من درهای
توبتك ورحمتك ورأفتك ورزقك الواسع اني
توبه خود و رحمت خود و مهربانی خود و روزی خود را که فراخست بدرستی که من
اليك من الراغبين واتمم لي انعامك انك خير
بسوی تو از رغبت کنندگانم و تمام گردان برای من انعام خود را بدرستی که تو بهترین
المنعمين واجعل باقي عمري في الحج والعمرة
نعمت دهندگانی و بگردان باقی عمر مرا در حج و عمره
ابتغاء وجهك يا رب العالمين وصلى الله على محمد
برای طلب ذات تو ای پروردگار عالمیان و رحمت خدای تعالی بر محمد باد
وآله الطيبين الطاهرين والسلام عليه وعليهم
و آل او که پاکان و پاکیزگانند و درود براو و برایشان باد

وذبني

عليك

ورحمة الله وبركاته

وكان من دعائه عليه السلام ابدا الابدين في يوم الاضحى ويوم الجمعة
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام همیشه در روز عید قربان و روز جمعه

اللهم هذا يوم مبارك والمسلمون فيه مجتمعون
خداوندا این روزیست مبارک و مسلمانان در آن مجتمع‌اند
في اقطار ارضك يشهد السائل منهم والطالب
در اطراف زمین تو حاضر میشود خواهنده از ایشان و طلب کننده
والراغب والراهب وانت الناظر في حوائجهم
و رغبت کننده و ترسنده و تویی نگرنده در حاجتهای ایشان
فاسئلك بجودك وكرمك وهوان ما سألتك
پس سوال میکنم ترا ببخشش تو و کرم تو و آسانی آنچه سوال میکنم از تو
عليك ان تصلي على محمد واله واسئلك اللهم
بر تو اینکه رحمت کنی بر محمد و آل او و سوال میکنم ترا خدایا
ربنا بان لك الملك ولك الحمد لا اله الا انت
ای پروردگار ما باینکه مر تراست پادشاهی و مر تراست سپاس نیست خدای مگر تو که
الحليم الكريم الحنان المنان ذو الجلال والاكرام
بردباری و بزرگواری و مهربان و نعمت دهنده خداوند بزرگی و گرامی کردن
بديع السموات والارض مهما قسمت بين عبادك
پدید آورنده آسمانها و زمین هرآنچه را قسمت کردی میان بندگان
المؤمنين من خير او عافية او بركة او هدى او عمل
که مومنانند از نیکویی یا عافیتی یا برکتی یا هدایتی یا عملی کردن

شهد

بطاعتك او خير تمن به عليهم تهديهم به اليك
بطاعت تو یا نیکویی که انعام کنی بآن بر ایشان که راه نمایی ایشانرا بآن بسوی خود
او ترفع لهم عندك درجة او تعطيهم به خيرا
یا بلند سازی برای ایشان نزد خود پایه یا عطا کنی ایشانرا بآن نیکویی
من خير الدنيا والاخرة فاسئلك اللهم بان لك الملك
از نیکویی دنیا و آخرت سوال میکنم ترا بارخدایا باینکه مر تراست پادشاهی
والحمد لا اله الا انت ان تصلي على محمد وال محمد
و سپاس نیست خدای مگر تو اینکه رحمت کنی بر محمد و آل محمد
عبدك ورسولك وحبيبك وصفوتك وخيرتك
بنده تو و رسول تو و حبیب تو و برگزیده تو و اختیار کرده شده
من خلقك وعلى ال محمد الابرار الطاهرين الاخيار
از آفریدگان تو و بر آل محمد که نیکوکاران پاکان اختیار شده‌اند
صلوة لا يقوى على احصائها الا انت وان تشركنا
رحمتی که توانایی ندارد بر شمردن آن مگر تو و اینکه انباز سازی ما را
في صالح من دعاك في هذا اليوم من عبادك المؤمنين
در کار شایسته هرکه خواند ترا در این روز از بندگان مومنان تو
يا رب العالمين وان تغفر لنا ولهم انك على كل
ای پروردگار عالمیان و اینکه بیامرزی ما را و ایشانرا بدرستیکه تو بر هر
شيء قدير اللهم اليك تعمدت بحاجتي وبك انزلت
چیز توانایی بار خدایا بسوی تو قصد کردم بحاجت خود و بتو فرود آوردم

وال

اليوم فقري وفاقتي ومسكنتي وإني بمغفرتك و
امروز درویشی خود و احتیاج خود و مسکینی خود را و بدرستی که من بآمرزش تو و
رحمتك أوثق مني بعملي ولمغفرتك ورحمتك
رحمت تو اعتماد دارم از من بکردار من و هر آینه آمرزش تو و رحمت تو
أوسع من ذنوبي فصل على محمد وآل محمد وتول
فراخ ترست از گناهان من پس رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و بگو و کیر
قضاء كل حاجة هي لي بقدرتك عليها وتيسير
روا کردن هر حاجتی که آن مراست بقدرت تو بر آن و آسان بودن
ذلك عليك وبفقري إليك وغناك عني فإني
آن بر تو و باحتیاج من بسوی تو و بی نیازی تو از من پس بدرستی که من
لم أصب خيرا قط إلا منك ولم يصرف عني سوءا
نرسیدم به نیکوئی هرگز مگر از تو و بنگردانید از من بدی
قط أحد غيرك ولا أرجو لأمر آخرتي ودنياي
هرگز کسی غیر از تو و امید ندارم برای امر آخرت خود و دنیای خود
سواك اللهم من تهيأ وتعبأ وأعد واستعد لوفادة
سوای ترا بارخدایا هر که آماده شده و مهیا شده و تعبیه کرده و مستعد شده برای آمدن
إلى مخلوق رجاء رفده ونوافله وطلب نيله و
بسوی آفریده بامید صله او و عطاهای او و طلب بخشش او و
جائزته فإليك يا مولاي كانت اليوم تهيئتي و
عطای او پس بسوی تو ای مولای من بود امروز تهیه من و

وأرجى مني لعملي

تهيئتي وإعدادي

تعبئتي وإعدادي واستعدادي رجاء عفوك
ساز کردن من و آماده ساختن من و آماده شدن من بامید عفو تو
ورفدك وطلب نيلك وجائزتك فصل على محمد
و صله تو و طلب رسیدن بتو و عطای تو پس رحمت بفرست بر محمد
وآل محمد ولا تخيب اليوم ذلك من رجائي يا من
و آل محمد و نومید مگردان امروز آن را از امید من ای آنکه
لا يحفيه سائل ولا ينقصه نائل فإني لم آتك
منع نکند او را سؤال کننده و کم نسازد او را عطا پس بدرستی که من نیامده ام
ثقة مني بعمل صالح قدمته ولا شفاعة مخلوق
بجهة اعتمادی از من بکردار شایسته که پیش فرستاده باشم آن را و نه شفاعت آفریده
رجوته إلا شفاعة محمد وأهل بيته عليه وعليهم
که امید داشته باشم آن را مگر شفاعت محمد و اهل بیت او بر او و بر ایشان باد
سلامك أتيتك مقرا بالجرم والإساءة إلى نفسي
درود تو آمده ام ترا اقرار کننده بگناه و بد کرداری بنفس خود
أتيتك أرجو عظيم عفوك الذي عفوت به عن
آمده ام ترا امید دارم عفو بزرگ ترا که عفو کردی بآن از
الخاطئين ثم لم يمنعك طول عكوفهم على
گناهکاران پس باز نداشت ترا درازی ایستادن ایشان بر
عظيم الجرم أن عدت عليهم بالرحمة والمغفرة
گناه بزرگ از آنکه مهربان شوی بر ایشان برحمت و آمرزش

اللهم

صلواتك

رحمتهای تو

على نفوس

الخطائين

فيا من رحمته واسعة وعفوه عظيم يا عظيم يا عظيم

پس ای آنکس که رحمت او فراخ است و عفو او بزرگ است ای بزرگ ای بزرگ

يا كريم يا كريم صل على محمد وآل محمد وعد علي

ای بزرگوار ای بزرگوار رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و بازگرد بر من

برحمتك وتعطف علي بفضلك وتوسع علي

برحمت خود و شفقت کن بر من بفضل خود و گشایش ده بر من

بمغفرتك اللهم إن هذا المقام لخلفائك

بآمرزش خود بار خدایا بدرستی که این مقام برای جانشینان تو

وأصفيائك ومواضع أمنائك في الدرجة الرفيعة

و برگزیدگان تست و بدرستی که این جاهای امینان تست در پایه بلندی

التي اختصصتهم بها قد ابتزوها وأنت المقدر

که مخصوص ساخته ایشان را بآن بتحقیق که ربودند از آن و توئی تقدیر کننده

لذلك لا يغالب أمرك ولا يجاوز المحتوم من

مر آن را مغلوب نمیشود امر تو و درگذشته نمیشود آنچه واجب شده از

تدبيرك كيف شئت وأنى شئت ولما أنت أعلم به

تدبیر تو هرگونه خواسته و از هر جا خواسته و برای آنچه تو داناتری بآن

غير متهم على خلقك ولا لإرادتك حتى عاد صفوتك

متهم نیستی بر آفریدگان خود و نه برای اراده خود تا آنکه گردیدند برگزیدگان تو

وخلفاؤك مغلوبين مقهورين مبتزين يرون

و جانشینان تو غلبه کرده شده قهر کرده شده ربوده شده می بینند

مقام خلفائك

مواضع

حكمك مبدلا وكتابك منبوذا وفرائضك

حکم ترا تبدیل کرده شده و کتاب ترا افکنده شده و فریضه‌های ترا

محرفة عن جهات إشراعك وسنن نبيك متروكة

تغییر داده شده از جهتهای شریعتهای تو و سنتهای پیغمبر ترا ترک کرده شده

اللهم العن أعداءهم من الأولين والآخرين

بار خدایا لعن کن دشمنان ایشان را از پیشینیان و پسینیان

ومن رضي بفعالهم وأشياعهم وأتباعهم اللهم

و هر که خشنود باشد بکردار ایشان و پیروان ایشان و تابعان ایشان خداوندا

صل على محمد وآل محمد إنك حميد مجيد كصلواتك

رحمت بفرست بر محمد و آل محمد بدرستی که تو ستوده شده بزرگواری مانند رحمتهای

وبركاتك وتحياتك على أصفيائك إبراهيم وآل

و برکتهای تو و درودهای تو بر برگزیدگان تو ابراهیم و آل

إبراهيم وعجل الفرج والروح والنصرة والتمكين

ابراهیم و زود ده فرج و راحت و نصرت و دست دادن

والتأييد لهم اللهم واجعلني من أهل التوحيد

و تقویت کردن مر ایشان را خداوندا و بگردان مرا از اهل توحید

والإيمان بك والتصديق برسولك والأئمة

و اهل ایمان بتو و تصدیق برسول تو و پیشوایانی

الذين حتمت طاعتهم ممن يجري ذلك به وعلى يديه

که واجب کرده طاعت ایشان را از آنکه جاری میشود این باو و بر دستهای او

آمين رب العالمين اللهم ليس يرد غضبك الا
اجابت کن دعای مرا ای پروردگار عالمیان خداوندا باز نمی‌گرداند خشم ترا مگر
حلمك ولا يرد سخطك الا عفوك ولا يجير من
حلم تو و بر نمی‌گرداند غضب ترا مگر عفو تو و زنهار نمی‌دهد از ع
عقابك الا رحمتك ولا ينجيني منك الا التضرع
عقاب تو مگر رحمت تو و نمی‌رهاند مرا از تو مگر زاری کردن
اليك وبين يديك فصل على محمد وآل محمد وهب
بسوی تو و نزد تو پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد و ببخش
لنا يا الهي من لدنك فرجا بالقدرة التي بها تحيي
ما را ای خدای من از نزد خود گشادگی بتوانایی که بآن زنده میکنی
اموات العباد وبها تنشر ميت البلاد ولا تهلكني
مرده‌های بندگان را و بآن بر می‌انگیزانی مرده شهرها را و هلاک مگردان مرا
يا الهي غما حتى تستجيب لي وتعرفني الاجابة في
ای خدای من از اندوه تا آنکه اجابت کنی مرا و بشناسانی مرا اجابت کردن در
دعائي واذقني طعم العافية الى منتهى اجلي ولا
دعای من و بچشان مرا مزهٔ عافیت تا نهایت مدت من و
تشمت بي عدوي ولا تمكنه من عنقي ولا تسلطه
شاد مساز بمن دشمن مرا و دست مده او را بگردن من و مسلط مکن او را
علي الهي ان رفعتني فمن ذا الذي يضعني وان وضعتني
بر من ای خدای من اگر بلند کنی مرا پس کیست آنکه پست کند مرا و اگر پست کنی مرا

ينجيني

تحيي بها

تمكنه

فمن ذا الذي يرفعني وان اكرمتني فمن ذا الذي
پس کیست آنکه بلند کند مرا و اگر گرامی داری مرا پس کیست آنکه
يهينني وان اهنتني فمن ذا الذي يكرمني وان عذبتني
خوار کند مرا و اگر خوار کنی مرا پس کیست آنکه گرامی دارد مرا و اگر عذاب کنی مرا
فمن ذا الذي يرحمني وان اهلكتني فمن ذا الذي يعرض
پس کیست آنکه رحم کند مرا و اگر هلاک کنی مرا پس کیست آنکه عرض کند
لك في عبدك او يسألك عن امره وقد علمت انه
مر ترا در بارهٔ بندهٔ تو یا سؤال کند ترا از امر او و بتحقیق که دانسته‌ام که
ليس في حكمك ظلم ولا في نقمتك عجلة وانما
نیست در حکم تو ظلمی و نه در عقوبت تو شتابی و جز این نیست که
يعجل من يخاف الفوت وانما يحتاج الى الظلم
شتاب میکند کسی که می‌ترسد از فوت شدن و جز این نیست که محتاج است بستم
الضعيف وقد تعاليت يا الهي عن ذلك علوا كبيرا
مگر ناتوان و بتحقیق که برتری ای خدای من از این برتری بزرگی
اللهم صل على محمد وآل محمد ولا تجعلني للبلاء
خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و مگردان مرا برای بلا
غرضا ولا لنقمتك نصبا ومهلني ونفسني واقلني
نشانه و نه برای عقوبت خود برپای شده و مهلت ده مرا و بیرون آر اندوه مرا و درگذر از
عثرتي ولا تبتليني ببلاء على اثر بلاء فقد ترى
لغزش من و مبتلا مگردان مرا ببلایی در عقب بلایی پس بتحقیق که می‌بینی

عن ذلك يا الهي

وآله

وامهلني ونفسني

ولا تبتليني

ضعفي وقلة حيلتي وتضرعي اليك اعوذ بك
سستی مرا و کمی چارهٔ مرا و زاری مرا بسوی تو پناه میبرم بتو

اللهم اليوم من غضبك فصل على محمد وآله و
بار خدایا امروز از غضب تو پس رحمت فرست بر محمد و آل او و

اعذني واستجير بك اليوم من سخطك فصل
پناه ده مرا و زنهار میجویم بتو امروز از خشم تو پس رحمت فرست

على محمد وآله واجرني واسئلك امنا من عذابك
بر محمد و آل او و زنهار ده مرا و سؤال میکنم ترا ایمنی از عذاب تو

فصل على محمد وآله وامني واستهديك فصل على
پس رحمت فرست بر محمد و آل او و ایمن ساز مرا و طلب هدایت میکنم از تو پس رحمت فرست

محمد وآله واهدني واستنصرك فصل على محمد
محمد و آل او و هدایت کن مرا و طلب یاری میکنم از تو پس رحمت فرست بر محمد

وآله وانصرني واسترحمك فصل على محمد وآله
و آل او و یاری ده مرا و طلب رحمت میکنم از تو پس رحمت فرست بر محمد و آل او

وارحمني واستكفيك فصل على محمد وآله
و رحمت کن مرا و طلب کارگذاری میکنم از تو پس رحمت فرست بر محمد و آل او

واكفني واسترزقك فصل على محمد وآله وارزقني
و کارگذاری کن مرا و طلب روزی میکنم از تو پس رحمت فرست بر محمد و آل او و روزی ده مرا

واستعينك فصل على محمد وآله واعني واستغفرك
و مدد میجویم از تو پس رحمت فرست بر محمد و آل او و مدد کن مرا و طلب آمرزش

وآل محمد

وآل محمد

لما سلف من ذنوبي فصل على محمد وآله واغفر لي
برای آنچه گذشته از گناهان من پس رحمت فرست بر محمد و آل او و بیامرز مرا

واستعصمك فصل على محمد وآله واعصمني فاني
و طلب نگاهداشتن میکنم از تو پس رحمت فرست بر محمد و آل او و نگاه دار مرا پس بدرستیکه

لن اعود لشيء كرهته مني ان شئت ذلك
باز نمیگردم بچیزی که ناخوش داشتهٔ آنرا از من اگر خواهی آنرا

يا ربي يا ربي يا حنان يا منان يا ذا الجلال و
ای پروردگار من ای پروردگار من ای مهربان ای نعمت دهنده ای خداوند بزرگی و

الاكرام صل على محمد وآله واستجب لي جميع ما
گرامی داشتن رحمت فرست بر محمد و آل او و اجابت کن برای من همهٔ آنچه

سألتك وطلبت اليك ورغبت فيه اليك و
سؤال کردم ترا و طلب کردم نزد تو و رغبت کردم در آن بسوی تو و

اردته وقدرته واقضه وامضه وخر لي فيما تقضي
بخواه آنرا و تقدیر کن آنرا و حکم کن آنرا و روان ساز آنرا و خیر ده مرا در آنچه حکم میکنی

منه وبارك لي في ذلك وتفضل علي به واسعدني
از آن و برکت ده مرا در آن و تفضل کن بر من بآن و نیکبختی ده مرا

بما تعطيني منه وزدني من فضلك وسعة ما
بآنچه عطا میکنی مرا از آن و زیاده کن مرا از فضل خود و وسعت آنچه

عندك فانك واسع كريم وصل ذلك بخير
نزد تست پس بدرستی که تو واسعی بزرگواری و پیوند کن آنرا بخیر

الآخرة ونعيمها يا ارحم الراحمين ثم تدعو

بما بدا لك وتصلي على محمد وآله الف مرة هكذا

وكان من دعائه عليه السلام في
دفاع كيد الأعداء ورد بأسهم

الهي هديتني فلهوت ووعظت فقسوت وابليت الجميل

فعصيت ثم عرفت ما اصدرت اذ عرفتنيه

فاستغفرت فاقلت فعدت فسترت فلك

الهي الحمد تقحمت اودية الهلاك وحللت شعاب

تلف تعرضت فيها لسطواتك وبحلولها عقوباتك

ووسيلتي اليك التوحيد وذريعتي اني لم اشرك

بك شيئا ولم اتخذ معك الها وقد فررت اليك بنفسي

واليك مفر المسيء ومفزع المضيع لحظ نفسه

الملتجئ فكم من عدو انتضى علي سيف عداوته

وشحذ لي ظبة مديته وارهف لي شبا حده و

داف لي قواتل سمومه وسدد نحوي صوائب سهامه

ولم تنم عني عين حراسته واضمر ان يسومني المكروه

ويجرعني زعاق مرارته فنظرت يا الهي الى ضعفي عن

احتمال الفوادح وعجزي عن الانتصار ممن قصدني

بمحاربته ووحدتي في كثير عدد من ناواني وارصد

لي بالبلاء فيما لم اعمل فيه فكري فابتدأتني بنصرك

الشوى اليدان والرجلان والرأس من الآدميين وكل ما ليس مقتلا من رماه فاشواه اذا لم يصب المقتل صح

السرية قطعة من الجيش صح

وشددت ازري بقوتك ثم فللت لي حده وصيرته
من بعد جمع عديد وحده واعليت كعبي عليه و
جعلت ما سدده مردودا عليه فرددته لم يشف
غيظه ولم يسكن غليله قد عض على شواه وادبر
موليا قد اخلفت سراياه وكم من باغ بغاني
بمكائده ونصب لي شرك مصائده ووكل بي
تفقد رعايته واضبأ الي اضباء السبع لطريدته
انتظارا لانتهاز الفرصة لفريسته ويظهر لي
بشاشة الملق وينظر لي على شدة الحنق فلما رايت
يا الهي تباركت وتعاليت دغل سريرته وقبح ما

عدده

ولم تبرد حرارة غيظه

وضبا الي ضبا

ربت

سلقه بالكلام سلقا اذا آذاه وهو شدة القول باللسان صح

انطوى عليه اركسته لام راسه في زبيته و
رددته في مهوى حفرته فانقمع بعد استطالته
ذليلا في ربق حبالته التي كان يقدر ان يراني
فيها وقد كاد ان يحل بي لولا رحمتك ما حل
بساحته وكم من حاسد قد شرق بي بغصته وشجي
مني بغيظه وسلقني بحد لسانه ووحرني بقرف
عيوبه وجعل عرضي غرضا لمراميه وقلدني خلالا
لم تزل فيه ووحرني بكيده وقصدني بمكيدته
فناديتك يا الهي مستغيثا بك واثقا بسرعة
اجابتك عالما انه لا يضطهد من اوى الى ظل

ربق

ووحرني

لاذ

كنفك ولا يفزع من لجأ إلى معقل انتصارك
حمايت تو و نمى‌ترسد كسى كه پناه برد بسوى پناه محكم انتقام تو
فحصنتني من بأسه بقدرتك وكم من سحائب
پس نگاه داشتى مرا از شدت آن بقدرت خود و بسا از ابرهاى
مكروه جليتها عني وسحائب نعم أمطرتها علي وجداول
مكروهى كه گشادى آنرا از من و ابرهاى نعمتهاى كه بارانيدى آنرا بر من و جدولهاى
رحمة نشرتها وعافية ألبستها وأعين أحداث
رحمتى كه پهن كردى آنرا و عافيتى كه پوشانيدى آنرا و چشمهاى حادثها
طمستها وغواشي كربات كشفتها وكم من ظن حسن
كه پر كردى آنرا و پرده‌هاى اندوهها كه برداشتى آنرا و بسا از گمان نيكوى
حققت وعدم جبرت وصرعة أنعشت ومسكنة
كه درست كردى و پستى كه تدارك كردى و افتاده كه برداشتى و درويشى
حولت كل ذلك إنعاما وتطولا منك وفي
كه گردانيدى همه اينها از روى انعام و تفضل است از تو و در
جميعه انهماكا مني على معاصيك لم تمنعك
همه اينها كوشش كردن است از من بر نافرمانيهاى تو باز نداشت ترا
إساءتي عن إتمام إحسانك ولا حجرني ذلك عن
بدكردارى من از تمام كردن احسان تو و منع نكرد مرا اين از
ارتكاب مساخطك لا تسأل عما تفعل ولقد
مرتكب شدن چيزهايى كه محل غضب تست پرسيده نميشوى از آنچه ميكنى و بتحقيق

سئلت فأعطيت ولم تسأل فابتدأت واستميح
كه سؤال كرده شدى پس عطا كردى و سؤال كرده نشدى پس ابتدا كردى و طلب كرده شد
فضلك فما أكديت أبيت يا مولاي إلا إحسانا
فضل تو پس اندك ندادى سر باز زدى اى مولاى من مگر از احسان
وامتنانا وتطولا وإنعاما وأبيت إلا تقحما
و اكرام و تفضل و انعام و سر باز زده‌ام مگر از انداختن خود
لحرماتك وتعديا لحدودك وغفلة عن
در محرمات تو و از در گذشتن از حدود تو و بيخبرى از
وعيدك فلك الحمد إلهي من مقتدر لا يغلب وذي
بيم دادن تو پس مر تراست سپاس اى خداى من از آن توانايى كه مغلوب نميشود و خداوند
أناة لا تعجل هذا مقام من اعترف بسبوغ
آهستگى است كه شتاب نميكند اين مقام كسيست كه اعتراف كرده است بتمامى
النعم وقابلها بالتقصير وشهد على نفسه
نعمتها و برابرى كرده آنها را بتقصير و گواهى داده است بر نفس خود
بالتضييع اللهم فإني أتقرب إليك بالمحمدية
بضايع كردن بار خدايا پس بدرستى كه من تقرب ميجويم بسوى تو بملت محمدى
الرفيعة والعلوية البيضاء وأتوجه إليك
كه بلند است و ملت علوى كه روشن است و توجه ميكنم بسوى تو
بهما أن تعيذني من شر كذا وكذا فإن ذلك
بهر دوى اينها كه در پناه گيرى مرا از شر چنين و چنين پس بدرستى كه اين

لا يَضِيقُ عَلَيْكَ فِي وُجْدِكَ وَلا يَتَكَأَّدُكَ
در تنگ نیست بر تو در جنب توانگری تو و گران نمیکند ترا
فِي قُدْرَتِكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَهَبْ لِي يَا إِلٰهِي مِنْ
در جنب قدرت تو و تو بر همه چیز توانایی پس ببخش مرا ای خدای من از
رَحْمَتِكَ وَدَوَامِ تَوْفِيقِكَ مَا أَتَّخِذُهُ سُلَّماً أَعْرُجُ بِهِ
رحمت خود و همیشگی توفیق خود آنچه فرا گیرم آن را نردبانی که بالا روم بآن
إِلَى رِضْوَانِكَ وَآمَنُ بِهِ مِنْ عِقَابِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بسوی خشنودی تو و ایمن گردم بآن از عقاب تو ای مهربانترین مهربانان

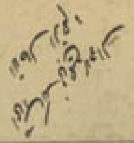
وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلامُ فِي الرَّهْبَةِ
و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در ترس

اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَنِي سَوِيّاً وَرَبَّيْتَنِي صَغِيراً وَرَزَقْتَنِي
بار خدایا بدرستی که تو آفریدی مرا درست اندام و پروردی مرا در کوچکی و روزی دادی مرا
مَكْفِيّاً اَللّٰهُمَّ إِنِّي وَجَدْتُ فِيمَا أَنْزَلْتَ مِنْ
کفایت کرده شده خداوندا بدرستی که من یافتم در آنچه فرو فرستادهٔ از
كِتَابِكَ وَبَشَّرْتَ بِهِ عِبَادَكَ أَنْ قُلْتَ يَا عِبَادِيَ
کتاب خود و مژده دادهٔ بآن بندگان خود را اینکه فرمودی ای بندگان من
الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ
آنانی که اسراف کرده اند بر نفسهای خود نومید نشوید از رحمت خدا
إِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً وَقَدْ تَقَدَّمَ مِنِّي مَا قَدْ
بدرستی که خدای می آمرزد گناهان را همگی و بتحقیق که پیش رفته از من آنچه بتحقیق

عَلِمْتَ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَيَا سَوْأَتَا مِمَّا أَحْصَاهُ
دانسته و آنچه تو داناتری بآن از من پس وای بر رسوایی من از آنچه شمرده است آن را
عَلَيَّ كِتَابُكَ فَلَوْلا الْمَوَاقِفُ الَّتِي أُؤَمِّلُ مِنْ
بر من کتاب تو پس اگر نبودی موقفها که امید دارم از
عَفْوِكَ الَّذِي شَمِلَ كُلَّ شَيْءٍ لَأَلْقَيْتُ بِيَدِي
عفو تو که فرا گرفته است همه چیز را هر آینه می انداختم خود را بدست خود
وَلَوْ أَنَّ أَحَداً اسْتَطَاعَ الْهَرَبَ مِنْ رَبِّهِ لَكُنْتُ
و اگر اینکه کسی میتوانست گریختن از پروردگار خود هر آینه بودم
أَنَا أَحَقَّ بِالْهَرَبِ مِنْكَ وَأَنْتَ لا تَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيَةٌ
من سزاوارتر بگریختن از تو و تویی که پنهان نیست بر تو پنهانی
فِي الْأَرْضِ وَلا فِي السَّمَاءِ إِلَّا أَتَيْتَ بِهَا جَازِياً
در زمین و نه در آسمان مگر که آورده آن را جزا دهنده
وَكَفَى بِكَ حَسِيباً اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ طَالِبِي إِنْ أَنَا هَرَبْتُ
و پسندی تو حساب کننده خداوندا بدرستی که تو طلب کنندهٔ مرا اگر بگریزم
وَمُدْرِكِي إِنْ أَنَا فَرَرْتُ فَهَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ خَاضِعٌ
و دریابندهٔ مرا اگر من فرار کنم پس اینک من این پیش تو ام فروتنی
ذَلِيلٌ رَاغِمٌ إِنْ تُعَذِّبْنِي فَإِنِّي لِذَلِكَ أَهْلٌ وَهُوَ
خوار بینی بر خاک مالیده اگر عذاب کنی مرا پس بدرستی که من برای آن سزاوارم و آن
يَا رَبِّ مِنْكَ عَدْلٌ وَإِنْ تَعْفُ عَنِّي فَقَدِيماً شَمِلَنِي
ای پروردگار من از تو عدل است و اگر درگذری از من پس از قدیم فرو گرفته

أُؤَمِّلُ
مِنْكَ
وَكَفَى بِكَ
و پسندی تو

عفوك والبستني عافيتك فاسئلك اللهم بالمخزون

عفو تو و پوشانیده مرا عافیت خود پس سؤال میکنم ترا بار خدایا به پنهان کرده شده

من اسمائك وبما وارته الحجب من بهائك الا رحمت

از نامهای تو و بانچه پوشانیده است آنرا پردها از جمال تو اینکه رحم کنی

هذه النفس الجزوعة وهذه الرمة الهلوعة التي

این جزع کننده را و این استخوانهای پوسیده زاری کننده را

لا تستطيع حر شمسك فكيف تستطيع حر نارك

طاقت ... گرمی آفتاب ترا پس چگونه طاقت دارد گرمی آتش ترا

والتي لا تستطيع صوت رعدك فكيف تستطيع

و آن نفسی که طاقت ندارد ... رعد ترا پس چگونه طاقت دارد

غضبك فارحمني اللهم فاني امرؤ حقير وخطري

خشم ترا پس رحم کن مرا خداوندا پس بدرستی که من مرد حقیرم و قدر من

يسير وليس عذابي مما يزيد في ملكك مثقال

اندکست و نیست عذاب کردن من از آنچه زیاد کند در پادشاهی تو هم سنگ

ذرة ولو ان عذابي مما يزيد في ملكك لسألتك

مورچه و اگر اینکه عذاب من از آنچیزی بود که زیاد کردی در پادشاهی تو هر آینه درخواستم

الصبر عليه واحببت ان يكون ذلك لك ولكن

صبر بر آنرا و دوست میداشتم اینکه بوده باشد آن برای تو و لیکن

سلطانك اللهم اعظم وملكك ادوم من ان تزيد

پادشاهی تو خدایا بزرگتر است و سلطنت تو جاویدتر است از اینکه

صوت

فيه طاعة المطيعين او تنقص منه معصية المذنبين

در آن طاعت طاعت کنندگان یا کم کند از آن گناه کاری گناه کاران

فارحمني يا ارحم الراحمين وتجاوز عني يا ذا الجلال

پس رحم کن مرا ای رحم ترین رحم کنندگان و درگذر از من ای خداوند بزرگی

والاكرام وتب علي انك انت التواب الرحيم

و گرامی کردن و بپذیر توبه مرا بدرستی که تویی تو توبه پذیرنده مهربان

الحادي والخمسون

وكان من دعائه عليه السلام في التضرع والاستكانة

و بود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در تضرع و زاری کردن

الهي احمدك وانت للحمد اهل على حسن صنيعك

ای خدای من سپاس میکنم ترا و تو برای سپاس سزاواری بر نیکویی احسان تو

اللهم اني احمدك

الي وسبوغ نعمائك علي وجزيل عطائك عندي

بسوی من و تمامی نعمتهای تو بر من و بسیاری عطای تو نزد من

وعلى ما فضلتني من رحمتك واسبغت علي من

و بر آنچه زیادتی دادی مرا از رحمت خود و تمام کردی بر من از

به

نعمتك فقد اصطنعت عندي ما يعجز عنه

نعمت خود پس بتحقیق که احسان کردی نزد من آنچه عاجز است از آن

شكري ولولا احسانك الي وسبوغ نعمائك

شکر من و اگر نبودی احسان تو بسوی من و تمامی نعمتهای تو

حسن صنيعك

علي ما بلغت احراز حظي ولا اصلاح نفسي و

... جمع کردن بهره خود و نه باصلاح آوردن نفس خود و

لكنك ابتدأتني بالإحسان ورزقتني في
ولیکن تو ابتدا کردی مرا با حسان وروزی کردی مرا در
أموري كلها الكفاية وصرفت عني جهد البلاء و
کارهای من همگی کارگذاری وگردانیدی از من مشقت بلا و
منعت مني محذور القضاء إلهي فكم من بلاء
بازداشتی از من حذر کرده شده قضا ای خدای من پس بسا از بلای
جاهد قد صرفت عني وكم من نعمة سابغة أقررت
مشقت رساننده که بتحقیق گردانیدی از من وبسا از نعمت تمام که روشن کردی
بها عيني وكم من صنيعة كريمة لك عندي
بآن چشم مرا وبسا از احسان بزرگی مر ترا نزد من
أنت الذي أجبت عند الاضطرار دعوتي و
تویی آنکه اجابت کردی نزد بیچارگی دعای مرا و
أقلت عند العثار زلتي وأخذت لي من الأعداء
درگذرانیدی نزد بسر درآمدن از لغزش من وگرفتی برای من از دشمنان
بظلامتي إلهي ما وجدتك بخيلاً حين سألتك
حق مرا ای خدای من نیافتم ترا بخیل هنگامی که خواستم از تو
ولا منقبضاً حين أردتك بل وجدتك لدعائي
ونه گرفته وقتی که اراده کردم ترا بلکه یافتم ترا برای دعای خود
سامعاً ولمطالبي معطياً ووجدت نعماك علي
شنونده وبرای مطلبهای خود عطاکننده ویافتم نعمتهای ترا بر من

كم
سابقة
فما
متقبضا
نعماءك

سابغة في كل شأن من شأني وكل زمان
تمام از هر حالی از حال خود وهر زمانی
من زماني فأنت عندي محمود وصنيعك لدي
از زمان خود پس تو نزد من ستوده واحسان تو نزد من
مبرور تحمدك نفسي ولساني وعقلي حمداً يبلغ
پذیرفته است سپاس میکند ترا نفس من وزبان من وعقل من سپاسی که میرسد
الوفاء وحقيقة الشكر حمداً يكون مبلغ
بوفا وحقیقت شکر سپاسی که بوده باشد مقدار
رضاك عني فنجني من سخطك يا كهفي حين تعييني
خشنودی تو از من پس رهایی ده مرا از خشم خود ای پناه من هنگامی که عاجز کنند مرا
المذاهب ويا مقيلي عثرتي فلولا سترك عورتي
راهها وای درگذرنده از لغزش من پس اگر نبودی پوشانیدن تو عیب مرا
لكنت من المفضوحين ويا مؤيدي بالنصر فلولا
هرآینه بودمی از رسواشدگان وای قوت دهنده من بیاری پس اگر نبودی
نصرك إياي لكنت من المغلوبين ويا من وضعت
یاری کردن تو مرا هرآینه بودمی از غلبه کرده شدگان وای آنکه گذاشته
له الملوك نير المذلة على أعناقها فهم من سطواته
برای او پادشاهان نیر خواری بر گردنهای خود پس ایشان از قهرهای او
خائفون ويا أهل التقوى ويا من له الأسماء الحسنى
ترسندگانند … سزاوار پرهیزکاری وای آنکه مر او است نامهای نیکو

نصرتك
أعناقهم

ومن

أَسْئَلُكَ أَنْ تَعْفُوَ عَنِّي وَتَغْفِرَ لِي فَلَسْتُ بَرِيئاً
سؤال میکنم ترا اینکه عفو کنی از من و بیامرزی مرا پس نیستم من بی گناه
فَأَعْتَذِرَ وَلَا بِذِي قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرَ وَلَا مَفَرَّ لِي فَأَفِرَّ
پس عذر میگویم و نه خداوند قوت پس داد بستانم و نیست گریزگاهی پس بگریزم
وَأَسْتَقِيلُكَ عَثَرَاتِي وَأَتَنَصَّلُ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِي
و در میخواهم از تو گذشتن لغزشهای خود را و عذر میگویم بسوی تو از گناهان خود
الَّتِي قَدْ أَوْبَقَتْنِي وَأَحَاطَتْ بِي وَأَهْلَكَتْنِي مِنْهَا
که بتحقیق هلاک کرده اند مرا و فرا گرفته اند مرا پس هلاک کرده اند مرا از آنها
فَرَرْتُ إِلَيْكَ رَبِّ تَائِباً فَتُبْ عَلَيَّ مُتَعَوِّذاً فَأَعِذْنِي
میگریزم بسوی تو ای پروردگار من توبه کننده پس بپذیر توبه مرا پناه گیرنده پس پناه ده مرا
مُسْتَجِيراً فَلَا تَخْذُلْنِي سَائِلاً فَلَا تَحْرِمْنِي مُعْتَصِماً
زینهار جوینده پس خوار مکن مرا سؤال کننده پس محروم مساز مرا چنگ درزننده
فَلَا تُسْلِمْنِي دَاعِياً فَلَا تَرُدَّنِي خَائِباً دَعَوْتُكَ
پس خوار مکن مرا دعا کننده پس بر مگردان مرا ناامید خواندم ترا
يَا رَبِّ مِسْكِيناً مُسْتَكِيناً مُشْفِقاً خَائِفاً وَجِلاً
ای پروردگار من در حالتی مسکینم زاری کننده ترسنده و هراسنده و بیمناک
فَقِيراً مُضْطَرّاً إِلَيْكَ أَشْكُو إِلَيْكَ يَا إِلَهِي ضَعْفَ
و فقیر و بیچاره بسوی تو شکایت میکنم بسوی تو ای خدای من از سستی
نَفْسِي عَنِ الْمُسَارَعَةِ فِيمَا وَعَدْتَهُ أَوْلِيَاءَكَ وَالْمُجَانَبَةِ
نفس خود از شتاب کردن در آنچه وعده داده بآن دوستانت

عَمَّا حَذَّرْتَهُ أَعْدَاءَكَ وَكَثْرَةَ هُمُومِي وَوَسْوَسَةَ
از آنچه بیم داده بآن دشمنان خود را و از بسیاری اندیشهای من و وسوسه
نَفْسِي إِلَهِي لَمْ تَفْضَحْنِي بِسَرِيرَتِي وَلَمْ تُهْلِكْنِي بِجَرِيرَتِي
نفس من ای خدای من رسوا نکردی مرا به پنهانی من و هلاک نکردی مرا بگناه من
أَدْعُوكَ فَتُجِيبُنِي وَإِنْ كُنْتُ بَطِيئاً حِينَ تَدْعُونِي وَ
میخوانم ترا پس اجابت میکنی مرا و اگرچه هستم دیر جواب دهنده هنگامی که میخوانی مرا و
أَسْئَلُكَ كُلَّمَا شِئْتُ مِنْ حَوَائِجِي وَحَيْثُ مَا كُنْتُ
سؤال میکنم ترا هر آنچه میخواهم از حاجتهای خود و هر جا که هستم
وَضَعْتُ عِنْدَكَ سِرِّي فَلَا أَدْعُو سِوَاكَ وَلَا أَرْجُو
میگذارم پیش تو راز خود را پس نمیخوانم سوای ترا و امید ندارم
غَيْرَكَ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ تَسْمَعُ مَنْ شَكَا إِلَيْكَ وَتَلْقَى
غیر ترا اجابت میکنم ترا اجابت میکنم ترا میشنوی شکوه هر که شکایت کند بسوی تو و پیش میآیی
مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَتُخَلِّصُ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ وَتُفَرِّجُ عَمَّنْ
هر کرا توکل کرد بر تو و میرهانی هر کرا دست زد بتو و برطرف میکنی بلا را از هر
لَاذَ بِكَ إِلَهِي فَلَا تَحْرِمْنِي خَيْرَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى لِقِلَّةِ
پناه آورد بتو ای خدای من پس محروم مساز مرا از خیر آخرت و دنیا بجهت کمی
شُكْرِي وَاغْفِرْ لِي مَا تَعْلَمُ مِنْ ذُنُوبِي إِنْ تُعَذِّبْ
شکر من و بیامرز مرا آنچه میدانی از گناهان من اگر عذاب کنی
فَأَنَا الظَّالِمُ الْمُفَرِّطُ الْمُضَيِّعُ الْآثِمُ الْمُقَصِّرُ الْمُضَجِّعُ
[illegible] تقصیر کننده و ضایع [illegible] و گناهکار گناهی کننده تقصیر کننده

ذنوبا أوبقتني فأحاطت

فأعطني وما عيا فأجبني مسكينا

حاجتي

تكفي

عن المنازعة

واعف عما أن تعذبني فأنا الظالم المفرط المضيع خطا نفسي

لي

الثاني والخمسون

المغفل حظ نفسي وان تغفر فانت ارحم الراحمين
وگذارنده عمدا بهره نفس خود را واگر بیامرزی پس تو رحیم‌ترین رحم کنندگانی

وكان من دعائه عليه السلام في الالحاح على الله تعالى

وبود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در مبالغه کردن بر خدای تعالی

يا الله الذي لا يخفى عليه شيء في الارض ولا
ای خدایی که پنهان نیست براو چیزی در زمین و نه

في السماء وكيف يخفى عليك يا الهي ما انت خلقته
در آسمان وچگونه پنهان باشد بر تو ای خدای من آنچه تو آفریدۀ آنرا

وكيف لا تحصي ما انت صنعته او كيف يغيب
وچون نداني آنچه تو ساخته آنرا یا چگونه غایب شود

عنك ما انت تدبره او كيف يستطيع ان يهرب
از تو آنچه تو تدبیر کرده آنرا یا چگونه تواند که بگریزد

منك من لا حيوة له الا برزقك او كيف ينجو منك
از تو آنکه نیست زندگانی مر او را مگر بروزی تو یا چگونه رهایی می‌یابد از تو

من لا مذهب له في غير ملكك سبحانك اخشى
کسی که نیست رهایی مر او را در غیر ملک تو پاکی تراست ترسنده‌ترین

خلقك لك اعلمهم بك واخضعهم لك اعملهم
آفریدگان تو مر ترا داناترین ایشانست بتو وافتاده‌ترین ایشان مر ترا عمل کننده‌ترین ایشانست

بطاعتك واهونهم عليك من انت ترزقه وهو
بطاعت تو وخوارترین ایشان بر تو آنست که تو روزی

يعبد غيرك سبحانك لا ينقص سلطانك من
پرستد غیر ترا پاکی تراست کم نمیکند پادشاهی ترا آنکه

اشرك بك وكذب رسلك وليس يستطيع
شرک آورد بتو وتکذیب کرد رسولان ترا ونمیتواند

من كره قضاءك ان يرد امرك ولا يمتنع منك
کسی که ناخوش دارد قضای ترا اینکه رد کند امر ترا وباز نتواند داشت خود را از تو

من كذب بقدرتك ولا يفوتك من عبد
آنکه تکذیب کرد قدرت ترا وفوت نمیشود از تو هر که پرستید

غيرك ولا يعمر في الدنيا من كره لقاءك
غیر ترا وزندگی نمی‌یابد همیشه در دنیا آنکه ناخوش داشت ملاقات ترا

سبحانك ما اعظم شانك واقهر سلطانك
پاکی تو چه بزرگست شان تو وچه قاهرست پادشاهی تو

واشد قوتك وانفذ امرك سبحانك قضيت
وچه سخت است قوت تو وچه جاریست امر تو پاکی تو حکم کردی

على جميع خلقك الموت من وحدك ومن كفر بك
بر همه آفریدگان خود مرگ هر که بیگانگی داشت ترا وهر که کافر شد بتو

وكل ذائق الموت وكل صائر اليك
وهمه چشنده اند مرگ را وهمه گردنده اند بسوی تو

فتباركت وتعاليت لا اله الا انت وحدك
پس بزرگی و برتری تو نیست خدای مگر تو تنهایی

برسلك

لا شريك لك آمنت بك وصدقت رسلك و

نيست انبازی مر ترا گرويدم بتو و تصديق كردم فرستادگان ترا و

قبلت كتابك وكفرت بكل معبود غيرك وبرئت

پذيرفتم كتاب ترا و كافر شدم بهر معبودی غير تو و بيزار شدم

ممن عبد سواك اللهم اني اصبح وامسي مستقلا

از هر كه پرستيد سوای ترا بارخدايا بدرستی كه من صبح ميكنم و شام ميكنم در حالتی كه كم شمارنده‌ام

لعملي معترفا بذنبي مقرا بخطاياي انا باسرافي

كردار خود را اعتراف كننده بگناه خود و اقرار كننده بخطاهای خود من بسبب اسراف كردنم

على نفسي ذليل عملي اهلكني وهواي ازداني

بر نفس خود خوارم كردار من هلاك كرده مرا و خواهش من هلاك كرده است مرا

وشهواتي حرمتني فاسئلك يا مولاي سؤال من

آرزوهای من محروم ساخته مرا پس سؤال ميكنم ترا ای مولای من سؤال كردن كسی

نفسه لاهية لطول امله وبدنه غافل لسكون

كه نفس او غافل است بجهة درازی آرزوی او و بدن او بيخبر است بجهة آرميدن

عروقه وقلبه مفتون بكثرة النعم عليه وفكره

رگهای آن و دل او گرفتار است به بسياری نعمتها براو و فكر او

قليل لما هو صائر اليه سؤال من قد غلب عليه

كم است از آنچه او گردنده است بسوی آن سؤال كردن كسی كه غالب شده است براو

الامل وفتنه الهوى واستمكنت منه الدنيا

آرزو و گرفتار كرده است او را خواهش و دست يافته براو دنيا مسلط

واظله الاجل سؤال من استكثر ذنوبه واعترف

و سايه انداخته است براو مرگ سؤال كردن كسی كه بسيار داشت گناهان او و اقرار كرده

بخطيئته سؤال من لا رب له غيرك ولا ولي له

بخطاهای خود سؤال كردن كسی كه نيست پروردگاری او را غير از تو و نه دوستی او را

دونك ولا منقذ له منك ولا ملجأ له منك الا

سوای تو و نه رهاننده مر او را از تو و نه پناهی مر او را از تو مگر

اليك الهي اسئلك بحقك الواجب على جميع خلقك

بسوی تو ای خدای من مسئلت ميكنم از تو بحق تو كه واجب است بر همه آفريدگان تو

وباسمك العظيم الذي امرت رسولك ان يسبحك

و بنام تو كه بزرگ است آن نامی كه امر كرده رسول خود را كه تسبيح كند ترا

به وبجلال وجهك الكريم الذي لا يبلى ولا

بآن و ببزرگی ذات بزرگوار تو كه كهنه نمی‌شود و

يتغير ولا يحول ولا يفنى ان تصلي على محمد وآل

تغيير نمی‌يابد و از حال خود نميگردد و فانی نميشود آنكه رحمت فرستی بر محمد و آل

محمد وان تغنيني عن كل شيء بعبادتك وان تسلي

محمد و آنكه بی نياز گردانی مرا از هر چيزی به پرستش خود و آنكه تسلی دهی

نفسي عن الدنيا بمخافتك وان تثنيني بالكثير من

نفس مرا از دنيا بترس خود و آنكه بگردانی به بسياری از

كرامتك برحمتك فاليك افر ومنك اخاف وبك

كرامت خود برحمت خود پس بسوی تو ميگريزم و از تو ميترسم و بتو

استغيث واياك ارجو ولك ادعو واليك الجأ
— فریاد رسی میجویم و ترا امید دارم و مر ترا میخوانم و بتو التجا میکنم

وبك اثق واياك استعين وبك اومن وعليك
— و بتو اعتماد دارم و از تو یاری میجویم و بتو میگروم و بر تو

اتوكل وعلى جودك وكرمك اتكل
— توکل میکنم و بر جود تو و کرم تو اعتماد میکنم

وبرحمتك

الثالث والخمسون

وكان من دعائه عليه السلام في التذلل لله عز وجل

وبود از دعاهای آنحضرت علیه السلام در خواری نمودن برای خدای عز وجل

رب افحمتني ذنوبي وانقطعت مقالتي فلا حجة لي
— ای پروردگار من خاموش کردند مرا گناهان من و بریده شده است گفتار من پس نیست حجتی مرا

فانا الاسير ببليتي المرتهن بعملي المتردد في
— پس منم اسیر بلیهٔ خود در گرو کردار خود تردد کننده در

بفعلي

خطيئتي المتحير عن قصدي المنقطع بي قد اوقفت
— خطای خود متحیر از مقصد خود مانده در راه تحقیق که باز داشتم

وقفت

نفسي موقف الاذلاء المذنبين موقف الاشقياء
— نفس خود را در جای ایستادن خواران گناهکاران در جای ایستادن بدبختان

المتجرئين عليك المستخفين بوعدك سبحانك اي
— دلیری کنندگان بر تو سبکی کنندگان بوعدهٔ تو پاکی تو کدام

المتجرئين

جرأة اجترأت عليك واي تغرير غررت بنفسي مولاي
— جرأت دلیری کردم بر تو و کدام فریب دادن ...

ارحم كبوتي لحر وجهي وزلة قدمي وعد بحلمك
— رحم کن افتادن مرا بمیان روی من و لغزیدن قدم مرا و عود کن ببردباری خود

على جهلي وباحسانك على اساءتي فانا المقر بذنبي
— بر نادانی من و به نیکوکاری خود بر بدکاری من پس منم اقرار کننده بگناه خود

المعترف بخطيئتي وهذه يدي وناصيتي استكين
— اعتراف کننده بخطای خود و این دست منست و پیش سر منست زاری میکنم

بالقود من نفسي ارحم شيبتي ونفاد ايامي
— بقصاص کردن از نفس من رحم کن پیری مرا و باخر رسیدن روزهای مرا

واقتراب اجلي وضعفي ومسكنتي وقلة حيلتي
— و نزدیک شدن اجل مرا و سستی مرا و درویشی مرا و کمی چارهٔ مرا

مولاي وارحمني اذا انقطع من الدنيا اثري وامحي
— ای مولای من رحم کن مرا چون منقطع شود از دنیا نشان من و محو شده

وامتحى

من المخلوقين ذكري وكنت في المنسيين كمن
— از آفریدگان یاد من و بوده باشم در فراموش شدگان چون کسی

قد نسي مولاي وارحمني عند تغير صورتي وحالي
— که فراموش شده ای مولای من و رحم کن مرا نزد متغیر شدن صورت من و حال من

اذا بلي جسمي وتفرقت اعضائي وتقطعت اوصالي
— چون کهنه شود تن من و پاشیده شود اعضای من و بریده شود پیوندهای من

يا غفلتي عما يراد بي مولاي وارحمني في حشري ونشري
— وای غفلت من از آنچه اراده کرده شده است بمن ای مولای من و رحم کن مرا در زنده کردن ...

وَاجعل فی ذلك الیوم مع اولیائك موقفی وفی
در آن روز با یاران خود ایستادن مرا و در
احبائك مصدری وفی جوارك مسكنی یا ربّ
میان دوستان خود جای برگشتن مرا و در همسایگی خود آرامگاه مرا ای پروردگار

وكان من دعائه علیه السلام العالمین فی استكشاف الهموم
و بود از دعاهای حضرت علیه السلام عالمیان در طلب رفع غمها

یا فارج الهمّ وكاشف الغمّ یا رحمن الدنیا و
ای برطرف کننده اندوه و دفع کننده غم ای رحمن دنیا و
الآخرة ورحیمهما صلّ علی محمّد وآل محمّد وافرج
آخرت و رحیم دنیا و آخرت رحمت فرست بر محمد و آل محمد و گشایش ده
همّی واكشف غمّی یا واحد یا احد یا صمد یا من لم یلد
اندوه مرا و برطرف کن غم مرا ای یگانه ای یکتا ای بی نیاز ای آنکه نزاید
ولم یولد ولم یكن له كفوًا احد اعصمنی و
و زائیده نشد و نیست مر او را همتا کسی نگهدار مرا و
طهّرنی واذهب ببلیّتی واقرأ آیة الكرسی والمعوّذتین
پاک گردان مرا و ببر بلیه مرا و بخوان آیة الکرسی و معوذتین
وقل هو الله احد وقل اللهمّ انی اسألك سؤال
و قل هو الله احد و بگو بارخدایا بدرستی که من سؤال میکنم ترا سؤال کردن
من اشتدّت فاقته وضعفت قوّته وكثرت ذنوبه
کسی که سخت است احتیاج او و سست است قوت او و بسیار است گناهان او

سؤال من لا یجد لفاقته مغیثًا ولا لضعفه مقویًا
سؤال کردن کسی که نمی یابد برای احتیاج خود فریادرسی و نه برای سستی خود قوت دهنده
ولا لذنبه غافرًا غیرك یا ذا الجلال والاكرام
و نه برای گناه خود آمرزنده غیر ترا ای خداوند بزرگی و گرامی داشتن
اسألك عملًا تحبّ به من عمل به ویقینًا تنفع
سؤال میکنم ترا کرداری که دوست داری آن هر که را عمل کند بآن و یقینی که نفع رسانی
به من استیقن به حقّ الیقین فی نفاذ امرك
بآن کسی را که یقین داشته باشد بآن یقین حق آنچه یقین است در روان شدن امر تو
اللهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد واقبض علی الصدق
بارخدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و قبض کن بر راستی
نفسی واقطع من الدنیا حاجتی واجعل فیما عندك
نفس مرا و قطع کن از دنیا حاجت مرا و بگردان در آنچه نزد تست
رغبتی شوقًا الی لقائك وهب لی صدق التوكّل
رغبت مرا بجهة آرزو بلقای تو و ببخش مرا راستی توکل
علیك اسألك من خیر كتاب قد خلا واعوذ
بر تو سؤال میکنم ترا از خیر نوشته که بتحقیق گذشته و پناه میگیرم
بك من شرّ كتاب قد خلا اسألك خوف العابدین
بتو از شر نوشته که بتحقیق گذشته سؤال میکنم ترا ترس عبادت کنندگان
لك وعبادة الخاشعین لك ویقین المتوكّلین
مر ترا و عبادت فروتنان مر ترا و یقین توکل کنندگان

بك

عليك وتوكل المؤمنين عليك اللهم اجعل
بر تو و توكل مؤمنان بر تو خداوندا بگردان
رغبتي في مسئلتي مثل رغبة اوليائك في
رغبت مرا در سؤال من مانند رغبت دوستان تو در
مسائلهم ورهبتي مثل رهبة اوليائك
سؤالهاى خودشان و ترس مرا مانند ترس دوستان خود
واستعملني في مرضاتك عملا لا اترك
و بكار دار مرا در خوشنودى تو كارى كه ترك نكنم
معه شيئا من دينك مخافة احد من خلقك
با آن چيزى را از دين تو بجهة ترس كسى از آفريدگان تو
اللهم هذه حاجتي فاعظم فيها رغبتي
خداوندا اينست حاجت من پس بزرگ كن در آن رغبت مرا
واظهر فيها عذري ولقني فيها حجتي وعاف
و ظاهر ساز در آن عذر مرا و بياموز مرا در آن حجت مرا و عافيت ده
فيها جسدي اللهم من اصبح له ثقة او
در آن بدن مرا خداوندا هركه صبح كرد و مر او را اعتمادى يا
رجاء غيرك فقد اصبحت وانت ثقتي و
اميدى است بغير تو پس بتحقيق كه صبح كردم و توئى اعتماد من و
رجائي في الامور كلها فاقض لي بخيرها
اميد من در كارها همگى آن پس حكم كن براى من [illegible]

عاقبة ونجني من مضلات الفتن برحمتك
از روى انجام و رهايى ده مرا از گمراه كنندگان فتنهها برحمت خود
يا ارحم الراحمين وصلى الله على سيدنا محمد
اى مهربانترين مهربانان و رحمت كند خداى بر مهتر ما محمد
رسول الله المصطفى وعلى
رسول خداى كه برگزيده است و بر
آله الطاهرين
آل او كه پاكانند

تمت الصحيفة
تمام شد اين صحيفه بعون الله تعالى

[illegible]

مما ألحق ببعض نسخ الصحيفة كان من تسبيحه أعني زين العابدين عليه السلام

از آنچه ملحق شده است ببعضی نسخهای صحیفه بوده است از تسبیح آنحضرت یعنی حضرت امام زین العابدین علیه السلام

سبحانك اللهم وحنانيك سبحانك اللهم وتعاليت

تسبیح میکنم ترا خداوندا و طلب رحمت تو میکنم بسیار تسبیح میکنم ترا خداوندا و بلند شدی

سبحانك اللهم والعز إزارك سبحانك اللهم

تسبیح میکنم ترا خداوندا و عزت جامهٔ تست تسبیح میکنم ترا خداوندا

والعظمة رداؤك سبحانك اللهم والكبرياء

و عظمت ردای تست تسبیح میکنم ترا خداوندا و بزرگی

سلطانك سبحانك من عظيم ما أعظمك سبحانك

حجت تست تسبیح میکنم ترا از آن بزرگی چه بزرگی تسبیح میکنم ترا

سبحت في الملإ الأعلى تسمع وترى ما تحت الثرى

تسبیح کرده شده در عالم بالا میشنوی و می بینی آنچه در زیر خاکست

سبحانك أنت شاهد كل نجوى سبحانك

تسبیح میکنم ترا توئی حاضر هر رازی تسبیح میکنم ترا

موضع كل شكوى سبحانك حاضر كل ملإ سبحانك

ای محل هر شکوه تسبیح میکنم ترا ای حاضر در هر گروهی تسبیح میکنم ترا

عظيم الرجاء سبحانك ترى ما في قعر الماء سبحانك

ای آنکه بزرگ است امید باو تسبیح میکنم ترا می بینی آنچه در قعر آبست تسبیح میکنم

سبحانك

شكوى

تسمع أنفاس الحيتان في قعور البحار سبحانك

میشنوی نفسهای ماهیان را در قعرهای دریاها تسبیح میکنم ترا

تعلم وزن السموات سبحانك تعلم وزن الأرضين

میدانی وزن آسمانها را تسبیح میکنم ترا میدانی وزن زمینها را

سبحانك تعلم وزن الشمس والقمر سبحانك تعلم

تسبیح میکنم ترا میدانی وزن آفتاب و ماه را تسبیح میکنم ترا میدانی

وزن الظلمة والنور سبحانك تعلم وزن الفيء

وزن تاریکی و روشنایی تسبیح میکنم ترا وزن سایه

والهواء سبحانك تعلم وزن الريح كم هي من مثقال

و هوا را تسبیح میکنم ترا میدانی وزن باد را که چند است از مقدار

ذرة سبحانك قدوس قدوس قدوس سبحانك

ذره تسبیح میکنم ترا قدوسی قدوسی قدوسی تسبیح میکنم ترا

عجبا من عرفك كيف لا يخافك سبحانك اللهم و

عجب دارم از آنکسی که شناخت ترا چگونه نترسد از تو تسبیح میکنم ترا خداوندا و

دعاء التمجيد له عليه السلام

بحمدك سبحانك العلي العظيم

دعا بتمجید مر آنحضرت را علیه السلام — و مشغولم بستایش تو تسبیح میکنم ترا خدای بلند بزرگ

الحمد لله الذي تجلى للقلوب بالعظمة واحتجب

ستایش مر خدایرا که آشکارا شده است مر دلها را بعظمت و پنهان شده است

عن الأبصار بالعزة واقتدر على الأشياء

از دیدها بعزت و توانایی دارد بر چیزها

لمن

سبحان

بالقدرة فلا الابصار تثبت لرؤيته ولا الاوهام
تبلغ كنه عظمته تجبّر بالعظمة والكبرياء
وتعطّف بالعز والبر والجلال وتقدّس بالحسن
والجمال وتمجّد بالفخر والبهاء وتهلّل بالمجد
والآلاء واستخلص بالنور والضياء خالق لا
نظير له وواحد لا ندّ له وواحد لا ضدّ له وصمد
لا كفو له واله لا ثاني معه وفاطر لا شريك له
ورازق لا معين له والاول بلا زوال والدائم
بلا فناء والقائم بلا عناء والمؤمن بلا نهاية
والمبدئ بلا امد والصانع بلا احد والرب

واستعطف

ماجد واحد

والباقي

ظهير

بلا شريك والفاطر بلا كلفة والفعال بلا
عجز ليس له حدّ في مكان ولا غاية في زمان
لم يزل ولا يزول ولن يزال كذلك ابدا هو
الاله الحي القيوم الدائم القديم القادر
الحكيم الهي عبيدك بفنائك سائلك بفنائك
فقيرك بفنائك الهي لك يرهب المترهبون
واليك اخلص المتهللون رهبة لك ورجاء
لعفوك يا اله الحق ارحم دعاء المستصرخين واعف
عن جرائم الغافلين وزد في احسان المنيبين يوم
الوفود عليك يا كريم عليه السلام

والفاعل

ترهب

المتهللون

يا الله

مولای مولای انت المولی وانا العبد وهل یرحم
مولای من مولای من توئی مولای ومن بنده وآیا رحم میکند
العبد الا المولی مولای مولای انت العزیز
بنده را مگر مولی مولای من مولای من تو عزیزی
وانا الذلیل وهل یرحم الذلیل الا العزیز مولای
ومن خوار وآیا رحم میکند خوار را مگر عزیز مولای من
مولای انت الخالق وانا المخلوق وهل یرحم المخلوق
مولای من تو آفریننده ومن آفریده شده وآیا رحم میکند آفریده شده را
الا الخالق مولای مولای انت المعطی وانا السائل
مگر آفریننده مولای من مولای من تو عطا کننده ومن طلب کننده
وهل یرحم السائل الا المعطی مولای مولای انت
وآیا رحم میکند سائل را مگر عطا کننده مولای من مولای من تو
المغیث وانا المستغیث وهل یرحم المستغیث
فریادرسی ومن طلب فریادرسی کننده وآیا رحم میکند طلب فریادرسی کننده را
الا المغیث مولای مولای انت الباقی وانا الفانی
مگر فریادرس مولای من مولای من تو باقی ومن فانی
وهل یرحم الفانی الا الباقی مولای مولای
وآیا رحم میکند فانی را مگر باقی مولای من مولای من
انت الدائم وانا الزائل وهل یرحم الزائل الا الدائم
تو دائمی ومن زائل وآیا رحم میکند زائل را مگر دائم

مولای مولای انت الحی وانا المیت وهل یرحم
مولای من مولای من تو زنده ومن مرده وآیا رحم میکند
المیت الا الحی مولای مولای انت القوی وانا
مرده را مگر زنده مولای من مولای من تو قوی ومن
الضعیف وهل یرحم الضعیف الا القوی مولای
ضعیف وآیا رحم میکند ضعیف را مگر قوی مولای من
مولای انت الکبیر وانا الصغیر وهل یرحم
مولای من تو بزرگی ومن خورد وآیا رحم میکند
الصغیر الا الکبیر مولای مولای انت الغنی
خورد را مگر بزرگ مولای من مولای من تو غنی
وانا الفقیر وهل یرحم الفقیر الا الغنی مولای
ومن فقیر وآیا رحم میکند فقیر را مگر غنی مولای من
مولای انت المالک وانا المملوک وهل یرحم
مولای من تو خداوندی ومن بنده وآیا رحم میکند
المملوک الا المالک
بنده را مگر خداوند

ومن دعائه علیه السلام فی ذکر آل محمد علیهم السلام
واز دعاهای آنحضرت علیه السلام در یاد کردن آل محمد علیهم السلام

اللهم یا من خص محمدا
خداوندا ای آنکه مخصوص ساخته محمد
وآله بالکرامة وحباهم بالرسالة وخصهم
وآل او را بکرامت وعطا کرد ایشان را برسالت وخاص گردانید ایشان را

بِالْوَسِيلَةِ وَجَعَلَهُمْ وَرَثَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَخَتَمَ بِهِمُ
بوسیله بودن وگردانیده ایشانرا وارثان پیغمبران وختم کرده بایشان

الْأَوْصِيَاءَ وَالْأَئِمَّةَ وَعَلَّمَهُمْ عِلْمَ مَا كَانَ
جانشینان پیغمبران وپیشوایان را وآموزانید ایشانرا علم آنچه بوده است

وَعِلْمَ مَا بَقِيَ وَجَعَلَ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ
وعلم آنچه باقیست وگردانیده دلهای چند از مردمانرا خواهش دارند بسوی ایشان

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَافْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ
رحمت بفرست بر محمد وآل او که پاکانند وبکن با ما آنچه تو

أَهْلُهُ فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
سزاوار آنی در دین ودنیا وآخرت بدرستیکه تو بر همه چیز

وَمِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الصَّلَوةِ عَلَى آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَدِيرٌ
و از دعاهای آنحضرت علیه السلام در رحمت فرستادن آدم علیه السلام توانائی

اللَّهُمَّ وَآدَمُ بَدِيعُ فِطْرَتِكَ وَأَوَّلُ مُعْتَرِفٍ مِنَ الطِّينِ
بار خدایا وآدم نو پیدا آورده آفرینش تست ونخستین اعتراف کننده از اهل گل

بِرُبُوبِيَّتِكَ وَبِكْرُ حُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَالدَّلِيلُ عَلَى
به پروردگاری تو واولین حجت تست بر بندگان تو وراهنما است بر

الْاِسْتِجَارَةِ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَالنَّاهِجُ
پناه بردن بعفو تو از عقاب تو وگشاینده

سُبُلَ تَوْبَتِكَ وَالْمُتَوَسِّلُ بَيْنَ الْخَلْقِ وَبَيْنَ مَعْرِفَتِكَ
راههای توبه ترا و وسیله شونده است میانه خلق

صل على
بربيتك حججك
ليس من عقابك
والوسيلة

لقية

وَالَّذِي لَقَّنْتَهُ مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْهُ بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَ
وآنکس که تعلیم کرده اورا آنچه که راضی شده از او بنعمت تو براو و

رَحْمَتِكَ لَهُ وَالْمُنِيبُ الَّذِي لَمْ يُصِرَّ عَلَى مَعْصِيَتِكَ
رحمت کردن تو مر اورا وبازگشت کننده است که ایستادگی نکرد بر معصیت تو

وَسَابِقُ الْمُتَذَلِّلِينَ بِحَلْقِ رَأْسِهِ فِي حَرَمِكَ وَالْمُتَوَسِّلُ
وپیشترین خواری کنندگان است بتراشیدن سر خود در حرم تو ووسیله جوینده

بَعْدَ الْمَعْصِيَةِ بِالطَّاعَةِ إِلَى عَفْوِكَ وَأَبُو الْأَنْبِيَاءِ
بعد از معصیت بسبب طاعت بسوی عفو تو وپدر پیغمبران است

الَّذِينَ أُوذُوا فِي جَنْبِكَ وَأَكْثَرِ سُكَّانِ الْأَرْضِ
که آزار کشیده اند در راه تو وبیشتر ساکنان زمین است

سَعْيًا فِي طَاعَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَنْتَ يَا رَحْمَنُ وَمَلَائِكَتُكَ
از روی سعی در طاعت تو پس رحمت بفرست براو تو ای بسیار رحم کننده و فرشتگان تو

وَسُكَّانُ سَمٰوَاتِكَ وَأَرْضِكَ كَمَا عَظَّمَ حُرُمَاتِكَ
وساکنان آسمانهای تو وزمین تو چنانچه بزرگ داشت حرمتهای ترا

وَدَلَّنَا عَلَى سَبِيلِ مَرْضَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وراهنمائی کرد مارا براه خشنودی تو ای رحم کننده ترین رحم کنندگان

وَمِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْكَرْبِ وَالْإِقَالَةِ إِلٰهِي لَا تُشْمِتْ بِي
و از دعاهای آنحضرت علیه السلام در رفع غم واندوه ای خدای من شادمان مکن بمن

عَدُوِّي وَلَا تَفْجَعْ بِي حَمِيمِي وَصَدِيقِي إِلٰهِي هَبْ لِي
دشمن مرا ودردمند مکن بمن نزدیک مرا ودوست مرا ای خدای من ببخش مرا

اللهم صل على محمد وآله

بك

لحظة من لحظاتك تكشف عني ما ابتليتني به و
تعيدني الى احسن عاداتك عندي واستجب
دعائي ودعاء من اخلص لك دعاءه فقد ضعفت
قوتي وقلت حيلتي واشتدت حالي وايست مما عند
خلقك فلم يبق الا رجاؤك الهي ان قدرتك على كشف
ما انا فيه كقدرتك على ما ابتليتني به وان
ذكر عوائدك يؤنسني والرجاء في انعامك و
فضلك يقويني لاني لم اخل من نعمتك منذ خلقتني
وانت الهي مفزعي وملجاي والحافظ لي والذاب عني
المتحنن علي الرحيم بي المتكفل برزقي في قضائك

رحمة

في تقديم ما انعمت علي

فان

اي رب ذكر

كان ما حل بي وبعلمك ما صرت اليه فاجعل
يا وليي وسيدي فيما قدرت وقضيت علي وحتمت
عافيتي مما فيه صلاحي وخلاصي مما انا فيه فاني
لا ارجو لدفع ذلك غيرك ولا اعتمد فيه الا
عليك فكن يا ذا الجلال والاكرام عند
احسن ظني بك وارحم ضعفي وقلة حيلتي و
اكشف كربتي واستجب دعوتي واقلني عثرتي
وامنن علي بذلك وعلى كل داع لك امرتني
يا سيدي بالدعاء وتكفلت بالاجابة ووعدك
الحق الذي لا خلف فيه ولا تبديل فصل على محمد

فيما قضيت

عافيتي وخلاصي

الحق لا خلف له ولا تبديل

اللهم

عبدك ورسولك واله واغثني

نبيك وعبدك وعلى الطاهرين من اهل بيته واغثني
پیغمبر تو وبنده تو وبر پاکان از اهل بیت او وفریاد رس مرا

فانك غياث من لا غياث له وحرز من لا حرز له وانا
پس بدرستی که تو فریادرس کسی که نیست فریادرسی مر او را وپناه آنکه نیست پناهی مر او را ومن

المضطر الذي اوجبت اجابته وكشف ما به من السوء
آن بیچاره ام که واجب کردانیده اجابت او را ورفع کردن آنچه بدوست از بدی

فاجبني واكشف عني وفرج غمي واعد حالي الى احسن
پس اجابت کن مرا ورفع کن از من وگشایش ده غم مرا وبرگردان حال مرا به بهترین

ما كانت عليه ولا تجازني بالاستحقاق ولكن
آنچه که بود حال من بر او وپاداش مده مرا باستحقاق ولیکن

برحمتك التي وسعت كل شيء يا ذا الجلال والاكرام
برحمت خود که گنجایش دارد همه چیز را ای خداوند بزرگی وگرامی داشتن

بکرم ورحمت خود پاداش ده مرا نه بسبب استحقاق

صل على محمد وآل محمد وزد دعا عليه واسمع واجب يا عزيز
رحمت فرست بر محمد وآل محمد واز دعاهای آنحضرت بشنو واجابت کن ای عزیز

علمه الكلم فيما الهي انه ليس يرد غضبك بحلمه ويحذره
علیه السلام در آنچه ای خدای من بدرستی که برنمیگرداند غضب تو را [illegible]

الا حلمك ولا ينجي من عقابك الا عفوك ولا يخلص
مگر حلم تو ورهائی نمیدهد از عذاب تو مگر عفو تو [illegible]

منك الا رحمتك والتضرع اليك فهب لي يا الهي فرجا
از تو مگر رحمت تو وزاری کردن بسوی تو [illegible]

بالقدرة التي بها تحيي ميت البلاد وبها تنشر
بقدرت که بآن زنده میکنی مرده شهرها را وبآن زنده میکنی

ارواح العباد ولا تهلكني وعرفني الاجابة
جانهای بندگان را وهلاک مساز مرا وبشناسان اجابت

يا رب وارفعني ولا تضعني وانصرني وارزقني وعافني
ای پروردگار من وبلند کن مرا وپست مکن مرا ویاری ده مرا وروزی ده مرا وعافیت ده مرا

من الآفات يا رب ان ترفعني فمن يضعني وان تضعني
از آفتها ای پروردگار من اگر بلند کنی مرا پس کیست پست کند مرا واگر پست کنی مرا

والبليات

فمن يرفعني وقد علمت يا الهي ان ليس في حكمك ظلم
پس کیست که بلند میکند مرا وبتحقیق دانسته ام ای خدای من اینکه نیست در حکم تو ستمی

ولا في نقمتك عجلة وانما يعجل من يخاف الفوت و
ونه در عقاب کردن تو شتابی وجز این نیست که شتاب میکند کسی که میترسد از فوت شدن و

انما يحتاج الى الظلم الضعيف وقد تعاليت عن ذلك
نیست محتاج بظلم مگر ضعیف وحال آنکه بتحقیق که تو برتری از آن

سيدي علوا كبيرا رب لا تجعلني للبلاء غرضا
ای خداوند من برتری بزرگی ای پروردگار من مگردان مرا برای بلا نشانه

ولا لنقمتك نصبا ومهلني ونفسني واقلني عثرتي ولا
ونه برای عقاب خود [illegible] ومهلت ده مرا [illegible]

تتبعني بالبلاء فقد ترى ضعفي وقلة حيلتي وتضرعي
[illegible]

فانی یا رب ضعیف متضرع الیک یا رب واعوذ بک
پس بدرستی که من ای پروردگار من ضعیفم زاری کننده بسوی تو ای پروردگار من و پناه میگیرم بتو
منک فاعذنی واستجیر بک من کل بلاء فاجرنی و
از تو پس پناه ده مرا و زنهار میجویم بتو از هر بلایی پس زنهار ده مرا و
استتر بک فاسترنی یا سیدی مما اخاف واحذر
در پرده میشوم بتو پس بپوشان مرا ای خداوند من از آنچه میترسم و حذر میکنم
وانت العظیم اعظم من کل عظیم بک بک
و تو بزرگی بزرگتر از هر بزرگی بتو بتو
استترت یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله
در پرده شدم ای خدای ای خدای ای خدای ای خدای ای خدای ای خدای
یا الله صل علی محمد وآله الطیبین وسلم تسلیما کثیرا
(وال محمد)
ای خدای رحمت فرست بر محمد و آل او که پاکیزگانند و درود فرست درود دادنی بسیار

دعاؤه فی الایام السبعة دعاء یوم الاحد

دعای آنحضرت است در روزهای هفته دعای روز یکشنبه

بسم الله الرحمن الرحیم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

بسم الله الذی لا ارجو الا فضله ولا اخشی الا عدله
بنام خدایی که امید ندارم مگر فضل اورا و نه میترسم مگر از عدل اورا
ولا اعتمد الا قوله ولا امسک الا بحبله وبک
(امنک)
و اعتماد ندارم مگر گفتار اورا و نمی چسبم مگر بریسمان او و بتو

استجیر یا ذا العفو والرضوان من الظلم والعدوان
زنهار میجویم ای خداوند عفو و خشنودی از ستم و جور
ومن غیر الزمان وتواتر الاحزان ومن انقضاء المدة
(وطوارق الحدثان)
و از تغییرات زمانه و پی در پی شدن اندوهها و از منقضی شدن مدت
قبل التاهب والعدة وایاک استرشد لما فیه
پیش از مهیا گرفتن و ساز راه کردن و از تو راه میجویم بسوی آنچه در آن
الصلاح والاصلاح وبک استعین فیما یقترن به
صلاح و اصلاح است و از تو یاری میجویم در آنچه مقرون است با آن
النجاح والانجاح وایاک ارغب فی لباس العافیة
پیروزی و فیروزی دادن و ترا رغبت دارم در پوشیدن عافیت
وتمامها وشمول السلامة ودوامها واعوذ بک یا رب
و تمام گردانیدن آن و فرو گرفتن سلامت و دوام آن و پناه میجویم بتو ای پروردگار
من همزات الشیاطین واحترز بسلطانک من جور
از وسوسهای شیطانها و پرهیز میکنم به پادشاهی تو از ستم
السلاطین فتقبل ما کان من صلاتی وصومی و
پادشاهان پس بپذیر آنچه بوده است از نماز من و روزه من و
اجعل غدی وما بعده افضل من ساعتی ویومی واعزنی
بگردان فردای مرا و آنچه بعد از آنست بهتر از این ساعت من و روز من و عزیز گردان مرا
فی عشیرتی وقومی واحفظنی فی یقظتی ونومی فانت الله
در قبیله من و قوم من و نگاهدار مرا در بیداری من و خواب من پس تویی خدای

خير حافظا وانت ارحم الراحمين اللهم اني ابرء اليك

بهترين نگاه دارنده و تو رحم‌ترين رحم کنندگاني خداوندا بيزارى ميجويم بسوى تو

في يومي هذا وما بعده في الآحاد من الشرك والالحاد

در روز من اين و آنچه پس از آنست از يکشنبهها از شرک و الحاد

واخلص لك دعائي تعرضا للاجابة واقيم على طاعتك

و خالص ميگردانم براى تو دعاى خود را بجهت در معرض آمدن مر اجابت را و ايستاده ام بر طاعت تو

رجاء للاثابة فصل على محمد خير خلقك الداعي الى حقك

بجهت اميد داشتن مر ثواب را پس رحمت فرست بر محمد که بهترين خلق تست که خواننده است بسوى حق تو

واعزني بعزك الذي لا يضام واحفظني بعينك التي

و عزيز کن مرا بعزت خود که ستم کرده نميشود و نگاه دار مرا بچشم خود که

لا تنام واختم بالانقطاع اليك امري وبالمغفرة عمري

خواب نميکند و ختم گردان بانقطاع بسوى تو کار مرا و بامرزش عمر مرا

انك انت الغفور الرحيم

بدرستي که تويي تو آمرزنده مهربان

دعاء يوم الاثنين

دعا روز دوشنبه

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاينده مهربان

الحمد لله الذي لم يشهد احدا حين فطر السموات والارض

سپاس مر خداى را که حاضر نساخته است کسى را هنگامى که آفريد آسمانها و زمين را

ولا اتخذ معينا حين برء النسمات لم يشارك في الالهية

و نگرفته است مددکارى هنگامى که خلق کرد جانها را شريک نشده در خدائى

الارض والسموات

ولم يظاهر في الوحدانية كلّت الالسن عن غاية

و يارى کرده نشده است در يگانگى کند شده است زبانها از نهايت

صفته والعقول عن كنه معرفته وتواضعت الجبابرة

صفت او و عقلها عاجز شده اند از کنه معرفت او و فروتنى کرده اند جباران

لهيبته وعنت الوجوه لخشيته وانقاد كل

مر هيبت او را و خوارى نموده اند روها مر ترس او را و گردن نهاده است هر

عظيم لعظمته فلك الحمد متواترا متسقا ومتواليا

بزرگى مر بزرگوارى او را پس مر تراست سپاس پى در پى پيوسته و پى در پى

مستوثقا وصلواته على رسوله ابدا وسلامه

مستحکم و رحمتهاى خداى بر رسول او باد هميشه و درود او

مستوسقا

دائما سرمدا اللهم اجعل اول يومي هذا

دايم جاويدان خداوندا گردان اول روز مرا اين روز

صلاحا واوسطه فلاحا وآخره نجاحا واعوذ

صلاح و ميان آن را فيروزى و آخر آن را رستگارى و پناه ميبرم

بك من يوم اوله فزع واوسطه جزع وآخره

بتو از روزى که اول آن ترس است و ميان او بى تابيست و آخر آن

وجع اللهم اني استغفرك لكل نذر نذرته

درد است خداوندا بدرستي که من طلب آمرزش ميکنم از تو براى هر نذرى که نذر کردم آن را

وكل وعد وعدته وكل عهد عاهدته ثم لم اف

و هر وعده که وعده کردم آن را و هر عهدى که بسته ام از پس وفا نکرده ام

في حل مظالم العباد عنا

بِهِ وَأَسْأَلُكَ فِي مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي فَأَيُّمَا

بان و سوال میکنم ترا در باره حقهای بندگان تو نزد من پس هر

عَبْدٍ مِنْ عَبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ كَانَتْ لَهُ

بنده از بندگان تو یا از کنیزان تو که بوده باشد مراورا

قِبَلِي مَظْلِمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي عِرْضِهِ

نزد من حقی که ستم کرده باشم آن حق را از او در نفس او یا در ناموس او

أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ أَوْ غِيبَةٌ اغْتَبْتُهُ

یا در مال او یا در اهل او و فرزندان او یا غیبتی که کرده باشم

بِهَا أَوْ تَحَامُلٌ عَلَيْهِ بِمَيْلٍ أَوْ هَوًى أَوْ أَنَفَةٍ أَوْ رِيَا

بان یا جبری که بار کرده باشم بر او بسبب میلی یا خواهشی یا تکبری یا

أو حمية أو رياء — یا رشکی یا ریایی

أَوْ عَصَبِيَّةٍ غَائِبًا كَانَ أَوْ شَاهِدًا حَيًّا كَانَ أَوْ

یا تعصبی غایب باشد یا حاضر زنده باشد یا

مَيِّتًا فَقَصُرَتْ يَدِي وَضَاقَ وُسْعِي عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ

مرده پس کوتاه شده باشد دست من و تنگ شده باشد طاقت من از رد کردن آن بسوی او

وَالتَّحَلُّلِ مِنْهُ فَأَسْأَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَهِيَ

و حلالی خواستن از او پس سوال میکنم ترا ای آنکه خداوند حاجتهاست [illegible]

مُسْتَجِيبَةٌ لِمَشِيَّتِهِ وَمُسْرِعَةٌ إِلَى إِرَادَتِهِ أَنْ تُصَلِّيَ

بمشيته

اجابت کننده اند مرخواسته اورا و شتابنده اند بسوی اراده او [illegible]

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّي بِمَا شِئْتَ وَتَهَبَ

بر محمد و آل محمد و آنکه [illegible]

بي

لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً إِنَّهُ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ وَلَا

مرا از نزد خود رحمتی بدرستی که کم نمیکند ترا آمرزش و

تَضُرُّكَ الْمَوْهِبَةُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَوْلِنِي فِي

ضرر نمیرساند ترا بخشش ای رحم کننده ترین رحم کنندگان خداوندا عطا کن مرا در

كُلِّ يَوْمِ اثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ ثِنْتَيْنِ سَعَادَةً فِي

هر روز دوشنبه دو نعمت از تو دو نیکبختی در

أَوَّلِهِ بِطَاعَتِكَ وَنِعْمَةً فِي آخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ

اول آن بطاعت تو و نعمتی در آخر آن بآمرزش تو ای آنکه او

الْإِلَهُ وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ سِوَاهُ

خداییست و نمی آمرزد گناهان را سوای او

دعاء يوم الثلثاء

دعای روز [illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا كَثِيرًا

سپاس مر خدا را و سپاس سزاوار اوست چنانچه سزاوار آن است [illegible]

وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ

[illegible]

إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ

[illegible]

الَّذِي يَزِيدُنِي ذَنْبًا إِلَى ذَنْبِي وَأَحْتَرِزُ بِهِ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ

[illegible]

فاجرٍ وسلطانٍ جائرٍ وعدوٍّ قاهرٍ اللهمّ اجعلني من
گناه کاری و پادشاه ستم کاری و دشمن قهر کننده خداوندا بگردان مرا از

جندك فإنّ جندك هم الغالبون واجعلني
لشکر خود پس بدرستی که لشکر تو ایشان غلبه کنندگانند و بگردان مرا

من حزبك فإنّ حزبك هم المفلحون واجعلني من
از دوستان گروه خود پس بدرستی که گروه تو ایشان رستگارانند و بگردان مرا از

أوليائك فإنّ أولياءك لا خوفٌ عليهم ولا هم
دوستان خود پس بدرستی که دوستان تو نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان

يحزنون اللهمّ أصلح لي ديني فإنّه عصمة أمري
اندوهگین میشوند خداوندا اصلاح کن برای من دین مرا پس بدرستی که آن نگاه دارنده کار منست

وأصلح لي آخرتي فإنّها دار مقرّي وإليها من مجاورة
و اصلاح کن برای من آخرت مرا پس بدرستی که آن سرای قرارگاه منست و بسوی آنست از همسایگی

اللئام مفرّي واجعل الحيوة زيادةً لي في كلّ
لئیمان گریز من و بگردان حیات را زیادتی برای من در هر

خيرٍ والوفاة راحةً لي من كلّ شرٍّ اللهمّ صلّ على
خیری و وفات را راحتی برای من از هر شری خداوندا رحمت فرست بر

محمّدٍ خاتم النبيّين وتمام عدّة المرسلين وعلى
محمد که آخر پیغمبران و تمام شمار مرسلان و بر

آله الطيّبين الطاهرين وأصحابه المنتجبين وهب لي
آل او که پاکان پاکیزگانند و یاران او برگزیدگان و ببخش

في الثلثاء ثلاثاً لا تدع لي ذنباً إلّا غفرته ولا
در سه شنبه سه چیز مگذار برای من گناهی مگر آنکه بیامرزی او را و نه

غمّاً إلّا أذهبته ولا عدوّاً إلّا دفعته ببسم الله
اندوهی مگر آنکه ببری او را و نه دشمنی مگر آنکه دفع کنی او را بنام خدا

خير الأسماء بسم الله ربّ الأرض والسماء
بهترین نامها نام خدای پروردگار زمین و آسمان

أستدفع كلّ مكروهٍ أوّله سخطه وأستجلب
دفع میکنم هر ناخوشی که اول آن غضب او باشد و میکشم

كلّ محبوبٍ أوّله رضاه فاختم لي منك بالغفران
هر پسندیده که اول او خشنودی او باشد پس ختم کن برای من از جانب خود بآمرزش

ولا همّاً إلّا فرّجته

دعاء يوم الأربعاء يا وليّ الإحسان
دعاء روز چهارشنبه ای ولی احسان

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

الحمد لله الذي جعل الليل لباساً والنوم سباتاً
سپاس مر خدایرا که گردانید شب را لباسی و خواب را آسایش

وجعل النهار نشوراً لك الحمد أن بعثتني من
و گردانید روز را زنده گردانیدن مر تراست سپاس برانکه برانگیختی مرا از

مرقدي ولو شئت جعلته سرمداً حمداً دائماً
خوابگاه من و اگر میخواستی میگردانیدی آنرا جاویدان سپاسی دائم که

لا ينقطع ابدا ولا يحصى له الخلائق عددا اللهم
منقطع نشود هرگز و شمار نکنند آنرا آفریدگان شمار کردنی خداوندا

لك الحمد ان خلقت فسويت وقدرت وقضيت و
مر تراست سپاس من اینکه آفریدی و خلقت را درست کردی و تقدیر کردی و حکم کردی و

امت واحييت وامرضت وشفيت وعافيت و
میراندی و زنده کردی و بیمار کردی و شفا دادی و عافیت دادی و

ابليت وعلى العرش استويت وعلى الملك احتويت
نعمت دادی و بر عرش نشستی و بر پادشاهی احاطه کردی

ادعوك دعاء من ضعفت وسيلته وانقطعت
میخوانم ترا خواندن کسی که سست شد وسیله او و بریده شده است

حيلته واقترب اجله وتدانى في الدنيا امله
چاره او و نزدیک شده اجل او و نزدیک شده در دنیا امید او

واشتدت الى رحمتك فاقته وعظمت لتفريطه
و سخت شده بسوی رحمت تو حاجت او و بزرگ شده است برای تقصیر کردن او

حسرته وكثرت زلته وعثرته وخلصت
حسرت او و بسیار شده است لغزش او و بسر در آمدن او و خالص شده

لوجهك توبته فصل على محمد خاتم النبيين وعلى
برای ذات تو توبه او پس رحمت فرست بر محمد آخر پیغمبران و بر

اهل بيته الطيبين الطاهرين وارزقني شفاعته
اهل بیت او که پاکان پاکیزگانند و روزی کن مرا شفاعت او

محمد صلى الله عليه وآله ولا تحرمني صحبته انك
محمد رحمت کند خدای بر او وآل او و محروم مساز مرا از صحبت او بدرستی که تو

انت ارحم الراحمين اللهم اقض لي في الاربعاء
تو رحم کننده ترین رحم کنندگانی خداوندا بجای آور برای من در این چهارشنبه

اربعا اجعل قوتي في طاعتك ونشاطي في
چهار چیز بگردان قوت مرا در طاعت تو و نشاط مرا در

عبادتك ورغبتي في ثوابك وزهدي فيما يوجب
عبادت تو و رغبت مرا در ثواب تو و بی رغبتی مرا در آنچه واجب کند

دعاء يوم الخميس

لي اليم عقابك انك لطيف لما تشاء
دعای روز پنجشنبه — برای من عذاب دردناک ترا بدرستی که تو لطف کننده مر آنچه را که خواهی

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشنده مهربان

الحمد لله الذي اذهب الليل مظلما بقدرته وجاء
سپاس مر خدای را که برد شب را در حالتی که تاریک بود بقدرت خود و آورد

بالنهار مبصرا برحمته وكساني ضياءه واتاني
روز را روشن برحمت خود و پوشانید مرا روشنایی آن و داد مرا

نعمته اللهم فكما ابقيتني له فابقني لامثاله
نعمت خود خداوندا پس چنانکه باقی داشتی مرا برای آن پس باقی دار مرا برای مانندهای آن

وصل على النبي محمد وآله ولا تفجعني فيه وفي
و رحمت فرست بر پیغمبر محمد و آل او و دردناک مکن مرا در این روز و در

ذهب الليل

وانا في نعمته

غيره من الليالي والايام بارتكاب المحارم
غیر این روز از شبها و روزها بسبب ارتکاب حرامها
واكتساب المآثم وارزقني خيره وخير ما
و کسب کردن گناهها و روزی کن مرا خیر این روز و خیر آنچه
فيه وخير ما بعده واصرف عني شره وشر ما فيه
در اینست و خیر آنچه پس از اینست و بگردان از من شر آنرا و شر آنچه در اینست
وشر ما بعده اللهم اني بذمة الاسلام اتوسل
و شر آنچه پس از اینست خداوندا بدرستی که من به پیمان اسلام توسل میجویم
اليك وبحرمة القرآن اعتمد عليك وبمحمد
بسوی تو و بحرمت قرآن اعتماد میکنم بر تو و بمحمد
المصطفى صلى الله عليه وآله استشفع لديك
برگزیده رحمت کند خدای بر او و بر آل او شفاعت میجویم نزد تو
فاعرف اللهم ذمتي التي رجوت بها قضاء حاجتي
پس بشناس خداوندا پیمان مرا که امید داشته‌ام بآن بر آمدن حاجت خود را
يا ارحم الراحمين اللهم اقض لي في الخميس
ای رحیم‌ترین رحم کنندگان خداوندا بجای آر برای من در پنجشنبه
خمسا لا يتسع لها الا كرمك ولا يطيقها
پنج چیز را که طاقت ندارد آنها را مگر کرم تو و توانائی ندارد آنها را
الا نعمك سلامة اقوى بها على طاعتك وعبادتك
مگر نعمتهای تو سلامتی که قوی باشم بسبب آن بر طاعت تو و عبادت تو

بما هو صدق من العقاب اللهم ثبتني على دينك
بآنچه آن راستست از عقاب خداوندا ثابت دار مرا بر دین خود
ما احييتني ولا تزغ قلبي بعد اذ هديتني وهب لي
چندانکه زنده داری مرا و میل مفرمای دل مرا پس از آنکه راه نموده باشی مرا و ببخش مرا
من لدنك رحمة انك انت الوهاب صل على
از نزد خود رحمتی بدرستی که تویی تو بسیار بخشنده رحمت بفرست بر
محمد وآل محمد واجعلني من اتباعه وشيعته
محمد و آل محمد و بگردان مرا از تابعان او و پیروان او
واحشرني في زمرته ووفقني لاداء فرض
و حشر کن مرا در گروه او و توفیق ده مرا برای بجای آوردن فرض
الجمعات وما اوجبت علي فيها من الطاعات و
جمعها و آنچه واجب ساخته بر من در آنها از طاعتها و
قسمت لاهلها من العطاء في يوم الجزاء انك
قسمت کرده برای اهل آنها از عطا در روز جزا بدرستی که
انت العزيز الحكيم
تو عزیز حکیم

دعاء يوم السبت
دعا روز شنبه

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشنده مهربان
بسم الله كلمة المعتصمين ومقالة المتحرزين واعوذ
بنام خدای کلمه چنگ زنندگان و گفتگوی پرهیزکنندگان است و پناه میبرم

المتحرزين

بالله تعالى من جور الجائرين وكيد الحاسدين
بخدای تعالی از ستم ستمکنندگان و کید حاسدان

وبغي الظالمين واحمده فوق حمد الحامدين
و از حسد و ستم ظالمان و سپاس میکنم اورا بالای سپاس سپاسگزارندگان

اللهم انت الواحد بلا شريك والملك بلا
خداوندا توئی یگانه بی انباز و پادشاهی بی آنکه

تمليك لا تضاد في حكمك ولا تنازع في
ترا پادشاه گردانیده باشند ضدی کرده نمیشوی در حکم خود و منازعه کرده نمیشوی در

ملكك اسئلك ان تصلي على محمد عبدك ورسولك
پادشاهی خود سوال میکنم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد بنده تو و رسول تو

ان توزعني من شكر نعمائك ما تبلغ بي غاية
اینکه در دل اندازی مرا از شکر نعمتهای تو آنچه برساند مرا به نهایت

رضاك وان تعينني على طاعتك ولزوم عبادتك
خشنودی خود و اینکه یاری دهی مرا بر طاعت خود و لزوم عبادت خود

واستحقاق مثوبتك بلطف عنايتك وترحمني
و استحقاق ثواب خود بلطف عنایت خود و رحم کنی مرا

بصدي عن معاصيك ما احييتني وتوفقني لما
به بازداشتن من از معصیتهای خود چندانکه زنده داری مرا و توفیق دهی مرا برای آنچه

ينفعني ما ابقيتني وان تشرح بكتابك صدري
سود دهد مرا چندانکه باقی داری مرا و اینکه گشاده کنی بکتاب خود سینه مرا

استحق بها جزيل مثوبتك وسعة في المال
که سزاوار شوم بآن ثواب بسیار ترا و وسعتی در مال

من الرزق الحلال وان تؤمنني في مواقف
از روزی حلال و اینکه ایمن گردانی مرا در جایگاههای

الخوف بامنك وتجعلني من طوارق الهموم
ترس بامن خود و بگردانی مرا از آفتهای اندوهها

والغموم في حصنك صل على محمد وآل محمد
و غمها در پناه خود رحمت فرست بر محمد و آل محمد

واجعل توسلي به شافعا يوم القيمة نافعا
و بگردان وسیله جستن مرا بآن شفاعت کننده روز قیامت سود دهنده

انك انت ارحم الراحمين
بدرستی که توئی تو رحم کننده ترین رحم کنندگان

دعاء يوم الجمعة
دعای روز جمعه

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

الحمد لله الاول قبل الانشاء والاحياء
سپاس مر خدای را که اولست پیش از آفریدن و زنده گردانیدن

والاخر بعد فناء الاشياء العليم الذي لا
و آخرست بعد از فنای چیزها داناییست که فراموش نمیکند

ينسى من ذكره ولا ينقص من شكره ولا
کسی را که یاد کرده اورا و کم نمیکند کسی را که شکر کرده اورا و

الاشياء والاحياء

يخيب من دعاه ولا يقطع رجاء من رجاه اللهم
نومید نمیشود کسی که خواند او را و قطع نمیشود امید کسی که امید دارد او را خداوندا
اني اشهدك وكفى بك شهيدا واشهد جميع
بدرستی که من گواه میگردانم ترا و بسندی تو برای گواهی و گواه میگیرم همه
ملائكتك وسكان سمواتك وحملة عرشك
فرشتگان ترا و ساکنان آسمانهای تو و بردارندگان عرش تو
ومن بعثت من انبيائك ورسلك وانشأت
و هرانکه فرستادهٔ از پیغمبران تو و رسولان تو و آفریدهٔ
من اصناف خلقك اني اشهد انك انت الله لا
از اصناف خلق تو برانکه من گواهی میدهم که توئی تو خدای نیست
اله الا انت وحدك لا شريك لك ولا
خدای مگر تو تنهائی نیست شریک مر ترا و نه
عديل ولا خلف لقولك ولا تبديل وان محمدا
مانندی و نه خلاف کردنیست مر قول ترا و نه تبدیلیست و آنکه محمد
صلى الله عليه وآله عبدك ورسولك ادى ما
رحمت کند خدای تعالی براو و آل او بندهٔ تو و رسول تو رسانید آنچه
حملته الى العباد وجاهد في الله عز وجل
حمل کرده بودی او را بسوی بندگان تو و کارزار کرد در راه خدای عزیز است و بزرگ
حق الجهاد وانه بشر بما هو حق من الثواب وانذر
آنچه حق کارزار است و آنکه او مژده داد بآنچه که آن حق است از ثواب و بیم داد

وتحط بتلاوته وزري وتمنحني السلامة في
و فرو نهی بخواندن آن بار گران مرا و آنکه عطا کنی بمن سلامتی را در
ديني ونفسي ولا توحش بي اهلي وتتم احسانك
دین من و نفس من و آنکه وحشت ندهی بمن اهل و آنکه تمام کنی احسان خود را
فيما بقي من عمري كما احسنت فيما مضى منه
در آنچه باقی مانده است از زندگانی من چنانکه احسان کردی در آنچه گذشته است از آن

يا ارحم الراحمين
ای مهربان ترین رحم کنندگان

تمت الصحيفة الكاملة مع الملحقات بتوفيق الله
قاضي الحاجات في شهر ربيع الثاني من سنة الف
ومائة وخمسة عشر من الهجرة النبوية المصطفوية
عليه افضل الثناء والتحية بيد العبد الاقل
ابن محمد هادي محمد مهدي
النصيري عفي عنهما

تاریخ ولادت با سعادت نواب مستطاب فلک جناب خورشید احتجاب قمر رکاب

کریمه قباب فاطمه سیرت مریم بهشت خدیجه منزلت حوا طینت معظمه

مکرمه فاطمه سلطان بیگم دامت عصمتها و عفتها در شب یکشنبه سیزدهم

1131

شهر ربیع الآخر من شهور سنه احدی و ثلثین و مائة بعد الالف

تخمیناً نه ساعت گذشته از شب مذکور ان شاء الله بکمال و منتهای

پیری برسند در ظل ولی نعمت عالم و عالمیان زیاده [illegible]

بمحمد و آله الطیبین الطاهرین المعصومین

